

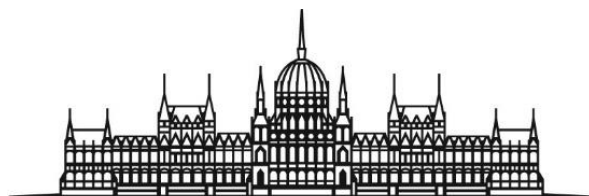

Országgyűlési Napló

***Br. Brenner Koloman, dr. Hiller István,
Jakab István és dr. Latorcai János***

elnöklete alatt

***Jegyzők: Gelencsér Attila, dr. Gyüre Csaba,
Hiszékeny Dezső, dr. Tiba István***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	29667
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	29667
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	29668
Csárdi Antal (LMP).....	29669
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	29671
Arató Gergely (DK).....	29672
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	29673
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	29675
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	29677
Szilágyi György (Jobbik).....	29679
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	29681
Soltész Miklós (KDNP).....	29683
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	29685
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	29686
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	29688
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„A Jobbik megoldaná a bérlakásválságot! - A kormány miért nem?” címmel benyújtott interpelláció (I/16303.) határozathozatala.....	29689
„Miért nem egységes koncepció alapján újítják fel tatai városközpontot?” címmel benyújtott interpelláció (I/15918.) határozathozatala.....	29689
„Az Európai Unió és a Nemzeti Együttműködés Rendszere a nők jogairól” címmel benyújtott interpelláció (I/16227.) határozathozatala.....	29690
„Mikor kapják vissza a budapestiek a kormány által elvont pénzüket?” címmel benyújtott interpelláció (I/16229.) határozathozatala.....	29690
„Hajlandó-e megszüntetni a kormány a munkavállalókat sújtó, mulasztásos alaptörvény-elleneséget?” címmel benyújtott interpelláció (I/16232.) határozathozatala.....	29690
„Mi indokolja a magyar egyetemi világ teljes felforgatását?” címmel benyújtott interpelláció (I/16302.) határozathozatala.....	29690
A Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	29690
Az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2020. december 14-ei (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	29690
Az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeinek kiváltságairól és mentességeiről New Yorkban 1947. november 21-én kelt Egyezmény és Függelékei egységes szerkezetű kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29691
A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29691
A szülői felelősséget érintő nemzetközi igazságügyi együttműködésről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29692

A szerkezetátalakításról és egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás29692

A fővárosi és megyei kormányhivatalok elektronikus ügyintézésével, valamint a kormányhivatali adatszolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás29692

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás29693

Egyes törvényeknek a turizmus-vendéglátás ágazatot érintő stratégiai célú módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig29693

Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója29693

Felszólalók:

Barcza Attila, a Fidesz képviselőcsoportja részéről29697

Szilágyi György, a Jobbik képviselőcsoportja részéről29700

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről29702

Dr. Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről29706

Dr. Varga-Damm Andrea (független)29709

Varga Zoltán (DK)29712

Barcza Attila (Fidesz)29713

Szilágyi György (Jobbik)29714

Dr. Szakács László (MSZP)29716

Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előadói válasza29717

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig29720

Harrach Péter (KDNP), a napirendi pont előadója29720

Felszólalók:

Barcza Attila, a Fidesz képviselőcsoportja részéről29723

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről29725

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről29729

Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselőcsoportja részéről29732

Varga Zoltán, a DK képviselőcsoportja részéről29734

Dr. Varga-Damm Andrea (független)29737

Harrach Péter (KDNP) előadói válasza29741

A jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig29743

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója29743

Felszólalók:

Holman Magdolna Julianna, az Állami Számvevőszék alelnöke29748

Dr. Kovács Zoltán, a Fidesz képviselőcsoportja részéről29750

Dr. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselőcsoportja részéről29753

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről29758

Dr. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportja részéről29759

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza29760

A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig29760

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója29760

Felszólalók:

Dr. Kovács Zoltán, a Fidesz képviselőcsoportja részéről29764

Dr. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselőcsoportja részéről29766

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről29768

Dr. Varga László, az MSZP képviselőcsoportja részéről29770

Dr. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportja részéről29772

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza29772

A kényszertörlesztési eljárásra és a felszámolási eljárásra vonatkozó és kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	29773
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	29773
Felszólalók:	
Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29776
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29778
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29779
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	29780
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	29782
A polgári peres eljárás elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	29783
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	29783
Felszólalók:	
Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29787
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29789
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29793
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29794
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	29797
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	29802
A pártalapítványokat érintő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	29803
Dr. Bajkai István (Fidesz), a napirendi pont előadója	29803
Felszólalók:	
Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29805
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29806
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29806
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	29807
Dr. Bajkai István (Fidesz) előadói válasza	29810
A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény, valamint a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	29811
Böröcz László (Fidesz), a napirendi pont előadója	29811
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	29814
Felszólalók:	
Böröcz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29815
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29816
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29821
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29827
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	29830
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	29835
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	29839
Böröcz László (Fidesz)	29843
Nacsa Lőrinc (KDNP)	29846
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	29847
Dr. Vadai Ágnes (DK)	29847
Csárdi Antal (LMP)	29848
Böröcz László (Fidesz)	29849
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	29849
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	29850
Varga Zoltán (DK)	29853
Sneider Tamás (független)	29856
Nacsa Lőrinc (KDNP)	29860
Varga Zoltán (DK)	29861
Nacsa Lőrinc (KDNP)	29862
Hajdu László (DK)	29862
Tordai Bence (Párbeszéd)	29865
Csárdi Antal (LMP)	29869

Varga Zoltán (DK)	29872
Csárdi Antal (LMP)	29873
Böröcz László (Fidesz) előadói válasza	29873
A védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	
Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója	29876
Felszólalók:	
Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29880
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29883
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29886
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	29888
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	29892
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	29897
Dr. Vadai Ágnes (DK)	29901
Nacsa Lőrinc (KDNP)	29905
Dr. Vadai Ágnes (DK)	29906
Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter előadói válasza	29907
A NATO irányítása alatt végrehajtott balkáni katonai békefenntartó műveletekhez történő magyar hozzájárulásról szóló 94/2001. (XII. 21.) OGY határozat hatályon kívül helyezéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	
Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója	29912
Felszólalók:	
Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29914
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	29914
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29914
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	29915
Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter előadói válasza	29918
Az ülésnap bezárása	29920

Az ülésen jelen volt:

KOVÁCS PÁL, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
24. ülésnapja
2021. május 26-án, szerdán
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyző: Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 24. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatnom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila - később érkezik - és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Két nappal ezelőtt még arra készültem, hogy az inflációról fogok önöknek itt beszélni, arról, hogy áprilisban 5,2 százalékra emelkedett az infláció Magyarországon, és ezzel az Európai Unió élére ugrottunk. Két és félszer magasabb a magyar infláció, mint az Európai Unió átlaga, és a kormánynak nincs megfelelő eszköze arra, hogy ezt az inflációt csökkentse.

Nem erről fogok azonban beszélni a mai alkalommal, mert elsodortak az események. Tegnap ugyanis tanúja voltam Jakab Péter napirend előtti felszólalásának, amelyben kritizálta Kövér házelnököt, amiért az elvette tőle a szót egy héttel ezelőtt. Erre Kövér házelnök úr ismét elvette tőle a szót, arra hivatkozva, hogy a házszabály szerint senkinek nincs joga arra, hogy kritizálja a házelnök tevékenységét.

Nos, őszintén be kell vallanom, hogy nem forgattam túl gyakran az elmúlt években a házszabályt, és jogász sem vagyok. Azt azonban határozottan állíthatom, és tudom, hogy demokráciában olyan nem lehetséges, olyan elképzelhetetlen, hogy egy közfeladatot ellátó személy tevékenysége ne lenne bírálható. *(Zsigó Róbert: Kezdjen el rendesen viselkedni!)*

Tehát ha Kövér házelnök munkája nem bírálható, akkor ki kell mondani, hogy a magyar Parlament falai között nem érvényesül a demokrácia *(Dr. Rétvári Bence: Rég nincs. Régóta nem érvényesül.)*, vagyis hogy Kövér polgártárs egyenlőbb, mint a többi polgártárs. Orwell szavaival élve: „All animals are equal, but some animals are more equal than others.” Azért mondtam ezt angolul, mert úgy látom, hogy az elmúlt napokban kormánypárti oldalról nagy igény van az angol nyelvű megszólalásra is, tehát angolul is el tudtam ezt most önöknek mondani. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból.)*

De hogy a kormánypárti oldalon is világosan értsék a magukat kereszténynek valló, kereszténynek

tartó emberek, hogy miről is van szó: nos, én is keresztény vagyok gyerekkorom óta, nem csak néhány esztendeje, én akkor is az voltam, amikor az önök padosraiból: „Csuhasok, térdre!” vezényszavakat hallattak, én akkor is az voltam.

Rendszeresen olvasom a Bibliát, és a Bibliában az van írva, hogy a teremtő Isten az, aki mindentudó és mindenható, és az abszolút jó megtestesítője. Tehát mi, közönséges halandók azonban bűnös lelkek vagyunk, akik hibát hibára halmoznak, és az a feladatunk, az a dolgunk, hogy ezeket a hibáinkat próbáljuk meg kiküszöbölni, és lehetőleg minél kevesebb bűnt kövessünk el.

Nos, tehát az adott szituációban két lehetőség van. Hogyha fenntartjuk és ha önök fenntartják azt, hogy Kövér házelnök nem bírálható, akkor vagy az a helyzet áll elő, hogy Kövér László hatalmas Istentől való, és a Mindenható földi helytartója, ezért érinthetetlen, tevékenysége nem lehet kritika tárgya; vagy pedig, amit már mondtam, hogy a parlamentben nem érvényesül a demokrácia. *(Dr. Rétvári Bence: Tíz éve nem érvényesül a demokrácia.)*

De ha a válaszadó államtitkár úr mégsem fogadja el ezt a két opciót, hanem továbbra is kitart amellett, hogy igenis itt demokrácia van, akkor viszont arra szeretném őt kérni, hogy legyen szíves, mondja el azt, vajon mit szándékozik tenni a Fidesz annak érdekében, hogy megfékezze az elszabadult hajóágyúként viselkedő házelnököt *(Dr. Rétvári Bence: Szerintünk a Jakab Péter... - Közbeszólások a kormánypárti padosorokban.)*, és rábírja arra, hogy a demokratikus együttélés egyetemes szabályait ő is tartsa be, hiszen rá is vonatkoznának ezek az alapelvek.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padosoraiban. - Zsigó Róbert: Gratulálunk! - Dr. Rétvári Bence: Ezért kár volt. - Nacsá Lőrinc: Kár volt bejönni!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Nem kívántam közbeszólni az ön felszólalása közben, de tájékoztatnom kell - nyilván államtitkár úr reagál - hogy ön semmi mást nem tett négy percen keresztül, mint azt a szabályt kritizálta, amit a Ház fogadott el *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)*; és azt a házszabályt utasította el, aminek az elfogadását az egész Országgyűlés megtette. Államtitkár úr, öné a szó. *(Dr. Rétvári Bence: Ami alapján szót kaptál, azt utasítod el!)*

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ha megengedné, csak röviden reagálnék. Ebben az országban mindenkit megilleti a szólás- és a véleménynyilvánítás szabadsága. Egy korlát van: az emberi méltóságot tisztelni kell, és a felszólalási rend szabályait be kell tartani. Mindenki, aki ezeket a korlátokat tudomásul veszi, az szabadon dolgozhat itt, a Parlament falai között. Érdekes módon ez a 199 képviselő döntő többségének nem okoz gondot. Ez egy ilyen egyszerű történet.

Egyébként, ha megengedi, egy megjegyzés még ehhez: nem a jobboldal az, aki sportot űz abból, hogy

elhallgattassa a másként gondolkodókat. Ez a baloldalon divatos; engedje meg, ha már szóba hozta ezt a kérdést, akkor én is szóba hoztam, hogy ma van a tizenöt éves évfordulója az őszi beszédnek, ami pontosan arról szólt - pontosan arról szólt! -, hogy a baloldalon, azon a baloldalon, ami szövetségbe tömörülve indul egyben a 2022-es választásokon, és ennek a szövetségnek ön is tagja, egyrészt hazudtak, egyértelműen hazudtak; másrészt az ezzel összefüggő szabad véleménynyilvánítással szemben lovasrohamot vezényelnek. Ez az őszi beszéd üzenete.

És a baloldal azóta sem változott. Azóta is azt halljuk az ön szövetségeseitől, hogy fenyegetik a másként gondolkodókat, fenyegetik az újságírókat, és mindenkit fenyegetnek, aki nem hajlandó abba a sorba beállni, amit önök meghatároznak. *(Dr. Rétvári Bence: Betörnek szerkesztőségekbe.)*, ami a 2002-2010 közötti öngyilkos kormányzásnak a sora, Gyurcsány Ferenc vezetésével.

És ha megengedi, hogy az ön hitele ezzel összefüggésben mennyit ér: „A szocialistákkal vagy a DK-val nem akartam közösködni, elvégre mégis jobboldali-konzervatív ember vagyok” - nyilatkozta ezt ön 2018-ban. Ne haragudjon, nem szeretnék teológiai fejtegetésekbe belemenni. Nem tudom, hogy mit ír erről a Biblia. Egy dolgot tudok: ön már akkor sem mondott igazat, most sem mond igazat. Önvizsgálatot kéne tartani, nem másra mutogatni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Beszéljünk a tényekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sajnos, az elmúlt napokban a bíróság pontot tett: egy tulajdonjogi vitát eldöntött. Ez a tulajdonjogi vita néhány budavári lakás tulajdonjogáról szólt; a vitázó felek pedig a Magyar Tudományos Akadémia, illetve Budavár önkormányzata volt.

Ez a per többéves múltra tekint vissza. A per még Nagy Gábor Tamás polgármestersége idején kezdődött. Most került pont ennek a történetnek a végére, amiben a bíróság a Magyar Tudományos Akadémiának adott igazat. *(Dr. Rétvári Bence: Van jogállam, vagy nincs jogállam?)*

De hogy miért hozom ezt szóba napirend előtt a parlament ülésén? Mert ennek a döntésnek az eredménye nagyon szép példáját mutatja annak, hogy miért fontos az önkormányzati bérlakásrendszer.

(9.10)

És akkor menjünk sorba! Gyakorlatilag nyolc lakásról, nyolc családról beszélünk, akiknek a lakhatása biztosított volt, igaz, a Nagy Gábor Tamás által vezetett önkormányzat már a per zajlása közben is adott

ki lakásokat ezekben az ingatlanokban. Szerintem ez nem volt egy szerencsés döntés a részéről, hiszen az ingatlanok jövője, mondhatjuk, hogy bizonytalan volt jogi értelemben, de mégis azt láttuk, hogy az önkormányzat által kezelt lakások lakhatást biztosítottak budavári családoknak.

(Gelencsér Attila elfoglalja helyét a jegyzői székekben.)

Mi történik most a bírósági döntést követően? Az történt, hogy a Magyar Tudományos Akadémia egyik napról a másikra az önkormányzati bérlati díjat piaci bérlati díjra emelte, ami nem jelent mást, mint hogy az eddigi összegnek körülbelül a 15-20-szorosát fizethetik ezek a családok bérlati díj gyanánt. Furcsa finctora a sorsnak, illetve a bíróság működésének, hogy egyértelműen kimondta, hogy a budavári önkormányzatnak nincs elhelyezési kötelezettsége az érintett lakók vonatkozásában.

Értelemszerűen ezek a családok nem tudják kifizetni azt a horribilis összeget, amit a Magyar Tudományos Akadémia megpróbál rajtuk behajtani, viszont ez tökéletesen rámutat arra, hogy mennyire fontos, hogy egy önkormányzat segítő kezét tudjon nyújtani rászoruló családoknak. És önök, az egyébként pont ma tárgyalt törvényjavaslattal a lakástörvény módosítása kapcsán próbálják szétverni, tönkretenni az önkormányzati bérlakásrendszert. Pedig lássuk be, ha most nem lenne önkormányzati bérlakásrendszer, nem volna megfelelő számú bérlakás az önkormányzat tulajdonában, akkor nem tudna segítséget nyújtani ezeknek a szerencsétlen sorsú honfitársainknak, pedig ők tényleg önhibájukon kívül kerültek abba a helyzetbe, aminek sajnós az a vége, hogy most vagy a Tudományos Akadémiának fizetnek 15-szörös bérlati díjat, vagy az önkormányzat segít rajtuk.

Hála a jóistennek, Budavár önkormányzata segítő kezét nyújt ezeknek a családoknak, és már egy családdal egyértelműen meg is született a megállapodás. Azt gondolom, hogy ennek kapcsán érdemes anynyiban mindenféleképpen megállnunk egy pillanatra, hogy az a mondat, amivel az önök polgármestere illette ezt a törvényt, miszerint ez egy marhaság, illetve a Facebookon tette, de szerintem majd Kövér László kezdeményezni fogja a Facebooknál, hogy büntesse meg polgármester urat... - de hogy ez nem marhaság, ez egy bűncselekmény, ez egy elvülhetetlen bűn a magyar lakhatás tönkretétele okán.

Azt gondolom, hogy még nem tárgyaltuk ezt a törvényt, még mindig van idejük *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy visszavonják ezt az egészen ostoba és buta törvényt. Köszönöm szépen. *(Dr. Mellár Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mondandójából egy dolgot emelnék ki én is, hogy az említett törvényjavaslatot még nem tárgyalta az Országgyűlés - éppen a mai napon fogja tárgyalni -, ezért, amikor ilyen szavakat használ erre a törvényjavaslatra - és nem törvény, ahogy ön mondja -, hogy „szétver” és „tönkretesz”, azt gondolom, hogy elhamarkodott és túlzó. Várjuk meg a törvényjavaslat vitáját, várjuk meg a benyújtott módosító javaslatokat, és várjuk meg, hogy a kormány mit fog ezekből támogatni, és utána mondjunk majd véleményt arról, amikor elfogadta az Országgyűlés, hogy ez a törvényjavaslat mit is fog eredményezni, és mi is pontosan ennek a célja.

Mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány az elmúlt több mint tíz évben a családvédelmi és otthonteremtési program keretében számos olyan intézkedést hozott, ami a magyar családok lakhatási nehézségeit, problémáit kívánja megoldani és elősegíteni. Az a célunk a társadalmi igényhez igazodva, hogy minden magyar család lehetőség szerint saját otthonhoz jusson. A saját tulajdonú lakás megszerzésével és annak támogatásával a családok hosszú távú, stabil lakhatását kívánja elősegíteni, előmozdítani a kormányzat. S hogy ez miért van? Azért, mert egyszerűen a magyar ember azt szereti, ha a sajátjában él, és a sajátjában lakik.

Persze, vannak olyan élethelyzetek, amikor más tulajdonú lakásban is szükséges, hogy éljen, de egy jó gondolkodású családnak mindig az jár a fejében, hogy hogyan tud kiköltözni, átköltözni, hogyan tudja megvalósítani a saját egzisztenciáját, azaz a saját tulajdonú lakását. Az elmúlt tíz év Fidesz-KDNP-kormányzását ez jellemzi, hogy hogyan segíti elő ezt a fajta polgári családi gondolkodást.

Az első fontos lépés az volt, hogy a magyar családokat kihozzuk a devizahitel-válságból, hogy megszabadítsuk a fölösleges terhektől, amit még a szocialista kormányok raktak rájuk azzal, hogy belehajszolták őket a devizahitel felvételébe. Ezzel, hogy ezt megteremtettük, lehetővé vált több százezer családnak az, hogy igénybe vegye azokat a kormányzati támogatásokat, amelyek elősegítik a lakásának az építését, az új lakásának a vásárlását, vagy a legújabb intézkedésekkel, kormányzati döntésekkel használt lakások vásárlását, használt lakás bővítését vagy az otthonaik felújítását. 2015 óta 2021. április végéig 200 ezer család nyújtott be CSOK-kérelmet, és ez az államnak 557 ezer milliárd (sic!) forintjába került. A családok kiemelkedően magas aránya a CSOK mellé felvehető kedvezményes lakáskölcsönökkel is élni tudott.

A babaváró támogatási konstrukció nagyon gyakran lakáscélok felhasználására fordítódik. Itt 132 ezer kölcsönszerződésről van már szó. Folytatjuk a jó döntéseket a kistelepülésen élő embereknek az úgynevezett falusi CSOK kiterjesztésével, ami 110 milliárd forintot jelentett az ott élő embereknek. Ezen túl még 11,5 milliárd forint adó-visszatérítési támogatást is igényelnek.

2021. január 1-jétől kezdődően a kormány otthonteremtési programját tovább bővítette, ismét bevezetésre került a kedvezményes lakásafakulcs. Ezenfelül a gyermekes családok áfamentesen vásárolhatnak lakásokat. Akik a megvásárolt lakások után CSOK-ot vesznek igénybe, illetékmentességben részesülnek. Sorolhatnánk tovább az intézkedéseket, ezeket az érintett családok mind-mind már ismerik és igénybe is veszik.

Hát, ez a jelenlegi magyar kormány családpolitikája, amelynek lényege, hogy lehetőség szerint minden család saját lakáshoz jusson. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Néhány napja (*Dr. Rétvári Bence: 15 éve.*) a német közszolgálati média készített interjút olyan magyar egészségügyi dolgozókkal, ápolókkal, akiket önként a harmadik hullám kezdetén üldöztek el a magyar egészségügyből. Olyan emberekről beszélünk, akik 30-40 évet töltöttek el az egészségügyben, és akiknek az orra alá nyomták azokat a munkaszerződéseket, amelyek lehetetlen helyzetbe hozták őket, és ami miatt nem tudták vállalni a további munkát. (*Dr. Rétvári Bence: Te is megszavaztad a parlamentben!*)

És szeretnék emlékeztetni arra - ha már államtitkár úr szóba hozza -, hogy amikor a parlamentben ennek a vitája volt, akkor önként azt mondták, hogy a szerződés feltételeit tartalmazó részletszabályokat majd az egészségügyi dolgozók érdekképviselőivel, a kamarákkal közösen dolgozzák ki, ám természetesen hazudtak, erről szó sem volt. Olyan feltételeket támasztottak az egészségügyi dolgozóknak, ahol választaniuk kellett aközött, hogy elhagyják a szeretett hivatást, amire az egész életüket föltették, vagy olyan feltételeket vállalnak, amelyek rendkívül kedvezőtlen helyzetbe hozzák őket, és lehetetlenné teszik a minőségi munkát.

Kérdezhetném, hogy ki volt az a zseni, aki kitalálta azt, hogy a járvány kezdetén az a legfontosabb feladat, hogy hogyan lehet még egy bőrt lehúzni az amúgy is kizsákmányolt és nehéz helyzetben lévő egészségügyi dolgozókról. Kérdezhetném, hogy ki volt az a zseni, aki kitalálta azt egy járvány közepén, hogy el kell üldözni egészségügyi dolgozókat a pályáról. De tudjuk, hogy ki ez a zseni, Magyarországon egy ember dönt mindenről, Orbán Viktor. Ez az ő bűne, önként pedig végrehajtják csak az utasításait szolgálalkú módon, gondolkodás és kritika nélkül.

És hogy világos legyen, ez nem csak az egészségügyi dolgozókról szól, mert önként is tudják, hogy egy intenzív osztályon dolgozó ápoló két beteggel tud

foglalkozni. Kiszámolhatják azt, hogy 4 ezer egészségügyi dolgozónak az elvesztése mennyivel csökkentette azoknak a betegeknek a számát, akik megfelelő ellátást tudtak kapni a kórházakban. Önök is ki tudják számolni, hogy az, amit önök tettek, az, hogy hatalmas gögből és ostobaságból az amúgy is létszámbélyos egészségügyből elüldöztek hivatott, munkájukat jól végző dolgozókat, az emberek életének az ezreibe került a járvány idején, mert hiába porosodnak a lélegeztetőgépek a raktárban, ha nincs ember, aki kezelni tudja őket.

Azt kell mondanom, hogy önöknek el kell számolnuk azzal, hogy miért halt meg 30 ezer honfitársunk a járványban, és miért Magyarországon a legmagasabb az egy főre jutott elhalálozottak aránya, magyarán szólva, lakosságárányon miért Magyarországon halt meg a legtöbb ember koronavírus-járványban. És ebben az elmúlt tíz év bűnein túl, azon túl, hogy önök tönkretették és lepusztították az egészségügyet, ezen túl ennek az intézkedésnek is szerepe van, ezért vállalniuk kell a felelősséget.

Az Orbán utáni Magyarországon az egyik legfontosabb feladat az lesz, hogy helyreállítsuk az egészségügy rendszerét, ami azt is jelenti, hogy pótoljuk azt a hatalmas létszámbélynyt, amit önök okoztak, hogy visszacsábítsuk az orvosokat, ápolókat, egészségügyi dolgozókat az egészségügy területére külföldről, és visszacsábítsuk azokat, akik elhagyták ezt a pályát önök miatt, az önök politikája miatt. Nem véletlenül Dobrev Klára egyik legfontosabb szívügye az (*Dömötör Csaba: Az.*), hogy Magyarországon végre pótoljuk az orvoshiányt és pótoljuk az ápolóihiányt, nem véletlen, hogy az az egyik legfontosabb célunk, hogy megfelelő bérekkel, megfelelő feltételekkel (*Dr. Rétvári Bence: Csökkentették az orvosi béreket!*) és tisztességes módon megkötött foglalkoztatási feltételekkel elérjük, hogy (*Dr. Rétvári Bence: Csökkentették az orvosbéreket!*) az egészségügyi pálya újra vonzó legyen, vonzó legyen a fiatalok számára, hogy minél többen válasszák ne csak az orvosi, de az ápolói pályát és a többi (*Dr. Rétvári Bence: Tandíjassá tették az orvosképzést!*), az egészségügy működéséhez szükséges pályát, és hogy azok, akik elmenekültek innen az elmúlt években önök miatt, elmenekültek a pályáról vagy elmenekültek az országból, azok visszatérjenek.

Azt kell mondanom, hogy ha Magyarország miniszterelnöke Dobrev Klára lesz, akkor önök felelni fognak azért, amit elkövettek, mi pedig rendbe fogjuk hozni azokat a károkat, amiket okoztak. (*Dr. Völner Pál: Fenyegetőzöl? 2006. október?*) Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padosorokból. - Németh Szilárd István: Valamilyen évforduló van ma, nem? - Dr. Völner Pál: A beszéd évfordulója.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön utalt a felszólalásában fontos

egészségügyi döntésekre. Szeretném itt is hangsúlyozni, hogy ezek a döntések, amelyeket a kormány meghozott, az Orvosi Kamara javaslatain alapulnak. Az ő javaslatukon alapul az, hogy az orvosi bérek több hullámban átlagosan megduplázódnak, illetve az is, hogy a kormány egy régi adósságot törlesztve dönthetett a hálapénz kivezetéséről, amely annyi embernek jelentett kellemetlen pillanatokot. (*Dr. Völner Pál közbeszól.*) És az ápolókról se feledkezzünk meg, az ő béremelési programjuk is zajlik, több hullámban összesen 72 százalékos emelést kapnak. A következő emelési hullám jövő januárban következik, az egy 30 százalékos emelés lesz.

Azt azért hadd mondjam itt el, hogy ha jól idézzük fel, ön az új jogállásról szóló törvényt megsza-vazta. Igaz, képviselő úr? (*Dr. Rétvári Bence: Igen. - Dr. Völner Pál: Ott voltál.*) Ön megszavazta. Ehhez képest, amit ön megszavazott, most erős kritikával illeti, tehát ezzel egy pont után nem tudunk mit kezdeni. (*Dr. Rétvári Bence: Igazi DK-s.*)

Azt, hogy a Demokratikus Koalíciónak az egészségügy lenne a szívügye, azért pár alapvető tény a múltból jelentősen árnyalja. Mindenekelőtt az, hogy 6 ezer orvost tettek az utcára, amikor kormányzati pozícióban voltak. (*Arató Gergely: Ugyan már!*) 2010-18 között 7 ezerrel nőtt az orvosok száma Magyarországon, tehát nem csökkent, mint az önök idején, hanem nőtt. Ez a kormány nem elvett tőlük bért, mint ahogy önök tették, hanem emelte a béreket. Az orvosok bére átlagosan két és félszeresére nőtt. Erre jön még rá az az emelés, az új döntés, amiről az imént beszéltem.

Ha az egészet a költségvetés oldaláról közelítjük meg, akkor azt tudom önnek elmondani, hogy ahhoz az időhöz képest, amikor önöknek, ha jól értem, szívügye volt az egészségügy, 1700 milliárd forinttal költünk többet az egészségügyre (*Dr. Mellár Tamás: Redélérték?*), 1700-zal! Ön sem vitathatja el, tisztelt képviselő úr, hogy ez jelentős növekedés, nem pici növekedés, hanem nagyon nagy növekedés. Ennyit arról, hogy ki viseli a szíven az egészségügy helyzetét. Önök elvettek, ez a kormány adott jelentősebb pluszforrásokat, ami véletlenül sem jelenti azt, hogy ne lenne még nagyon sok teendő az egészségügy területén.

Egyébként az egészségügy teljesítőkéességét minden másnál jobban mutatja az, hogy Magyarország az élen jár az oltások számát tekintve. Ha a negyede igaz lenne annak a kritikának, amit önök hónapok óta harsognak, akkor ez nem lenne lehetséges, akkor hátul kullognánk. Ehhez képest a beoltottak száma meghaladta az 5 milliót. Több mint 50 százalékon állunk, miközben az uniós átlag valamivel több mint 30 százalék, ami azért nagyon nagy különbség. Úgyhogy ezúton is szeretném megköszönni minden egészségügyi dolgozónak, orvosoknak, ápolóknak, logisztikai munkatársaknak, szakorvosoknak, háziorvosi rendelőkben dolgozóknak, hogy ebben az oltási programban részt vettek, és ezzel minden magyar ember védelmét elősegítették.

Egyébként még egy megjegyzést engedjen meg nekem, tisztelt képviselő úr: ha önök lennének most

kormányon, akkor fizetős lenne az egészségügy, és begondolni is rossz, hogy milyen terheket jelentene az egy járvány idején, ha vizitdíjat vagy napidíjat kellene fizetni. *(Bangóné Borbély Ildikó ingatja a fejét.)* Hiába csóválja a fejét, tisztelt képviselő asszony, megszavazták a fizetős egészségügyet, csak egy népszavazás tudta ezt kisiklatni.

Még egy dolgot szeretnék megemlíteni itt, tisztelt képviselő hölgyek és urak. Ma van az őszi beszéd évfordulója *(Dr. Rétvári Bence: Így van.)*, egy olyan beszédé, amely egyértelművé tette, hogy a posztkommunisták átmentettek egy szegyetlenes hagyományt a diktatúra évtizedeiből, azt, hogy a legnagyobb dolgokban is képesek hazudni a saját népüknek. És ilyenkor nemcsak egy öblös hazugságbeszédre emlékezünk, hanem mindarra, ami utána következett: a brutális rendőrtámadásokra, a felelősök cinikus kitérésére és arra, hogy egy kegyetlen politikai vezetés erőszakkal akarta elhallgattatni azokat, akik másként gondolkodtak az ország jövőjéről.

Most azt mondani, hogy az őszi beszéd és a rendőrtámadások felelősei köztünk vannak, az igencsak puha beszéd, mert nemcsak köztünk vannak, de újra a hatalomért tolazkodnak. Most másként hazudnak, most másokat tolnak előtérbe, de tudjuk, hogy valójában ugyanazok az arcok akarnak visszajönni, és a fenyegető szavaik is ugyanazok.

(9.30)

Egyik mostani jelöltjük sem tudja függetleníteni magát az őszi beszédétől. Dobrev Klára úgy fogalmazott pár nappal ezelőtt, hogy ő nagyon-nagyon büszke volt erre a beszédre, Karácsony Gergely abban az időben a gyurcsányi kancelláriának dolgozott, Jakab Péter, ha jól idézem fel, még tüntetett az őszi beszéd kapcsán, hogy aztán aláírjon annak az embernek, aki az egésznek a felelőse. *(Dr. Völner Pál: Vazallus!)*

Nem érzik ezt szegyetlenesnek? Önök nem kértek bocsánatot 2006-ért, sem a hazugságokért, sem azért, hogy a saját honfitársaikra támadtak. Ennek hiányában ezeregyedik okunk van arra, hogy bármilyen formában is akar visszalopakodni a Gyurcsány-korszak, ezt ne engedjük. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Urak! Amikor képviselőtársam itt a házszabályról beszélt, és arról beszélünk, hogy mi a kötelessége egy képviselőnek, akkor engedjék meg, hogy néhány mondatban elmondjam, hogy mi a kötelessége egy kormánytagnak, egy államtitkárnak adott esetben.

Amikor itt elmondjuk a napirend előtti kérdéseinket, vagy elmondjuk az interpellációt, a kérdéseinket, vagy írásbeli kérdést nyújtunk be ellenzéki képviselőként, az államtitkárnak kötelessége a feltett kérdésekre válaszolni.

Az elmúlt időszakban, kimondhatjuk, hogy semmire nem válaszolnak érdemben *(Dr. Völner Pál: Nem értitek)*, vagy gyurcsányoznak, vagy „elmúltnyolcéveznek”, ami már azért is cinikus meg neveléses, mert 11 éve önök vannak kormányon, több mint 11 éve. És higgyék el, amikor a képviselőtársam az előző felszólalásában arról beszélt, hogy milyen állapotban van ma az egészségügy Magyarországon, akkor azt gondolom, hogy illene egy államtitkárnak csak az egészségügy állapotáról beszélni. *(Dömötör Csaba: Beszéltem sokat.)*

Ha ma megnézzük Magyarországon, hogy mit tartanak az egyik legfontosabb problémának az emberek, akkor azt mondhatjuk, hogy az egészségügy helyzetét. Az elmúlt egy évben találkoztunk egy olyan helyzettel, amit talán egyikünk sem élt át, kimondhatjuk, hogy egyikünk sem találkozott az élete során ezzel: egy világjárvány tarolta le az egész világot, és el kell mondani, hogy a kormány hogyan reagált ennek a járválynak a kezelésére.

Kásler Miklós az elmúlt napokban érdekes mondatokat mondott. „Nem tudok mondani az elmúlt egy évben egy olyan körülményt sem, amit ne helyesen ítéltünk volna meg. Magyarországon nem volt ellátatlan beteg, nem feküdt senki a kórházak folyosóin. Magyarország leginkább a gratulációkat szokta fogadni, hiszen a beoltottságot tekintve az uniós országok közül az első-második helyen van Magyarország.”

Azt, hogy Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere azt mondja, hogy minden intézkedést helyesen ítélt meg, egy másik mai hír egészen cáfolja meg árnyalja: a Helsinki Bizottság pert nyert az EMMI-vel szemben, amikor ki akarták kérni azt a dokumentációt, hogy mi alapján döntött úgy a miniszter, hogy 2020 áprilisában elrendelte előbb az 50 százalékos, majd a 60 százalékos kórház-felszabadítást. Mit csinált erre Kásler miniszter? Titkosítják azonnal ezeket a dokumentumokat. Ugyanúgy titkosították azt a 350 millió forintért megrendelt tanulmányt is, ami a járvány kellős közepén az egészségügy átalakításáról szólt volna, a mai napig nem ismerhettük meg.

Én úgy gondolom, amikor arról beszélünk, hogy Magyarországon egy tízmillió állampolgárt érintő tanulmányt elkészítetnek - mert tízmillió embert érint ma az egészségügy -, akkor joga van megismerni tízmillió állampolgárnak, hogy a kormány hogyan akar beavatkozni az átalakítás kapcsán.

Nagyon sok mindent mondhatnánk, hogy mi volt az elhibázott döntés, mondjuk, a tavaly nyári egyik legelhibázottabb döntés az volt, hogy, ugye, 300 milliárd forintot költöttünk el lélegeztetőgépekre, vagy még azt sem tudjuk, hogy tényleg lélegeztetőgépet vásárolt-e a kormány *(Dömötör Csaba: Jézusom! - Nacsa Lőrinc: A legalja!)* vagy egészen más dolgokat, és több tízmillió vagy százmillió forintot költünk egyáltalán az őrzésre, a ki nem bontott lélegeztetőgépekre.

Beszélhetünk arról, hogy a nyáron fontosabb volt önöknek jachtozni, adriázni, mint felkészülni a második hullámra, és láttuk, hogy hogyan tarolta le Magyarországot a második, majd a harmadik hullám, mert kedves uraim, önök mindenről beszélnek a Parlament falai között, de arról nem, hogy majdnem 30 ezer honfitársunkat elveszítettük. Ezt soha nem említi meg egyetlen felszólalásában sem, egyetlen államtitkár sem. Ennek a 30 ezer áldozatnak a hozzátartozóitól kérdezzék meg, hogy ők hogyan élték meg az elmúlt időszakot! Vagy kérdezzék meg azokat az embereket, akik nem jutottak orvosi ellátáshoz az elmúlt egy évben, mondjuk, nem műtötték meg őket, nem avatkoztak be, mert azt mondták, hogy ha nem életveszélyes az állapotuk, akkor nem fognak ellátást kapni. Sok mindenről beszélhetünk.

Vagy kérdezzék meg, amit írásbeli kérdésben feltettem, államtitkár úr, hogy Magyarországon mennyi azoknak az embereknek a száma, akik nem vették fel a második oltást. Csak onnan tudjuk, hogy valaki kiáll, Szlávik doktor úr, és elmondja, hogy Magyarországon is körülbelül 10 százalékra tehető. De önök semmire nem válaszolnak!

És, államtitkár úr, még engedjen meg egy - gondolom, hogy Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni - cinikus megjegyzést (*Dr. Völner Pál: Az egész az volt.*), mert ugyebár, a múlt héten kiosztott engem a parlament plenáris ülésén, hogy nem figyeltem kellőképpen: áhítattal fogom figyelni a választát, de csak akkor, államtitkár úr, ha végre egyszer eljutunk a Parlament falai között oda, hogy önök érdemi választ adnak egy ellenzéki képviselőnek a felszólalására. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nem volt hiába akkor a figyelemfelhívásom, hogyha ön is megtisztel minket azzal, hogy ha mi az ön kérdésére itt válaszolunk, akkor esetleg arra reagál. Mondjuk, ezzel már előrébb van, mint mondjuk, Szabó Timea vagy Korózs Lajos képviselőtársa, aki ilyenkor feláll, és kimegy a teremből, hogy még véletlenül se hallja meg azokat a gondolatokat, amik az ő gondolataikat megzavarnák, hiszen egy olyan buborékban élnek, amelyet zavar, ha a tényekkel találkozhatnak. Liberálisoknál és baloldaliaknál ez gyakran előfordul.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön azt mondja, hogy az emberek, így önök is nem kapnak kellő információt a védekezéssel kapcsolatban. Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt bő egy évben szinte mindennap az operatív törzsnek a tagjai sajtótájékoztatón álltak ki, és mindennap a legfrissebb információkat elmondták. Ami kérdés bejött, és meg lehetett válaszolni azokat a kérdéseket, mert rendelkezésre állt az az adat, a

teljes magyar nyilvánosság előtt mindennap mindenki láthatta az operatív törzs sajtótájékoztatóján. Arra törekedtünk, hogy mindenki minden információ birtokában legyen, mert a járvány elleni védekezésnek nagyon fontos alapja a bizalom, hogy az emberek bízzanak a védekezésben részt vevőkben: az orvosokban, ápolókban, operatív törzsben, rendőrökben, katonákban, mindenkiben egyaránt, és ennek alapja, hogy minden információt megosztunk egymással.

És az, hogy Magyarország az Európai Unió átlagát, sőt az Amerikai Egyesült Államokat is megelőzte az átoltottságban, és ilyen eredményesen tudott védekezni, és legyőzni a harmadik hullámot az oltások által, ennek egyik alapja pontosan az volt, a bizalom, ami bizalomnak az alapja ez a tájékoztatás volt, tisztelt képviselő asszony. Erre törekedtünk az első perctől kezdve, nyilván önöknek sokszor, sőt elsősorban önöknek politikai támadásaik vannak, nem pedig szakmai érdeklődésük. Nyilván a kettőt azért ketté kell választani, nyilván egy politikai támadásra politikai választ kap, egy szakmai érdeklődésre pedig szakmai választ kap, tisztelt képviselő asszony.

Ön azt mondta, hogy óriási hiba volt a kórházi ágyaknak a felkészítése a koronavírusos betegek fogadására. Önök hónapokon keresztül mondták, kamuvideót is készítettek Korózs Lajos rendezésében, Németh Athina főszereplésével, majd eltelt pár hónap, és amikor valóban beköszöntött a járvány, és egyre több beteg került a kórházakba a brit mutáns megjelenése következtében, akkor pedig ugyanilyen hangerővel azt mondták, hogy miért nincs több kórházi ágy. Természetesen volt elegendő kórházi ágy, hiszen ön nem látott olyan jelenetet Magyarországon, hála istennek, és köszönjük ezt az orvosoknak, ápolóknak, operatív törzsnek, hogy ne jutott volna kórházi ágy Magyarországon betegeknek. Mert lehet, hogy valakinek egy-két megyével odébb, de jutott kórházi ágy, és jutott ellátás, és mindenkit elláttak, és mindenkinek az egészségéért, mindenkinek az életéért küzdöttek. Önök pedig folyamatosan az orvosokat és az ápolókat vádolják itt a parlamentben is és a sajtóban is, azzal vádolják őket, hogy olyan betegeket, akiknek szükségük van a kezelésre, hazaküldtek, és otthon meghaltak, tizből kilenc, hogy nem nyújtottak megfelelő ellátást a kórházakban.

De a legháborítóbb, tisztelt képviselő asszony az ön előző felszólalásában az volt, hogy azt mondta ön, hogy hibás döntés volt nagy mennyiségben lélegeztetőgépeket vásárolni, tisztelt képviselő asszony. Miért, mit kell csinálni ön szerint egy járvány idején, amikor a világ minden országa lélegeztetőgépeket próbál beszerezni?! (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.*)

Magyarország ebben az egyik legeredményesebb volt, hiszen annyi lélegeztetőgépet tudtunk beszerezni, hogy Magyarországon még a WHO is elismerte, hogy milyen magas a lélegeztetőgépek aránya, és önök nemcsak a vakcinák kapcsán vitatkoznak a WHO-val (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól, az elnök csenget.*), amikor azt mondják, hogy ne oltassák be magukat az emberek például kínai vakcinával, hanem itt is a WHO-val

vitatkoznak, amelyik elismerte, hogy Magyarország jól tette, hogy túlbiztosította magát, mert, tudja, tisztelt képviselő asszony, jobb, ha több lélegeztetőgépünk van, mint ha egy, kettő vagy három hiányzik ott, ahol éppen kéne.

(9.40)

Iszonyatos felelőtlenség! Önök azt támadják, hogy Magyarország lélegeztetőgépeket vásárolt. Ön most azt kifogásolja, hogy miért költünk pénzt a lélegeztetőgépek tárolására, tisztelt képviselő asszony; életmentés volt a lélegeztetőgép-vásárlás, ahogy az oltás is életmentés. Ezért felelőtlenség az önök részéről, hogy támadták a lélegeztetőgép-beszerzést, és támadják az oltásokat mind a mai napig. Dobrev Klára még az elmúlt napokban is olyanokat mondott, hogy rövid távon az oltás nem ment életet, és hasonlókat mondanak még mindig, és még mindig nem vonják vissza az oltásellenes országgyűlési határozatukat. Ez az iszonyatosan nagy felelőtlenség!

Tisztelt Képviselő Asszony! A baloldal dönthetett volna úgy is, hogy támogatja a vírus elleni védekezést. Dönthetett volna úgy is, hogy segít Budapesten is meg Brüsszelben is, de önök nem ezt választották. Önök azt az utat választották, hogy mindenhol támadták a vírus elleni védekezést. Azt mondták azokra a törvényjavaslatokra, amelyek lehetővé tették azt, hogy különböző korlátozó intézkedéseket vezessünk be a vírus terjedésének lassítására, önök elmentek Brüsszelbe és azt mondták, hogy itt a diktatúra. És önök arra a törvényre, amely megvédte a magyarokat a koronavírus terjedésétől, azt mondták, hogy ez a diktatúra kiépítése, és ezért önök meg sem szavazzák azt a törvényt, amely egészségileg is védte az embereket, meg a hitelmoratóriummal és más gazdasági intézkedésekkel, bértámogatásokkal, különböző adókedvezményekkel pedig segítette az emberek munkahelyének a megtartását.

Mindnyájan életünk végéig emlékezni fogunk a koronavírus-járvány időszakára, és arra is emlékezni fogunk, hogy a baloldal nem segített, hanem, ahol tudott, akadályozott. *(Taps a kormánypártok sorában.)* Köszönöm, hogy meghallgatott.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A jövőnk a tét!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Két dolgot szeretnék tisztázni a felszólalásom elején. Az egyik az, hogy azok az idézetek, amelyeket majd fel fogok olvasni, a parlament hivatalos jegyzőkönyvéből származnak, amelyeket majd megnézhetnek az Országgyűlés honlapján is.

A másik, amit le szeretnék szögezni, hogy nem látogatói belépővel érkeztem be ide az Országgyűlésbe, hanem mint országgyűlési képviselő tehetem meg a

felszólalásomat azért, mert a választópolgárok bizalmából lehetek itt, és őket kell képviselnem az Országgyűlésben, azokat a választópolgárokat, akik egyébként, ha az ellenzékét nézzük, többen is vannak, mint a jelenlegi kormányzó párt, már 2018-ban is többen voltak. Tehát nekünk kötelességünk, úgy gondolom, elmondani az igazságot. Ha önök elveszik tőlünk a szót, elnémitják a mikrofonunkat, akár nekem, akár képviselőtársaimnak, akár frakcióvezetőknek, akkor önök nemcsak minket hallgattatnak el, hanem azt a sok millió embert, aki minket beküldött ide az Országgyűlésbe, őket is elhallgattatják, az ő véleményükre sem kíváncsiak.

Akkor nézzük azokat az idézeteket, amelyeket szeretnék önökkel megosztani! 2017. VI. hó 6., Orbán Viktor a parlamentben: „Valóban itt a zsúrpubiskodásban meg a nagy cukiskodásban...” Aztán 2016. VI. hó 6., szintén Orbán Viktor: „Nem olyan régen még nemzeti radikálisok voltak, most pedig zsúrpubik.” 2017. III. hó 13., Orbán Viktor: „Önök a Jobbikból, egy nemzeti radikális pártból egy csicskapártot csináltak.” Itt a miniszterelnök egy börtönszlenget, a „csicska” szót használja a Parlament falai között. Aztán 2019. XI. hó 18., dr. Tilki Attila: „Azt, hogy a határon túli magyarokról az ellenzék mit gondol, az a megkötött moslékkoalícióban önökre mindannyian vonatkozik.” Ha esetleg nem értik, mert nem értelmes a mondat, akkor ne engem szídjanak, szó szerint idéztem Tilki Attila mondatát, aki moslékkoalíciót említ itt, a Ház falai között. Aztán 2020. XI. hó 18., Nacsa Lőrinc, nekem egyébként: „Ön egy év alatt próbált nációból egyébként kommunistává vedleni.” Aztán 2020. XI. hó 30., Orbán Balázs: „Amikor az Európai Unióban képviselendő nemzeti álláspontok meghatározásával kapcsolatos viták folytak, akkor önök szélsőjobboldali csürheként hőzöngtek Budapest utcáin.”

Tehát ezek mind-mind önöktől származnak, olyan mondatok, amiért nem kaptak semmiféle figyelmeztetést vagy büntetést. Ellenben frakcióvezetőnk, Jakab Péter a „ficsúr” szóért tízmillió forint büntetést kapott önöktől, és úgy gondolom, hogy ez felháborító. *(Közbeszólások az ellenzéki és a kormánypárti sorokból.)*

Aztán nem tudom, hogy tudják-e, de akik hallgatják, jó, ha tudják azt, hogy a Házbizottság üléseire több hónapja az ellenzék nem megy el. Hiszen azt mondtuk, hogy nem vagyunk hajlandóak részt venni egy olyan bizottság ülésein, ahol az elnök folyamatosan sértegeti az ellenzéki pártokat. Itt is az egyik jegyzőkönyvből idéznék, Kövér László a következőt mondta a Házbizottság ezen ülésén: „Hagyja ezt az ostobaságot abba, képviselő úr, kihoz a sodromból tényleg. Ez a szándéka, tudom, de tényleg kihoz a sodromból. Nézze, az ön büdös bunkó frakcióvezetője egy kiló vagy két kiló krumplival odanyomul a miniszterelnök elé...” Ezt Kövér László mondta, az ellenzék pontosan ezért nem jár a Házbizottság üléseire. Semmilyen büntetést nem kapott érte.

Úgy gondolom, tegnap eljött az a pillanat, ami talán a parlamentarizmus legalja az elmúlt években,

amikor is Jakab Péter a felszólalásánál semmilyen olyan kifejezést nem használt, tényeket közölt, és Kövér László megvonta tőle a szót, majd utána házelnöként a pulpitusról jobbkios képviselőtársaimat sértegette, és ittassággal vádolta. *(Közbeszólások a Jobbkios soraiból.)* Vajon Kövér Lászlót megbüntetik-e ezért? Vajon ez megfelelő cselekedet-e?

De úgy gondolom, és higgyék el, képviselőtársaim, nem tudnak minket megtörni. Addig harcolunk, míg nem lesz jogállam és demokrácia ebben az országban, amíg nem érvényesülnek a demokratikus alapelvek, beleértve a szólásszabadságot is. Egy olyan országért harcolunk, és egy olyan országot fogunk felépíteni, ahol önök már nem kapnak szerepet *(Felzúdulás és közbekiáltások a kormánypárti sorokból, köztük: A demokrácia nevében! - Ez a demokrácia? - Majd a választók eldöntenek. - Az elnök csejget.)*, és ahol a jólét, a biztonság és a szabadság mindenkinek egyformán jár. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbkios soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy nem az ülésvezető elnök feladata a válasz; képviselő úr, az ön által felsoroltak előtti mondatokat is el kellett volna mondja. Államtikár úr, öné a szó. *(Zaj.)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtikára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha ön idézeteket hozott, tisztelt képviselő úr, engedje meg, hogy én is pár idézetet fölolvassak önöknek az önök szavaiból. A Jobbkios alapító nyilatkozata: „Elsődleges feladat a kommunista utódpárt és a vele összeforrt szélsőséges liberálisok eltávolítása a politikai hatalomból. *(Derűltég és közbekiáltások a kormánypárti sorokból.)* És most ön mit csinál? A kommunista utódpárttal közösen és a vele összeforrt liberális kis pártocskákkal közösen indul a választásokon. *(Balczó Zoltán közbeszól. - Az elnök csejget.)*

Az önök szóvivője a következőt mondta: „Azért fognak dolgozni, hogy Gyurcsány Ferenc az évvértékű beszédét az ország egyik legbiztonságosabb börtönének vagy fegyházának a beszélőjén mondhasssa el.” Ehhez képest most önök azért dolgoznak, hogy Gyurcsány Ferenc vagy a felesége miniszterelnökként beszélhessen Magyarországon. *(Közbekiáltások az elenzéki és a kormánypárti oldalról.)*

Mit mondott az ön által idézett Jakab Péter tavaly februárban? „Gyurcsány Ferenc az ellenzék tortájában a mazsola, és én ki nem állhatom a mazsolát.” Majd rá egy hónappal azt mondta Jakab Péter: „Nem fogok Gyurcsánnyal egy listán szerepelni.” *(Felzúdulás a kormánypárti sorokban.)* Most pedig egy listán, egy szövetségben, egy együttműködési nyilatkozatban, kéz a kézben együtt állnak a színpadon, és neki még egy unikum sem kellett ehhez *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Gratulálok!),* mint Karácsony Gergelynek. Mire következtethetünk ebből? Hogy a Jobbkiosnak a lelkiismerete hiperpasszív. *(Derűltég a kormánypárti sorokban.)*

Pár hónappal ezelőtt egy HVG-interjúban elmondta az ön pártelnöke, Jakab Péter, hogy bizony, ő is tüntetett Gyurcsány Ferenc ellen. Kint volt és tüntetett, hogy Gyurcsány Ferenc és az egész baloldali rezsim úgy, ahogy van, örökre tűnjön el. És amikor megkérdezte tőle a riporter, hogy akkor mégis most miért egy listán szerepel vele, miért politikai szövetségese annak, aki ellen az utcán tüntetett, akkor azt mondta, hogy meg kell adni Gyurcsány Ferencnek a változás lehetőségét. *(Derűltég a kormánypárti sorokban.)*

És mit mondott Gyurcsány Ferencné a múlt héten az őszödi beszédéről, aminek ma van a 15 éves évfordulója? Hogy ma is büszke az őszödi beszédre, büszke a férjére, és büszke arra, hogy Gyurcsány Ferenc elmondta, hogy minden magyar választónak hazudtak, hogy nem csináltak semmit az ország érdekében négy évig, és még Brüsszelnek is hazudtak a magyar költségvetési számokról. És ő erre büszke, és utána Jakab Péter büszkén kiáll Dobrev Klárával közösen, és úgy próbálnak közösen hatalomra kerülni.

Tisztelt Képviselő Úr! Az önök pártját zsebre vágják az oligarchák, néha Simicska Lajos, néha a Gyurcsány-Dobrev-klán.

(9.50)

Ha van oligarchadinasztia Magyarországon, az a Gyurcsány-Dobrev-klán, akik generációk óta oligarchaként viselkednek ebben az országban. És önök velük kötöttek szövetséget azután, hogy önök közül valószínűleg sokan, mint ahogy közülünk is sokan, 2006-ban ott voltunk az utcán, és tiltakoztunk az ellen, hogy egy miniszterelnök nem teheti ezt az országával, sem nem teheti gazdaságilag tönkre, sem nem nézheti a demokráciát annyira semminek, hogy nyíltan hazudik az embereknek éveken keresztül.

Ezért a Jobbkios, az önök pártja kiüresedett, nincsenek már elveik, minden mondatukkal szembemennek, ami alapján a pártjukat megalapították. Nincs tartalma, és a hatalom megszerzésén kívül nincs is célja már a Jobbkiosnak. És mivel nincs mondanivaló, nincs tartalom, maradt önöknek a stílus; az a stílus, ami egy kiosztott szerep Gyurcsány Ferenc részéről és önöknek.

Önök azért jönnek be a parlamentbe, és azért olvassák el előtte a házszabályt, hogy tudják, hogy mit lehet abból megszegni. Direkt jönnek be, direkt szegik meg a szabályokat. Önök olyanok, mint az a sofőr, aki átmejj a pirosra, és még neki áll följjebb, hogyha utána rádudálnak. Önök pontosan tudják, hogy mi van a házszabályban, azért szegik meg. És azért csak a házszabályszegés lett az önök politikája, azért csak a provokáció lett az önök politikája *(Szilágyi György: Mi volt tegnap a házszabályszegés? Idézzed!),* mert mivel önök a saját alapítólevelüket, a saját másfél-két évvel ezelőtti nyilatkozataikat már semmibe veszik, Gyurcsány Ferenc miatt minden korábbi elvüket feladták, ezért maradt önöknek az a fajta stílus, amely minden szabályt megszeg, minden szabályt áthág, és

itt a parlamentben próbál a tisztelt képviselő úr provokálni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Ahogy elhangzott a mai napon *(Az elnök csenget.)*, az őszi beszéd 15 éves évfordulója van, annak az őszi beszédnek, amely valóban a magyar demokrácia mélypontja volt, annak az őszi beszédnek, amelyre a DK nevű politikai szekta épül, de amely ellen a Jobbik létrejött. Ott voltak önök 2006-ban az utcán? *(Szilágyi György: Mi ott voltunk!)* Szerintem egy jó részük ott volt. Nem kell válaszoljanak hangosan. Egy jó részük ott volt az utcán valószínűleg. *(Szilágyi György: Igen, mi ott voltunk!)* Azért hozták létre a Jobbikot, hogy a Gyurcsány-típusú baloldali és liberális politika végleg eltűnjön Magyarországon? Igen. És most mégis az őszi beszéd elmondóját támogatják? *(Nacsá Lőrinc: Bizony!)* Önök, jobbikosok tisztára próbálják mosni az őszi beszédet?

Azt akarják mondani, hogy az a demokrácia csúcsa, és az a demokrácia, mikor kilótték az emberek szemét, akik az igazságért mentek az utcára tüntetni? Azok az emberek, akiknek a szemébe hazudtak négy éven keresztül, és azt mondták, hogy ezt nem tűrjük el *(Szilágyi György közbeszól.)*, és utána megkardlapták őket, vizágyúval oszlatták őket *(Az elnök csenget.)*, és könnygázt vetettek be ellenük, ezekkel az emberekkel voltak akkor önök *(Az elnök csenget.)*, és most ezekkel az emberekkel fordultak szembe, hogy az oligarchájukat, Gyurcsány Ferencet védjék a saját *(Az elnök csenget.)* politikai túlélésük érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Soltész Miklós képviselő úr, államtitkár, KDNP-képviselőcsoport: „Megszorítások és tehetetlenség helyett kiszámíthatóság és újraindítás” címmel. Államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Menekül a Jobbik, úgy látom, lehet, hogy ők is mennek ünnepelni, hiszen ünnep van ma az Apró-Dobrev-Gyurcsány-villában, ugyanis 15 évvel ezelőtt ezen a napon, egy hónappal a választási győzelmüket követően mondta el Gyurcsány Ferenc Őszödön a szocialista frakció előtt gyalázatos, trágár, addigi kormányzásukat összefoglaló beszédét. Ma erről is és legutóbbi siralmas parlamenti felszólalásáról is beszélgethet Dobrev Klára Gyurcsány Ferencel.

Akkor, 15 évvel ezelőtt, bár nem a nyilvánosságna szánta, mégis kiderült, miként gondol az országra Gyurcsány Ferenc, idézet: „kurva ország”, miként verte át a világot - „hazudtunk reggel, éjjel és este” -, miként tették tönkre a gazdaságot, adósították el az országot, kergették adósságcsapdába emberek százazreit. Akkor, 15 évvel ezelőtt kiderült: úgy csináltak, mintha kormányoztak volna, közben eladták a közművállalatokat; ha építettek is valamit, azt csak PPP keretében, ezzel 20-30 évre eladósítva a következő nemzedéket. Akkor is csak a bankokat

védtek, az embereket megnyomorították, hiszen elvették a közszolgáktól az egyhavi bérüket, a nyugdíjasoktól megvontak egyhavi járandóságot, elvették a családoktól az adókedvezményt, a gyeset, a gyedet lecsökkentették, megszüntették az otthonteremtési támogatásokat, 600 milliárd forintot vontak el a betegellátásból, elüldöztek hatezer egészségügyi dolgozót. Válságkezelésük csúcspontján növelték az adókat, 12 százalékos munkanélküliséget produkáltak, közben a kilakoltatás veszélye másfél millió embert fenyegetett. Háromszorosára növelték a gáz árát, kétszerezésére a villamos energia árát.

Ezek után Dobrev Klára, Gyurcsány Ferenc felesége beszédet mond 15 évvel később a parlamentben, és bírálja, hazugságokat mond a jövő évi költségvetésről, mely egy másfél évig tartó... - *(Arató Gergely: ...legyél bátor, hanem szemtől szembe! - Az elnök csenget.)* Arató Gergely is ott volt, ha jól tudom, 15 évvel ezelőtt, jobb, hogyha akkor szólalt volna föl - egészségügyi világválság súlyos következménye ellenére is olyan válaszokat ad, miszerint védi a családokat, védi a vállalkozásokat, ezzel minimálisra csökkenti a munkanélküliséget, tovább növeli az oktatásra és az egészségügyre fordított támogatásokat. Dobrev Klára arról a költségvetésről hazudozik, mely továbbra is kiemelten segíti a falvakban élőket, visszaad a nyugdíjasoknak immáron kétheti juttatást, emeli az orvosok bérét, tovább csökkenti a járulékokat. Azt a költségvetést akarja ledarálni, mely több százezer fiatal személyi jövedelemadója törli el.

Apropó, ledarálni - na, ehhez értenek ők ketten, Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára. Ledarálták azokat, akik szem- és fültanúi voltak az őszi állítólagos igazságbeszédnek, akik részesei voltak kormányzásuknak. Hol van az MSZP, hol van az SZDSZ már?! Most ledarálják azokat, akiket átvettek az elmúlt években, közülük azokat is, akik azt állítják, hogy fizikailag őket bántalmazták, lásd a Jobbikot 15 évvel ezelőtt, és le akarják darálni az őszi beszédet, hogy arra senki ne emlékezessen már, hogy újra hatalomra kerülhessenek. Nem fog menni, mert mindenki tudja: ma is csak hazudnak, reggel, délben és este.

Ma este néhány üveg vodka mellett pedig csak olvasgassák, mit mondott a böszme 15 évvel ezelőtt; egy kis ízelítő, tanulságos olvasmány: *(Dr. Völner Pál: Ismétlés!)* „Amit az azt megelőző hónapokban titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy nehogy a választási kampány utolsó heteiben előkerüljenek olyan papírok, hogy mire készülünk, azt megtettük. Nincs sok választás. Azért nincs, mert elkürtük. Nem kicsit, nagyon. Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk. Meg lehet magyarázni. Nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet. Teljesen világos volt, hogy amit mondunk, az nem igaz. És közben egyébként nem csináltunk semmit négy évig. Semmit! Nem tudtok mondani - mondta Arató Gergelynek és a többieknek - olyan jelentős kormányzati intézkedést, amelyre büszkék lehetünk azon túl, hogy - bocsánat megint a csúnya beszédért - a szarból *(Az elnök csenget.)* visszahoztuk a kormányzást a végére.”

Emlékeztet ez a beszéd és figyelmeztet. *(Az elnök csenget.)* Emlékeztet olyanokat, akiket vertek, emlékeztet olyanokat, akiket tönkretettek *(Az elnök csenget.)*, és azokat is, akik politikában velük együttműködnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Selmeczi Gabriella... *(Jelzésre:)* Pardon! Tisztelt Országgyűlés! Úgy látszik, hogy ez egy nagyon intenzív és nagyon izgalmas nap, úgyhogy megkérdezem, a kormány nevében ki kíván válaszolni. *(Jelzésre:)* A kormány nevében Tállai András államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a magyar történelem nagyon szomorú napja volt a 15 évvel ezelőtti, amikor az akkori kormányfő elmondta ezt a beszédet, amely bevallotta, hogy mit is jelent az ő politikájuk, mit is jelent az ő kormányzásuk. Most lényegében ugyanezzel az eszmével, ugyanezzel a gondolattal és ugyanezzel a hatalomvágygal találkozunk. Mint ahogy képviselő úr is elmondta, családon belüli váltás van: most a férj, Gyurcsány Ferenc nem jöhet vissza a hatalomba, most megbeszélte a család, hogy megpróbálkozik az-zal, hogy jön a feleség, tehát Dobrev Klára.

(10.00)

Családon belül, nyilvánvaló, azonos a gondolkodás. Az akkori gondolkodás, ami a 2002 és 2010 közötti baloldali kormányzást jellemezte, az szeretne visszatérni Magyarországra; az szeretne visszatérni. Hallhattuk Dobrev Klára beszédét a 2022-es költségvetési vita kapcsán - semmi új elemet nem tartalmazott, Gyurcsány Ferenc is elmondhatta volna *(Derült-ség a kormánypártok soraiban.)* -, amelynek a lényege az volt: ígéretni, ígéretni és *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: És hazudni!)* hazudozni.

Dobrev Klára elmesélte, hogy véletlenül találkozott az utcán Pápán Katus nénivel, teljesen véletlenül, Katus néni barátnőjével, akivel sétált, és szembejött ez a néni, és elmesélte neki, hogy hogyan is él ő. Én akkor felszólaltam, és a beszédemben elmondtam, hogy azt, amit Dobrev Klára mondott, ő úgy vezette le, hogy mi az, amit nem tartalmaz a költségvetés, én pedig arra próbáltam rávilágítani, hogy mi az, amit nem tartalmazott az ő beszéde. Például ennél az esetnél elfelejtette elmondani a miniszterelnök-jelölt asszony, a feleség, hogy egyébként ez a néni akkor ment nyugdíjba, amikor Gyurcsány Ferenc volt a miniszterelnök *(Arató Gergely közbeszól.)*, és azért olyan kevés a nyugdíja, mert az akkori szabályok, amelyeket a baloldali, szocialista kormányok alkottak, ezt tették lehetővé. Vagy amikor a családi pótlék növelését ígérgette, azt nem tette hozzá, hogy ez azt is jelenti, hogy egyébként a családi adókedvezmény

rendszere, amely egymillió családnak jelent többet a családneveléshez, az ezzel lényegében meg fog szűnni. *(Arató Gergely: Nem igaz! Nem igaz! Ez hazugság!)*

És sorolhatnánk, hogy miben változik, miben változott és miben más a jelenlegi polgári, Fidesz-KDNP-kormány gondolkodása egy válságkezelés kapcsán, és miben más az akkori, Gyurcsány-, baloldali kormány gondolkodása, aki most vissza kíván térni a hatalomba. Mondok rá néhány példát, el is hangzott. Akkor megvonták a 13. havi nyugdíjat – a jelenlegi kormány visszaépíti a 13. havi nyugdíjat. A közsféra béreiről volt szó, elvonta az akkori baloldali kormány - most a válság ideje alatt is növekedtek a reálbérek, és a bérek meghaladták az infláció mértékét. Akkor adónövelésben látta a megoldást és a lakosság megsarcolásában látta a megoldást a baloldali kormány - a jelenlegi kormány adócsökkentésben, a 25 év alattiaknak személyijövedelemadó-kedvezményt ad, és a munkáltatói járulékat is csökkenti. Vagy a hitelmoratórium eszébe sem jutott az akkori kormánynak, pedig éppen akkor, előtte néhány évvel vezetett be kétmillió családot a devizahitel-válságba, nem segítették meg őket a válság idején - a jelenlegi kormány Európában egyedülálló módon a hitelmoratórium bevezetésével segítette a családokat. És sorolhatnánk végig, sok-sok példát hozva, azonban az öt percbe több nem fér.

Tisztelt Országgyűlés! Vigyázzunk arra *(Az elnök csenget.)*, hogy az a féle gondolkodás, a baloldal hatalomvágya és kormányzása vissza ne térjen *(Az elnök csenget.)* Magyarországra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Most következik napirend előtti felszólalásra Selmeczi Gabriella képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport, „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Pedofília - az egyik legocsmányabb és legvisszataszítóbb dolog, amit egy ember elkövethet. Kiborító, amikor kisgyermek sérelmére erőszakos és szexuális bűncselekményeket követnek el, valamint felfoghatatlan, amikor ezt a bűncselekményt egy hozzátartozó, egy családtag követi el. A bűnelkövetők többnyire a bűnüldözők előtt járnak, ezért nem maradhatunk le az egyre rafináltabb, gátlástalanabb szexuális ragadozók mögött.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szögezzük le itt céljainkat, alapértékeinket! Először is: a pedofilok nem rejtőzködhetnek, nem reménykedhetnek abban, hogy elbújhatnak. Másodsor: nem reménykedhetnek abban, hogy megússzák; következménye lesz annak, ha akár csak egy ujjal is hozzányúlunk gyermekeinkhez. Harmadszor: zéró, nulla esélye legyen annak, hogy egy pedofil még egyszer gyermek közelébe kerülhessen! Negyedszer: zéró tolerancia van hitem szerint az egész társadalom részéről a pedofilokkal szemben, nincs mentő körülmény, a pedofília bűncselekmény,

még hozzá a legocsmányabb fajta. Ötödször: a pedofil-bűncselekmény továbbra sem évülhet el, az elkövetőnek tudnia kell, hogy élete végéig Damoklész kardjaként függ felette a büntetés esélye.

Engedjék meg, hogy a tegnap Kocsis Máté frakcióvezető úrral benyújtott javaslatunk főbb pontjait összefoglaljam! Létrehozzuk a pedofil-bűncselekményeket elkövetők nyilvántartását, ezt a köznyelv feketelistának hívja. Ezzel létrejön egy új adatigénylési lehetőség, amely lehetővé teszi a gyermeket nevelő szülő, hozzátartozó vagy más személyek számára, hogy a gyermekkel kapcsolatba kerülő személyeket ellenőrizni tudjuk, hogy korábban elítélték-e már pedofil-bűncselekmények miatt. A nyilvántartás létrehozását az is indokolja, hogy a pedofilok gyakran visszaeső elkövetők.

Javasoljuk a foglalkoztatási tilalom több munkakörre való kiterjesztését. Ez is azt szolgálja, hogy pedofil bűnelkövető ne kerülhessen még egyszer gyermekeink közelébe. A jelen szabályozás szerint nem foglalkoztatható pedofil elkövető kiskorú nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végző munkáltatónál, és javasoljuk ezt kiterjeszteni azokra a munkakörökre is, ahol a gyermek részére szabadidővel, szórakozással, sportolással összefüggő szolgáltatást végeznek. Ilyen például a strand, a vidámpark, a sportegyesület szertárosa például.

A pedofil-nyilvántartáson túl javaslatunkban jelentősen megemeljük a gyermekpornográfia elkövetőivel szembeni büntetési tételeket, további új minősítő eseteket is bevezetünk. Ilyen például a 12 év alatti gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmény, de minősítő tényező az is, hogyha hivatalos személy követi el ezt a bűncselekményt. Nézzünk egy példát! Ha valaki gyermekpornográfiát készít 12. életévét be nem töltött gyermek sanyargatásával, az 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható; ez a büntetési tétel egyenlő egyébként az emberölés alapesetben kiszabható büntetésével. Egy másik példát is hadd említsek a büntetési tétel megduplázására: a szexuális erőszak, ha 12. életévét be nem töltött gyermek sérelmére erőszakkal és többen követik el, jelenleg hatályos büntetési tétele 5-20 évig terjed, mi a büntetési tétel alsó határát javasoljuk megduplázni 10 évre, tehát minimum 10 év letöltendő kell kiszabni ezekre az elkövetőkre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A társadalom igazságérzetét bántja, amikor egy pedofil feltételelesen szabadságra bocsátanak. Javasoljuk, hogy a 18 év alatti sérelmére elkövetett, legalább 8 évi szabadságvesztéssel büntethető és szexuális bűncselekmény elkövetése esetén ne legyen feltételelesen szabadságra bocsátás, ülje le a pedofil a rá kiszabott büntetést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Látható az is, hogy még nyomokban bár, de vannak nemzetközi példák vagy kísérletek arra, hogy elfogadhatóvá tegyék a társadalomban a pedofiliát. Ezt csírájában kell elfojtani. Azt üzenjük a pedofiloknak, hogy zéró tolerancia. *(Dr. Vadai Ágnes: A katolikus egyháznak is! A katolikus egyháznak is!)* Ne engedjük bántani a gyermekeinket! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a képviselő asszony mellett én is megerősítsem és kiegészítsem az elhangzottakat a tegnap benyújtott törvényjavaslatról!

(10.10)

A gyermekekkel szemben elkövetett szexuális bűncselekmények súlyos pszichés és testi következményekkel járhatnak. Ezek a következmények még gyakoribbak és súlyosabbak, ha az elkövető családtag, közeli ismerős vagy olyan személy, akivel a gyermek személyes kapcsolatot ápol. A törvényjavaslat ezért valóban létrehozta a pedofil-bűncselekményeket elkövetők nyilvántartását, amelynek célja olyan új adatigénylési lehetőség biztosítása, amely lehetővé teszi, hogy a gyermek érdekeinek védelmében a gyermekkel közvetlenül kapcsolatba kerülő személyek tekintetében ellenőrizni lehessen, hogy korábban elítélték-e gyermek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmény miatt.

Az Alkotmánybíróság több ízben rámutatott azokra a szempontokra, amelyekre figyelemmel kell lennie a jogalkotónak a nyilvántartásra vonatkozó szabályozás kialakítása során. A törvényjavaslat szerint a pedofil-nyilvántartásból való adatigénylés során szükséges megjelölni az adatigénylés jogalapját, az adatigénylő által megismert adatok kezelése pedig célhoz kötötten történhet.

Az elkövetőkről az azonosításukhoz és társadalomra veszélyességük mértékének felméréséhez szükséges legszűkebb adatkör válik megismerhetővé, így a név, a születési év, a településszintű lakóhely, az arckép, az elkövetett bűncselekmény adatai. A megismert adatokról azonban másolat, képernyőfotó nem készíthető, azokat tilos nyilvánosságra hozni, sokszorosítani.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat tovább szigorít a gyermekek sérelmére szexuális bűncselekményt elkövetők tekintetében a foglalkoztatási szabályokon. Ez alapján, aki gyermek sérelmére szexuális bűncselekményt követ el, nem foglalkoztatható olyan munkáltatónál sem, amely gyermekek részére szabadidővel, szórakozással, sportolással összefüggő szolgáltatást nyújt, például strand, vidámpark, állatkert.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogalkotót a közel múlt eseményei rádöbbenették, hogy nem tűnt el az a jelenség, hogy évekként, sőt akár évtizedekkel később is kiderüljenek olyan visszatartó bűncselekmények, amelyek sértették a gyermeket. Ezért a jogalkotó a gyermek védelme érdekében további szigorítással él, így a kiskorúak sérelmére elkövetett, 5 évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő szexuális bűncselekmények esetében az elévülési idő a sértett 21.

életének betöltéséig nyugszik, tehát utána indul el. *(Folyamatos zaj.)*

A javaslat kizárja a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből a kiskorúak sérelmére elkövetett nyolc évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő, nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt személyeket is. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

Tisztelt Ház! A javaslat szigorítja a szexuális erőszak legsúlyosabb elkövetési formáinak büntetését. A 12. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett, erőszakos befolyást feltételező helyzettel visszaélve vagy társas elkövetés, továbbá a 18. életévét be nem töltött személy sérelmére, befolyást feltételező helyzettel visszaélve elkövetett vagy társas elkövetés büntetési tétele ennek megfelelően 5 évtől 20 évig terjedő keretek közé emelkedik.

Végezetül felhívom a figyelmet arra, hogy a javaslat a jelenleginél differenciáltabb módon és szigorúbban szabályozza a gyermekpornográfia tényállását: bővíti az elkövetési magatartások körét, megemeli a büntetési tételeket, új, minősített esetekkel egészíti ki a tényállást, és újradefiniálja a pornográf felvétel fogalmát.

Mindezekre tekintettel arra kérem önöket, hogy valamennyien támogassák a benyújtott gyermekvédelmi javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr, miniszterhelyettes úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünk szerint 10 óra 15 perctől határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Most a jelzett időpontig szünetet rendelék el azért, hogy képviselőtársaink el tudják foglalni helyüket. Kérem, maradjanak a helyükön, akik eddig már beérkeztek! *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! 10 óra 15 perc van, határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek elfoglalni a helyüket.

Tisztelt Országgyűlés! Most, hogy elfoglalták helyüket, mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját! *(Jelenlét-ellenőrzés. - Jelen van 153, távol van 46.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy az Országgyűlés határozatképes.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően most a tegnapi napon elhangzott interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra kerül sor.

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, az **I/16303.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Gurmai Zita, az MSZP képviselője, az **I/15918.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 111 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Bósz Anett, a DK képviselője, az **I/16227.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, az **I/16229.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, az **I/16232.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Brenner Koloman, a Jobbik képviselője, az **I/16302.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.20)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény módosításáról** szóló T/15974. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy a Költségvetési Tanács elnöke a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 25. § (2) bekezdésében foglalt határidőben nem közölte a tanács véleményét az egységes javaslatról az Országgyűlés elnökével, ezért a stabilitási törvény 26. §-a alapján a tanács előzetes hozzájárulását az egységes javaslathoz megadottnak kell tekinteni, így a zárószavazásnak nincs akadálya.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15974/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 115 igen szavazattal, 54 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről**

szóló, 2020. december 14-ei (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat kihirdetéséről szóló T/15696. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15696. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeinek kiváltságairól és mentességeiről New Yorkban 1947. november 21-én kelt Egyezmény és Függelékei egységes szerkezetű kihirdetéséről** szóló T/15695. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15695/4. számon, összegző jelentését pedig T/15695/5. számon terjesztette elő. Az előterjesztő T/15695/7. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegéhez és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását tartalmazó részeihez helyesírási, fordítási hiba és más elírás javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15695/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül egyhangúlag elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15695/6. számú egységes javaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kiigazított egységes javaslatot 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **a Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Export-hitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény módosításáról** szóló T/15984. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15984/4. számon, összegző jelentését pedig T/15984/5. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15984/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 38 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15984/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 38 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a szülői felelősséget érintő nemzetközi igazságügyi együttműködésről** szóló T/15967. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15967/5. számon, összegző jelentését pedig T/15967/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15967/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 171 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül egyhangúlag elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15967/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **a szerkezetátalakításról és egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/15993. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15993/5. számon, összegző jelentését pedig T/15993/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15993/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15993/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 165 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a fővárosi és megyei kormányhivatalok elektronikus ügyintézésével, valamint a kormányhivatali adatszolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/15990. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15990/4. számon, összegző jelentését

pedig T/15990/5. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15990/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 122 igen szavazattal, 12 nem szavazat ellenében, 38 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15990/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 122 igen szavazattal, 12 nem szavazat ellenében, 39 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **ingatlan-nyilvántartásról** szóló T/15969. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15969/4. számon, összegző jelentését pedig T/15969/5. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15969/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 123 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 45 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15969/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 121 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 45 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunk végére értünk. Most kettőperces technikai szünetet rendelünk el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Megértésüket köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a turizmus-vendéglátás ágazatot érintő stratégiai célú módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. *(Zaj. - Csenget.)* A kormány-előterjesztés T/16220. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindenekelőtt

érdemes azzal kezdenem, hogy miért is van szükség a mostani, most tárgyalt törvénymódosításra. Amikor erre válaszolok, engedjék meg, hogy röviden az előzményekről is szóljak.

A 2010 utáni években a hazai turizmus kiemelkedő eredményeket mutatott fel. Önök számára sem mondom újat azzal, hogy a koronavírus-járvány ezt a folyamatot kerékbe törve példátlan csapást mért a szektorra Magyarországon és szerte a világon. Az egészségügyben dolgozók hősies helyállása és az oltási program újra megteremtették a lehetőségét annak, hogy az élet belátható időn belül visszatérhessen a rendes kerékvágásba, és ez azt is jelenti, hogy az újraindítást jelentő azonnali döntéseken, a fejlesztési támogatásokon túl arra is nagy szükség van, hogy a szabályozási környezetet is hozzáigazítsuk az új helyzethez, és hatékonyabbá tegyük. A törvényjavaslat, amelyet ma tárgyalunk, szándékaink szerint ezt a célt szolgálja.

A törvényjavaslat három fő területen jelent változást. Az első: a szálláshely-szolgáltatókhoz hasonlóan a vendéglátóhelyek és a turisztikai attrakciók üzemeltetőit is bevonja ez a javaslat a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ adatszolgáltató rendszerébe. Erre azért van szükség, hogy a korábbinál teljesebb képet kaphassunk immár az egész ágazat működéséről. Ha teljes és részletes képet kapunk, akkor a támogatási programokat is célzottan és hatékonyabban lehet elindítani.

A második fő csapásirány az, hogy a törvényjavaslat lefekteti egy olyan országos szálláshely-minősítési rendszer alapjait, amely garantálja az egységes szolgáltatási színvonalat, és jól működő nemzetközi gyakorlatokon nyugszik. Elfogadásával átláthatóbbá válik a szálláshely-szolgáltatási ágazat, mérhetővé és összehasonlíthatóvá válik a szálláshelyek teljesítménye és minősége, amelynek elsődleges hasznélvezői a vendégek lesznek.

Harmadsorban a tárgyalt törvényjavaslat megteremti annak lehetőségét, hogy a kormány nevesíthesse a turisztikailag kiemelt jelentőségű településeket. A Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ 2019-ben kezdte meg a működését, és a Magyar Turisztikai Ügynökség felügyelete alatt működik. Segítségével valós időben látható az ország összes szálláshelyének forgalmi, statisztikai adata, beleértve az előfoglalási adatokat is, és mindezt anonim módon.

A rendszer az eddigi tapasztalatok alapján jól vizsgázott, éppen ezért a törvénytervezet, törvényjavaslat célja az, hogy a szálláshelyeknél már sikeresen bevezetett modell alapján a jövőben a vendéglátóhelyek és az attrakciók is naprakész, pontos, ugyanakkor anonim statisztikai adatai is nyomon követhetők legyenek. Ezzel átfogó képet kaphatunk a turisztikai szektor egészéről, ami jelentős mértékben segíti majd a stratégiai tervezést. Még hatékonyabbá és célzottabbá válhatnak a marketingtevékenységek, illetve a turisztikai fejlesztések és támogatások. Emellett hosszú távon csökkenthetők lesznek a regionális egyenlőtlenségek, és - ami épp ennyire fontos - a valós adatokon alapuló döntéshozatal jelentős versenyelőnyt jelenthet a turistákért folyó nemzetközi versenyben is.

A jogszabály-módosítás következtében a turisztikai vállalkozások a saját teljesítményükről is pontosabb képet kaphatnak. Megnézhetik a versenytársak átlagait, ami jó értelemben növeli a versenyt, és javítja a színvonalat. Nem szeretnénk, ha a kisebb szolgáltatókra az új szabályok túl nagy terhet rónának, ezért a Magyar Turisztikai Ügynökség a legfeljebb 8 szobával és összesen maximum 16 férőhellyel rendelkező szálláshelyek számára ingyenesen biztosítja a „Vendégem” nevű alkalmazást, amelyen keresztül könnyen és gyorsan elvégezhető a magán- és egyéb szálláshelyek napi adminisztrációja, és az adatszolgáltatás is egyszerűen teljesíthető.

(10.40)

Ami az egységes szálláshely-minősítő rendszert illeti: talán egyetértünk abban, hogy egy átlátható és objektív minősítő rendszer megléte alapfeltétel, ha azt szeretnénk, hogy a magyar turizmus szintet ugorjon; és a hazai vendégeknek is jogos elvárásuk, hogy legyen ilyen.

A most bevezetni kívánt szálláshely-minősítési rendszer megszünteti a fogyasztók megtévesztésére alkalmas jelenlegi gyakorlatot. Miközben ugyanis számos szálláshely-szolgáltató már korábban önként csatlakozott a Hotelstars elnevezésű európai minősítő rendszerhez, addig a szálláshelyek jelentős része nem pontos és nem valós adatot közölt a minősítéssel kapcsolatban az NTAK-regisztráció során.

A nemzeti szálláshely-minősítési rendszer létrehozása hozzájárul ahhoz, hogy valós képet kaphassunk a hazai szálláshelykínálatról. Mindez fokozza a vendégek biztonságát, kényelmét, illetve a szálláshelyek iránti bizalmát, ami forgalomnövekedést generálhat, és hozzájárulhat a szektor gyors talpra állásához, illetve bővüléséhez, emellett erősítheti hazánk nemzetközi vonzerejét is.

Alapvető körülmény, hogy számos, nagy turisztikai potenciállal rendelkező európai országban van hasonló kötelező minősítési rendszer. Ilyen szabályozást alkalmaz például Szlovénia, Málta és a spanyolországi Andalúzia is. Valamennyi szálláshelytípus esetében olyan minősítési rendszer jön létre, amely egységes elveken alapul, ugyanakkor az adott kategória sajátosságait szem előtt tartja.

Az egységes minősítés közérthető lesz mindenki számára. Minden szálláshelytípus esetén 1-től 5-ig terjedő számú csillaggal lehet majd minősíteni. A kritériumok típusonként különböznek: egy nagy szállodának értelemszerűen jóval több szempontnak kell megfelelnie, mint egy kisebb magánszállásnak.

A minősítési rendszert fokozatosan, több év alatt, felkészülési időt biztosítva vezetjük be, a szálláshelyszolgáltatóknak háromévente kell majd megszerezniük a minősítésüket. A minősítési paraméterek meghatározása minden egyes szálláshely-kategória esetén a szakmai szervezetek bevonásával történt, a szempontrendszer megfelel a fogyasztók elvárásainak is. Az elismert szakemberekből álló, minősítést és ellenőrzést is

tanúsító országos testület, a Magyar Turisztikai Minőség-tanúsító Testület Nonprofit Kft. irányításával működik majd. Lényeges szempont az, hogy az első minősítés ingyenes, így nem jelent majd többletköltséget a vállalkozásoknak.

A javaslat széles körű támogatást élvez. A szakmai érdekképviseleti szervek együttműködési megállapodást kötöttek a Magyar Turisztikai Ügynökséggel a minősítési rendszer bevezetése érdekében.

Szeretnék még röviden szólni a turisztikailag kiemelt jelentőségű településekről is. 2016-ban kezdődött meg a kiemelt turisztikai térségek beazonosítása. 2020-ban a kormány 11 turisztikai térséget alakított ki annak érdekében, hogy hatékonyabbá válhasson a turisztikai feladatok ellátása.

Ezen térségek kijelölésével azonban még nem ért véget a szakmai munka, hiszen Magyarország a látványos ügyében szerencsére a bőség zavarával küzd. Számos település egyik turisztikai térséghez sem tartozik, ugyanakkor jelentős turisztikai vonzerővel rendelkezik. A törvényjavaslat értelmében ezért a jövőben kormányrendeletben lehet majd meghatározni, nevesíteni a turisztikailag kiemelt jelentőségű településeket. Ez hatékonyabbá teheti a célzott fejlesztésekről szóló döntéshozatalt.

Tisztelt Ház! A kormány stratégiai ágazatként tekint a turizmusra. A szektor az elmúlt években, ennek is megfelelően, soha nem látott mértékű támogatásban részesült. A Kisfaludy-program keretében megújultak, megújulnak, és európai színvonalúvá válnak a vidéki szálláshelyek, strandok és attrakciók, és jelentős léptekben halad a szektor digitalizációja is.

A kiemelt figyelmet a turisztikai szektor kiemelt eredményekkel viszonzta. 2010 óta minden év túlszárnyalta az előző éveket. Egyik rekord követte a másikat, és ezt a lendületet törte meg a koronavírus-járvány, ugyanakkor minden válság egyben lehetőséget is ad arra, hogy újragondolt pozícióból várhassuk az újrakezdést.

A kormány a járvány hónapjaiban sem tétlenkedett. A vállalkozásokat közvetlenül támogató intézkedések - mint például a hitelmoratórium, adókedvezmények és a bértámogatás - mellett is folytatta a megkezdett fejlesztéseket, és az ágazat szereplőivel egyeztetve az új helyzethez igazította a nemzeti turizmusfejlesztési stratégiát, ez a Turizmus 2.0 nevet viseli.

A tárgyalt törvényjavaslat jól illeszkedik ehhez az új stratégiához, amit egyébként több mint negyven szakmai szervezet és öt történelmi egyház is támogat, így szándékaink szerint a tervezet hozzájárulhat ahhoz, hogy a turizmus az élet újraindításának egyik motorja legyen. Mindezen körülmények és előzmények miatt azt hiszem, hogy a javaslat jó okkal számíthat a képviselőtársak támogatására. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A turizmus Magyarországon, mint tudjuk, stratégiai fontosságú ágazat, a gazdaság egyik motorja; versenyképességének, növekedésének biztosítása, azt gondolom, mindannyiunk pártok felett álló, közös érdeke.

A szektor megerősítését szolgálta már 2016-ban a Magyar Turisztikai Ügynökség létrehozása is, amelynek fő feladata a magyar turizmusirányítás fejlesztése, a stratégiák meghatározása a törvény alapján. A turizmustörvényre Magyarországon alapvetően sokat kellett várni, hatálybalépése megfelelő jogi keretbe helyezte a turizmust.

Most ennek a törvénynek a módosításáról tárgyalunk, ami kizárólag, azt gondolom, hogy szakmai alapokon, tényeken és nagyon jól átgondolt és megfontolt információkon alapulhat, hiszen egy nagyon érzékeny és sérülékeny szektorról beszélünk. Viszont ebben a szektorban a trendek nagyon gyorsan változnak, ezért reagálni kell ezekre a változásokra, ha az európai és a világpiacon azt szeretnénk, hogy Magyarország továbbra is versenyképes tudjon maradni ebben a versenyben.

A javaslat kialakítja egy nemzetközileg is egységes szolgáltatási színvonalat garantáló nemzeti szálláshely-minősítési rendszernek a keretfeltételeit, ahogy ez elhangzott. A bevezetni kívánt minősítés hatására alapvetően javulni fog a szálláshely-szolgáltatási ágazat átláthatósága, mérhetővé és összehasonlíthatóvá válik a szálláshelyek teljesítménye és minősége, és mindennek a lényege, hogy előtérbe helyezzük a fogyasztók érdekeit, és az ő érdekeik védelmét.

Valamennyi szálláshely egy minősítést fog kapni, melynek köszönhetően egyértelművé válhat majd, hogy milyen szolgáltatást várhat el az ott megszálló vendég az adott szálláshelytől milyen tartalommal és milyen színvonalon. Minden szálláshely értékét, színvonalát csillagok fogják jelezni 1-től 5-ig. Az egyéb használt szimbólumok meg fognak szűnni.

Az új minősítési rendszer megalkotását leginkább fogyasztóvédelmi szempontok motiválták, hiszen számos panasz érkezett a vendégek részéről, akik arra panaszkodtak, hogy nagyon eltérő színvonalat tudnak igénybe venni a szálláshelyek használata során. Tehát a besorolás célja az is, hogy megbízható minőséget kapjanak a vendégek, legyen az a szálláshely szálloda, apartmanház vagy magánszálláshely.

A rendszer fokozatosan kerül bevezetésre, és az első minősítés ingyenes lesz, és hosszabb felkészülési idő is segíti a kisebb szálláshelyek felkészülési idejét.

A törvényjavaslat a szálláshely-szolgáltatókhoz hasonlóan a vendéglátóhelyek és a turisztikai attrakciók üzemeltetőit is bevonja az NTAK rendszerébe, vagyis a digitális adatszolgáltatás folyamatába annak érdekében, hogy az egész ágazat működéséről sokkal teljesebb képet kaphassunk, ami a XXI. századi adatvezérelt döntéshozatal feltétele. Elmondhatjuk, hogy Európában nagyon kevés helyen alkalmazzák az ilyen szintű döntéshozatalt sikeresen a turizmusban. Ehhez

próbálunk mi Magyarország részéről felzárkózni. Magyarország a hazai turizmus-vendéglátás tekintetében kimagasló eredményeket tudott felmutatni, de a koronavírus-járvány példátlan csapást mért a hazai turizmusszektorra.

A magyar emberek fegyvelmezetségének, az egészségügyi dolgozók helyállásának, a turisztikai szolgáltatók és az ott dolgozó emberek hozzáállásának és a kormány támogatásainak köszönhetően azt gondolom, hogy belátható időn belül ez a szektor újraindulhat. Ez azt is jelenti, hogy újra meg fog indulni a verseny mind a belföldi, mind pedig a nemzetközi turistákért. Ezért van szükség az ágazati működés korszerűsítésére.

Ki kell arra térnem, hogy a fogyasztói elvárásoknak megfelelő szálláshely-kínálat és a kötelező minősítés már alapfeltétel a XXI. századi turizmusban valamennyi szálláshely tekintetében. A piaci szereplők számára viszont nem lesz ismeretlen a nemzeti szálláshely-minősítési rendszer, hiszen a Nemzetgazdasági Minisztériumnak és a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének volt egy 2012-es megállapodása, ami alapján a Hotelstars európai minősítő rendszerhez a szállodák önkéntesen eddig is csatlakozhattak, most ez fog kötelezővé válni minden szálloda számára.

(10.50)

A Hotelstars adta előnyökkel egyébként nagyon sokan éltek, viszont a fogyasztóvédelmi ellenőrzések kapcsán feltárult az a negatív tendencia, hogy a szállodák 49 százaléka nem pontos és valós adatot közölt az NTAK-regisztráció során. Tehát fontos az, hogy a tisztességes piaci szereplőket jobb helyzetbe hozzuk, és ezen a téren is tudjuk a turisztikai szektort tovább fejérfíteni.

Az új rendszer bevezetése során kifejezett szándék a minőségi szolgáltatások és a fogyasztók közötti bizalom sorosabbá tétele, a szolgáltatók szemléletformálásán és folyamatos edukációján keresztül a színvonal emelése. A rendszer fokozatosan, több év alatt felkészülési időt hagyva kerül majd bevezetésre, és ahogy említettem, ingyenes lesz az első bevezetés. A javaslat széles körű támogatást élvez, a szakmai érdekképviseleti szervek együttműködési megállapodást kötöttek a Magyar Turisztikai Ügynökséggel az új szálláshely-minősítési rendszer bevezetése érdekében.

Ha turizmustörvényről beszélünk, meg általánosságban turizmusról, akkor mindenképpen el kell mondanom azt az előrelépést, amely a magyar turizmus-szektorban az én véleményem szerint nagyon jó irányban halad, és további megerősítésre szorul, ez pedig a magyar egyetemi kutatóműhelyek és a Magyar Turisztikai Ügynökség további sikeres együttműködése. Azt gondolom, ezekre büszkének kell lennünk. Nekünk olyan kiváló turisztikai kutatóműhelyeink vannak, mint a Pécsi Tudományegyetem, a Corvinus Egyetem, a Kodolányi Főiskola, a Savaria Egyetemi Központ, a soproni, győri, veszprémi kutatóműhelyek, és olyan kiváló hazai és nemzetközi szinten is elismert kutatóink, mint Michalkó Gábor, Aubert Antal, Rátz Tamara,

Csapó János, Dávid Lóránt, Happ Éva, Bánhidi Miklós vagy az új generációból Marton Gergely, Hinek Mátyás, Pálfi Andrea, folytathatnám a sort, és a Magyar Turisztikai Ügynökség vezetésében és szakmai kutatóhálózatában is kiváló szakemberek ülnek, akiket most nem sorolok fel. Azt gondolom, hogy rájuk mind nagyon büszkék lehetünk, és nagyon sokat tesz hozzá az ő szakmai tudásuk ahhoz, hogy a magyar turisztikai szektor az elmúlt években ilyen kimagasló eredményeket tudott bevezetni. Azt gondolom, hogy ezt a tudást a jövőben is használnunk kell.

2016-ban, amikor a térségek nevesítéséről szóló kormányrendelet létrejött - az azóta módosult, és 11 turisztikai térség meghatározására került sor, ezek nagyon jól körülhatárolható desztinációk -, a korábbi fejlesztésközpontú személet helyett most már a desztinációs szemlélet mellett az értékesítésre és a marketingre tud áthelyeződni a hangsúly. Ez is egy előrelépés. A turisztikai térségek meghatározásával a desztinációs szemléletű turizmusfejlesztés alapjait is lerakta a kormány. Így került nevesítésre például a Sopron-Fertő kiemelt turisztikai térség, amely tulajdonképpen a soproni választókerületet jelenti, ahol szintén láthatjuk már ennek a turizmusfejlesztésnek a pozitív példáit. *(Arató Gergely közbeszól. - Az elnök csenget.)* Pontosan, igen, képviselő úr, majd el fogja tudni mondani, amikor ön szólal fel, ha kérhetem; csendben fogom végighallgatni.

A térségek kijelölésével azonban a szakmai munka és az élménypontok összekapcsolása még nem ért véget. Magyarország látnivalók tekintetében nagyon gazdag és bővelkedik, éppen ezért egy olyan új elem is bekerül ebbe a törvénymódosításba, hogy kiemelt jelentőségű településeket lehessen kormányrendeletben nevesíteni. Gondolhatunk itt Hollókőre, Kecskemétre vagy akár Zalalövőre, akiknek minden szakmai szempont rendelkezésre áll, hogy ebbe be tudjanak kerülni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Minden válság egyben egy lehetőséget ad az újrakezdésre is, és arra, hogy kedvező pozícióból várhassuk az újraindítást. Magyarország Kormánya nem tétlenkedett, nagyon sok dologban tudta segíteni a turizmusszektor, amiről már az expozéban államtitkár úr beszélt, és így jöhetett létre, egyeztetve az ágazati szereplőkkel, a Turizmus 2.0, amiben én nagyon bízom, hogy sikeres turizmusfejlesztés tud megvalósulni.

Jelen törvényjavaslat illeszkedik a teljes ágazatot képviselő szakmai szervezetekhez, és ahogy elhangzott ez is, az öt történelmi egyház is ezt támogatja. Azt gondolom, hogy a most elkezdődött szakmai vitában, biztos vagyok benne, hogy pártok felett álló érvrendszerrel is arra fogunk jutni, hogy ez a módosítás szükséges, ezt vitassuk meg, és én azt kérem mindenkitől, hogy a turizmustörvény új módosításait támogassuk és fogadjuk el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónakának. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A turizmus a nemzetgazdaság szempontjából kiemelten fontos ágazat. A turisztikai vonzerők üzemeltetése, az ezekhez kapcsolódó szálláshely-szolgáltatások és egyéb kereskedelmi szolgáltatások egész kistérségek, esetenként egész régiók gazdaságát határozzák meg.

A turizmus összetett és sokrétű ágazat, amire nehéz, sőt talán nem is lehet egységes, központilag meghatározott fejlesztési programot kidolgozni, mivel a helyi sajátosságok ebben az ágazatban különösen meghatározóak. A turizmus jelentőségét valamennyi ország felismerte, ezért mind azon igyekeznek, hogy a turisztikai szolgáltatások elérhetőségét minél egyszerűbbé tegyék a látogatók számára, illetve ösztönözzék a helyi gazdasági szereplőket, hogy minél jobb turisztikai szolgáltatást nyújtsanak a látogatók számára.

Megállapítható, hogy a turizmus egy olyan nemzetközi piac, ahol kiélezett verseny folyik a szolgáltatást igénybe vevők, a látogatók kegyeiért. A piac az internet és a közösségi média segítségével temérdek megoldást kínál arra, hogy a szolgáltatások minőségét nemcsak országon belül, de az országok között is könnyen és egyszerűen összehasonlíthassák az érdeklődők.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat sajnos egyáltalán nem könnyíti meg a szolgáltatást nyújtók helyzetét azzal, hogy egy újabb adminisztratív terhet ró rájuk. Az sem valószínű, hogy a szolgáltatásokat igénybe vevők az új rendszer adatai alapján hozzák meg a döntéseiket a jövőben, hiszen a kialakult gyakorlat szerint a fogyasztói döntéseket alapvetően a közösségi médiában elérhető visszajelzések befolyásolják a leginkább. Ezek a fogyasztói szokásokon nehezen lehet változtatni állami, kormányzati eszközökkel, hiszen a turizmus határon átnyúló szabad piac.

A koronavírus-járvány valóban súlyosan érintette a turisztikai ágazatot, és még koránt sincs vége a megpróbáltatásoknak. A látogatók bizalmának visszaszerzése különösen fontos, azonban ezt nem újabb adminisztrációs intézkedésekkel lehet elérni. Az állami beavatkozás kontraproduktív minden olyan piacon, ahol a verseny mind a látogatók, mind a fogyasztók számára nyílt és éles.

A magyarországi turisztikai látogatók versenyképességét nem segíti elő a törvényjavaslatban tervezett többletadminisztráció. A törvényjavaslat nem tér ki arra, hogy az állam mit kíván kezdeni azzal az adattömeggel, ami a jövőben beáramlik majd a rendszerbe. A korábbi években láttunk már hasonló kormányzati intézkedéseket, nagy ívű informatikai fejlesztéseket. Minden esetben a rendszereket támogató informatikai alkalmazásokat Orbán Viktor valamely családtagjának vagy barátjának érdekességébe tartozó cég szállította. Az alkalmazások kevéssé voltak jók, hasznosak, gyakran még csak használhatóak sem, de minden esetben jó drágák voltak, jó üzletet jelentettek a kedvezményezett fejlesztőknek.

A turisztikai ágazat valóban nehéz helyzetben van, nehéz helyzete nem kérdéses, a segítő célú állami

beavatkozás szükségessége szintén nem kérdéses. Sajnos a törvényjavaslat nem nyújt segítséget az ágazat szereplőinek, inkább a terheiket növeli. A törvényjavaslatból sugárik a központosítás szándéka, az állami befolyásolás növelése. A turisztikai területen állami segítséggel, állami pénzből jelentős befolyásra tettek eddig is szert Orbán Viktor rokonai és barátai. Az Orbánklán térnyerése sajnos hazai kis- és középvállalkozások rovására történt, a törvényjavaslatban foglalt központosítás tovább nehezíti a járvány ellenére még talpon maradó kis- és középvállalkozások helyzetét.

Itt felmerül a kérdés, hogy vajon mi lehet ennek a javaslatnak a valódi célja. Ugye, a járvány hatására, mint említettem, nagyon nehéz helyzetbe került a turizmus, nagyon nehéz helyzetbe kerültek a turisztikai ágazatok és a szolgáltatók. De a járvány hatásai ellenére, úgy néz ki, hogy túl sok konkurencia maradt esetleg Mészáros Lőrincnek és a saját lábán álló hercegi párnak, Tiborcz Istvánnak és Orbán Ráhelnek? Pedig ők bőven kaptak segítséget a járvány alatt is, ellenben azokkal a szolgáltatókkal, akiket önök az út szélén hagytak, hiszen emlékezzenek rá, hogy a járvány ideje alatt is csak úgy ömlött a pénz az Orbán-barátokhoz, a NER-lovagokhoz, a haverokhoz és a barátokhoz.

(11.00)

Csak a Magyar Turisztikai Ügynökség 84 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást osztott szét. S vajon ebből a 84 milliárd forintból mennyit vittek el a haverok? Mennyit vittek el a Garancsik - tudják, akivel Orbán Viktor magánrepülőn szokott röpködni általában, mert ő fizeti a repülés útjait -, a Csányik, a Hernádk, a Tiborczok és a Mészáros Lőrinc? Csak Mészáros Lőrinc ebből a 84 milliárd forintból 18 milliárd forint vissza nem térítendő hitelt kapott, vagyis fejlesztési pénzt kapott. Hát persze, így könnyű versenylőnyt szerezni ezen a piacon, amikor szórják, mindenki kap pénzeket! Ma úgy néz ki, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozók, vagy azok a szolgáltatók még mindig talpon tudtak maradni, és ez lehet, hogy nem tetszik még ennek a versenylőnynek a dacára sem, tehát tönkre kell tenni a vállalkozókat.

Meg kell nézni, hogy melyik piacra van szükségünk, melyik piac megfelelő - gondolhatja Mészáros Lőrinc vagy éppen a segítségével Orbán Ráhel -, és azt mondják, hogy adminisztrációs terhekkal vagy pedig a leminősítés intézményével, amit most meg fognak majd változtatni, lehet, hogy ezzel tönkre lehet tenni ezeket a vállalkozásokat, lehet, hogy így már nem maradnak talpon. Amelyik tönkremegy, az kevesebb konkurenciát jelent, amelyikben pedig látnak esetleg fantáziát vagy lehetőséget, azt meg majd bagóért fel fogják vásárolni, és meg fogják venni ezektől a vállalkozóktól, hiszen kell a piac. Le akarnak számolni, mondom, a konkurenciával, és akit pedig tudnak, azt majd bagóért fel fognak vásárolni.

Ez véleményünk szerint ennek a törvényjavaslatnak a valódi célja. Erről szól ez a törvényjavaslat, hiszen megszokhattuk az elmúlt időszakban, megszokhattuk az

elmúlt 12 évben, hogy önök túlnyomórészt olyan törvényjavaslatokat hoznak ide a Ház elé, amelyek az önök, a NER-lovagok és Orbán Viktor baráti és haveri körének az érdekeit szolgálják. Több ilyen törvényjavaslat volt itt a Ház előtt. Így rabolták le a dohánypiacot, és lettek egyeduralkodók, így rabolták le egyébként a kaszinókat, és lettek egyeduralkodók ezen a területen, és így csinálnak minden olyan területtel, ami önöknek szükséges, és ami önöknek jelen pillanatban kell.

Tehát az előttünk fekvő törvényjavaslat eklatáns példája a kormányzati alkalmatlanságnak is egyébként. Egy egész ágazat küzd a túlélésért, minden szereplője segítségért kiált, és erre válaszol a kormány, egy újabb adminisztrációs terhet talál ki számukra. A kormány elszakadt már a valóságtól, a hétköznapoktól, a valós problémáktól, a kormány valami furcsa buborékban él, és a látszatintézkedésekkel igyekszik mimélni a kormányzást, vagy pedig nagyon jól átlátja ennek az ágazatnak a nehéz és sanyarú helyzetét, és ezt kihasználva megpróbál teljesen egyeduralkodó lenni, és megpróbálja teljesen lerabolni ezt az ágazatot.

Ez egyébként azért is alátámasztott tény, hiszen egy olyan országban, ahol egy maffiakormány uralkodik, ezek az eljárások az önök számára elfogadhatóak, nekünk nem, ez ellen küzdünk, ez ellen fogunk megtenni mindent, hogy ebben az országban végre mindenkit egyenlő jogok és egyenlő kötelezettségek illesse meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselőtársam nem hallgatta végig az államtitkári expozét, mert akkor rengeteg kérdésre választ kaphatott volna, amit föltett utána a felszólalásában. Bár megértjük azt a baloldali logikát is, ahol azt mondja Szilágyi György, hogy a magyarok nem a minősítés alapján fognak választani szálláshelyet, hanem a visszajelzések alapján. Ezek szinonimák, tisztelt képviselő úr. Igenis ön bizonyította be, hogy ön téved, hiszen a magyarok aszerint választanak, hogy hogyan értékelik azokat a szálláshelyeket, hogy milyen minőséget, milyen szolgáltatást tudnak ott kapni. S az, hogy ön az egész turisztikai szektort leszólja, támadja a benne dolgozókat, és elfelejti azt az elvet, hogy itt a vendég az első, hogy meg kell próbálni olyan intézkedéseket hozni, ahol az oda látogató és az ott pihenni kívánó, vagy akár üzleti úton tevékenykedő vendégek odaérkeznek, akkor a lehető legmagasabb minőségű kiszolgálásban, a lehető legjobb időt tölthessék el azon a szálláshelyen.

Én megértem, hogy most már a Jobbik frakcióülését elég egy 6-8 szobás panzióban tartani az egyre csökkenő létszámuk miatt, de ettől még ne támadja *(Rig Lajos: Mondjuk, mi nem a Pelionba járunk...)*, ettől még ne támadja *(Az elnök csenget.)* az egész magyar

turisztikai szektort, a szálláshelyadókat (*Dr. Gyüre Csaba: Miért, a KDNP hova megy?*), ne támadja a magánszálláshelyek tulajdonosait, a szállodatulajdonosokat, hiszen eleget szenvedtek ezek az emberek az elmúlt időszakban, eleget szenvedett ez a szektor az elmúlt években, főleg az elmúlt másfél évben.

De nézzük meg, hogy mi is történt előtte, hiszen ön támadja az egész turisztikai szektort, s támadja a kormány turisztikában hozott intézkedéseit, de nézzük meg, hogy milyen számok jellemezték a turisztikát 2019-ig, mielőtt beütött a koronavírus-járvány 2020 elején. A világjárvány előtti utolsó békeévben, 2019-ben ismét rekordot döntött a magyar turizmus, a vendégek száma a kereskedelmi szálláshelyeken elérte a 12,8 milliót - ezt nevezi ön kifosztott és tönkretett turisztikának -, a vendégéjszakák száma megközelítette a 31,3 milliót. A vendégéjszakák számában kiegyensúlyozottan oszlott meg a belföldi és a külföldi vendégek aránya, ugyanis az összes vendégéjszakaszám felét, 15,6 milliót a belföldi turisták, 15,7 milliót pedig a külföldi vendégek töltötték el 2019-ben magyarországi szálláshelyen.

Kiemelkedő volt ebben az évben Budapest szerepe a nemzetközi turizmusban, hiszen 2019-ben Tarlós István vezetésével Budapest óriási előnnyel, a rangos European Best Destinations díjat nyerte el. A több mint 300 európai város közötti versenyben a díj fennállása óta egyik desztináció sem kapott annyi szavazatot, olyan kiemelkedően magas nemzetközi támogatást, mint Budapest. Ráadásul a Budapestre voksolók szavazatainak 77 százaléka Magyarországon kívüli országokból értékelte a magyarországi desztinációkat ilyen magasra. Az Egyesült Királyságból, az Egyesült Államokból, Németországból, Franciaországból, Ausztriából s Olaszországból szavaztak a legtöbben Magyarországra és Budapestre; valószínűleg ezek a külföldi turisták nem az önök által felállított méhlegelők miatt jönnek ide Budapestre.

Rekordot döntött a magyar turizmus 2019-ben a szálláshelyi összbevételek tekintetében is, ahol az meghaladta az 550 milliárd forintot. Ez 8,8 százalékos növekedés az egy évvel korábbi, 2018-as adatokhoz képest, ezt nevezte ön lerabolt, kifosztott és tönkrement turisztikai rendszernek és kereskedelmiszálláshely-rendszernek. 2010 óta másfélszer több vendég másfélszer több vendégéjszakát töltött el a hazai kereskedelmi szálláshelyeken, ami két és félszer nagyobb szállásdíjbevételt eredményezett 2019-ben. Erre azt mondani, hogy semmi, hogy nem értünk el eredményt, hogy nincsenek fölmutatható sikereink, természetesen nemcsak rosszindulatot feltételez, hanem hazugság is.

Azt gondolom, hogy a magyar szálláshelyadóknak is köszönettel tartozunk, és azoknak a fontos döntéseknek, fejlesztéseknek, és azoknak a fejlesztési pályázatoknak köszönhetően érték el ezt az eredményt, amit itt Szilágyi György képviselőtársam tíz percen keresztül támadott, hiszen itt a pandémia ideje alatt is és korábban is számos magánszálláshely, panzió, kis vendégszobák, szállodák újulhattak meg, léphettek szintet,

bővíthették a szolgáltatásaikat. Az, hogy ön ezeket a pályázatokat rendszerint itt támadja az Országgyűlésben, és ön megfosztaná ezeket a szálláshelyeket a fejlesztés lehetőségétől, azt gondolom, hogy nem helyénvaló.

A magyar turizmus dinamikus növekedését 2020 márciusában megtörte a koronavírus-világjárvány, mely ezáltal egy új időszakítást hozott a turisztikai ágazatban. A járvány első hulláma idején a magyar kormány az elsők között nyújtott mentőövet a turizmus-vendéglátás szektornak, melynek célja a vállalkozások életben tartása és a munkahelyek megvédése volt, s emellett a folyamatos fejlesztés, hiszen egy zárva tartott panzióban, szállodában, hotelben lehet a leghatékonyabban fejleszteni, építkezni, bővíteni.

A turizmus-vendéglátás szektor megmentése érdekében a kormány a kezdetektől számos intézkedést tett. Első körben megszűnt a munkáltatók járulékfizetési kötelezettsége, a munkavállalók járuléka pedig jelentősen csökkent. A kormány felfüggesztette továbbá minden magánszemély és vállalkozás esetében a bejelentés napjáig megkötött hitelek tőke- és kamatfizetési kötelezettségét, és a turisztikai szolgáltatók széles köre számára is gazdaságosan elérhetővé tette a bértámogatás intézményét. A kormány tovább erősítette a belföldi turizmus motorjának számító SZÉP-kártya intézményét, melynek keretében felére csökkentette az adóterheket, és megduplázta a munkáltató által feltolható összegeket. Ezeket az intézkedéseket támadta ön és nevezte semminek.

A kormány a második és a harmadik hullám idején bértámogatási programot indított, valamint a korlátozások által érintett további szolgáltatói szektorok, a turizmus-vendéglátás, éttermek, szállodák tekintetében. A bértámogatási programban összesen több mint 84 milliárd forintot fizettek ki idén, eddig mintegy 30 ezer, a koronavírus miatt nehéz helyzetbe került vállalkozás kapott segítséget 176 ezer munkavállalója megtartásához.

(11.10)

A kormány a bértámogatásiprogram- és az adóízetési kedvezményeket 2021. április és május hónapra is kiterjesztette, ezzel is segítve az ágazat újraindítását, és itt láthattuk az elmúlt napokban azt az örömhírt, miszerint magasan megugrott a pünkösdi hosszú hétvége a lefoglalt szálláshelyek száma. A magyarok elkezdtek újra, nyilvánvalóan a védettségi igazolványukkal elmenni a szálláshelyekre, pihenési lehetőségeket keresni. Én azt gondolom, hogy ez az ország újraindításában egy nagyon fontos mérföldkő és jó hír.

Ezenkívül a kormány a kiszállított ételek áfáját is csökkentette, és szintén az újraindítást segíti, hogy a teraszok által elfoglalt közterület után nem kell közterület-használati díjat fizetniük a vendéglátó üzletek üzemeltetőinek.

A turizmus újraindítását és további dinamikus bővülését szolgálja, hogy a pandémia alatt idő és lehetőség nyílt számos szálláshely felújítására és korszerűsítésére is. A Kisfaludy szálláshelyfejlesztési

konstrukciók keretében 14 ezer magán- és egyéb szálláshely részesült 42,6 milliárd forint támogatásban 2020-ban, amellyel 44 ezer szoba újul meg, tehát minden baloldali rémhír ellenére 14 ezer magán- és egyéb szálláshely részesült ebben a támogatásban, míg önök itt azt hazudták, hogy csak valami kiválasztott kevesek kaphattak ebből a támogatásból, ami nem igaz. A kormány újraindítást támogató intézkedéseivel ellentétben, ugye, önöktől mit tapasztaltunk, ahol baloldali önkormányzati vezetés van? Adóemelések tervezetei, bérletdíj-emelések, különadók és a turizmus-vendéglátást sújtó megszorításokat akartak önök végrehajtani.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja kialakítani egy nemzetközileg is egységes szolgáltatási színvonalat garantáló nemzeti szálláshely-minősítési rendszer keretfeltételeit. A törvényjavaslat a szálláshely-szolgáltatókhoz hasonlóan a vendéglátóhelyek és a turisztikai attrakciók üzemeltetőit is bevonja a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ, az NTAK rendszerébe, vagyis a digitális adatszolgáltatási folyamatba annak érdekében, hogy immár az egész ágazat működéséről a korábbinál teljesebb képet kaphassunk, kialakítva a XXI. századi adatvezérelt döntéshozatal feltételeit a teljes turisztikai ágazatra.

Ma Magyarországon 35 ezer magán- és egyéb szálláshely működik, ennyien regisztráltak a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központban. Az NTAK már eddig is nagy szerepet játszott a turisztikai ágazat fehéritésében, mely most tovább növekedhet a vendéglátóhelyek és a turisztikai attrakciók körében is. Láthattuk azt, hogy a kormány eddigi gazdaságfehéritési lépései sikerrel jártak, akár a Pénzügyminisztérium korábbi javaslatait vesszük, akár a turisztikai szektorban, a vendéglátó szektorban látjuk, az online pénztárgép, az online-számlanyitás és a különböző olyan gazdaságfehéritési intézkedések sikerre vezettek az elmúlt években, szerintem ezt fontos bővíteni.

Az így létrejövő, Európában egyedülálló statisztikai big data adatállományban rejlő lehetőségek kihasználása jelentős versenyelőnyt biztosíthat a turistákért folyó, újrainduló európai versenyben. Célunk, hogy ne csak újrainduljon a magyarországi turizmus, hanem hogy ismét dinamikusan növekvő pályára álljon az ágazat, és Magyarország újra vonzó célpont legyen a belföldi és külföldi turisták számára egyaránt, ahol a vendégek a szabadidejüket XXI. századi körülmények között, minőségi szálláshelyeken, kiváló szolgáltatásokat igénybe véve tölthessék el.

Számunkra a turisták, a belföldi és külföldi turisták érdeke fontos, hogy egyre növekvő minőségű szálláshelyeken tölthessék el a pihenőidejüket, hogy Magyarország jó hírét vigyék szerte a világba, ezért mi támogatni fogjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Hadd kezdjem én is azzal, amivel Nacsa képviselőtársam abbahagyta: a belföldi és a külföldi turisták érdekeit tartja szem előtt a kormány - bár így volna. Egyébként mindenki örülne neki, de hogy egy jó hírrel kezdjem - biztos, nem ezt várják tőlem, de akkor kezdem egy jó hírrel -, én például annak örülök, hogy a kormány az előterjesztő. Tehát nem kell azt gondoljuk, nem kell azt higgyük, mint amit korábban kellett, hogy Dunai Mónika egy esős szombat délután átgondolta a magyar médiapiacot, vagy éppen most legutóbb, ugye, Böröcz képviselőtársunk volt, aki nyilván a szombati esős délutánt arra használta föl, hogy az önkormányzati lakáspiacot gondolja át, és az önkormányzati bérlakások helyzetét tekintse át, és gombolja újra azt a kabátot. Itt voltak akkor szakmai egyeztetések, tehát legalábbis bevonták valamilyen szinten a résztvevőket ebbe a kérdésbe, és a kormány is valamilyen szinten akkor részt vesz ebben. Tehát ezt én pozitívumnak látom egyébként ebben a helyzetben, sokkal több pozitívumot, megmondom őszintén, nem látok.

Ugye, az, amit önök mondanak, és most Nacsa képviselőtársam elmondta, nyilván a saját szemszögéből igaza van, de hadd mutassam én ezt meg egy másik oldalról. Itt a Kisfaludy-programról beszélünk, amivel kapcsolatban többször kérdeztük, hogy pandémia idején... Ugye, akkor úgy volt, hogy egyik pillanatról a másikra - a jó csuda tudja, hogy ki merete azt úgy eldönteni - ennek a programnak a keretét először 23-ról 27-re, onnan meg 27-ről 82 milliárd forintra emelték. Hirtelen elkezdtek önök győzteseket hirdetni, és ami nyilvánvalóan legtöbbünknel beakadt, hogy egyszer csak, ha már ennyit beszéltek a csillagokról, egyszer csak a mi, Magyarország egén álló, egy szem turisztikai állócsillagunk, Mészáros Lőrinc nyert ezen a pályázaton. Nyert ezen a pályázaton - egy szerényen, bár nem sértő - 17,7 milliárd forintot, akkor, amikor elbocsátott ezekből a cégekből 850 embert, és talán két héttel azután, hogy egy másik cégeből pedig kivett 11 milliárd forint osztalékot.

Akkor azt kértük önökön számon, hogy önök nem azért hozták létre - úgy hívják önök, ugye, hogy nemzeti nagytőkésosztály, mi ennél sokkal egyszerűbben, oligarchának hívjuk őket, tehát, hogy önök, ugye, azért hozták létre - ezt az osztályt, hogy amikor bajban van a kormány, amikor bajban van valamelyik szektor valamelyik ágazata, akkor ugye, neki szólnak, hogy segíts. Hát, de itt látszik az, hogy a Mészáros Lőrinc ez nem vonatkozik. Miért nem szóltak önök, államtitkár úr, a Mészáros Lőrincnek, hogy most ezt bírd ki? Most ne bocsáss el embereket, ne most pályázz, most értsd meg, hogy te nem tudsz nyerni, mert másoknak kell a segítség, hiszen te most 11 milliárdot vettél ki valamelyik cégeből. És azért egymás között: Mészáros Lőrinc azóta sem nagyon tud hibázni, ha közbeszerzésekről van szó, meg ha pályázatokról van szó. Tehát ki van ő tömve rendesen, miért kellett még ezt a keveset is elvenni?

És még egyszer mondom, a legfelháborítóbb ebben az, hogy akkor, amikor elbocsátott 850 embert, pokollá téve 850 család életét, a járvány első hullámában nekik volt összesen 90 napjuk, hogy munkát találjanak. 850 ember elbocsátásáért 17,7 milliárd forintot kapott ez a cég.

Lesz nemzeti szálláshely-minősítő rendszer is. Ez is, tudják, egy olyan dolog, ami jó is lenne, de, ugye, látják azt önök is, hogy valahol persze sántít ez a dolog. Miért most jött ez elő? Elő is kötöttek egy majdnem tízéves megállapodást, ugye, hallottuk, 2012-ben csatlakozott a szálláshelyadók szövetsége a Hotelstarshoz, elő is kaparták ezt a megállapodást most hirtelen, mert nem tudtak valami másba belekapaszkodni, és most végre lesz akkor nemzeti minőségi rendszer.

Csak hát, ugye, azt látjuk, és ezt szoktuk mi a legtöbbször elmondani, én biztosan, hogy sajnos önökkel szemben már sokkal több a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt. Önök ezt nem arra fogják használni, hogy egységesen minősítsék a szállodákat. Ezt önök Damoklész kardjaként fogják használni, ez a tapasztalat önökkel. Lehet, hogy aki leírta ezt a szöveget, nem ezt gondolta, de hogy önök erre fogják használni, az biztos. Damoklész kardjaként ott fogják majd tartani a szálláshely-üzemeltetők, hotelesek feje fölött, méghozzá háromévente. És, ha valakinek majd kell a szállodája, és ha valakinek majd kell a panziója, akkor az majd, kérem szépen, minősítheteti magát, aztán majd meg is nézheti magát.

Ha valaki támogatást akar igényelni, ugye, államtitkár úr elmondta, a támogatások odaítélése miatt kell egy teljesebb kép, így mondta - nem tudom, az elmúlt tíz évben sem sikerült feltérképezni még teljesen ezt a szektort, de akkor, ha még teljesebb kép kell a támogatások odaítéléséhez -, akkor erre majd lehetőséget nyújt ez a rendszer.

(11.20)

Milyen jó lett volna, ha erre a Kisfaludy-programos 82 milliárdosra is van egy ilyen teljesebb kép. Mondjuk, például egy olyan, hogy aki elbocsát 850 alkalmazottat, azt nem stafírunkoljuk ki 17,7 milliárd forinttal. Egy ilyen indikátor, ha lett volna benne, az sokat segített volna, legalábbis az igazságérzetünknek.

Még egy kérdés, hogy térségeket is önök majd ki fognak emelni. Ezzel is persze próbálkozott mindenki. Volt turisztikai desztinációmenedzsment, voltak kiemelt térségek. Természetesen Budapest mindig egy külön régiót alkotott ebben, és azt gondolom, hogy mindannyiunknak öröme egyébként, hogy Budapest városa egy olyan európai város, ahova szívesen jönnek a külföldiek. Ez is egy olyan dolog, ahol emlékeztetnünk kell magunkat, aztán persze önöket is, tudják, ez olyan, mint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházás. Hányszor éltek önök vissza ezzel a kifejezéssel?! Ha valami nem tetszik, mondjuk, a budapestieknek, akkor az nemzetgazdaságilag kiemelt beruházás lesz. Ha valamelyik beruházásnál meg

akarják kerülni vagy a közbeszerzést, vagy annak a finanszírozását, vagy bármi más olyan szabályokat, rendelkezéseket, amelyek mindenre vonatkoznak, akkor abból hirtelen kiemelt nemzetgazdasági jelentőségű program lesz. Itt is az ember, ugye, ez alapján a gyakorlat alapján okkal tart attól, hogy önök ezt már megint nem arra fogják használni, amire használták volna.

Nacsa képviselőtársam elmondta, hogy eleget szenvedett ez a szektor. Azt hiszem, hogy ez az, amiben egyetértünk. Önök segíteni akarnak. Hogy most az adminisztrációs tehertől ez mitől lesz egy akkora segítség, azt szerintem még mi sem látjuk, meg még a szektor sem látja. Aztán reméljük, hogy majd mikor a szektornak is fölnyílik a szeme, ők azt fogják látni, hogy ez egy segítség. Ez így első ránézésre nem így tűnik.

De önök azért hagyta kétséget ebben a szektorban, önök segíthettek volna. Önök tavaly novemberben azt kérték a szállodásoktól, éttermesektől és azt kérték a rekreációs ipartól, hogy zárjanak be az egészség védelmében, alapvetően jogosan. Azt kérték, hogy zárjanak be, és hozták a német Kurzarbeitnak a szabályait, amit addig magyarítottak - szoktam mondani, hogy úgy jártak vele, mint a lengyel mérnökök a Fiattal, addig-addig fejlesztették, amíg kis Polski lett belőle. Itt is normatív támogatás helyett pályázat volt, a pályázat 50 százalék volt, nem 80 százalékos támogatás volt, bonyolult volt, és bizony, államtitkár úr, úgy esett, hogy nagyon sok éttermes, szállodás, konditermes, az bizony a fa alá meg a fűtésszámla helyére hiánypótló végzést kapott. Önök is tudják, mi is tudjuk.

Gulyás miniszter úr az egyik tájékoztatóján állt egyik lábáról a másikra, és mondta, hogy az ide átcsoportosított 27 milliárdból februárra 7 milliárdot sikerült kifizetni. Biztos az éttermesek hibája volt - miért nem tették rugalmasabbá ezt a rendszert? November, december, január és február, négy hónap! Tehát, amikor azt mondják, hogy segíteni kell, önök segíthettek volna. Túladminisztrálták. Ha jól emlékszem, talán még a miniszterelnök is azt mondta, hogy nincs megelégedve ennek a rendszerével, merthogy túlságosan is bonyolult ennek a leigénylése. Így alakult az, hogy ezen szektor tulajdonosainak is, no, meg a dolgozóinak is önök a karácsonyfa alá nem segítséget tettek, hanem egész egyszerűen egy hiánypótló végzést. Nem árulok el nagy titkot: ezért nem lehet semmit sem kapni a boltban.

Tehát azt gondolom, hogy van abban már tapasztalat, amikor önök segítenek. Látjuk a hatalmas nemzetközi példákat, örülünk neki, hogy Szlovénia, Málta, Andalúzia; szerettük volna, ha több ilyen példa is van Európából, és adott esetben, mondjuk, persze, ezek nem kicsike turisztikai desztinációk, de azért jobb lett volna, ha nagyobb országok részt vesznek hasonló projekteken és végigcsinálják.

Viszont ami a legnagyobb problémánk, az az, hogy önöket így most egy informatikai rendszeren keresztül, amely egyébként valószínűleg majd a kormány által kijelölt valamelyik oligarcha-családtag - és a többi, ami szokott lenni - által üzemeltetett szoftver lesz, bizony,

be kell engedni a cégek könyvelésébe, mert önök rá akarnak látni. Nem egymást akarják majd ezek a cégek nézni. Ha ők akarnak egymásról tudni valamit, képzeljék el, ezek ismerik egymást, tudnak egymásról nagyon sok mindent, és ha valamit nem tudnak, akkor megkérdezik. Önök akarnak rálátni, mert rá akarják tenni a kezüket.

Nem véletlenül megy ám az a pletyka szerte Budapesten a vendéglátóiparban, meg egyébként a szállodaiparban az egész országban, hogy jól kell helyezkedni, és akkor lehet pénzt kapni, mert aki nem helyezkedik jól, az meg nem kap pénzt. Akinek meg megtetszik a hotelje, arra meg ráteszik a kezüket. Ennél nem bonyolultabb, és ehhez most ugye, találtak egy eszközt, ami minősítési rendszer, meg nyilvánvalóan egy olyan rendszer, ahol önök még több adatot ki tudnak nyerni. Hogyan tudnak önök több adatot ebből kinyerni, mint mondjuk, a NAV? Miért nem elegendő az? *(Nacsa Lőrinc közbeszólására:)* Ja, mert nincs rá hozzáférés, így van! Köszönöm szépen a megtisztelő választ, így van, mert nincsen hozzáférés, kellett teremteni egy olyat, amihez van hozzáférés, van rálátás, aztán majd - hogyan mondták? - helyzetbe hozzák majd a vállalkozókat, csak hát, nem a tisztességeseket, hanem azokat, akiket szoktak. Ezért nem fogjuk mi ezt támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalási szándékát Csárdi Antal képviselő úr az LMP-képviselőcsoport részéről visszavonta. További felszólalásra a frakciók nem jelentkeztek, a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A turizmus fejlesztését szolgáló T/16220. számú törvényjavaslatot tárgyalja a parlament, amelynek exozéjkor olyan érzésem volt, mintha 1980-at írnék, ülnék a televízió előtt, és éppen az állampárti egyik miniszter ismertetné a leendő törvényjavaslatot. *(Jelzésre:)* Azért nevet Nacsa Lőrinc képviselőtársam és Dömötör Csaba képviselőtársam, államtitkár úr, mert ők nem éltek akkor, és nem ismerték - én éltem - azt a mentalitást, azt a kormányzati, szocialista kormányzati mentalitást, amely arról szól, hogy majd mi, az állam, mindent megmondunk az embereknek, hogy mit kell csinálni és hogy kell viselkedni. Ráadásul, miután tudjuk jól, hogy a múlt gyakran megszépül, és az emberek még arra is hajlamosak, hogy a rosszabbat is visszavánják, én pont azért, hogy ne felejtsek, és ne szépüljön meg egyik múlt sem, amely nem volt szép, rendre olvassom a korábbi szocialista rendszer alatti országgyűlési felszólalásokat.

Ha az államtitkár úr exozéját beraknám oda valamely napra, akkor nem tűnne ki, merthogy ez a javaslat semmi más, mint egy kukkolótörvény. *(Derültség.)*

Ez egy kukkolótörvény, így neveztem el. Minden egyes eleme a kukkolásról szól. Mi is itt a probléma önöknek? Az a probléma, hogy van még Magyarországon pár tízezer ember, akinek van egy kis házacskája, amiben ki tud adni egy apartmant; a család örökölt egy házat, amibe nem kell beköltözniük, és kialakít benne egy panziót. Még van olyan társadalmi réteg, amelynek van önálló erőforrása arra, hogy túléljen. És önök, azt előadva, hogy szálláshelyeket akarnak minősíteni állami eszközökkel, és informatikai rendszerfejlesztéssel akarják ezeket a szálláshely-szolgáltatókat támogatni, semmi mást nem tesznek, mint belekontárkodnak, beletaposnak az ő életükbe.

El szeretném mondani, piacgazdaságban nem egy állam feladata és nem egy állam felelősége bármifajta piaci szereplőnek a minősítése. A piaci szereplőket a piac minősíti; ha van kereslet, és találnak hozzá kínálatot, akkor létrejött az ügylet, és a piaci szereplő köszöni, jól van. Az államnak nem joga és különösen nem kötelessége a piaci szereplőknek a piaci viszonyok közötti érvényesülés vonatkozásában semmifajta minősítése.

(11.30)

Ez egy olyan szintű beavatkozás ebbe a piaci szegmensbe - gondolom, majd mindegyikben lesz hasonló, csak még nem találták ki a gyönyörű szép szöveget, amivel elő lehet adni -, ez olyan mértékű beavatkozás, amit illetően, én azt gondolom, ha nagyobb lenne az érdekérvényesítő képessége az egyszerűbb szálláshely-szolgáltatóknak, mert nem Mészáros Lőrincről és társairól beszélek természetesen, akkor nagyobb lenne a hangjuk. Önök semmi mást nem csinálnak ezzel a szabállyal, mint egy pórázra teszik az összes szálláshely-szolgáltatót, és megpróbálnak - pont azért, hogy a kormány körüli oligarchák szálláshely-szolgáltatása a maximumra legyen víve - olyanfajta piaci információszerzést és olyanfajta piaci kémkedést megvalósítani ezzel a rendszerrel, amely gyakorlatilag teljes mértékben kiszolgáltatja az embereket, és azt fogjuk látni, hogyha ezt bevezetik, pár év múlva vagy elvesznek emberektől erőszakkal ilyenfajta vállalkozásokat, vagy el fogják lehetetleníteni őket, mert olyan minősítést adnak nekik, és teszik közzé, hogy az embereknek elmenjen tőle a kedve.

Egyébként, szeretném jelezni, önök is utaznak, én is, mikor nincs járvány, mindannyian tudjuk, elég nagy biztonsággal tudunk bárhol szálláshelyet foglalni úgy, hogy körülbelül tudjuk, hogy mire számíthatunk, mert még a vécékagyló is ott van a fényképeken meg az alaprajz, meg a négyzetméter, meg még a függöny színe is, a kárpit színe is és a fotelnek a formája is, tehát ha valaki ma az internet világában szálláshely-szolgáltatás igénybe vevőjeként nem tudja felmérni, hogy ahova megy, az vajon milyen minőségű, az nem is akar utazni. Az elmúlt 15 évben olyan hatalmas fejlődésen ment át nemcsak Magyarországon, hanem a világban a turizmus és a turizmust kínálóknak a bemutató rendszere, hogy felkeltse az emberek

érdeklődését az adott szálláshely-szolgáltatás vagy turizmusban használt vállalkozás iránt, hogy ehhez semmiféle állami beavatkozás nem kell. Azt tudom mondani, hogy ha mi kormányozni fogunk valaha, akkor ezt azonnal meg fogjuk szüntetni, és meg fogjuk szüntetni az összes ilyen belenézős dolgot.

A magyar államnak egy vállalkozással kapcsolatban mi az elvárása, mi lehet az elvárása? Törvényes keretek között működjön; a működése során ne valósítson meg semmilyen bűncselekményt; az alkalmazottait jelentse be azzal a bérrel, amivel alkalmazza őket, és fizesse utánuk a járulékokat, illetőleg vonja le tőlük, és fizesse be; fizessen adót a tevékenysége után és - ez morális kérdés - ne rontsa hazánk megítélését. Egy államnak maximum ez lehet egy szálláshely-szolgáltató felé való beavatkozási joga, semmi több.

A piac az övék, és a piacot a szálláshelyet igénybe vevők veszik igénybe, és ők döntenek róla, hogy a minősége milyen; arról nem beszélve, hogy nagyon sokan vannak egyszerű polgárok, akik nem tudnak drága szálláshelyeket megfizetni, és megelégszenek azzal a típusú szálláshellyel, ami körülbelül ugyanolyan, mint az otthonuk. És majd maguk ezzel a minősítési rendszerrel le fogják minősíteni ezeket a szálláshelyeket, és közzé fogják tenni, hogy ne menjenek Kovács Jánosné apartmanszobájába, mert ott olyan a függöny, a kárpit meg a mosdó, mint ami otthon van a panellakásban? Na de van, aki ezt akarja igénybe venni, mert ezt tudja megfizetni.

Én megmondom őszintén, nem tudom, hogy kik azok az emberek... - mert nem önök, képviselők, és nem az államtitkár úr. Tehát nehogy félreértsen bárki, önöknek ezekhez a javaslatokhoz az égvilágon semmi közük nincs, fel akarom magukat menteni, mert önök csak előadják azt, amit elvárnak önöktől, de úgy szeretnék találkozni egyszer azokkal az emberekkel, akiknek az agyában megfogannak ezek a beteg szabályok, aki saját magával és a fideszes képviselőtársakkal is elhitegeti, hogy ez egy jó szándékból való dolog; holott önök pontosan tudják, ha beleolvasnak, ha végiggondolják, hogy ez miről szól, hogy ez semmi más, mint kukkolás.

Nagyon-nagyon kérem önöket, ne hergeljék a vállalkozókat, ne hergeljék a társadalmat. Mi az ő hangjukat próbáljuk idehozni, nem rólunk van szó, nem a mi vállalkozásunkról van szó - bár ül itt, ebben a teremben nem egy képviselőtársunk, akinek, tudom, pontosan ugyanilyen vállalkozása van, és neki sem fog ez nagyon tetszeni. Tessenek szívesek lenni egy kicsit visszafogni magukat! Nem államszocializmus van, kapitalizmus van, és nagyon nem szeretnék kínai államformát, nagyon nem szeretném a kínai állami szervezését a társadalomnak és a gazdaságnak. Mi '90-ben rátértünk egy olyan útra, ahonnan nem szeretne egyikünk sem visszafordulni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. *(Senki nem jelentkezik.)* Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett,

így normál időkeretben jelentkezett képviselőtársaimnak adom meg a szót. Felszólalásra következik Varga Zoltán képviselő úr, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ellenzéki képviselőtársaim most fogják be a fülüket, mert meg fogom dicsérni a kormánypárti politikusokat. Figyeltem Dömötör Csaba államtitkár úr expozéját és politikustársai hozzászólását, és azt figyeltem, hogy még csak el sem mosolyodtak. Mondjuk, Pityu, a haverom erre azt mondaná, hogy nem röhögtek el a sztorit, de természetesen a Házban vagyunk, így illet nem mondunk, tudjuk nagyon jól, de valójában még csak el sem mosolyodtak, pedig ha valaki, akkor önök tisztában vannak ennek az egész ügynek különben a mókás hátterével, azzal, hogy amit önök itt most előadtak, annak a tizede nem igaz. Mert önöket abszolút nem érdekli, hogy mi a helyzet Kovács néni fizetővendég-szolgáltatással vagy bármelyik Debrecen környéki kis szálláshely sorsával, és azzal is tisztában vannak különben, hogy ez az egész már semmi másról nem szól, mint az Orbán családról és annak a gazdagodásáról.

És akkor most hámozzuk ki a szövevényes történetből a valóságot! Mi is történt? Az történt, hogy nagyjából egymilliárd forintért a Magyar Turisztikai Ügynökség - egyenlő Orbán Ráhel és baráti köre -, tehát még egyszer mondom: egymilliárd forintért kidolgozta azt, hogy hogyan vegyék el a szállodaszövetségtől a minősítési rendszert. Létrehoztak egy Magyar Turisztikai Minőségtanúsító Testületet - egyenlő Orbán Ráhel és Tiborcz István baráti köre -, amely minősíteni fogja különben Mészáros Lőrinc, mondhatnám azt is, hogy az udvari gázszerelő vagy mangalicaserelő és Tiborcz István, a családi fényhozó frissen megszerzett szállodáit, azokat a szállodákat, amelyek különben, ahogy képviselőtársaim is elmondták, milliárdos európai uniós vagy állami támogatásokat kaptak, amelyeket természetesen nem kell visszafizetni, mindközben, hogy dolgozók tucatjait bocsátották el, és nagy valószínűség szerint ezek a szállodák lesznek azok különben, amelyek újabb csillagokat fognak kapni. Ugye, államtitkár úr, most már ön is fogja a fejét, mert rádöbent, hogy ez így van. *(Derült-ség a kormánypártok soraiban.)*

Ott tartunk, hogy gyakorlatilag önök létrehoztak egy teljesen működésképtelen rendszert, hiszen tudjuk nagyon jól, hogy nemcsak a külföldi szálláskereső, de a magyar emberek százazrei is olyan oldalakon nézik meg, hogy milyen szállást foglaljanak, amelyeket mindenki ismer, és itt most nem akarok a reklám helye lenni, ezért is mondok egy külföldi céget: booking.com, amelyet önök semmilyen módon nem tudnak államilag manipulálni. Ott mindenki meg tudja nézni, el tudja dönteni, hogy milyen szállást foglaljon, ott vannak az értékelések, nem kellene ahhoz különben milliárdos családi vállalkozások.

És azt kell hogy mondjam, hogy szégyelljék magukat különben, mert az, amit itt önök, maguk építgetnek a maguk kis lakárendszerével, az nem más,

mint a legaljasabb diktatúra, amikor a kedves vezetőnek a kedves lánya lenyúlja a szállodaipart, lenyúlja a turizmust, és eltelik még egypár nap, és azt fogjuk látni különben, hogy a kedves vezető kedves, frissen katonai akadémiát végzett fia meg majd meg fogja kapni a hadsereg irányítását - mert nagyjából így szokott kinézni minden beteg diktatúra, és önök most pontosan ugyanebben a folyóban gázolnak, pontosan ugyanebben a mocsokban gázolnak -, és megpróbálják ezt mindösszesen egy olyan nemzeti mázzal leborított szirupos örületbe becsomagolni, hogy hátha ez kedves lesz a magyar embereknek.

(11.40)

De önök valójában okos emberek, önök tisztában vannak azzal, hogy ez az egész rendszer nem fog tudni működni. Ez semmi másról nem szól, mint minden egyéb más, amit itt, a parlamentben látunk: a lopásról, a szemérmetlen, aljas és hazug lopásról, arról, hogy az Orbán család hogy lehet még gazdagabb. És most már ott tartunk, hogy nemcsak a százezer dollárért hajolnak le, hanem azokért az egymillió dollárért is, amivel ki lehet szervezni különben ezt a székhely-minősítő (*sic!*) rendszert.

De higgyék meg, hogy ennek a sztorinak egyszer vége lesz, mert az emberek nagyon jól látják, hogy önök ellopták a Balatont (*Derültség a kormánypárti padsorokban.*), nagyon jól látják, hogy a Fertő tavat éppen most kebelezik be. Mi azzal is tisztában vagyunk, hogy vissza fogjuk venni. Az első Dobrev-kormány lesz az, amelyik visszaadja a magyar embereknek a Balatont, a Fertő tavat (*Nacsa Lőrinc: A nyaralót is?*), a tisztességet, a becsületet, azt, amit maguk éppen most tiportak sárba, azt, amit most betonoznak körbe, amit most zárnak le, mert az Orbán család unokái nőnek, legyen nekik hol fürdeni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Végighallgattam a vezérszónókat, és nagyon sok gondolat fogalmazódott meg bennem. Nagyon igyekszem rövid lenni.

Van, ami politikai kérdés, meg van, ami szakmai kérdés. Én azt gondolom, hogy ez a vita, a turizmus-törvénynek a vitája a szakmaiságot kell vagy kellene hogy tükrözze minél jobban, mert ha a szakmaiságtól teljesen eltekintünk, akkor nem fogunk egy álláspontra jutni. Tehát ha valaki felteszi azt a kérdést, hogy mire jó az NTAK-adat, és nem érti, hogy mire jó, mit lehet ezzel kezdeni, micsoda óriási versenyelőnyt jelenthet ez minden magyar turisztikai szolgáltatónak, azzal én sem bonyolódnék bele szakmai vitába, mert akkor, úgy gondolom, hogy nincs miről beszélni.

A minősítési rendszerről is elég sok erős állítást elhangzott, hogy csillagokat kapnak, meg felfűzték erre a NER-es témára. Menjenek el, most is voltak minősítési rendszerek, itt tények vannak, hány négyzetméternek

kell lenni a szobának, milyen ágy kell ahhoz, hogy két csillagról három csillagra jussunk, heverő vagy az ágy is megfelelő, kell-e külön fürdő a szobába, kell-e étkezőhelyiséggel rendelkezni. Ezek olyan objektív dolgok, amit a minősítés jelent.

Én nem gondolom azt, és szerintem nem is kellene feltételezni, hogy ezeket az objektív dolgokat szubjektív szempontok szerint felül lehet írni, mert valakié egy szálláshely, nincs külön fürdő, de megkapja a négy csillagot. Én ezt abszurdnak tartom szakmailag. Tehát a minősítési rendszer kategóriánkénti kidolgozása egy nagyon szigorú objektív szabályozórendszeren alapul, és eddig is így alapult, meg a többi országban is így van ez, ezt el kell mondanom.

Végül Varga Zoltán képviselőtársamnak válaszolnék, hogy engem érdekel egyrészt - mondjuk, kiment -, hogy mi van a kis szálláshelyekkel, és említette itt a Bookingot. Természetesen oda bárki beregisztrál egy óra alatt, és bármilyen fotót feltölt, meg bármilyen leírást ad magáról, ott nincs kontroll. Azért kell a minősítési rendszer, hogy mind a hazai, mind pedig az ideérkező nemzetközi vendégek egy kiszámítható, fogyasztóvédelmi szempontból elvárható minősítés szerint tudjanak szállásokat foglalni. Igazából a törvényi változtatás lényege, én azt gondolom, hogy erről szól.

Én éppen ezért azt gondolom, hogy ne politikai, hanem szakmai vitát folytassunk, és mindenkit kérek, hogy támogassa a javaslatot. Köszönöm. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Barcza képviselő úrnak csak egyetlenegy mondat, hogy azt mondta, hogy ön nem hiszi, hogy az objektív dolgokat szubjektív dolgokkal felül lehet írni.

Képviselő Úr! Önök ezt csinálják az elmúlt tizenkét évben, az objektív dolgokat szubjektív dolgokkal felülírják, az önök érdekei szerint hoznak törvényeket, személyre szabott törvényalkotást végeznek a Házban, és még folytathatnánk, hogy mik azok. A legutóbbi példát éppen a napirend előtti felszólalásomban soroltam fel, hogy mit engednek meg saját maguknak, és miért büntetik, mondjuk, az ellenzéki képviselőket, vagy vonják meg a szót. Erről csak ennyit.

Nacsa képviselő úr felszólalásainál, azt is mondhatom, hogy már megszoktuk, én legalábbis már kezdem teljes mértékben megszokni, hogy ön soha nem mond igazat. De csak reagálni kell! Csak reagálni kell arra a hazugságcunamira, amit mondott.

Kezdjük a legelső mondatával! Azt mondta, hogy én nem hallgattam végig az államtitkári expozét. De, képviselő úr! Itt ültem és végighallgattam. Tehát mit jelent ez, amit ön mondott? Hogy hazudott!

Aztán utána azt is mondja, nekem tulajdonít olyan mondatokat, itt ült egyébként, ja, igaz, hogy éppen beszélgetett az egyik képviselőtársával, tehát biztos nem

figyelt annyira oda a felszólalásomra, és ezért olyan mondatokat ad az én számba, amit én nem mondtam. Tehát mit jelent ez megint, amikor ön azt állítja, hogy Szilágyi képviselő úr ezt mondta, pedig nem mondta? Azt, hogy ön hazudott!

De elmondom még egyszer, hátha most figyel, most nincs maga mellett senki, és talán meg is érti szövegkörnyezetben is. Nem a pályázatot támadtam. Azt támadtam, tisztelt képviselő úr, hogy kiír a Magyar Turisztikai Ügynökség egy pályázatot vissza nem térítendő támogatásra 84 milliárd forint értékben, és ennek több mint a felét, tehát még egyszer mondom, több mint a felét elviszik a NER-lovagok, akiket fölsoroltam az előbb, a Garancsik, a Mészárosok, a Tiborcok. Én ezt támadtam, képviselő úr, hogy ezeket az embereket hozzák ezzel versenyelőnybe a többi szolgáltatóval szemben, hiszen több mint a felét, még egyszer mondom, tehát 40 milliárd feletti összeget vittek el ezek az emberek, Mészáros Lőrinc egyedül 18 milliárdot, majdnem 20 milliárdot vitt el, amit nem kell visszafizetni, amivel ő versenyelőnybe kerül. Én ezt mondtam!

Aztán azt is mondja, fölsorolta itt, hogy önök milyen jó dolgokat csináltak, és ezért mennyire hálásak a vendéglátósok is meg mindenki. Hát, képviselő úr, menjen már ki a való életbe! Kérdezze már meg a vendéglátósokat, hogy mennyire elégedettek önökkel! Kérdezze már meg a vendéglátósokat, hogy mennyi segítséget kaptak önöktől a járvány idején! Menjen el, kérdezze meg őket, majd kíváncsi leszek, hogy amikor ide visszajön, akkor ugyanennyire boldog lesz-e!

Aztán elmehetne még az önkormányzatokhoz is, megkérdezhetné az önkormányzatokat, hogy idén mennyi kompenzációt kaptak az idegenforgalmiadó- és -díjkiesésből! (*Rig Lajos: És jövőre mennyit!*) Menjen el, kérdezze meg őket! Nulla forintot kaptak, és nem láttunk sem a költségvetésben, sem sehol forrást arra, hogy esetleg majd kompenzálni fogják őket.

Aztán mondta, hogy önök milyen jó intézkedéseket végeztek. Hát persze! Tudja, amikor a második hullámra kellett volna készülni ebben az országban, majd' egy évvel ezelőtt, nyáron, amikor tudtuk már, hogy az első hullámnak milyen következményei voltak, és föl lehetett volna készülni a kormánynak a második hullámra, akkor önök két dolgot tettek - kettőt -, nem a hullámra készültek fel, nem az egészségügyet erősítették meg, nem az egészségügyi dolgozók bérével foglalkoztak. Nem! Két dolgot csináltak: egy, adriáztak, elmentek nyaralgatni, kettő pedig, szórták a pénzt a haveroknak, például ebben az időszakban adtak kétmilliárd forintot szintén Mészáros Lőrincnek és Tiborc Istvánnak például a keszthelyi kikötőfejlesztésre. Hát, tudja, ezek a problémák! Ezekkel kellene foglalkozni!

Az is igaz, hogy önöket azért elég erőteljesen jellemzi az elmúlt időszakban, ha már az adriázásnál tartok, és ön magára mutogatott, nem tudom, lehet, hogy ön is ott volt ezen a jachton. Elképzelhető, én nem tudom, vagy jachtozott ön is esetleg Szíjj Lászlóval. (*Derűltég a kormánypárti padsorokban. - Nacsa Lőrinc: Ki hazudik?*)

De ha már az urizálásnál tartunk meg a minősítéseknél, akkor elképzelhető, hogy az a problémájuk bizonyos szálláshelyekkel, és mondjuk, ezért kellett a Fidesz frakcióülését, amit tulajdonképp június 16-18. között tartottak volna, egy szállodánál visszamondták a foglalást, mert lehet, hogy nem volt elég úriás a környezet. Lehet, hogy nem volt megfelelő a jakuzzi, nem volt elég medence, vagy éppen nem ezüst evőeszközzel akarták felszolgálni önöknek az ebédet (*Derűltég a kormánypártok padsoraiban.*), és ezért majd keresnek egy másik szállodát, ami valószínűleg sokkal nagyobb luxusszolgáltatásokat tud önöknek nyújtani.

Egy szóban is száz a vége (*sic!*), én örülök egyébként Nacsa Lőrinc felszólalásának (*Nacsa Lőrinc közbeszólása.*), bekiabálásának is, mert ezt is megszoktam - de nyomjon gombot, képviselő úr, meghallgatjuk, mondhat bármilyen sületlenséget, meghallgatjuk! Tehát Nacsa Lőrinc felszólalásának azért örülök, mert megerősített abban, hogy önök a turizmushoz kapcsolódó szolgáltatások terén is szabadrahlásra készülnek.

(11.50)

Le kívánják rabolni ezt az ágazatot. Saját maguknak kívánják bekebelezni ezt az ágazatot, Orbán Viktor, a NER-es haveroknak, Orbán Ráhelnek, és még sorolhatnánk azokat az embereket, akiket önök helyzetbe hoznak, a többiek pedig megpróbálják eltaposni. Ez az önök politikája, ez az önök stratégiája, készülnek a 2022-es bukásukra, és megpróbálják minden téren bebiztosítani magukat azzal kapcsolatosan, hogy majd utána valahogy megpróbálják túlélni ezeket az ínséges időszakokat.

Én azt mondom, hogy az ilyen törvényekkel nem fog sikerülni, mert minden egyes normális, demokratikusan gondolkodó kormány az ilyen törvényeket meg fogja szüntetni és annullálni fogja. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem még egyszer szót, mert nem biztos, hogy mindenben teljesen érthető voltam, legalábbis így hallottam a felszólalásokból. Gondoltam, hogy egy-két dolgot jobban megvilágítok.

Föld, trafik, kaszinó, és most jön a szálloda. De még az is lehet, hogy kihagytam valamit. Ezek azok a piacok, amelyeket önök újraosztottak; ahol mindig úgy volt, hogy volt persze az embereknek egy része, akik úgy érezték, hogy ők tényleg kaptak valamit, elindultak egy versenyen és nyertek, de ez csak azért lehetett, mert az a szegmens, az a kis trafik, az a darab föld önöket éppen nem érdekelte, s akkor persze vigyék. És most ez ugyanígy lesz a szállodáknál is. Barcza képviselőtársamnak mondom, mindig úgy van, hogy a forma általában úgy is szokott kinézni,

mintha ez egy átlátható, transzparens dolog lenne, aztán utána jön a tartalom. Emlékszünk még a földlicitekre, emlékszünk arra, hogy a trafikokból hogy dobták ki azt, aki már 15-25 éve csinálta azt, és jött a helyére az, aki ki tudta fizetni azt, amit azért ki kellett fizetni, meg a jó pályázatot meg tudta írni. És a kaszinóknál hogyan történt? Csak megbízható, átvilágított ember lehet az, aki kaszinót üzemeltet.

S bizony akkor jön a gyakorlat, ahol a kifejezetten objektívnek tűnő, ámbár szubjektívan értékelt olyan szempontrendszerből jön ki az a NER-es rendszer, amivel le lehet nyúlni szállodákat. Mert jönnek majd más szempontok, csak ezek most ide nincsenek leírva, hogy kérem szépen, lehet kapni még egy csillagot, csak a fejlesztési pénzből még majd azt is meg kell csinálni, meg annak is jár majd valamennyi. Legalább csináljunk már úgy, mint aki ebben az országban él! Aztán lehet kapni még egy csillagot, ott maradhat ügyvezetőnek, esetleg el kell adnia a cégét. Tegye fel a kezét, aki még nem hallott ilyet! Nem vagyunk sokan, de még ebből is látom, hogy mindenki hallott ilyet.

Tehát van egy jónak tűnő szempontrendszer, ebből lesz egy nemzeti rendszer, lesz egy kormányzati rendszer, amely újraosztja ezt a piacot, és lesznek, sőt már most látjuk, hogy vannak olyanok, akik önknek sokkal kedvesebbek, és ők sokkal többet szoktak nyerni a vissza nem térítendő támogatásokon. Ők valamiért nem hitelt kapnak, még csak nem is támogatott hitelt kapnak, hanem vissza nem térítendő támogatásokat. Álljon itt legalább a jegyzőkönyvben, hogy volt, aki szólt előre, hogy az lesz, hogy ezek az emberek meg fogják venni Magyarország legjobban menő szállodáit. Lesznek majd persze olyanok, 15-20 százaléka, akik majd jól fognak működni, mert azért valamit föl is kell tudni mutatni. Az összes többit meg majd szépen lenyúlják.

Ettől tartunk, még egyszer mondom, mert önkkel ez a tapasztalatunk. Illúzióink meg már lassan nem is maradt. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Kicsit családott vagyok az elmúlt percek után, mert nagyon sok komolytalan állítást hallottunk. Ezt tudjuk be annak, hogy egymással is versenyeznek a nagyotmondásban és a képtelen állításokban az egyes baloldali pártok. Két apró dologra szeretnék reagálni, hogy utána a komolyan vehető állításokra is reagáljak.

Azzal kapcsolatban, hogy Dobrev Klára majd visszaadja a Balatont a magyaroknak, csak két dolgot

szeretnék mondani. A járvány előtt rekordéveket látunk a Balatonnál, sőt a tavalyi szezon a járvány időszakára ellenére is erős volt. Ha egy kicsikét is igaz lenne, amit önök állítanak a Balatonnal kapcsolatban, akkor ez nem így lenne.

Másfelől, ami pedig a Balaton elvitelét, vagy nem is tudom, hogy fogalmazott, illeti: mondja már meg, legyen szíves, hogy az én pártelnököm privatizált Balatonörszödnön, vagy az öné kétes körülmények között. Kicsit leszakad a plafon, miközben magasan van, amikor önök hivatkoznak privatizációra, miközben amikor kormányon voltak, illetve még azelőtt is széthordták az állami vagyont. Ne vicceljen már!

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami pedig az azzal kapcsolatos megjegyzését illeti, hogy mosolyogtam-e vagy nem, szerintem egy járvány időszakában, amikor gazdasági nehézségek vannak, semmi ok a mosolygásra, hanem munkára van ok. Akkor lehet, hogy mosolyogtam volna, ha ide is alufóliás sisakban jön be, mint ahogy az egyik rendezvényre. Akkor lehet, hogy mosolyogtam volna.

Ami a komolyabb felvetéseket illeti: többen is érintették az adatszolgáltatás... *(Dr. Szakács Lászlónak:)* Engedje meg, képviselő úr, hogy elmondjam, én is meghallgattam önt. Nos, ami az adatszolgáltatási kötelezettséget illeti: Szilágyi képviselő úr részéről elhangzott az a felvetés, hogy mit is kezdett a hatóság ezzel az adattömeeggel. Például ezen adatszolgáltatás alapján lehet tudni azt, hogy 2020-ban 23 millió a vendégéjszakák száma. Ez azért lényeges, mert amikor a kormány turisztikai ügynökségi támogatásokról dönt, akkor egyáltalán nem mindegy, hogy mi a valós helyzet a turisztikai ágazatban. Például amikor arról születik döntés, hogy a zárás miatt - mert a járvány miatt volt zárás - lefoglalt vendégéjszakák után jelentős visszatérítést ad a kormány az érintett szolgáltatóknak, akkor számít az, hogy tudjuk-e, hogy ez hány lefoglalt vendégéjszakát jelent. Többek között ebben is hasznos ez a rendszer.

Vagy például mondom mást: amikor a kormány a magánszállások számára meghirdetett egy soha nem látott mértékű támogatási programot, akkor a szürke-zónából nagyon sok szálláshely előkerült és regisztrált, amikor már a támogatás reménye ott volt; tehát fehérítette is az ágazatot.

Az azzal kapcsolatos felvetésére, hogy ez jelent-e terhet, szeretném önnek elmondani, hogy miképpen korábban a szálláshelyek kaptak jelentős segítséget - szoftvert, kézikönyvet, oktatóvideót, akár online oktatást is -, a vendéglátóhelyek is megkapják ugyanezt a segítséget. A mi megközelítésünkben az, hogy az adminisztráció online zajlik majd és nem papíralapon, csökkenti az adminisztrációt, nem pedig növeli.

Ami a minősítési rendszert illeti: volt önnek egy felvetése azzal kapcsolatban, hogy elsősorban a közösségi médiafelületekről tájékoznak már. No de ez

nem ad választ arra a problémára, tisztelt képviselő úr, hogy mi van akkor, ha valótlán az adatszolgáltatás, valótlán az, amit állítanak magukról egyes szálláshelyek. 2018-ban volt egy átfogó vizsgálat, ez alapján 25 százalékban nem megalapozott módon használtak csillagokat egyes szálláshelyek. Na, ezt a problémát orvosolja az egységes minősítési rendszer, amely nemzetközi szabványokon alapul, mégpedig úgy, hogy más országok is használnak hasonló módon minősítési rendszert. Nem tudom, hogy a booking.com ügyét mely képviselőtársam vetette föl. A helyzet az, hogy a booking.com követni fogja ezt a minősítési rendszert. Számukra is segítség az, ha van egy egységes minősítési rendszer Magyarországon.

Ami pedig azt a felvetést illeti, talán Varga-Damm képviselőtársam fogalmazott így, hogy kinek az agyában születik meg egy ilyen javaslat, erre szeretnék válaszolni: szállodaszövetség, kempingszövetség, Szállodák és Éttermek Szövetsége, Falusi Szálláshelyek Szövetsége azon szervezetek közül, amelyek részt vettek ezen javaslatok kidolgozásában.

(12.00)

Volt még egy mondat, ami megütötte a fületem, Szilágyi képviselő úrtól, miszerint az állami beavatkozás kontraproduktív azokban az ágazatokban, ahol verseny van. Tényleg? Tehát akkor ön szerint az elmúlt másfél évben a kormánynak semmiféle támogatást nem kellett volna adnia a turisztikai ágazatnak azért, mert verseny van egyébként, ez az ön álláspontja? Mert ezt mondta. Akkor álljanak ki, álljanak ki a nyilvánosságba, és mondják azt, hogy semmiféle állami, kormányzati segítséget nem akarnak a turisztikai szektornak! *(Szilágyi György: Járványhelyzet idején teljesen más!)* Ne haragudjon, önt idézem *(Az elnök csenget.)*, ön mondta azt, hogy az állami beavatkozás kontraproduktív. *(Szilágyi György: Nem járványhelyzet idején! Bezaratják a boltokat!)* Mi nem ezen az állásponton vagyunk. Szerintünk járványhelyzetben és járványhelyzeten túl is van létjogosultsága az ilyen típusú támogatásoknak.

Ami a célzott támogatásokat illeti: csak egyet hadd emeljek ki, ami önmagában cáfolja azt, amit önök állítanak. 14 ezer magán- és egyéb szálláshely újult meg a járvány időszaka alatt is. Ez 44 ezer szobát jelent. Csak ez önmagában 42 milliárd forint értékű támogatást jelent. Tehát ha az ön álláspontja szerint mennénk, akkor ez a támogatás egyáltalán nem létezne, akkor 14 ezer szálláshely nem kapott volna semmilyen támogatást a járvány hónapjai alatt.

És hogy mást is mondjak, mert nem ez az egyetlen támogatás, amiről a kormány döntött: akkor nem lenne bértámogatás a turisztikai szektorban, nem lett volna munkaadói adócsökkentés, nem növekedett volna a SZÉP-kártyára feltölthető összeg, mint ahogy egyébként csökkent az adóteher. Akkor ön ezt sem támogatná. Hogy még egyet mondjak: nullaszázalékos hitelt biztosított a kormány a Széchenyi turisztikai kártya segítségével. Hogy kisebbet is mondjak: nem

kellett közterület-használati díjat fizetni a teraszok után, a november 8-a utáni foglalások után 80 százalékos visszatérítésről döntött a kormány, ez jelentős segítség volt abban az időszakban. Emlékszem az akkori vitákra. Volt képviselőtársam az ellenzéki padsorokból, aki azt is elvitatta, hogy egyáltalán voltak szálláshelyfoglalások ebben az időszakban, márpedig voltak, és jelentős visszatérítés járt utánuk. Még egyet hadd mondjak: a kiszállított ételek áfája 27-ről 5 százalékra csökkent. Ez egy azon sok támogatási forma közül, amelyről a kormány döntött.

Visszatérve az eredeti törvényjavaslatra. Bár azt egy kicsit sajnálom, hogy vagy nem olvasták, vagy olvasták, de itt már a nagyotmondás fontosabbnak bizonyul. 2019-re a vendégek száma Magyarországon a szálláshelyeken megközelítette a 13 milliót, a vendégéjszakák száma meghaladta a 30 milliót, 31 millió körül volt, ennek felét hazai, felét külföldi turisták tették ki, és a 2020 előtti időszakban, a járvány előtti időszakban a turizmus növekedése a gazdasági növekedés kétszerese volt, ami európai léptékben is egyedülálló növekedés. Ezért mondhattuk el azt, hogy a turisztikai szektor a magyar GDP 13 százalékát adja, és valamilyen formában 450 ezer magyar ember megélhetését biztosítja. Ezek a számok nem így alakultak volna, és nem így alakulnának, hogyha az, amit önök állítanak a turizmussal kapcsolatban, kicsit is igaz lenne.

Szóval, mindent összefoglalva, az előttünk lévő törvényjavaslat elősegíti a digitalizációt, egységes minősítési rendszert hoz létre, ezzel egy régi adósságot pótlunk, és létrehozza a turisztikailag kiemelt jelentőségű települések kategóriáját. Sajnálom, hogy ez utóbbiról kevés szó esett, de talán majd a vita következő szakaszában ezt pótoljuk. Így mindent összegezve: ez a javaslat érdemes arra, hogy bírja a Ház és a képviselők többségének támogatását, már csak azért is, mert széles körű szakmai konszenzus előzi meg és övezi. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és tájékoztatom is önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Harrach Péter és Nacsá Lőrinc KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/16212. számon érhető el a Ház informatikai hálóján.

Elsőként megadom a szót Harrach Péter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy olyan témát hozunk most a Ház elé, amely nem lesz kampánytémává, hiszen nehéz élethelyzetbe került emberek megsegítéséről van szó.

Képviselőként gyakran találkozunk olyan családokkal, akik valóban nehéz élethelyzetbe kerültek, közöttük olyanokkal is, akik a felvett kölcsönt nem tudják törleszteni, nem azért, mert nem akarják, hanem azért, mert abban a bizonyos élethelyzetben nincs módjuk rá. Ez lehet a munkahely elvesztése, lehet családi tragédia vagy bármi más. Adósságcsapdába kerültek, családi csődbe jutottak, és ezért segítségre szorulnak. Enyhébb esetben lehet szó családi vagy baráti segítségről, de ha komoly a helyzet, akkor törvényi segítséget igényel ez.

Ha visszatekintünk a közelmúltra, akkor látjuk a devizahitelesek mentő csomagot, a „Nemzeti Eszközkezelő” programot, és ehhez csatlakozik a magáncső intézményének a bevezetése is.

Mit tartalmaz a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény? A lényege ennek a törvénynek az, hogy a magánszemélyek adósságcsapdából való kikerülését célzó új jogintézményről van szó. '15-ben vezettük be ezt a törvényt azzal a szándékkal, hogy később módosítani fogjuk, hiszen a szűkre szabott kaput szélesebbre kell tárni, ha erre igény van - igény pedig van. Nem az elengedés a célja, az adósság elengedése, hanem a fizetőképesség helyreállítása.

Milyen fontos szempontok jelennek meg ebben a törvényben? Az adós és a hitelező közötti konszenzus - ez nagyon fontos kérdés, hiszen itt nem küzdelemről van szó, hanem egy együttműködésről, enélkül nem lehet megvalósítani azt a kettős szempontot, ami érdekében a törvény létrejött. Az egyik szempont az, hogy a hitelezők kiszámíthatóbb időtartamon belül számíthatnak a követelésük meghatározott hányadának a megtérítésére, nem minden esetben a teljes, hanem a meghatározott hányadra. És ami a legfontosabb, hogy az adós az adósságoktól való megszabadulással újrakezdheti az életét.

Természetesen a műfajból következik az, hogy életformaváltásra van szükség, enélkül nem megy, hiszen a mi világunkban az adósságot meg kell fizetni, az állam dolga pedig az, hogy segítsen a fizetésre képtelenné váló családoknak a fizetőképesség helyreállításával. Ez természetesen a pénzügynek is érdeke, ezért szükséges egy konszenzus megteremtése.

Néhány elemét ennek a törvénynek engedjék meg, hogy megemlítsen. A végrehajtás, az árverezés felfüggesztéséről van szó. Ez rendkívül fontos, hiszen ez teszi lehetővé a veszélyhelyzetbe került otthon megőrzését.

Működik a családi csődvédelmi szolgálat, amely segítséget nyújt ennek az együttműködésnek a megvalósításához, azzal, hogy az adóssal együtt egy tervet készít, egy öt évre érvényes tervet a törlesztésre.

Ahogy említettem, természetesen életformaváltásra is szükség van annak érdekében, hogy az otthonát az adós meg tudja őrizni.

(12.10)

Olyan összegek szerepelnek ebben a tervben, mint a létfenntartási költségek, a törlesztési összeg,

amely nyilván kevesebb kell legyen, mint ami előtte volt, és az ötéves törlesztési idő után a tartozás egy részének elengedése lehetővé válik. Volt egy módosítása ennek a törvénynek, amikor a „Nemzeti Eszközkezelő” programban való részvétel miatt nem volt lehetőség a magáncsőbe való belépésre, amikor azonban az a program befejeződött, ez a lehetőség már megnyílt az abban részt vevők számára is. Kérdés az, hogy hányan vették igénybe ezt a lehetőséget. 2137 csődvédelmi eljárás indult. Ebből 342 már lezárult, és körülbelül 5-6 ezer embert érint a családtagokkal együtt ez a részvétel. Feltehetjük a kérdést, hogy ez sok vagy kevés. Nyilván többre lenne szükség, hogy több családot kimentsen ebből a nehéz helyzetből. Ahogy említettem - és ezt a célt szolgálja most a módosítás -, változtatni kell a részvétel lehetőségén annak bővítésével. Ez az egyik célja.

De van egy másik célja is a módosításnak, márpedig a gyakorlatban felmerült adminisztratív nehézségek megoldása. Nézzük konkrétan, hogy mi is szerepel a módosításban! Az első cél, ahogy említettem, hogy többen vehessék igénybe a magáncsődöt. Ez a tartozás és vagyon arányának a megváltoztatását igényli. Eddig érvényben volt az, hogy a vagyon - és abba beleértendő az öt év alatt szerzett jövedelemnek erre a célra történő felhasználási része - és a tartozás arányai tekintetében a vagyon száz százalékát kellett elérni a tartozásnak ahhoz, hogy igénybe lehessen venni. Volt felső határ, az a duplája. Most leszállítottuk az alsó határt 80 százalékra. Ez az, amit a visszafizetés, az adósság jelentős részének visszafizetése, illetve a lehetőség igénybevétele együtt jelent. Az a korlátozás természetesen megmaradt, hogy a vagyon kétszeresét meghaladó eladósodás esetén nem kezdeményezhető a magáncsőd eljárás.

A másik változtatás, hogy az adósok eredményesebben tudják teljesíteni az adminisztratív feltételeket. Ezért a javaslat a hitelezők számára előírja, hogy az adós kérésére a fennálló követeléseikről és a folyamatban levő igényérvényesítési eljárásokról egy részletes kimutatást készítsenek, és azt adják át az adósoknak. Nem mondom, hogy általános, de gyakran tapasztaljuk, hogy a pénzügyzetek nem készségesen állnak az adósok rendelkezésére, akik a magáncsőd eljárást választották. Ez a módosítás segíti a családi csődvédelmi szolgálat munkatársait, amikor a belépés feltételeit vizsgálják. Kikerül egyébként a környezettanulmány végzésére vonatkozó kötelezettség, ami a résztvevők szerint eddig sem járt eredménnyel.

A harmadik módosítási tétel a minimális törlesztőrészlet meghatározásáról szól. Eddig az volt érvényben, hogy az ingatlan forgalmi értéke 7,8 százaléknak az egytizenkettő részét kellett havonta fizetni. Most leszállítottuk 7 százalékra. Ez durván 10 százalékos csökkentést jelent a minimális törlesztőrészlet esetében. Megemlíthetném még itt azt, hogy a különböző adminisztratív feladatok végzése miatt bizonyos költségátalány is kötelezte az adóst. Ez is leszállításra került, egyharmadával csökkentettük.

Még egy lényeges tétel van, ami a negyedik módosítási javaslat. Az adós megélhetésének mindennapi kiadásait egy bizonyos megtartható összeg jelentette, ez 42 750 forint volt a törvény születésének idején. Valorizálásra került, sőt annál magasabb értékben határozódott meg, 57 ezer forint személyenként, három fő esetén havonta ez az összeg. A három fő feletti személyekre vonatkozóan 28 500-ról 42 750-re emelkedett, tehát átlagosan személyenként körülbelül 15 ezer forinttal. Van még egy olyan összeg, amit az adósok megtartanak a saját életformájuk alakításában, a mindennapi életvezetéshez szükséges kiadások. Ezt a duplájára emeltük, és figyelembe kell venni a súlyosan beteg vagy fogyatékkal élő családtagokat, illetve a lakásfenntartás, közműdíjak, lakásbiztosítás, közös költség egy főre jutó összegét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Zárásképpen elmondhatom, hogy a törvénymódosítás könnyebb belépést biztosít a magáncsőd eljárásba, enyhíti az adósok pénzügyi terheit, és növeli a megélhetésükre rendelkezésre álló forrásokat. Természetesen nem tudja ez a törvény megsemmisíteni azt az életformaváltást, ami egy ilyen nehéz helyzetben az otthon megmentése érdekében kell, és ez a lényege ennek a törvénynek és a most megjelenő módosításnak, hogy lehetőséget ad arra, hogy az ellehetetlenült anyagi helyzetbe került adós megőrizze az otthonát, és öt éves időszak után újratekzdje az életét. Arra kérek mindenkit, hogy ezt a szempontot tartsa szem előtt, és szavazza meg a módosítást. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni ezzel kapcsolatban. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Barcza Attila képviselő úr. Parancsoljon képviselő úr, ön é a szó.

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi törvény kis terjedelmű, ám annál nagyobb jelentőségű módosításait tartalmazza. A törvény célja alapvetően az, hogy az adós és a hitelezők felelős együttműködésével helyreállítsa az adós fizetőképességét, hozzájáruljon a fizetési kötelezettségeknek eleget tenni nem tudó, túlzottan eladósodott természetes személyek kiegyensúlyozott adósságrendezési folyamatának a megteremtéséhez. Ezen célok elérése érdekében a javaslat több olyan módosítást eszközöl, melyek az adósságrendezési eljárást egyszerűsítik, az adósok terheit és költségeit csökkentik, és hatékonyabbá teszik ezeket az állításokat és eljárásokat. A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény módosításának számos kedvező hatása várható a magáncsőd eljárásban részt vevő

adósokra, melyek közül csak néhány dolgot szeretnék kiemelni.

Tisztelt Ház! Ahogy a képviselőtársunk, Harrach Péter az expozéjában kifejtette, a javaslat módosítaná az adósságrendezés kezdeményezésének eladósodási szintre vonatkozó előírását, ami egy nagyon fontos része ennek. Eszerint, ha a tartozás összege meghaladja az adós vagyoni kötelezettségeinek 80 százalékát, már ekkor kezdeményezheti az adósságrendezési eljárást. Az ilyen jellegű és ilyen mértékű adósságállomány ugyanis már fizetéseképtelenséget jelez, és már ekkor biztosítani szükséges, hogy az adós a csődvédelem eszközét igénybe vehesse, nem feltétel az a törvénymódosítás szerint, hogy a tartozásállomány elérje a teljes vagyónának az értékét.

(12.20)

Az adósságküszöb leszállítása vélhetően több ezer további embernek fog segítséget nyújtani, mert ezentúl már nemcsak a legnagyobb bajban lévők vehetik majd igénybe az eljárást, hanem azok is, akik ezt a 80 százalékos küszöböt sajnos már elérték. Másrészt a módosítás célja, hogy az adósok eredményesen teljesítsék a rájuk rótt adminisztratív kötelezettségeket is. Az adósságrendezési eljárás során a törvényben meghatározott feladatokat a Családi Csődvédelmi Szolgálat látja el.

Szintén az eljárás megindításának gördülékenységét és az adósok tehermentesítését szolgálja, hogy a javaslat a hitelezők számára előírja, hogy az adóssal szemben fennálló követeléseikről, a folyamatban lévő igényérvényesítési eljárásokról és az adós kérésére részletes, díjmentes kimutatást készítsenek, és átadják ezt az adósnak. Ezáltal a Családi Csődvédelmi Szolgálat is gyorsabban elvégezheti az eljárás megindítása feltételeinek vizsgálatát.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magáncsőd eljárásban részt vevő adósokra nézve további pozitívum, hogy a javaslat megnöveli az adósságrendezési eljárás törlesztési szakaszában az adós keresményéből, jövedelméből, nyugdíjából vagy bármilyen más egyéb járandóságából az adós mindennapi kiadásaira fordítható összegét, így annak a maximuma az öregségi nyugdíj legkisebb összegének a háromszorosa lesz.

Úgy szintén emelkedik a javaslat szerint az adósságrendezési eljárás alatt az adós által fizethető tartásdíj és kártérítési járadék összege is. Tekintettel arra, hogy a legkisebb munkabér jelentősen nőtt az elmúlt években, a nyugdíjszerű ellátások értékállóságát pedig jogszabály biztosítja, az említett összegek felemelése időszerű, ugyanakkor biztosított marad az adós és a hitelező felé fennálló kötelezettségeinek teljesítése is természetesen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház előtt fekvő javaslat célja az eladósodott magánszemélyek adósságcsapdából való kikerülését célzó jogintézmény, a magáncsőd eljárás szabályainak gyakorlati tapasztalatokon alapuló módosítása, mely elvégzi az adósságrendezési törvény finomhangolását. Szélesebb körben elérhetővé

válí az eljárás igénybevétele, ezáltal több ezer, nehéz helyzetbe került családnak segítséget nyújthat: megóvja őket a teljes eladósodástól.

A törvényjavaslat elfogadásával a nehéz helyzetbe került családok még eredményesebben élhetnek az adósságrendezési eljárás eszközével. Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előttünk fekszik egy, a magáncsőd kiterjesztését célzó olyan javaslat, amit én néhány hónappal korábbra vártam. Hiszen látszik, hogy a károsultakon látszólag segíteni igyekvő javaslatok közül talán a leginkább kudarcos volt a családi csődvédelem intézménye.

A számok tekintetében a frakcióvezető úr végtelenül korrekt módon felolvasta azokat a pontos adatokat, amelyek alapján kiviláglik, hogy mekkora kudarcot jelent ez a konstrukció a maga formájában: 2137 csődvédelmi eljárás indult öt esztendő alatt. Nagyjából ezen időszak alatt több mint tízezer családot lakoltattak ki Magyarországon elhelyezés nélkül, és itt az említett 2137 eljárás és a 342 lezárult eljárás tekintetében nem azt mutatja, hogy százszázalékos lenne a sikerráta.

Mi úgy látjuk tehát, hogy ne vitassuk el akár csak egyetlen család helyzetének a rendezését vagy ehhez való hozzájárulását se. Tehát nehogy itt valami olyan látszat keljen, hogy amit a kormány kitalál, az az ellenzéknek rossz. Dehogyan! Ha van kérdés, ahol tisztességes magyar ember nem lehet ellendrukker, az ez a kérdés. És azt kell hogy mondjam, hogy a számok riasztóak. A több mint 18 ezer kilakoltatás - ha 2010-ig megyünk vissza - elhelyezés nélkül egy olyan brutális társadalmi-szociális katasztrófa helyzet képét mutatja, amely nemcsak régióinkban példátlan, de lényegében egész Európában az.

Ha körülnézünk a környező országokban, és megvizsgáljuk, hogy a csődvédelemre való igény miből fakad, miből születik, jellemzően a devizahitelezés típusú megoldásokból. És ha körülnézünk a régióinkban, azt látjuk, hogy majd minden ország elindult a felvétel napjának árfolyamán történő átváltás felé. A horvát modell talán a legnépszerűbb a nemzetközi sajtó berkein belül, de mondhatjuk azt, hogy nagyjából minden kormány a tisztesség felé mozdult el a tekintetben, hogy ha valaki x összegben vette fel az úgynevezett hitelét - mert itt egy hibás termékről van szó, egy káros pénzügyi kreációról -, akkor ne piaci árfolyamú átváltást csináljunk ezeknek az embereknek, hanem a felvétel napjának árfolyamát közelítsük meg.

Egyedül Magyarország volt az, ahol az átlagos felvételi árfolyam - tehát mondjuk, 155-160 forint - helyett 256 forintos piaci átváltást legalizált ez

a kormány, és ezzel megágyazott a családi csődvédelem intézménye ősforrásának, tehát a probléma megszületésének. Tömegesen születik ugyanis ez a gond akkor, hogyha emberek százazrei maradnak segítség nélkül, és azért vagyok kicsit keserű a most előttünk fekvő javaslat kapcsán, mert öt és fél éve látszik, hogy tetszhalott állapotban van ez a megoldás.

Hozzáteszem, frakcióvezető úr itt volt annak idején, amikor ennek az alapjáról vitatkoztunk az első felvetéskor, és én megdicsértem a koncepciót, az irányt, az elmozdulást. Rögtön javaslatokat tettem hozzá, példának okáért egy tengerentúli work away típusú megoldást, ami arról szólt, hogy ha valaki jelentkezik a családi csődvédelemre, már elvitték az ő házát, elvették azt az ingatlantulajdonát, ami a jelzálog tárgya volt, akkor ne követeljenek rajta további 6-8-12 milliót, hagyják tehát szabadulni ezt az embert; az elsétálás jogának bevezetése itt maximális létjogosultságot nyert volna. Sajnos, nem tudtuk a kormányt meggyőzni ennek fontosságáról, pedig magyar családok, magyar gyermekek tisztességes életvezetési lehetőségeibe került ez az elképesztő mulasztás.

És azt is látjuk, hogy a javaslat kétségkívül próbál kedvezni, de nem akarok senkit megsérteni, mindez sokszor csak aszpirin a haldoklónak. Hiszen azt látjuk, hogy az eddigi a vagyonhoz méri azt az adósságtömeget, ami alapján eldönti a koncepció, hogy segítsen-e vagy sem. Eleve kizár tehát az egészből olyan tízezreket, akik nem rendelkeznek semmiféle mérhető vagyonnal, és adott esetben pont a helyzetük megroppanása miatt veszítették el az állandó keresetüket. Miközben lehet, hogy egy elsétálási jog típusú megoldással ezek az emberek, ha nem mínuszról indulnának, hanem nulláról, újra tudnák rendezni az életüket. Elképzelhető, hogy ha a szintén néha tetszhalottnak tűnő munkaügyi központok tudnának segítő kezdet nyújtani, ezek az emberek egy tisztességes életvezetés irányába tudnának elmozdulni.

Ha lenne egy olyan átfogó bérlakásprogram országosan, amelynek szociális lába is lenne, akkor megint csak el tudnánk mozdulni. De éppen ma fogjuk tárgyalni azt a törvényt, amellyel a maradék bérlakásvagyont kívánta volna visszaadni Magyarországon a Kormány új építési helyett. Nagyon helyesen, a saját polgármestereik tiltakozására a törvényjavaslat 90 százalékából visszamenekült, visszatáncolt - nem azt mondom, hogy gyáván, mert én ennek örülök -, a maradék 10 százalékért még megküzdünk, hogy a Várban addig se tudjanak fillérekért nemzeti vagyonhoz tartozó kincseket, tulajdont átjátszani.

De el kell hogy mondjuk: önmagában az, hogy a meglévő vagyonhoz mérik a segítség lehetőségét, rengeteg embert diszkriminál, kizár a segítség lehetőségéből. Még egyszer mondom: elsétálási jog típusú megoldásokat kellene itt hozni. Önmagában egyébként a jelentkezők alacsony száma azért fordulhatott elő és azért alakulhatott így, mert nem akarom azt sugallni, hogy valami rabszolgasorsszerűen szigorúak a feltételek, de azért közelítenek abba az irányba.

Tehát ennyire mélyen beleszólni családi költségvetésekbe, adott esetben abba, hogy a gyerekek tanulására vagy egy rokon egészségügyi kezelésére juthat, illetve nem juthat költség, maximálisan méltánytalan; és úgy gondolom, lehet ezen változtatni, akár néhány ezer forinttal fölfelé tolni most azt a határt, amit a család szabadon elkölthet. A beleszólásnak ilyen foka a magánéletbe, privát szférába ezeket, tízezreket riaszt el attól a lehetőségtől, hogy egyáltalán végiggondolják a családi csődvédelem intézményébe való belépést.

Pedig lehetne jó ez az intézmény, ha biztosítana elsétálási jogot, nem akarna beleerőszakoskodni ilyen mélyen családi költségvetésekbe, összekötnék mindent a munkaügyi központokkal, és hozzátennék azokat a lábakat, amelyek ellehetetlenítették ezeket a családokat, és amelyeket most ki kéne ütni, meg kéne állítani.

Hogy mondjak egy példát: a járványügyi veszélyhelyzetben én pont a KDNP-ből vártam volna azt a javaslatot, amely a végrehajtásokat rendszerszinten leállítja a legalacsonyabb keresetűek körében. Tehát minimálnyugdíjasok és minimálbéresetek tekintetében az, hogy 33, illetve 50 százalékokat vonhattak a végrehajtók az egész járvány alatt, ez a világ botránya, kérem szépen.

(12.30)

Egy magára valamit adó nemzetállam nem engedheti meg, hogy a legnehezebb sorban lévő, legalacsonyabb keresetűek esetén a végrehajtók, sokszor sajtópapírokra vagy fecnikre hivatkozva, vagy már túrult követelésekre hivatkozva lehúzzák a legnehezebb helyzetben lévőket. Ezért nyújtottam be azt a javaslatot, amely lehetetlenné tett volna ezeket a végrehajtásokat, a 33, illetve 50 százalékos végrehajtásokat a legnehezebb helyzetűek tekintetében. Mindennél beszédesebb, hogy a Fidesz-KDNP leszavazta ezt a javaslatot, és még csak a parlamentben sem akart vitatkozni róla, pedig tényleg politikamentes módon, a legnehezebb helyzetben lévők számára nem jóvátélt, nem igazságot, hanem csak átmeneti levegőt nyújtottunk volna.

Éppen ezért utasítom vissza azt, hogy vagyonhoz mérí ez a javaslat a segítség lehetőségét, mert pont ezt a vagyont segít felzabáltatni másokkal és a magyar emberek zsebéből kivenni. Éppen ezért mondhatjuk azt, hogy baj, hogy ennyire alacsony a családi csődvédelemre jelentkezők száma. Még nagyobb baj, hogy a határfok ennyire alacsony, de lehetne javítani ezen.

Hogy a kudarcosságot bizonyítsuk számokkal: öt és fél év alatt 2137 csődvédelmi eljárás indult. Amikor a törvény hatályba lépett, a kormány itt, pontosabban a másik teremben, mert akkor a járványhelyzet miatt a szokásos helyünkön lehettünk, 20-25 ezer károsult megsegítését ígérte, tehát nem 2 ezerét, hanem 20-25 ezerét; a Magyar Nemzeti Bank szintén 25 ezerét; a Magyar Bankszövetség pedig 40 ezer jelentkezőre számított. Egészen elképesztő! 15-20-szoros eltérésekről van szó, és az elutasított kérelmek leggyakoribb

okainak megvizsgálása pontosan arra vezet vissza, hogy sokszor a bankok, az érintettek szerint a tartozás aránya nem volt megfelelő, nyilván a vagyonhoz képest. Éppen ezért nagyon-nagyon leszűkítő lehetőség az, hogy csak a még valamilyen vagyonnal rendelkezőknek segítenek. Pontosán az a természetrajza ennek az elszegényedésnek, hogy kényszerből felél minden vagyonelemet az érintett család, és nem tud megtakarítani.

Éppen ezért tehát mi egy új elszámolási törvényre is sarkalljuk önöket, amely előveszi a korábbi devizahiteles vagy olyan háttérű szerződéseket, és megvizsgálja azt, hogy igazságos volt-e a korábbi rendezés. Álláspontom szerint nem. Egy új elszámolási törvény lehetőséget biztosítana az elsétálási jog beépítésére azok esetében, akik az új számítások szerint már bizonyíthatóan kifizették a tartozásukat. Hozzáteszem, ha engem azzal keresnek meg károsultak, hogy ők kompenzációt, kártérítést szeretnének kapni emiatt, én nyitott leszek, tehát az én irodám ajtaja soha nem lesz zárva azok előtt, akik kártérítést szeretnének azért az intézményesített átverésért, amit Magyarország Kormánya, a Bankszövetség és a végrehajtói kar együttesen hozott össze.

És ne felejtjük el, hogy ilyenkor mindig visszautalnak kormánypárti képviselőtársaim, részben egyébként helyesen, a 2010 előtti korszakra, de azért amikor majd most visszautalnak a válaszokban, induljunk a forrásvidékről: 2001-től induljunk el. Ki is volt akkor kormányon, képviselőtársaim? Ki járult hozzá az egyoldalú szerződésmódosítások ilyen lehetőségeihez, ami eddig a spirálig elvezetett? Tehát ha utalnak visszafelé a múltban, akkor kérem, hogy korrekt módon tegyék meg ezt, és induljanak ki a saját, elképesztően félszerkerült megoldási javaslataikból.

És aztán persze, mindenki kritikálható, aki a folyamatábrában benne volt. Az is, aki engedte ezt a tartozástömeget úgy felszaporodni, hogy ez kezelhetlenné vált, de azért mégiscsak 2010 óta került sor kilakoltatások tömegére, több mint 18 ezer család ott honának az elvesztésére. Én állítom önöknek, hogy ezen családok családalapítási vagy családtervezési különböző folyamatainak a feladása, tehát az, hogy elvették tőlük, ez a demográfiai adatokon is látszik, és tovább rontja azt az elképesztően nehéz helyzetet, amiben Magyarország van.

Tehát egy új elszámolási törvényre kapacitáljuk önöket, arra, hogy gondolják át, nyilván nem a parlament fog dönteni az általános kamatemelésről, hanem mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank, de vizsgálják meg legalább azt, hogy ez milyen hatással jár a korábbi devizakárosultakra nézve. Én úgy gondolom, hogy az ő terheit fogja ez a legjobban megemelni a következő években. És gondolják végig azt, hogy a szociális védőháló elfoszló részeiből mit lehet visszahívni, hogy ezeket az embereket legalább a mostani élethelyzetükben megtartsuk, hogy ne kerüljenek még nehezebb szituációba.

Az elsétálási jogot illető megoldást már említettem. A kilakoltatási moratóriumot fenn kell tartani,

álláspontom szerint egészen a következő országgyűlési választásokig, hogy majd egy, az én reményeim szerint felálló nemzeti egységkormány találjon olyan megoldást, amely lehetetlenné teszi főleg a gyermekes családok elhelyezés nélküli kilakoltatását Magyarországon. Ez nem azt jelenti, hogy családi házat akarunk adni mindenkinek, adott esetben annak is, aki nem működik együtt a hatóságokkal, szó sincs ilyesmiről, de méltó fedél kell minden gyermek feje fölé Magyarországon. Úgy gondolom, hogy ebben nem lehet vita.

Említettem már a végrehajtói letiltások, 33-50 százalékos letiltások megtiltását járványügyi helyzetben. Ez szerintem abszolút egy tolerálható, az ellenzék és a kormánypártok alapján is a tisztesség alapján megközelíthető kérdés. És ne felejtsük el a bérlakásszegmensre vonatkozó meglátásokat, itt tömeges bérlakásépítésekbe kell kezdeni. A mi koncepciónk alapvetően piaci megközelítésű: évente 5-10 ezer bérlakást emelne, ezt költségvetési pénzből tenné. Jó részét az önkormányzatok kezelésébe adná, de igenis meg kell valósítani itt egy szociális lábat is, hogy a rászoruló is tudjanak megfizethető bérlakáshoz jutni, maximum a mostani piaci díjak feléért.

És teljesen egyértelművé kell tenni, hogy egy osztrák-német típusú szociális pontrendszer bérlakásprogramba vezetése jelentheti azt a megoldást, amely nemcsak a rászorulókon segít, de a nemzetstratégiailag kiemelt ágazatokban dolgozó honfitársaink számára is érdemi segítséget nyújt.

Önmagában tehát, ha önök nem fognak bennünket elbizonytalanítani, akkor ez a csomag még lehet, hogy támogatható is, de fogadják el azt az észrevételünket, amely szerint ez aszpirin a haldoklónak. Legyenek bátrabbak egy kicsit, nyúljanak hozzá ehhez a rendszerhez most még szélesebb körben. Azért sem értem önöket, mert ha politikai tőkét szeretnének kovácsolni abból, hogy minél több családot megsegítsenek, akkor itt lenne a lehetőség, képviselőtársaim. Csinálják, vegyék ki ezeket a már-már rabszolgasorsra emlékeztető, durva beleszólásokat a családi költségvetésekbe. Kicsit tegyék élhetőbbé, frissebb levegőjűvé, frissebb klímájúvá ezt a rendszert, és fognak akkor jelentkezni a károsultak, akik számára érdemi segítséget lehet nyújtani. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örülök annak, hogy az Igazságügyi bizottságban a tárgysorozatba vételnél is a kormánypártoknál nagyobb támogatottsága volt a mostani törvényjavaslat tárgysorozatba vételének.

Én azt szeretném mondani, hogy először is a köszönet hangján szeretnék szólni. Szeretném megköszönni a Családi Csődvédelmi Szolgálat munkatársainak az elmúlt öt évben nyújtott munkáját. Szeretném

megköszönni azt, hogy odaálltak a nehéz helyzetben lévő családok mellé, kísérték, gondozták, segítették őket. És azt is szeretném megköszönni nekik, hogy részben az ő tapasztalataikból is készülhetett el ez a mostani törvényjavaslat, ez a mostani módosítás, hiszen eltelt öt év a családi csődvédelem intézményének bevezetése óta, és fontos időnként leszűrni a tapasztalatokat; megnézni, hogy hogyan működik ez az intézmény a terepen, hogyan segít a családoknak - ez minden törvényjavaslattal vagy minden intézménnyel hasonlóan van -, és azt látjuk, hogy szükség van bizonyos módosításokra. A tapasztalatok, a tereptapasztalatok azok, amik azt mutatták, amik megfogalmazták azokat az igényeket, hogy a belépési küszöb egy kicsit alacsonyabb legyen, hogy a különböző lehetőségeket egy kicsit bővítsük, és így született meg ez a törvényjavaslat, amely kapcsán szeretném megköszönni Harrach Péternek a munkáját ebben, hiszen ő hónapok óta dolgozik azon a konstrukción, azokon a módosításokon, amelyeket most egy törvényjavaslat formájában itt is tárgyalhatunk.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam említette a szociális védőhálót. Alapvetően van egy szemléletbeli különbség köztünk, a két oldal között, de én személyesen a szociális védőháló első és legfontosabb elemének a munkát tartom. A szociális védőháló első és legfontosabb eleme a munka, és a munka után jöhet minden más, a szociális védőháló különböző elemei, de a legfontosabb eleme mégiscsak a munka.

Szót ejtett itt képviselőtársam, sokszor vitatkoztunk már erről a témáról, a devizahitelek kérdéséről, és elmondott itt 2001-es döntéseket. Nézzük meg, hogy 2001-2002-ben mekkora volt a magyar hitelállományban a devizahitelek aránya: 1 százalék alatt volt, 0,8 százalék volt abban az időszakban a teljes magyar hitelállományból a devizahitelek aránya. Nézzük, hogy 2008-2009-re mekkora lett a devizahitelek aránya: felment 60 százalék fölé a magyar hitelállományban, sokszoros idézőjelben, a szocialisták áldásos tevékenysége nyomán.

És képviselő úr beszélt itt a kilakoltatások kérdéséről is. Képviselő úr, játsszon el azzal a gondolatkísérlettel, hogy mi lett volna, hogyha a szocialisták áramfútása után nem vezetjük be a forintosítást, az árfolyamgátat, a bankok elszámoltatását - mennyivel több lett volna! Mennyi család került volna bajba, amikor több mint egymillió emberen sikerült segíteni ezekkel az intézkedésekkel a polgári kereszténydemokrata nemzeti kormánynak.

(12.40)

Az a helyzet, hogy itt hagytak a szocialisták egy romokban lévő rendszert, családok százezreit a közvetlen kilakoltatás veszélye fenyegette 2010-ben. Azonnali döntésekre és lépésekre volt szükség, és egyébként azóta is a meghozott intézkedések, például egyébként a téli kilakoltatási moratórium meghosszabbítása is a Fidesz-KDNP-kormány nevéhez kötődik, és számtalan olyan intézkedés,

amely azt gondolom, hogy a bajba jutott családok segítségét szolgálja.

Ilyen a most előttünk lévő törvényjavaslat is, amely során - a számok kapcsán hangzott el kritika - az maradt még ki, hogy ez körülbelül ötezer embert érint. Azt gondolom, hogy nem a csődvédelmi eljárások számát kell nézni, hanem az ezek mögött lévő embert, hogy hány emberen tudott segíteni ez az intézmény. Nyilvánvalóan egy politikai vitában önök mindig tudnak eggyel nagyobb számot mondani, én is tudok eggyel nagyobb számot mondani, de azt gondolom, hogy ha tudtunk egy családon meg még egyen meg még egyen, és tudtunk több mint ötezer emberen segíteni ezen intézményen keresztül, akkor fontos, hogy meghoztuk ezt a döntést, és fontos, hogy fölállítottuk a családi csődvédelmi szolgáltatásokat. Azt gondolom, hogy igen, segíthetne többön, szerintem erről szól ez a javaslat. Hiszen ez a javaslat, mivel a belépési küszöböt is alacsonyabbá teszi, mivel segíti, bővíti, támogatja azoknak a körét, akik igénybe tudják venni, így arra számítunk, hogy többen is igénybe fogják tudni venni ezt a jövőben.

Harrach képviselőtársam beszélt a javaslat részleteiről. Szeretném kiemelni azt a módosítást, amely a bankok és a hitelezők felé írta elő kötelezettségként, hogy az adós kérésére egy részletes és teljes kimutatást készít a törlesztésekről, a teljes adósságállományról, az ütemezésről, és az adós kérésére ezt át kell adni, és ezáltal egy sokkal átláthatóbb, tisztább képet tud kapni mind a csődvédelmi szolgálat, mind pedig az adós a fennálló adósságállományáról, hitelállományáról. Nagyon fontosnak tartom, hogy a pénzügyi adminisztratív terhek csökkenjenek, például a környezettanulmány kivezetésével. Fontos elemnek tartom, hogy ne terheljük fölöslegesen olyan tételekkel, adminisztratív, bürokratikus tételekkel az adósokat, ami nem feltétlenül szükséges. Az alacsonyabb belépési küszöbről már szóltam, de a megélhetési költség emelése is egy életszerű javaslat, hiszen az elmúlt években egy ugrásszerű reálbérnövekedést tapasztalhattunk Magyarországon. Láthatjuk azt, hogy folyamatosan, évről évre, még a járvány időszaka alatt is - bár nyilván, akkor sokkal kisebb mértékben - emelkedett Magyarországon az átlagbér, fontos, hogy ehhez igazítsuk a megélhetési költségeket is.

Azt szeretném mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy örültem akkor, amikor az Igazságügyi bizottságban a kormánypárti többségnél nagyobb, szélesebb egység fogadta el a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Szerintem ez a törvényjavaslat nemcsak vitára, hanem elfogadásra is érdemes. Kérem önöket, hogy a megtárgyalás után majd a szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. A KDNP frakciója így fog tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó

képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy örömmel hallok, hogy van olyan bizottság, amelyik tárgysorozatba vesz bizonyos törvényt módosításokat, de azt is meg kell jegyezni, hogy ez nem ellenzéki módosító javaslat volt, hanem kormánypárti, és itt ezt kritikának is fogadják el tőlem, hogy egyszer azt is megérhettünk már ez alatt a ciklus alatt, lassan már csak egy év van hátra, hogy azt mondhatjuk, hogy egy ellenzéki tárgysorozatba vétel is átment a parlamenten. *(Nacsa Lőrinc közbeszólására:)* Hát, azért, képviselőtársam, egy kicsit visszafogottabban, hogy sok van ilyen!

2015-ben tárgyaltuk ezt a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényt. Engedjék meg, hogy felelevenítsem, hogy igen - mint ahogy ellenzéki képviselőtársam már elmondta -, akkor megfogalmaztuk a kritikáinkat. Attól függetlenül, hogy azt mondtuk, hogy támogatni kell ezt a kezdeményezést, mert ha csak egy magyar családon tudunk segíteni, akkor már megérte, de akkor felhívtuk a figyelmet azokra a buktatókra, amelyeket az idő igazolt.

Lehetne azt mondanom, Nacsa képviselőtársam, hogy igen, az idő igazolhatja azt, és kell hogy a gyakorlatban lássuk, hogy hogyan működik; csak mégiscsak oda kell visszatérnem, hogy itt ellenzéki oldalról akkor többen azt mondtuk a törvény vitájában, hogy nem fog úgy működni, mint ahogyan önök várják, mint ahogy ez látszik a számokból is, hogy mindenféle kormányzati szervek az MNB-től a minisztériumig úgy számoltak, hogy több mint 25 ezer család veheti igénybe ezt az eljárást. Ehhez képest egy nagyon-nagyon szerény számról számolhatunk be, akik eddig igénybe tudták venni. Végül is azokat az ellenzéki kritikákat ezek a számok is igazolták.

Én sokszor leveleztem Völner Pál államtitkár úrral ezzel a témával kapcsolatban. *(Dr. Völner Pál a hátsó sorok felé indul.)* És azért szeretném gyorsan elmondani, mielőtt kimegy államtitkár úr *(Dr. Völner Pál: Nem megyek ki.)*, hogy 2017-ben az egyik írásbeli kérdésemre egy olyan választ adott államtitkár úr - már akkor látszott, hogy nem fog úgy működni ez a rendszer, mint ahogyan várták -, hogy 2017-ben már azt válaszolta nekem államtitkár úr, hogy fontolgatják ennek a törvénynek a felülvizsgálatát, és kezdeményezni fogják a módosítását, mert igenis látják, hogy nem úgy működik ez a rendszer, mint ahogy működnie kellett volna.

Mi történt ennyi időn keresztül, államtitkár úr? 2017-ben írta ezt le nekem, hogy fontolgatják, hogy megvizsgálják ezt a törvényt, fontolgatják, hogy tesznek, kezdeményeznek enyhítéseket, és ehhez képest ma 2021. május végét írjuk. Inkább én azt mondom, hogy túl sok időt vártak ahhoz képest, hogy már az elejétől kezdve lehetett látni, hogy így, ebben a rendszerben nem fog tudni azokon a családokon segíteni

és annyi családon segíteni ez a kezdeményezés - ami, mondjuk meg, hogy jó is lehetett volna -, mint ahogyan ezt a leírtakban vagy az elmondottakban már láthattuk.

Azt gondolom, ha arról beszélünk, hogy lakhatási probléma Magyarországon, akkor nagyon sok vitában elmondtuk ellenzéki oldalról is, hogy az egyik legfontosabb problémáról beszélünk. Ráadásul, még egyetlen dolgot engedjenek meg, hogy idehozzak. Sokszor leveleztem azzal kapcsolatban, mondjuk, nem államtitkár úrral, hanem az EMMI-vel, és Rétvári Bence államtitkár úr válaszolt legtöbbször, hogy az államnak van-e kimutatása arról, hogy miután már nem sikerül megmenteni a családokat, és végképp csődhelyzetbe kerülnek, és akár még a lakásukat is elveszítik, hány gyermek került emiatt állami gondozásba. Folyamatosan lepatintott államtitkár úr, engedjék meg, hogy így fogalmazzak, pedig az államnak erről kimutatása kell hogy legyen. Nem merték leírni ezeket a számokat, hogy pontosan a kilakoltatások vagy akár a csőd miatt, mivel elveszítették a lakhatóságukat, hány gyermeket kellett állami gondozásba venni. Ez az egyik legszomorúbb dolog, ha idáig egy család eljut, hogy a fedél megszűnik a feje fölött, és mondjuk, ezek a gyermekek - mert mondjuk ki őszintén, ezek a gyermekek attól függetlenül szeretetben nőttek, meg mindent megtettek a családok, hogy mindent biztosítsanak, de vannak azok az életkörülmények, amikor már nem tudott rajtuk segíteni senki, és emiatt kerülnek a családból, mondjuk, állami gondozásba.

Kormánypárti képviselőtársaim is elmondták, hogy az egyik módosítás az, hogy növekszik a bevételeikből a mindennapi megélhetés költségeire fordított összeg. Itt engedje meg képviselőtársam, Nacsa képviselőtársam: azt mondtam, hogy a szociális védőháló egyik alapeszköze az, hogy legyen munka. Ez nekem mindig beragad. Nem elég a munka, képviselőtársam. A megfizetett munka, a jól megfizetett munka, az a fajta megfizetett munka, amiből az ember el tudja tartani a családját. Az nem elegendő, hogy nekem munkám van, mert én dolgozhatok, ha azért a munkáért nem kapok annyi bért, amiből én ki tudom a rezsizámlákat fizetni, amiből a gyereket tudom taníttatni, és tudják nagyon jól, hogy milyen költségekről beszélünk. Szóval, nem elegendő az, hogy munkát biztosítunk a családoknak, emellett kell a jól megfizetett munka, amiből a családok meg tudnak élni.

Hogy a reálbér-emelkedés miatt kellett ezt az összeget megemelni, azért valljuk be őszintén, hogy még mindig arról beszélünk még 13 év után is, hogy még mindig a nyugdíjminimum összegét vesszük alapul, mondjuk, a szociális ellátásoknál, ami 28 500 forint.

(12.50)

Engedjék meg, hogy idehozzam azt a kezdeményezésünket, és nemcsak a Magyar Szocialista Párt,

hanem szerintem egységesen, minden parlamenti ellenzéki párt már többször benyújtotta ezt a javaslatot, hogy ezen a minimumösszeget hogyan kellene változtatni. 2008 óta 28 500 forintról beszélünk. Vagy idehozhatnám a családi pótlék vagy a gyes összegét, nagyon sok mindent mondhatnánk, amit már 13 év óta nem voltak hajlandók emelni, vagy legalábbis 11 éve, ha csak annyit veszünk, mióta kormányon vannak. Ez felháborító. Azért tartunk ott, hogy bizonyos, jónak mondható törvényjavaslatok nem tudnak működni, mert még mindig 28 500 forintból indulunk ki. Huszonnyolcezer-ötszáz forint.

Itt nemcsak az a baj, képviselőtársam, ahogy hivatkoztam, hogy mekkora volt a reálbér-emelkedés, hanem az, hogy a megélhetési költségek mennyivel emelkedtek. Gondolom, attól függetlenül, hogy nem önök vezetik a háztartást, mindegyikőjük szokott azért boltba járni, és látják, hogy nem olyan mértékben emelkednek ma Magyarországon az árak. Attól függetlenül, hogy hogyan próbálják az inflációt leszorítani, láthatjuk, hogy milyen mértékben szabadultak el Magyarországon a háztartások fenntartási költségei, és ezek nincsenek egyenes arányban az emberek fizetésnövekedésével.

Ettől függetlenül mégis azt mondom, hogy legalább ennyi idő után belátták, még ha nem is 2017-ben, de 2021-ben, hogy ezen a törvényen módosítani kell, azonban, megint csak azt kell mondanom, államtitkár úr, most sem, ezekkel az enyhítésekkel sem fogunk eljutni a 20-25 ezer családig. Talán azt kellene megfontolni, hogy a módosító javaslatokat, amelyeket beadtunk, mondjuk, 2015 után, elő kellene venni és megnézni, hogy milyen javaslatokkal állt elő az ellenzék, és hogyan lehetne ténylegesen úgy megalkotni ezt a törvényt, hogy ne kétezer családról beszéljünk, hanem tényleg el tudjunk jutni a 20-25 ezer családig. Ugyanis még mindig azt látjuk, hogy ennek a törvénynek a foldozgatása zajlik, de a lényeges megoldás még mindig nem került be a törvénybe, hogy a végén azt mondhatnánk, hogy minden olyan bajba jutott családon tudnánk segíteni, akinek akkora szüksége van már erre, hogy a csődöt elkerülhesse.

Azt még megtárgyaljuk, hogy támogatjuk vagy csak tartózkodunk e törvénytől ebben a formában, mert megint csak azt kell mondanom, hogy foldozgatjuk, és még mindig nem az a szerkezete van a törvénynek, amely alapján kimondhatnánk, hogy ténylegesen meg tudjuk ezeket a családokat védeni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Azt kell mondanom, mint már sokan mondták, hogy sajnos maga a csőd eljárás, amelyet 2015-ben a KDNP javaslatára vagy kezdeményezésére

vezettek be, a magáncsőd intézménye kudarc. Ez az előttünk fekvő módosítás is ezt mutatja. Legalább annyira kudarc különben, mint az ócsai lakópark. Mindezekért, és nagy valószínűséggel minden ellenzéki képviselőtársam most bólogatna, pedig nem beszéltünk össze, amúgy vérzik a szívünk, hiszen magyar emberek millióiról és magyar családok százezreiről beszélünk most.

Bár én akkor nem voltam még a parlament tagja, de tudom nagyon jól, az előttem szólók is utaltak erre, sokan elmondták már akkor, hogy ez nem fog működni azért, mert a csődvédelemben egyszerűen azok kerülhettek be, akik képesek és hajlandók is rendszeresen törleszteni. Ezek száma bizony egyre kevesebb. Most gyorsan előreugranék egy picit, hiszen látjuk, hogy a mostani veszélyhelyzet elmúltával, illetve a fizetési moratórium megszűnésével sajnos újabb tragikus helyzet következhet be a magyar családok életében. Ez a módosító javaslat többek között erre semmiféle megoldást nem tartalmaz. Teljesen tisztában vagyunk azzal, hiszen ebben az országban, ebben a világban élünk mi is, hogy az egybites, ostoba propaganda ellenére a magyar emberek jó része, többsége bizony nem hisz önöknek, mert ellentétben azzal, amit önök sulykolnak, a magyar emberek nem ostobák, és egyszerűen elmenekültek ez elől a lehetőség elől.

Ők tudják nagyon jól, hogy a kormány a javukat akarja, és az elmúlt tíz évben látták, hogy ha akarja, el is veszi. Elvette a trafikokat, és lehetne sorolni a végtelenségig, hogy még mi mindent. Becsapta, felültette a magyar embereket az önök kormánya. Önök voltak a bűnösök ezért. A magyar emberek pedig egyszerűen döntöttek: nem hisznek önöknek. Nem mernek belevágni egy olyan dologba, amiben a kormány keze benne van, és ők a maradék egzisztenciájukat, esetleg kis vagyonkájukat kell hogy védjék. Ezért egyszerűen nem fogadták el ezt az intézményt. Nem azért, mert az intézmény rossz vagy jó, hanem egyszerűen azért, mert bizalmatlanok, mert nem hisznek önöknek, mert becsapták őket a rezsihazugságokkal, becsapták, ahogy az előbb is mondtam, az ócsai lakóparkkal, ha emlékeznek rá, becsapták a vadprivatizációval vagy nevezhetjük ezt most alapítványosdinak is, becsapták a Mészárossal és a Tiborczal. Mert kiderült, hogy amikor nettó átlagbérről vagy egyáltalán átlagkeresetről beszélünk, akkor beleszámolják az ő bérüket is. *(Dr. Völner Pál és Nacsa Lőrinc egyeztetnek. - Az ellenök megkocogtatja a csengőt.)* Becsapták a válságkezeléssel is, azzal a kudarcos válságkezeléssel, amelynek most mindnyájan tanúi vagyunk. Lehet ezt akár a gazdasági válság kezelése, akár a járványkezelés tekintetében tapasztalni. Hiába mondják, hogy mennyire jól sikerült itt minden, mert ez nem igaz, mert látjuk a halálesetek durva számában, látjuk abban, ami itt történt. Látjuk, hogy miközben Mészáros, miközben Tiborc, miközben az Orbán család gazdagodik, és milliárdokat vesznek ki, húznak ki osztalék-ként, addig a magyar családok százezrei, milliói egyre nehezebb helyzetbe kerülnek.

Tisztelt kormánypárti képviselők, ez, amiről most beszélünk, a magáncsőd intézménye, ahogy az előbb is mondtam, kudarc. Ugyanoda tűzhetik, ahova az összes többi kudarcukat: a rámáscsizmás, urambátyámos rendszerük nemzetiszín-pántlikás kalapja mellé. A magyar emberek eldöntötték, hogy önöknek nem hisznek, és hiába minden elhazudott, manipulált statisztika, a tény tény marad. Alig néhány százaléka a nehéz helyzetben lévő magyar embereknek fogadta el az önök által felkínált lehetőséget, és ezen nem szabad csodálkozni. Ezt egyszerűen figyelembe kell venni, hogy ellentétben azzal, amit önök sugallnak, amit a politika sugall, amit az önök kommunikátorai sugallnak, több százezren inkább feladták az ingatlanjukat, mint hogy az önök által felkínált lehetőséget, a magáncsőd intézményét válasszák. Nagyon-nagyon szeretnénk mi, ellenzéki képviselők, ha végre nem az lenne a fontos önöknek, hogy néhány család túléljen, gazdagodjon, hanem az, hogy magyar családok százezrei, milliói.

Erről beszélt Nacsa képviselő úr is, sőt szocialista képviselőtársnóm is. Nacsa képviselő úr darálja a magáét, a munkaalapú társadalmat, és ezt, azt kell mondanom, hogy sokat hallottuk, akár még el is fogadjuk. Valami hasonlót mondott ellenzéki képviselőtársam is. De tudomásul kell venni, hogy igen, a munka kevés, mert ebből a munkából meg kellene élni, mert ami igazán sújtja most a magyar családokat, az nem más, mint a dolgozói szegénység. Elmenek dolgozni, no, nem úgy, ahogy Mészáros, no, nem úgy, ahogy Tiborc, és ebből a pénzből nem élnek meg. Egyszerűen olyan alacsony a nettó jövedelmek valós szintje, és még egyszer mondom, a valós szintje, és nem az, amit önök a statisztikákba belehazudnak, hogy alig van az érintetteknek, ebbe a csődhelyzetbe különben belekényszerített családoknak akkora jövedelme, ami bármilyen újabb terhet elviselne.

(13.00)

Sajnos nem látjuk, hogy mi lesz holnap. De azt látjuk, hogy ez a jelenlegi moratórium rövidesen elműlik, és valóban magyar családok tömegei fognak nehéz helyzetbe kerülni.

Ezért azt hiszem, hogy ahhoz, hogy egyáltalán valamit előre tudjunk lépni akár közösen is, és ebben vállaljuk azt, hogy partnerek leszünk önökkel, hogyha valódi javaslatot tesznek elénk és nem pedig valami propagandaízű, egybites anyagot, akkor meg kell szüntetni a fizetési szakadékokat és növelni kell az alapvető nettó kereseteket. Ez az, ami a magyar családokat helyrehozza, nem pedig ez a toldozgatott-foldozgatott javaslat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselői felszólalás következik. Megadom a szót Varga-Damm Andrea

képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magáncsőd-törvénynek egy apró korrekcióját terjesztette a KDNP a Ház elé, olyan korrekcióját, ami mindenképpen, azt gondolom, hogy valamennyi ilyen nehéz helyzetbe került honfitársunknak segítséget fog jelenteni. De ahogy az Igazságügyi bizottság ülésén is elmondtam, ez töredéke azoknak a problémáknak, amelyeket már akkor felvetett az ellenzék, amikor ezt a törvényjavaslatot annak idején a Ház elé hozták. Sorban derült ki az alkalmazás során, hogy minden egyes felvetés, amit annak idején az ellenzéki képviselők jó szándékból és segítőkészségből előadtak, az megalapozott volt, és ez az oka annak, hogy egy durván egymilliós, adósságot fölhalmozott populációból pár ezer ember tudta igénybe venni ezt az intézményt.

Amikor a devizahitelek tragédiája 2010-re már kulminált és aztán kormányváltás lett, rendkívül nagy reményünk volt abban, miután a kormányfő ebben a Házban, a másik ülésteremben csalóknak nevezte a bankokat, nemzettragédiának nevezte ezt a problémátömeget, hittük, hogy az új kormány első intézkedése az lesz, hogy minimum valamifajta, 10-15 százalékos árfolyam-emelkedésen túl nem engedi, lezárja az árfolyam-növekedés alkalmazhatóságát a hiteleknél, és szépen visszafordítja ezeket a szerződéseket a gazdasági egyensúly útjára.

Teltek a hónapok, ebben a Házban gyakorlatilag mindenki erről beszélt, az emberek lakásait, otthonait vitték a végrehajtók és a bankok, a közjegyzők csúcsra járatatták a közjegyzői okiratok záradékolását, hogy minél előbb segítsenek minél több embernek otthonát veszteni - ezt nekik egyszer még kell fizetniük, addig nem megyek el a politika színpadról -, és semmi más nem történt, mint az, hogy a kormányzat 180 forintot, a haveroknak való segítség érdekében két hónapos időtartamra megengedte, hogy végtörlesszenek és kiszabaduljanak ebből a csapdából. Döbbenetes volt ráadásul, hogy ezt év végére időzítették, amikor mindenki tudja, hogy sokan szabadságon vannak, a hivatalok nem működnek, a bankok nem tudtak ilyen ütemben lépést tartani ennek a megoldásával. Tehát nagyon sok olyan ember is kiesett, aki, hogyha több idő lett volna rá, igénybe tudta volna venni.

És átfogó megoldás továbbra sem volt; felszínkapargatás, beszélünk róla, de nem csinálunk semmit. Aztán persze a legdurvább az, amikor kihasználva egy európai bírósági színtérre ment ügyet, ahol is az árfolyamrés volt az egyik indok a semmisségre, képes volt azt mondani a kormányzat, hogy ja, hát ezekkel az ügyekkel semmi más probléma nincs, csak az árfolyamrés és a kamatemelés, akkor azt kivezetjük, és természetesen az árfolyam-emelkedésről továbbra sem beszélt senki.

2012-ben készítettem egy komplett magáncsőd-törvényt, amelyet annak idején egy független képviselő terjesztett be ebbe a Házba, és konkrétan az egész

ellenzék támogatta - a kormánypártok természetesen nem -, aminek az volt a lényege, hogy nem egy ügytípusra fókuszálunk, hanem megpróbáljuk megteremteni azt a támogató közeget, amely segít az embereknek egy hibás döntésből vagy egy nagyon nehéz élethelyzetből eredő tartozásokat rendezni és nem cipelni magukkal egész életen át.

Magyarországon a különböző pénzügyi intézmények, amelyek hiteleket nyújtanak, illetőleg a szolgáltatók, amelyeknek rendkívül drága a szolgáltatása, azért tudják könnyedén megtenni, hogy ezeket a terheket és követeléseket rátelepítik a polgárokra, mert Magyarország speciálisan egy olyan hely, ahol bárki egy tartozásért egész életén át felel akkor, hogyha ezt nem tudják tőle behajtani. Még azt is meg lehet csinálni, hogy az elévülési időn belül mindig újrateremteni, újra felszólítani, és újra kezdődik ennek a tehernek a viselése. Hiába van esetleg egy hitel mögött jelzálogjogviszony, míg a nyugati világban, nagyon helyesen, a jelzálogjoggal biztosított hiteleknél, igenis, ahogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondta, el-sétálási joga van, tehát nem felelhet többel, mint ami a zálogba adott vagyontárgy értéke, kézizálognál ugyanez, addig Magyarországon gyakorlatilag korlátlan mennyiségű és idejű követelést lehet az emberekkel szemben fenntartani.

Hogy miért gondoltam már akkor is azt, hogy ebben az országban csak átfogó magáncsőd-törvénnyel lehet a társadalmat kivonni abból a helyzetből, hogy akár egy életen át is cipeljenek akár egy darab hibás döntést, ennek elmondom és már máskor is elmondtam, de most összefoglalom az okát, amiért az államnak, igenis, kötelezettsége és felelőssége van.

Mi ugyanis örököltünk egy szocialista rendszerbeli társadalomszerkezetet, az ottani bér- és árviszonyokat, és '90-ben, egyik pillanatról a másikra a szocialista gazdaságból átkerült az egész társadalom a piacgazdaságba. Csak két dolgot nem tett meg a rendszer: nem építette ki azokat a hálókat az emberek alá, amelyek segítettek volna abban, hogy akik vesztesei a piacgazdaságnak, azok ne essenek a földre, hanem ez a rendszer tartsa fenn őket.

Gondolják meg: egyik pillanatról a másikra gyárak, vállalatok tömege zárt be, emberek százezrei lettek munkanélküliek, teljesen kilátástalanul, hogy mi lesz velük. Milyen érdekes, a piac viszont nagyon gyorsan be tudott gyűrűzni, csak a piaccal szembeni védelmi rendszer nem tudott gyorsan kialakulni, az árak elképesztő gyorsasággal emelkedtek. A '90-es évek közepére 33 százalékos infláció volt, és tulajdonképpen a magyar társadalom bekerült egy olyan mókuskerekbe, ami rendkívül nehéz, nemcsak a nehezebb sorsú vagy a nehezebb élethelyzetből jövő embereknek, hanem még azoknak is, akiknek aránylag erős a gazdasági hátterük és a lelkierejük.

Tehát a magyar állam adós a polgárokkal szemben, pont az abból eredő és rendkívül sok családot szétszakító viszonyok miatt, amit a '90-es években kellett megélniük. Lehet, hogy nem hiszik el, képviselőtársaim, de nagyon sok család van, akik azóta nem

tudják az adósságaikat kiheverni. Azóta, mint egy mókuserék, kiegyenlítik, jön a másik, kiegyenlítik, jön a másik, mert nem volt olyan rendszer, ami egyszer csak egy tabula rasát csinálhatott volna, és nulla pont-ról indulhatnak tovább.

Ezért mondtuk azt, hogy ez a magáncsőd törvény mindenképpen csak egy parciális részét, egy parciális társadalmi csoportot tud megszólítani és annak segíteni, és pont azokat, akik a legnehezebb helyzetben vannak és a legrégebről hordozzák magukkal az adósságtérheket, és cipelik mindazt, amit egyébként a rendszer rájuk telepített, azok igazából ezzel nem tudtak élni.

Természetes az, hogy ha csak egy embernek jó egy javaslat, azt már megszavazzuk, ez nem kérdés. Tehát az, azt hiszem, nem kérdés egyikünkönél sem, hogy ezt a javaslatot megszavazzuk, mert ha egy mondata jobb egyetlen embernek a hazánkban, akkor az legyen úgy. De ahogy az Igazságügyi bizottságban is mondtam, ez nem elég, rendszerszinten kell ezt a problémát kezelni. Olyan természetes támogató közegként kell a magáncsőd intézményének működni mindenféle adóssággal terhelt élethelyzetre, hogy az emberek biztosak lehessenek abban, hogy nem fognak végérvényesen elveszni, nem fognak teljesen kismizizettké lenni csak azért, mert egyszer akár rossz döntést hoztak, akár döntési kényszerhelyzet született, és nem tudtak más kiutat találni az adott helyzetből.

(13.10)

Azok, akik jólétben élnek, akiknek jó körülményeik vannak, el sem tudják képzelni, hogy kicsoda küzdelem emberek sokaságának az apró fillérjeiket beosztani, és azon gondolkodni, hogy most a vízszámlát fizessem be, vagy a gyerekek vegyek cipőt, vagy ne csak a legolcsóbb szalonját tudjam megvenni, hanem esetleg egy egészségesebb élelmiszert a gyerekeknek. Pedig nekünk, akik nem vagyunk ebben a társadalmi közegben a mindennapjainkban, kellene meghoznunk azokat a döntéseket, ami az ő életüket könnyebbé teszi, a túlélésüket könnyebbé teszi.

Hiába mondja a kormányzat azt, hogy mennyivel nő az átlagbér, 400 ezer fölött van az átlagbér, meg kell már végre érteniük, hogy rendkívül széles társadalmi rétegek milliós jövedelemmel bírnak, és azok rendkívüli módon kompenzálják azoknak a szegény rétegeknek a jövedelmi viszonyait, akik viszont, ha tetszik, ha nem, a vegetáció állapotába kényszerültek. Nekünk, politikusoknak a társadalommal rendkívül nagyvonalúaknak kell lennünk. Mindig, amikor valamilyen döntést hozunk, amikor valamilyen intézményrendszer bevezetünk vagy módosítunk, akkor a legfontosabb, aminek meg kell jelennie a mi attitűdünkben, a mi gondolkodásmódunkban, az a nagyvonalúság. Valakinek nagyvonalúnak kell lennie az emberekkel, hiszen a mindennapjaikban alig találkoznak olyannal, hogy egy rendszer vele nagyvonalú tudjon lenni.

Aki az állami költségvetés pénztárcájának a kulcsát hordja, annak olyan óriási eszközrendszer van a kezében, amivel igenis, ha tetszik, ha nem, nagyvonalú lehet. Mert egyébként az apró nagyvonalúság a társadalomban olyan erőteljes pozitív attitűdöket, pozitív változásokat, pozitív hangulatot hoz, amelyből, ha tetszik, ha nem, a társadalmi és gazdasági eredményeket sokkal hamarabb, gyorsabban és hatékonyabban lehet elérni. Ez egy önmagát erősítő folyamat, és aki ezt nem veszi tudomásul, az sajnos a társadalmat nem veszi tudomásul.

Azt kérem a kormányzattól, hogy ne legyen olyan szigorú az emberekkel szemben, merthogy a magyar emberek, ha tetszik, ha nem, az elmúlt 150-200 évben mindig csak azt hallják, hogy majd holnap vagy holnapután jobb lesz. Közben mindig csak azt látják, hogy egy kivételezett rétegnek lesz jobb, méghozzá nagyon jó, úgy, hogy ennek a kivételezett rétegnek nem látszik a befektetett munkája. Én nem fogom soha elfelejteni azt a kormányfői mondatot, amit persze már régen mondott ki, azóta már nem mond ilyet, hogy az mégiscsak hogy néz ki, hogy a magyar ember a rezsire keres; ugye, emlékeznek rá, amikor még azt remélte, hogy miniszterelnökké választják. Hogy néz ki az, hogy a magyar ember a rezsire keres? Hát, jelentem mindenkinek, hogy a magyar polgárok 25 százaléka még mindig a rezsire keres, és akkor az alacsony nyugdíjasokról nem beszéltem még.

Én úgy gondolom, hogy a magáncsőd intézményét, például alkalmazkodva az egyesült államokbeli vagy a németországbeli magáncsőd intézményrendszeréhez, kellene átfogóan szabályozni, és egy olyan védvonalat kiépíteni az emberek háta mögé, hogy ha hátrálniuk kell, ha kényszerhelyzetben vannak, ha nehézségeik lettek, ha nem tudnak helytállni az anyagi nehézségeikben, és ahogy hátrálnak, hátrálnak, ne essenek le a szakadékba, hanem álljon ott egy rendszer mögöttük a végső lépés előtt egy várként, egy erődként, és azt tudja minden magyar ember mondani, hogy én egy olyan országban élek, amely országban az én nehézségeimből nemcsak nekem kell megpróbálnom kijutni egyedül, hanem egy egész államszervezet véd engem.

S akkor, képviselőtársaim, még egy nagyon fontos tényezőről nem beszéltem. Amiért az adósokkal szemben a rendszer ennyire szigorú és ennyire teljes vagyont felszámoló egy-egy tartozás miatt, és ez tény, ott vannak az intézmények, a pénzügyi intézmények, a szolgáltatók, akik azért merik megtenni azt, hogy drágák, és hogy lenyűgözően próbálják az emberekkel elhíttetni, hogy nekik hiteleket kell fölvenni, illetőleg hitelből kell vásárolni, azért teszik ilyen könnyedén, mert nincs nekik sem korlátjuk. Nincs egy rendszer, amely megálljt parancsol, hogy eddig és ne tovább. Nem fegyelmeztettek ezek az intézmények a hitelnyújtásoknál. Nem fegyelmeztettek a szolgáltatók, amikor meg kellene határozni, hogy egy szolgáltatásnak tényleg annyi legyen az ára, amennyi az értéke, és a monopolhelyzet alapján ne tudjon jóval nagyobb árat követelni az emberektől, amit ők viszont már nem tudnak kifizetni.

Tehát azok a rendszerek, amelyek az embereket fosztogatják, azért teszik ezt korlátlanul, mert nekik sokkal több jogaik vannak ebben az országban, mint azoknak, akik tartoznak. Ebben a vonatkozásban tényleg kapitalizmus van. No de azért annak is kell határt szabni. Attól, hogy egy kapitalista rendszerbe léptünk harminc évvel ezelőtt, nem váltunk embertelenné. A kapitalista rendszer nem embertelen rendszer, csak embertelenül lehet gyakorolni.

Úgyhogy nagy tisztelettel azt kérem KDNP-s képviselőtársaimtól, hogy ne álljanak meg ennél a javaslatnál, készítsenek egy átfogó magáncsődötörvényt. Szívesen ajánlom azt, amit kilenc évvel ezelőtt én magam csináltam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem önöket, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Harrach Péter képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Harrach Péter: Igen.)* Igen, kíván. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): A felszólalásom elején azt a reményemet fejeztem ki, hogy nem fog kampányvitába fulladni ez a vita, hanem az előterjesztéshez fognak hozzászólni. Ez a reményem részben teljesült, mert voltak ellenzéki képviselőtársaim, akik magához a kérdéshez szóltak hozzá. Itt-ott persze megjelent a kampányszöveg is, de ennek sem a minősége, sem a jellege nem volt ahhoz méltó, hogy erre most válaszoljak. Viszont néhány olyan kérdés elhangzott, ami választ igényel.

Hadd kezdjem a legutolsóval, hogy a pénzügytereknek, általában a pénzüvilágnak, az ilyen irányú szolgáltatásoknak sokkal több jogaik vannak ebben az országban, mint kellene. A helyzet rosszabb, képviselő asszony. Európában vannak ilyen jogaik, sőt a világban, s ebből éppen az uniós nyomás hatására Magyarország sem vonhatja ki teljesen magát. Amikor a szociális kérdésekért és annak javításáért folytatott küzdelmet vívunk, akkor először természetes, hogy a pénzüvilággal állunk szemben, és ez a küzdelem nem mindig könnyű. Különösen akkor nem, amikor egyébként jogos igényeiket követelik, vagyis a kölcsön visszafizetését, hiszen ez egy alapelv. A mi dolgunk pedig az, ismét hangsúlyozom, mint az expozéban, hogy azokat az ellehetetlenült családokat, akik nem képesek, bár szeretnék visszafizetni a kölcsönt, segítsük hozzá ahhoz, hogy ezt meg tudják tenni. Ezt szolgálták a törvények, és most ezt a szolgálatot szeretnénk megerősíteni a magáncsöddel is.

Azt is ki kell mondanunk, hogy a magáncsőd intézménye nem minden nehéz helyzetbe jutott családon segít. Pontosabban fogalmazok, nem ez a törvény hivatott arra, hogy az összes problémát megoldja. Vannak más törvények. Ez olyan úton próbálja a problémát kezelni, hogy együttműködésre készíti a

két felet, vagyis a hitelezőt és az adóst. És ezt úgy kell tenni, és ez a legnagyobb erénye ennek az intézménynek, hogy megőrzi az otthont, hiszen ezt a célt szolgálja az, hogy felfüggesztésre kerül a végrehajtás is.

Itt szólnunk kell az elsétálás lehetőségéről is. Ez valóban Amerikában működő törvény, de ott rögtön azzal kezd a törvényvégrehajtó és az említett pénzüintézetek, hogy elárverezik a házat, és utána jön annak a bevételnek a szétosztása a hitelezők között.

(13.20)

Kétségtelen, hogy azt a nagyon nehéz helyzetet kivédik, hogy az elárverezés után is fizetni kelljen a részleteket, ez valóban botrányos. De azért tegyük hozzá, hogy Európában nincs erre példa. Az európai megközelítés, és én inkább emellett vagyok, az, hogy őrizzük meg az otthont, és ne rögtön elárverezzük. Ezt a célt szolgálja a magáncsőd is. Ennyit az elsétálás intézményéről, amit, be kell vallanom, néhány évvel ezelőtt én magam is felvettem, de nem lehetett átlépni a falat.

Valaki említette a végrehajtók visszaéléseit. Azért hadd emlékeztessenek arra, hogy a végrehajtás során történő visszaélések elkerülésére, együttműködve az Igazságügyi Minisztériummal, a KDNP tett lépéseket, és ezek a lépések eredményt is hoztak.

Ha egy mondatban szeretném összefoglalni mindazt, ami kritikaként elhangzott, akkor azt kell mondanom, hogy az igénybevételek száma kevés, én is úgy gondolom, de reméljük, hogy a módosítással javulni fog ez az arány, illetve hogy a módosítás szerény. Azt hiszem, erre az utóbbira válaszoltam azzal, hogy egy szociális kérdésnek az eredményre juttatását komoly küzdelem árán lehet csak elérni. És még egyszer ki kell mondanom azt, hogy nem a kormány áll ennek ellen, hanem az Unió által támogatott pénzüvilág. Azért itt tudomásul kell venni, hogy az Európai Unió erőteljesen támogatja azokat a szempontokat, amelyeket a bankok képviselnek.

Én úgy gondolom, hogy ez a vita, szemben az előző napirendi ponttal, valamiképpen mégis szakmaibb volt, valamiképpen mégis a segítségre szoruló családok érdekében szólt, még akkor is, hogyha a kampány kísértésének sokan nem tudtak ellenállni. De én azt kérem most is a jelen levő és jelen nem levő képviselőktől - érdekes dolog, hogy az ellene szólók közül mindössze egy maradt a teremben -, tehát mindenkitől kérem azt, hogy szavazza meg ezeket a módosításokat, még ha szerények is ezek, de reményeink szerint a tapasztalatokat leszűrve, ha kell, folytatni fogjuk, hiszen ez egy olyan törvény, amin a fokozatos tapasztalatokhoz alkalmazkodó módosítás szükséges.

Köszönöm ezt a megelőlegezett egyetértést, éppen a nehéz helyzetbe került emberek érdekében. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16206. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Most elsőnek megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A most benyújtott törvényjavaslattal egy régi elképzelés válik valóra: a civil- és cégnyilvántartás egyesítése és a kérelmek egységes eljárásrendben történő kezelése hosszú ideje napirenden levő magánjogi kérdés és egyben célkitűzés. A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény a jogi személyek szabályozása körében önálló részben rendelkezik a jogi személyek általános szabályairól, és az egységes magánjogi szemlélet alapján a Ptk. nem csupán a magánjogi anyagi jogi szabályokat fekteti le, hanem a jogi személyek nyilvántartásának alapvető szabályait is megjeleníti.

A törvényjavaslat azonban nem csupán a civil- és a cégnyilvántartás egyesítését valósítja meg, hanem annál jóval nagyobb feladat megvalósítását tűzi ki célul. Megfigyelhető, hogy a nyilvántartásokkal kapcsolatos ügykezelés, ügyintézés még a papíralapú eljárásokra épül, annak gondolkodásmódját tükrözi, még akkor is, ha mód van az elektronikus ügyintézésre. Megfigyelhetjük azt is, hogy azonos típusú adatok nyilvántartásonként eltérő adatstruktúrában jelennek meg, és hogy a nyilvántartások között nincs megfelelő együttműködés és összhang.

Az információk elektronikus megismerésének igénye, az információs társadalom mai fejlettsége mellett önálló problémaként jelentkezik az is, hogy a nyilvántartásokból megismerhető adatok köre nem egységes, sok esetben az adatok megbízhatósága kétséges, valamint az adatokhoz való hozzáférés nehézkes.

A törvényjavaslat célja, hogy a jogi személyek minél szélesebb körét érintően létrejöhessen egy olyan közhiteles, naprakész nyilvántartás, amelyből gyors és pontos információt lehet szerezni. A bíróság által nyilvántartott magánjogi jogi személyek esetében pedig további cél, hogy a bírósági eljárás egységes és kiszámítható legyen.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat előkészítése során kiemelt szabályozási szempont volt, hogy azok a kérdések, amelyek alacsonyabb jogszabályi szinten kezelhetők, ne a törvényben kerüljenek részletezésre. Mind az egységes jogiszemély-nyilvántartás felállítására, mind a nyilvántartással összefüggő eljárások kialakítására az informatika adta lehetőségek messzemenő kihasználásával kerül majd sor. A törvényjavaslat ugyanakkor nem tartalmaz informatikai részletkérdéseket, mert ezek végrehajtási szintű jogszabályokban rendezhetők.

A jogi személyek egységes nyilvántartásának létrehozása önmagában is számos előnnyel jár. Egységesítésre kerülhetnek az egyes jogiszemély-típusok nyilvántartott adatkörei. A nyilvántartásból elérhető adatszolgáltatást új nyilvántartási platformra épülő, modern szolgáltatás biztosítja majd. Létrejön a jogi személyek nyilvántartási portálja, amely egy bárki számára az interneten elérhető platformként fog működni. A portálon keresztül egyaránt lehet majd ügyet intézni, adatszolgáltatást kérni, általános tájékoztató jellegű információkhoz jutni. Ezen internetes felületen lesz elérhető a Cégekörnyezet is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogi személyek nyilvántartásába fokozatosan kerülnek majd beintegrálásra az egyes jogiszemély-típusok. A cégek és a civil szervezetek mellett a jogi személyek nyilvántartásába kerülnek a törzskönyvi jogi személyek, az ügyvédi irodák, a civilnyilvántartásban nem szereplő köztestületek, a felsőoktatási, illetve köznevelési jogi személyek, a befektetési alapok, az európai területi társulások, a törvény által létrehozott jogi személyek, és azok a további jogi személyek vagy jogalanyok, amelyek integrálása fokozatosan lehetséges lesz.

(Gelencsér Attilát a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

Magánjogi szempontból kiemelt jelentőségű változás, hogy a civil- és a cégnyilvántartásban szereplő jogalanyok, valamint a társasházak egységes bírósági nyilvántartási rend alá kerülnek. E bírósági bejegyzéssel nyilvántartott jogalanyokat nevezi a javaslat összefoglaló néven szervezeteknek. A szervezetek nyilvántartását végző bíróságok elkülönülése is megszűnik, a jövőben külön cégbíróságokról már nem beszélhetünk.

A javaslat nem változtat a bírósági bejegyzéshez fűződő joghatásokon, tehát a szervezetek mint magánjogi jogalanyok továbbra is a bírósági bejegyzéssel jönnek létre, és a bíróság általi törléssel szűnnek meg. Megváltozik azonban a bíróság szerepköre a nyilvántartásba-vételi és a változásbejegyzési eljárásban. A javaslat normatív módon is meghatározza a bíróságok feladatkörét, a jogi szempontú vizsgálat korlátait. Ennek keretében kimondja, hogy a létesítő okiratnak és egyéb nyilvántartási iratnak a felek szerződéses szabadsága körébe eső rendelkezéseit a bíróság a bejegyzési eljárásban nem bírálhatja felül, azokra nézve hiánypótlásra felhívó vagy kérelmet elutasító végzést nem hozhat.

A bíróság feladata a bejegyzési eljárás során az, hogy a feltétel nélkül érvényesülő normáknak, illetve a Ptk. kögens rendelkezéseinek való megfelelést vizsgálja, valamint azt garantálja, hogy a bejegyezni kért adatok formailag és jogilag megfelelőek. Ez azt fogja jelenteni a gyakorlatban, hogy a bíróság vizsgálja azt, hogy a szervezet megfelel a választott jogiszemély-típus, illetve gazdasági társasági forma definitív követelményeinek, a tagok, a képviselők és az egyéb tisztségviselők bejegyzésének jogi akadályai

nincs, a kérelemben megadott adatok formailag helyesek, valamint azt, hogy az iratok nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amelyet a Ptk. vagy más ágazati szabály kifejezetten tilt.

(13.30)

A bíróság tehát részleges érvénytelenségi vizsgálatot végez el a bejegyzéskor. Annak elkerülése érdekében, hogy a forgalomban minél kevesebb olyan magánjogi jogi személy vegyen részt, amely érvénytelen kikötést tartalmazó létesítő okirattal rendelkezik, változnak a kapcsolódó Ptk.-beli szabályok, amelyek a T/16207. számú törvényjavaslat tárgyát képezik. A bírósági munkát érintő szemléletbeli változás az az előnnel jár, hogy a sematizálható bejegyzési kérelmek intézése a jövőben automata által elvégezhető lesz.

A javaslat a bírósági ügyintézésben elsőként vezet be az automatikus döntéshozatalt, amelynek során kizárólag automatizált bírósági intézkedésekre kerül majd sor. Az automatizált döntéshozatalban hiánypótlási eljárás lefolytatására nem kerül sor. Ha a kérelem megfelelő, a bejegyzés egy órán belül megtörténik. Ezen eljárástípus sikerét több feltétel biztosítja. Egyrészt az állami nyilvántartásokkal való közvetlen kapcsolat révén automaták tudják majd a kérelemben feltüntetett adatoknak a helyességét ellenőrizni, hiba esetén azt a kérelmet benyújtóval közölni. Másrészt szükséges, hogy az eljáró jogi képviselő a kérelem mellékletében foglalt iratok megfelelőségét igazolja. A harmadik feltétel pedig az, hogy ezen kategóriába tartozó ügyek egyszerű megítélésűek legyenek, és hogy a felmerülő vizsgálandó kérdések és a döntési lehetőségek tipizálhatók legyenek.

A nyilvánosan működő részvénytársaságokat leszámítva a gazdasági társaságok kérelmei főszabályként automatikus döntéshozatallal kerülnek majd elbírálásra, azonban a törvény végrehajtási rendelete határozhatja majd meg azokat az ügytípusokat, amelyek kivételt képeznek az automatikus döntéshozatal alól. Nem tekinthető sematizálható ügynek például az átalakulás, az egyesülés és a szétválás bejegyzése. Ha az automata a kérelemről egy órán keresztül nem tud dönteni, a rendszer átszignálja az ügyet humán elbírálási szakba, tehát a kérelem nem fog megrekedni az informatikai rendszerben.

Ha a kérelem elutasítására kerül sor, akkor az elutasító végzés ellen fellebbezésnek van helye, és a fellebbezés folytán induló másodfokú eljárás nem automatizált eljárás, tehát ember általi felülvizsgálat történik. Ha az automatikus döntéshozatal során a kérelemnek helyet adó bejegyzés történik, azonban a bejegyző végzés eltérést nem engedő jogszabályi rendelkezésbe ütközik, vagy a kérelmet jogosulatlan személy terjesztette elő, kérni lehet, hogy az ügyet a bíró újból vizsgálja meg. Ebben az esetben a bíró akár a bejegyző végzés hatályon kívül helyezéséről is határozhat.

És végezetül, az automatikus döntéshozatali eljárások általános kontrolljaként kerül bevezetésre az

utóellenőrzés, amelynek során a bíróság szűrőpróbaszerűen vagy célzott vizsgálattal ellenőrzi az automatikus döntéshozatallal kezelt ügyeket, a kérelem mellékleteként benyújtott iratokat. Az utóellenőrzést is szakember végzi majd. A javaslat az automatizált ügyek mellett természetesen fenntartja a szakember által lefolytatandó bejegyzési ügyeket is. A kérelmek elbírálása elsődlegesen bírák vagy bírósági titkárok hatáskörében marad.

Kiemelendő, hogy a kérelem előzetes ellenőrzése ebben az esetben is automaták által elvégezhető lesz, ezért a bírácoknak, a bírósági titkároknak a jogi szempontú ellenőrzést kell elvégezniük. Erre tekintettel ezek a bejegyzési eljárások is felgyorsulnak. A bíróságnak főszabályként 10 munkanapon belül, civil és egyéb, cégnek nem minősülő szervezet esetén pedig 25 munkanapon belül kell döntenie a bejegyzésről vagy a kérelem elutasításáról. Sajátos bejegyzési szabályok fognak érvényesülni azoknál a jogi személyeknél, amelyek bejegyzését nem a bíróság végzi. Ilyen jogiszemély-típus lesz például az ügyvédi iroda, a törzskönyvi jogi személy, a civilnyilvántartásban nem szereplő köztestület. E személyi kört nevezi a javaslat egyéb jogi személyeknek. E jogi személyek nyilvántartásával összefüggő feladatokra kijelölt szervektől a javaslat nem von el hatáskört, csupán arról rendelkezik, hogy a nyilvántartó szerv a bejegyzést a jogi személyek nyilvántartásában foganatosítja. Szemléltető példa lehet, hogy az ügyvédi iroda bejegyzési eljárását továbbra is a területi ügyvédi kamara folytatja le, de a bejegyző határozatot már a jogi személyek nyilvántartásába vezeti majd be. Ezekben az ügyekben tehát a nyilvántartó bíróság semmilyen módon nem vesz részt, feladatot, hatáskört nem von el. Azoknál a speciális egyéb jogi személyeknél, amelyeket törvény hozott létre, kivételes eljárásrend érvényesül. E jogi személyek kötelesek lesznek a nyilvántartási portálon keresztül megküldeni az adataikat a bíróságnak. A bíróság a bejegyzendő adatok megfelelőségét más állami nyilvántartás adataival való összevetés alapján ellenőrzi, majd azokat a nyilvántartásba bejegyzi. Egyéb törvényességi ellenőrzést vagy felügyeletet azonban ebben az esetben sem gyakorol.

Tisztelt Ház! A jogi személyek nyilvántartásában szereplő szervezetek feletti törvényességi felügyeleti eljárás megmarad, annak jellege nem változik. Ezen eljárások esetében is törekedni kell arra, hogy automatizálható intézkedések gyorsítsák az eljárást. A bejegyzési eljárásban bevezetendő automatikus döntéshozatal révén jelentős emberi erőforrás szabadítható fel, amelyet a törvényességi felügyeleti ügyszakban kell hasznosítani. A jogi személyek nyilvántartásának megbízhatóságát ugyanis legalább annyira garantálja a bejegyzési eljárás versenyképessége, mint az, hogy jogszabályellenesen működő vagy a törvényes működésük helyreállításával mulasztásban lévő szervezetekkel szemben a nyilvántartó bíróság gyors és hatékony eszközökkel lép fel. A törvényességi felügyeleti eljárás szabályozása során a javaslat figyelemmel van a gyakorlati tapasztalatokra is, így részben megújít

különleges törvényességi felügyeleti eljárásokat, részben új eljárástípusokat is bevezet. A bírósági eljárás kapcsán még számos előremutató, megújított szabályozási elemet lehetne ismertetni, azonban engedjék meg, hogy ezt most mégse tegyem meg, hanem egy utolsó fontos területre hívjam fel a figyelmet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogi személyek egységes nyilvántartásával egy különösen értékes és fontos, egy helyen összesített állami adatvagyon is létrejön, így kiemelt cél, hogy felelős és előremutató adatvagyon-gazdálkodás valósuljon meg, és versenyképes adatszolgáltatások kerüljenek kialakításra. Emiatt a javaslat az adatnyilvánosság és az adatszolgáltatás körében garanciális szabályokat jelenít meg. A jelenlegi cégnyilvánossági és a civilnyilvántartással összefüggő nyilvánossági szabályok racionalizálására kerülnek. Azok a nyilvántartási iratok és egyéb eljárási iratok lesznek a jövőben bárki számára megismerhetők, amelyek a forgalom biztonságához fűződő érdekekkel alátámaszthatók. Az ezt meghaladó iratok megtekintésére a polgári perrendtartás szabályai szerint lesz mód. Fontos újdonság, hogy a bejegyzési eljárásban kivételes esetben az egyébként nyilvános iratok nem nyilvános kezelését is kérni lehet majd, amelyről a bíróság külön végzést hoz.

A jövőben a nyilvántartott adatok is differenciálásra kerülnek. Nem nyilvános adattá válik a nyilvántartásban szereplő természetes személyek lakcíme. Az egyes jogiszemély-típusok nyilvántartási adatainak meghatározásakor kiemelt szemponttá válik, hogy valóban csak azok az adatok kerüljenek bejegyzésre és ezzel nyilvánosságra hozatalra, amelyek a forgalom biztonságának megőrzéséhez szükségesek. Azoknak a személyeknek az azonosító adatai, akiknek a jogi személyhez fűződő kapcsolata távolabbi, nagyobb védelmet kell hogy élvezzenek. Ilyen személy lehet például a könyvvizsgálót végző természetes személy adata.

A jogi személyek egységes nyilvántartásának létrehozása biztosítja majd azt is, hogy más nyilvántartásoknak, bíróságoknak, hatóságoknak, a közfeladatot ellátó személyeknek rugalmas megoldásokkal naprakész információkat lehessen szolgáltatni, illetve, hogy ezen személyek akadálymentesen férheszenek hozzá a feladatellátásukhoz szükséges információkhoz. Fontos célkitűzés az is, hogy a piaci szereplők, de akár bármely érintett személy is az egyedi igényeihez igazodó szolgáltatást tudjon igénybe venni. Új, illetve megújított szolgáltatásként kerül bevezetésre a nyilvántartás-figyelési szolgáltatás, amelynek révén bárki információt kaphat a saját vállalkozását vagy más nyilvántartott szervezetet érintő változásokról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül szeretném felhívni a figyelmet a jogutód nélküli megszűnések kezelésére, amely egy önálló, komplex szabályozási terület. E területen sem indokolt a cégek és civil szervezetek közötti markáns különbségek fenntartása. Az új, összehangolt szabályok külön törvényben kerülnek rendezésre. Ezen eljárások szakmai megalapozásához széles körű egyeztetések szükségesek, amelyek

a járványhelyzet miatt nem kerülhettek lefolytatásra, így e szabályok nem részei jelen törvényjavaslatnak. A javaslat nem tartalmazza továbbá az átmeneti rendelkezéseket és a kapcsolódó törvények módosítását. Ezek előterjesztésére a későbbiekben kerül majd sor, amikor az informatikai felkészülés eléri azt a szintet, amikor már pontos tervezés mellett lehet meghatározni az átmeneti szabályokat, azok ütemezését.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fenti célokkal egyetértve támogassa a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem Holman Magdolna asszonyt, az Állami Számvevőszék alelnökét, aki jelezte, hogy élni kíván a házszabály 36. § (11) bekezdésében foglalt felszólalási jogával. Felszólalását a helyéről mondja el. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

(13.40)

HOLMAN MAGDOLNA JULIANNA, az Állami Számvevőszék alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! A jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló törvényjavaslat vitájában azért kértem szót, mert a törvényjavaslat egyes, a számviteli beszámoló közzétételére vonatkozó rendelkezései jelentős mértékben befolyásolják a közpénzekkel és a nemzeti vagyonnal való gazdálkodás átláthatóságára, valamint a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek érvényesülésére, a gazdasági forgalom biztonságára és a hitelezői érdekek védelmére vonatkozó alapelvek érvényesülését.

Az Alaptörvény kimondja, hogy a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. Kimondja továbbá, hogy Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit.

E témakörben ellenőrzéseink során rendszeresen tapasztalt probléma, hogy az ellenőrzött szervezetek - jogiszemély-formájuktól függetlenül - nem tesznek eleget a törvényben megkövetelt számvitelibeszámoló-készítési kötelezettségüknek, nem készítik el a számviteli törvény előírásai szerinti beszámolójukat, illetve nem teljesítik a közzétételi kötelezettséget.

A vonatkozó jogszabályok, így a számviteli törvény, valamint a számviteli beszámoló készítésére vonatkozó külön jogszabályok előírják, hogy a számviteli beszámolót a jogszabályban arra jogosult személynek alá kell írnia, illetve azt az arra jogosult szervnek jóvá kell hagynia. A számviteli beszámoló arra jogosult általi aláírása és a jóváhagyása tehát a beszámoló érvényességének nélkülözhetetlen formai kelléke.

A jelenleg hatályos jogszabályi előírások alapján azonban a beszámoló közzétételével kapcsolatos feladatokat ellátó szervezeteknek - gazdasági társaságok esetében az Igazságügyi Minisztérium által működtetett Céginformációs Szolgálat, civil szervezetek esetében az Országos Bírósági Hivatal, illetve költségvetési szervek esetében a Magyar Államkincstár - nem feladatuk a közzétételre megküldött beszámolók ellenőrzése sem abban a tekintetben, hogy az adott szervezet rendelkezik-e hiteles, aláírt beszámolóval, sem abban a tekintetben, hogy az abban feltüntetett adatok megbízhatóak-e.

Erre a problémára több esetben felhívtuk a jogalkotók figyelmét, legutóbb éppen itt a közélet befolyásolására alkalmas civil szervezetekről szóló törvényjavaslat általános vitájában. Ennek során kiemeltük, hogy a számviteli törvény szerinti beszámoló jogszabály által meghatározott eljárás szerinti letétbe helyezése és közzététele nem engedheti meg azt, hogy a jogosult által aláírt és a jogosult által jóváhagyott beszámoló nem készül el, melyet - mint mondtam - több esetben tapasztaltunk ellenőrzéseink során.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egyrészt egyértelműen rögzíti, hogy a jogi személyek nyilvántartása hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok fennállását, illetve azok változásait, egységes és hiteles nyilvántartást hoz létre a korábbi széttagolt és hitelességében sem egységes nyilvántartások helyett. Másrészt a törvényjavaslat - helyesen - következetesen a számviteli beszámoló kifejezést használja, mely természetesen a számviteli törvény szerinti jogosult által aláírt és elfogadott beszámolót jelent.

A számviteli beszámoló közzétételének elmulasztására a törvény megfelelő szankciót társít, mely végső soron a jogi személy jogutód nélküli megszűntetéséhez vezethet. Mindez annak az Alaptörvényben foglalt alapelvnek az érvényesülését segíti elő, mely szerint a központi költségvetésből csak olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető szerződés alapján kifizetés, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint a támogatás felhasználására irányuló tevékenysége átlátható.

Viszont a törvényjavaslat a számviteli beszámoló közzététele körében csak a legalapvetőbb rendelkezéseket tartalmazza. A többi kérdés végrehajtási rendeleti szinten kerülne a későbbiekben meghatározásra, mivel a számviteli törvény szerinti beszámoló elektronikus úton történő megküldése során csatolandó úrlap formai és tartalmi elemeire, a beszámoló elektronikus úton történő megküldésével kapcsolatos eljárásra vonatkozó részletes szabályok kidolgozására és megállapítására az igazságügyi minisztert hatalmazza fel a törvényjavaslat.

Ezt a szabályozási megoldást nem vitatva szükségesnek tartjuk e helyt is felhívni a figyelmet arra, hogy a részletszabályok kidolgozása nem vezethet arra az eredményre, hogy a jogi személyek végső soron abban a tudatban legyenek, hogy a számviteli beszámoló a közzétételi eljárás során alkalmazott és kitöltött elektronikus úrlapokkal egyezik meg. Ezért fontos, hogy a

rendeleti szabályozásban meglegyenek azok a garanciák, melyek érvényre juttatják a törvény helyesen megfogalmazott rendelkezéseit.

Mindez elengedhetetlen a közpénzekkel és a nemzeti vagyonnal való gazdálkodás átláthatóságára, a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek érvényesülésére, továbbá a gazdasági forgalom biztonságára és a hitelezői érdekek védelmére vonatkozó alapelvek érvényesülése érdekében. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felhívások következnek.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kovács Zoltán képviselő úr, aki felszólalását itt a szónoki emelvényen mondja el. Megvárom, amíg képviselő úr fölfárad az emelvényre. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk fekvő T/16206. számon benyújtott, a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló törvényjavaslat célja, hogy a cégnyilvántartás és a civil szervezetekre, illetve az egyéb jogi személyekre vonatkozó nyilvántartás összeolvadjon, és ahogy államtitkár úr is felvezette, egységes nyilvántartás jöjjön létre, ugyanis jelenleg a nem természetes személyek alapadatainak hazánkban nincsen egyetlen olyan központi nyilvántartása sem, amelyből például egy kereskedelmi ügyletben érintett partnerről a gazdasági szereplőknek egységes formában, egyszerűen informálódni lehetne.

Az új szabályozás célja: létrehozza a jelenleg egymástól elszigetelten működő jogi személyeket érintő nyilvántartások egységes platformját, optimalizálja a fenntartási és működési költségeket, hatékonyabbá teszi a nyilvántartások közötti adatáramlást, lehetőséget teremt a korszerű informatikai megoldásokra és arra is, hogy megszüntesse az egyes nyilvántartások között fennálló átfedéseket és adott esetben ellentmondásokat, racionalizálja az egyes eljárásokat, illetve a szolgáltató rendszereket, továbbá biztosítja az állami adatvagyonra épülő központi adatvagyon biztonságos működését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hatályos polgári törvénykönyvünk a klasszikus értelemben vett polgári jogi jogviszonyok mellett a magánjogi jogi személyekre vonatkozó általános szabályokat és a társasági jogra irányadó normákat is tartalmazza. Az 1959. évi IV. törvénnyel szemben tehát a jogalkotói munka eredményeként megszületett hatályos kódexünk alaposan kimunkálta a jogi személyek általános szabályait, illetve magába olvasztotta a polgári jogi jogviszonyokban megjelenő, kiemelt jelentőséggel bíró jogiszemély-típusokra vonatkozó speciális szabályokat is. Mindez azt jelenti, hogy a Ptk. a gazdasági társaságok és szövetkezetek

mellett az egyesületeket és az alapítványokat is szabályozza. Mint tudjuk, korábban külön törvények szabályozták ezeket.

A Ptk. szabályozási alapját az egységes magánjogi szemlélet adja, ami azt jelenti, hogy a legfontosabb garanciális szabályok - például a jogi személy alapítása, megszűnése - szempontjából nem differenciál az egyes jogiszemély-típusok között. Ebből a szemléletből pedig logikusan következik, hogy az egységesség a nyilvántartás vonatkozásában is meg kell hogy valósuljon.

Jelenleg a jogi személyeket átfedő nyilvántartások között a legtöbb esetben nincs átjárhatóság, valamint az átláthatóság sem érvényesül teljeskörűen, mivel az adatokat egymástól eltérő formában és eltérő struktúrában tárolják, az adatszolgáltatás pedig egymástól különböző platformokon keresztül történik.

(13-50)

Éppen emiatt a jogi személyek nyilvántartásai hatékonyan nem kapcsolhatók össze, ami viszont korlátozza a gazdasági versenyképességet.

Tisztelt Országgyűlés! A jelenlegi problémák és a javaslatban foglalt koncepciók felvázolását követően engedjék meg, hogy néhány példával szemléltessem az egységes nyilvántartás főbb előnyeit, amelyek a következők. Egységes eljárási szabályok; gyors eljárás a kötött ügyintézési határidőknek és az automaták útján történő bejegyzésnek köszönhető. Az automatáról államtitkár úr részletesen szólt, elmondta, hogy akár egy órán belül is megtörténhet a bejegyzés. Egységes jogalkalmazási gyakorlat megteremtése, az állami adatvagyonnal történő hatékonyabb gazdálkodás, az ügyfelek számára adminisztratívteher-csökkenés, valamint az állami nyilvántartások összekapcsolásával a nyilvántartásban szereplő adatok fokozottabb helytállóságának biztosítása.

Államtitkár úr részletesen beszélt a jogorvoslatról, a garanciális szabályokról, azonban fontos utalni arra is, hogy magánjogi személyek bejegyzését, törlését a jegyzék vezetését, továbbá törvényességi felügyeletét a törvényszék látja el.

Am ezen túlmenően olyan jogi személyek adatát is feltűntette a jogi személyek nyilvántartása, amelyek esetében a bejegyzési eljárást a bíróság helyett más anyagi jogi jogszabályban kijelölt szervezet, például a Magyar Államkincstár törzskönyvi nyilvántartása látja el, a bejegyzés eredményét azonban és a bejegyzendő adatokat ekkor sem kell külön nyilvántartásban vezetni, hiszen mindezek az egységes nyilvántartásban kerülnek majd feltűntetésre.

Indokoltá vált a cégtörvény módosítása is, tekintettel arra, hogy annak normaszövege - nyilván a keletkezési időre is figyelemmel - elsősorban a papíralapú ügyintézés gondolkodásmódját tükrözi. Ugyanis azt általánosnak, míg az elektronikus ügyintézését csupán kivételes eljárásnak minősíti.

Az elmúlt évek módosításai nem igazán tették koherenssé így a törvényszöveget. Az előttünk fekvő törvényjavaslat olyan jelentős szemléletváltást kíván

bevezetni, amelyet a bíróság által lefolytatandó nemperes eljárások szabályozását érintően mind eljárásjogi, mind pedig informatikai értelemben a hatályos törvény keretei közé már semmiképpen sem lehet beilleszteni.

Ehelyett megjegyzendő, hogy a jogalkalmazói kívánalomnak eleget téve a civilnyilvántartásban szereplő szervezetek nyilvántartásba vétele, változásbejegyzése cégjogi megoldásokból táplálkozik. Az egységes nyilvántartási eljárás kialakítása megfelelő továbblépést fog biztosítani ahhoz, hogy a civil szervezetek nyilvántartási eljárása a cégekhez hasonlóan gördülékenyen mehessen végbe.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat új eljárásrészletként vezeti be a nyilvántartásba-vételi és a változásbejegyzési eljárás során az automatikus döntéshozatalt. Ennek köszönhetően az ügyviteli jellegű cselekmények nagyfokú automatizálásán túl lehetővé válik az is, hogy az eddig nem elektronikus nemperes eljárások elektronikus eljárásokká váljanak. Hangsúlyozandó, hogy a nyilvántartott jogalanyok tekintetében rögzítésre kerülnek a törvényi definíciók, mint például az, hogy a jogi személy a jogi személyek nyilvántartásában szereplő jogi személy vagy nem jogi személy jogalany; míg a szervezet, cég, valamint a civil és egyéb, cégnek nem minősülő szervezet.

A törvénytervezet egyik kiemelkedő újítása az, hogy a cégekkel, valamint a civil és egyéb, cégeknek nem minősülő szervezetekkel kapcsolatos polgári nemperes eljárásokat összefoglalóan nyilvántartási eljárásnak, míg a bejegyzési nyilvántartásba-vételi és változásbejegyzési, továbbá átalakulás-, egyesülés- és szétválásbejegyzés iránti eljárásokat pedig egységes bejegyzési eljárásnak nevezi a javaslat.

Szükségesnek tartok még szót ejteni a törvényességi felügyeleti eljárásról is, melynek célja, hogy a nyilvántartás közhiteles, a valóságnak megfelelő és naprakész legyen. A benyújtott javaslat által azonban új, különleges törvényességi felügyeleti eljárások kerülnek bevezetésre, mint például az e-ügyintézési törvény szerinti hivatalos elérhetőség hiánya miatt indított vagy éppen az említett számviteli törvény szerinti beszámolók közzétételének elmulasztása esetén indított törvényességi felügyeleti eljárás.

Tisztelt Képviselőtársak! Az Európai Unió számos tagállama, például Ausztria, Belgium, Lengyelország alkalmazza az egységes jogi személyek nyilvántartását, amely az információs korba átlépve kielégíti a világszerte felgyorsult társadalmi-gazdasági folyamatokra reagáló kormányzati döntések felgyorsításának az igényét is.

Magyarországon a nyilvántartások egységesítése több fázisban valósul meg. A fejlesztés első, 2022-23. évi fázisában a jogi személyek egységes nyilvántartásának létrehozása mellett a költségvetési szervek, valamint az ügyvédi irodák nyilvántartását integrálja. A második és a harmadik fázisban, 2023-2024-ben pedig további állami nyilvántartások - például egyéni vállalkozók nyilvántartása, egyházak nyilvántartása,

társasházak nyilvántartása - kerülnek majd integrálásra; ezzel válik teljes körűvé a jelenlegi kerettörvénynek a végrehajtása. Nyilvánvaló, hogy szükséges ennek a részletszabályainak majd végrehajtási rendeletekben történő létrehozatala. Summázva az elmondottakat tehát kijelenthető, hogy a tervezetnek köszönhetően egységes, állami kézben lévő és biztonságos informatikai környezet kerül kialakításra.

Az új nyilvántartás szabályai értelemszerűen törvényi szinten kerülnek bevezetésre. Az adatok összekapcsolásának hatékonysága növekszik, az eljárások gyorsabbakká, korszerűbbekké és egyszerűbbekké válnak, a korszerű technológiák alkalmazása révén az emberi beavatkozásokból fakadó hibák könnyebben kiküszöbölhetők lesznek, az egységes adatbázisstruktúra és eljárások kerülnek kiépítésre egy adatgazda, valamint az egységes rendszer kezelői szervezetei adatkezelési kompetenciáinak jogszabályi háttere is lefektetésre kerül.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház asztalán fekvő jelentős törvényjavaslat az e-közigazgatás fejlesztésével óriási lépést jelent a digitális társadalom kiépítése felé vezető úton, éppen ezért a Fidesz képviselőcsoportja támogatni fogja azt. Kérem, hogy önök is támogassák.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő jogszabály a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szól.

Fontos dolog nyilván, amikor egy ilyen új jogszabálytervezet megjelenik, hogy mi a javaslat célja. Ezt megfogalmazódik rögtön a javaslat elején, hogy az Európai Unió szabályozásával megfelelő összhangteremtés, az elektronikai ügyintézés, az informatikai fejlődés lehetőségeinek a kihasználása, és a többi. Ebből tehát, az általános indokolásból úgy tűnik, hogy valóban egy fontos jogszabályról lenne szó.

Ha elővesszük ennek a törvénytervezetnek az általános indokolását, akkor ebből már látjuk azt részletesebben, hogy körülbelül mik is ezek a célok, amelyek megvalósulnak; ez a polgári törvénykönyvben a gazdasági társaságok, a szövetkezetek mellett az egyesületek és az alapítványok egységes szabályozási rendszerbe való tömörítése lenne.

Az általános indokolás hivatkozik arra, hogy a Ptk. jogi személyekre vonatkozó általános rendelkezéseiből logikusan következik az egységes jogiszemély-nyilvántartás kívánalma. Hát, az én számomra ez nem volt ennyire egyértelmű, hogy ez ebből kívánkozna, és ha már itt tartunk, akkor egy fontos szempontot tartok

szem előtt, amikor arról kezdek el beszélni, hogy az elmúlt 11-12 esztendőben, mióta a Fidesznek megvan a zömében kétharmados kormányzása, rengeteg olyan törvényjavaslatnál, főleg ami a jogi témákat érinti, mindig arra hivatkozott a benyújtó és általában az Igazságügyi Minisztérium, hogy a régi magyar tradíciót akarjuk itt megteremteni; tehát olyanfajta szabályozó-rendszert alkotunk, amely Magyarországon mindig is ismert és bevált volt.

Hát, én úgy látom, hogy itt jelen esetben egy ettől eltérő szabályozási rendszer van, hiszen Magyarországon már nagyon régen az a rendszer van, hogy külön kezelik a jogi személyeket attól függően, hogy milyen típusú jogi személyekről van szó, hogy mely bíróság az, amely ezek bejegyzésével foglalkozik, kinek van hatásköre, kinek van illetékessége rá, milyen típusú ez.

(14.00)

Tehát nagyon sok szempontból különféle csoportosításokba helyezték a jogi személyeket, ami nem biztos, hogy jó volt. Tehát attól, hogy ez volt az elmúlt évtizedekben Magyarországon, nem egészen biztos, hogy ez volt a jó megoldás. Hogy miért is nem? Látszik az a hatalmas keveredés, amely az állampolgároknak is benne volt, hiszen ha egy állampolgár akart bejegyeztetni egy alapítványt, egy egyesületet, akkor az állampolgároknak a 90 százaléka azt mondta, hogy akkor ezt be kell adni a cégbíróságra, mert ők fogják majd ezt nyilvántartani. Nem voltak vele tisztában, hogy bizony, a gazdasági társaságokat tartja nyilván a cégbíróság, és a megyei bíróság pedig - most már törvénytársaknak nevezett, korábban megyei bíróságnak nevezett intézmény - a civil szervezeteket, mint például az alapítványok, az egyesületek, és ők vezetik ennek a nyilvántartását, ők vezetik ennek a bejegyzését. Hát, ebből bizony számtalan probléma származott. Bár, nem biztos, hogy ha hatályba lép ez a törvény, meg fogja tudni szüntetni ezt a problémát, de reméljük, hogy ez is egy előrelépés lesz, és az egységesülő eljárások keretében az ügyfelek számára is sokkal kedvezőbb lesz majd ezeknek a jogi személyeknek a megalapítása, a változásbejegyzése, akár a megszüntetés vagy bármilyen, ezzel kapcsolatos módosítás. Bízunk benne, hogy ettől jobb lesz.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az általános indokolás a főbb előnyöket is kiemeli, hogy ennek a jogszabálynak mik a főbb előzményei, és ezekről is érdemes beszélni. Az egységes eljárási szabályok bevezetése, igen, ez véleményem szerint is egyértelműen nagyon fontos, hogy ezek az eljárási szabályok egységesek legyenek, illetve az is fontos, hogy bíróságokként is egységes legyen ennek a végrehajtása.

A következő pontja a gyors eljárás, amit a bíróságokkal kapcsolatosan mindig is el szoktunk mondani,

hogy egy elvárás a bíróságokkal kapcsolatban, hogy minél hamarabb befejeződjenek az ügyek. Nyilván az állampolgárok, akik az ügyüket akarják érvényesíteni, azt várják el, hogy minél hamarabb jussanak hozzá az igazságszolgáltatáshoz, és itt a bíróságoknak nagyon fontos feladata van, hogy ez a gyors ügyintézés megtörténjen.

De az is fontos, hogy új szabályok kerülnek bevezetésre, új módszerek és rendszerek kerülnek kiépítésre és bevezetésre. Ez azért is nagyon fontos, mert régen, például sokszor katasztrofális hosszúságú volt egy alapítványnak vagy egy egyesületnek a bejegyzése, nemegyszer évekig tartott egy egyesületet bejegyeztetni a megyei bíróságon - ma már törvényeszkék, akkor még megyei bíróság -, hiszen számtalan új szempontot találtak ki folyamatosan és dobták vissza hiánypótlásra, hiánypótlásra és hiánypótlásra, és aztán kialakult már az ügyvédtársadalomban is egy olyan trend, hogy tudták, hogy melyek azok a bíróságok, ahol könnyebben tudnak átmenni az egyesületek, és nem lesznek annyira akadékoskodók, és ott bizony két-három hónap alatt be lehet jegyeztetni egy egyesületet, máshol évekig húzódik, oda akkor már nem adták be az egyesületet bejegyzésre, hanem más székhelyet találtak neki. Tehát nyilván az ügyvédek és az ügyfelek is megpróbálták ügyeskedni és eligazodni ebben a jogalkalmazói tengerben és a különbözőségekben, és ezt is szeretné kiküszöbölni - remélem, hogy szeretné kiküszöbölni - ez a jogszabály, hogy ez a fajta probléma is megszűnjön a jövőre vonatkozóan. Tehát a gyors eljárás egy nagyon fontos téma, és ugyanígy az egységes elbírálási szempont. Tehát végül is az előző példák, amiket elmondtam, az egységes elbírálási szempont-ról szóltak.

Hadd ne mondjam, inkább nem mondom el azokat a negatív élményeim, amik voltak, amikor nem egységesen bíráltak el bizonyos dolgokat, hanem egyéb felhangok is bejártak abba, hogy például mennyi idő alatt sikerült bejegyeztetni egy alapítványt vagy egy egyesületet. És itt már maga a névváltozás is sokszor determinálta, hogy egyik névvel lehetett jegyeztetni ugyanazt az egyesületet, ugyanazzal a szöveggel, ugyanazzal a tartalommal egy hónap alatt, a másik névvel pedig másfél év alatt sem lehetett bejegyeztetni. Hát, reméljük, hogy az egységes elbírálási szempontok valóban érvényesülni fognak a jövőben, és nem lesznek ilyen példák, illetve nyilván most olyan új rendszerek kerülnek bevezetésre, amelyek ezt már mindenféleképpen kiküszöbölik, tehát a gyorsítás, nagyon bízunk benne, hogy valóban meg fog valósulni.

Nagyon fontos tétel a nyilvántartásban szereplő adatok fokozottabb helytállóságának a biztosítása. Ez egy nagyon-nagyon fontos szempont, hiszen az, hogy naprakész és közhiteles legyen egy nyilvántartás, ez alapvetően fontos, különösen akkor, ha egy bírósági rendszerről van szó, egy állami rendszerről van szó. Nagyon fontos, hogy ez naprakész legyen, és nagyon fontos, hogy közhiteles legyen, és a közhitelességben

lévő bizalom ne rendüljön meg az állampolgároknak. Ez nagyon fontos szempont.

Ugyanilyen fontos szempont az adminisztratívteher-csökkentés. Magyarország évtizedek óta arról híres, de lassan azt mondhatjuk, hogy évszázada, vagy lehet, hogy több mint egy évszázada is arról híres, hogy ezek az eljárások nagyon lassúak voltak, nagyon sok papírmunkát igényeltek, nagyon sok pluszfeladatot igényeltek az állampolgárok részéről, az ügyfelek és az ügyvédek részéről is, és nagy volt az adminisztrációs teher. Ezért is üdvözlendő az, amikor bármilyen formában az adminisztratív terhek csökkennek, ez mindenféleképpen támogatandó.

Az állami vagyonnal való hatékonyabb gazdálkodás kérdését, ami szintén felmerül, ezt egy nagyon fontos szempontnak tartjuk szintén. Hát, nem azt látjuk, hogy az elmúlt 12 évben az a hatékony gazdálkodás megvalósult volna, de örülünk neki, hogyha ezen a szinten is előrelépés lenne a jövőben.

Államtitkár úr az expozéjában beszélt arról, hogy az eddigi jogalkalmazás ezen a területen, illetve a jogszabályok a papíralapú ügyintézés gondolkodásmódját tükrözték, és ezen is változtatni kell. Igen, ez egy nagyon fontos meglátás és nagyon fontos szempont. És itt is szeretném arra felhívni a figyelmet, és már sokszor beszéltünk arról itt az elmúlt több mint tíz évben az Országgyűlésben, mióta itt vagyok, hogy mit is hozott nekünk az elektronikus eljárás, segít, nem segít nekünk. És bizony az ember a saját tapasztalatát is megpróbálja megosztani itt. Amikor körülbelül húsz évvel ezelőtt a cégeljárásban elkezdődött az elektronikus eljárás, bizony mi, ügyvédek ezt nagyon nehezen fogadtuk, és nagyon nehéz volt beleszokni, beletanulni abba a rendszerbe. Akkor az 50 fölötti, 50 pluszos korosztály nem is nagyon foglalkozott vele, nem is nagyon próbálta már megtanulni ezt az új rendszert. Aztán, miután a gyermekbetegségeket ez a rendszer kinötte, és a kezdeti nehézségeket sikerült leküzdeni, folyamatosan rájöttünk, hogy mekkora előnyök vannak az elektronikai eljárásban, és milyen lehetőségek vannak a fejlesztésre a későbbi jövőben. És nyilván annak is örülünk, hogyha ezek az előnyök minden szinten kihasználásra kerülnek.

Nyilván, ha arról beszélünk, hogy évtizedekkel korábban, két évtizede egy gazdasági társaságot papíralapon akár hetekbe került bejegyeztetni, ma pedig ott tartunk, hogy egy kft. alapítása egy órán belül, de néha 10-20-30 percen belül megtörténhet, és ha ezt bizony kiterjesztjük a többi jogi személy bejegyzésére is, én azt gondolom, hogy ez egy hatalmas előrelépés mindenféle szempontból, és az egész társadalom érdekét szolgálja az, hogy ezek a fajta újítások megvalósuljanak, és nyilván az elektronikus eljárásnak ezt a részét mindenféleképpen ki kell használni, és minél szélesebb területen kell alkalmazni. És hogy itt gördülékeny módon történjen meg a változások bejegyzése, nyilván nagyon fontos szempont.

Kiemeli az indokolás azt is, hogy ebben a jogszabályban minden paragrafus címet tartalmaz, amely az áttekinthetőségét javítja. Na, ezzel vitatkoznék

egyébként, mert szerintem azzal, hogy kiemeljük a címet, nem biztos, hogy az áttekinthetőséget javítjuk. Szerintem a korábbi rendszerben, amikor fejezetekre és címekre voltak osztva a jogszabályok, akkor jobban lehetett ebben keresni, de azt gondolom, hogy ez a legkisebb kérdés, tehát a tartalom sokkal fontosabb, mint a forma, és nem a formai dolgokkal kell leginkább vitatkozni.

Egységes bejegyzési eljárás valósul meg a jövőben, és bejegyzési eljárásnak nevezzük a jövőben a változásbejegyzést, az átalakulást, az egyesülést, a szétválást. Ezzel maximálisan egyet lehet érteni. A bíróság elsődleges feladata a jogszabály szerint a jogi személy létrejöttének, megszűnésének konstitutív bejegyzése és a közhiteles nyilvántartás vezetése - igen, már beszéltem a közhiteles nyilvántartás fontosságáról. És az is egy fontos szempont, hogy nem engedélyezésről van szó, hanem annak a vizsgálatáról, hogy maga a tervezet, a kérelem, amit benyújtanak, az megfelel-e a jogszabályoknak, és aszerint készítetik-e el.

Államtitkár úr beszélt az automatikus döntéshozatali bejegyzésekről, amelyek szintén az elektronikus eljárás részét képezik, és ez nagyon fontos újítás, amely nagyon nagy mértékben növeli a bejegyzés gyorsaságát.

(14.10)

Itt mindig felmerül egy szempont, és ez mindig vita nemcsak Magyarországon, hanem a teljes világ-társadalomban, hogy az automatizálás vajon jó dolog-e, ha az emberi vonatkozást kiküszöböljük vagy nem küszöböljük ki, vagy benne tartjuk. Azt gondolom, amiről államtitkár úr beszélt itt, hogy az emberi ellenőrzés minimum másodfokon megvalósul, illetve folyamatosan megvalósul a szűrőpróba-ellenőrzés is, tehát az automatikus bejegyzések szűrőpróbaszerű ellenőrzése, illetve nyilván ezek ellen jogorvoslatnak helye, a jogorvoslati eljárásban már emberi ellenőrzés mellett történik meg a bejegyzés vagy az elutasítás szempontjainak a vizsgálata, akkor talán azt mondhatjuk, hogy megfelelő garanciát kapunk arra nézve, hogy a gépi automatizmus nem fog a jogbiztonság rovására válni. Ezzel a jogalkotó álláspontja szerint a bíróságok ellenőrző funkciója fog növekedni, hiszen több ideje lesz a bírának a törvényességi felügyeleti eljárásokra, és itt lesz nagyobb lehetőség, hogy ellenőrizzék a jogszabályoknak való megfelelést, a jogszabályoknak megfelelő működést a jogi személyek esetében.

Tehát az egységes nyilvántartás, a naprakész és közhiteles nyilvántartás, még egyszer kiemelve, egy nagyon fontos szempont. A magyar tradíció kérdéséről már beszéltem, álláspontom szerint ez nem követi a magyar tradíciót, de nyilván bizonyos esetekben, amikor egy modernizálásról van szó, akkor adott esetben akár el is lehet térni.

Mindezek alapján azt mondom, hogy alapvetően ez a jogszabály főleg pozitív előrelépéseket tartalmaz.

Nyilván azokat a modernizációs törekvéseket valószínűsíti meg, amelyek az elektronikus nyilvántartásban, az elektronikai fejlődésben megvalósulnak mind Magyarországon, mind az egész világon, illetve az Európai Uniónak azokat az ajánlásait ülteti át a magyar joggyakorlatba, amelyeknek egyébként is - mint európai uniós tagállamnak - kötelezettségünk a bevezetése, azoknak az irányelveknek a magyarországi jogszabályokba való beültetése.

Mindezek alapján azt gondolom, hogy ez a jogszabály nem tartalmaz olyan szempontokat, amelyek alapján ez ne lenne támogatható. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. A következő vezérszónokunk Vejkey Imre, aki a KDNP képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
dr. Gyüre Csaba váltja fel.)*

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai tényhelyzet az, hogy az állami, a társadalmi és a gazdasági életben szerepet játszó jogi személyek adatai több különböző hatóság által vezetett, egymástól eltérő nyilvántartási rendszerben szerepelnek. A fentiek okán tényhelyzet az is, hogy az egyes nyilvántartások nincsenek összehangolva, azok nemhogy egy felületen nem érhetőek el, hanem van olyan nyilvántartás is, amelyik semmilyen publikus felületen nem érhető el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiek okán nincs egy olyan portál, ahonnan valamennyi jogi személyre vonatkozó adatlekérés indítható lenne. Így jelenleg az érdeklődők tájékozottságán múlik, hogy milyen jogi személyekre vonatkozó információkat érnek el. A publikusan hozzáférhető adattartalom tehát meglehetősen korlátozott, ezen változtatnunk kell. Mindezen tények azt mutatják, hogy a jelenlegi nyilvántartási és információszolgáltatási háttér nem képes a digitalizációs elvárás szerinti napi információszolgáltatásra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti helyzetet súlyosbítja, hogy a jogi személyeket átfedő nyilvántartások között leggyakrabban nincs átjárhatóság. Az adatokat eltérő formában és eltérő struktúrában tárolják, az adatszolgáltatás pedig egymástól különböző, teljesen független platformokon, különböző technikai megoldások használatával történik. Az eltérő logika, az eltérő adattartalom és az eltérő adatstruktúra következtében a jogi személyek nyilvántartásai jelenleg hatékonyan nem kapcsolhatók össze. Ez a helyzet házánk gazdasági versenyképességére negatív hatással van, ezért fontos, hogy egy egységes és bárki által hozzáférhető struktúra kerüljön kialakításra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezen tényekből egy következtetés vonható csak le, mégpedig az, hogy a jogi személyek egységes nyilvántartását mielőbb

meg kell valósítanunk. A megvalósítása során érvényesülniük kell a nyilvántartások hierarchiájának és a strukturált adatok alapelveinek a változáskövetés alapelveivel együtt. Rendkívül fontos, hogy az adatváltozások során is biztosítsuk mind a hatályos, mind pedig a historikus adatok hitelességét és sérthetetlen-ségét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem kívánva megismételni azt, amit expozéjában már államtitkár úr, illetve a Fidesz részéről képviselőtársam elmondott, annyit akarnék kihangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat célja tehát az, hogy a különböző hatóságok által vezetett, egymástól eltérő nyilvántartási rendszerben szereplő jogi személyek adatai egységes nyilvántartásban szerepeljenek. A KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/16206. számú törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólalónk Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttem szóló képviselők igen részletesen ismertették ezt a javaslatot, államtitkár úr expozéja is igen kimerítő volt és részletes. Gyüre Csaba képviselőtársam kifejezetten pontos és nagyon jó szakmaiságú, nyilván tőle megszokhattuk, hogy nagyon mély szakmaiságú, jó hozzászólást tett. Én semmiképpen nem szeretném az időt rabolva megismételni ezeket a gondolatokat. Nyilván egy ilyen egységes jogiszemély-nyilvántartás üdvözlendő, támogatandó, támogatjuk is. Az adminisztratív terhek csökkentése, a gyorsabb eljárás mind-mind olyan célok és olyan célkitűzések, amelyek, azt gondolom, pozitívak.

Lehetne megfogalmazni, és indokolt is, mondjuk, kodifikációs észrevételeket, problémákat, ugyanakkor én a felszólalásomban egyetlen dologra szeretnék szorítkozni, konkrétan egy módosító javaslatot nyújtottunk be, és ezt szeretném ismertetni. A nyilvántartási irat nem nyilvános kezelése iránti eljárás megteremtése kérdéses a számunkra, és erre vonatkozóan egy módosító javaslatot nyújtottunk be kettő pontban. A törvényjavaslat szerint kérelmet a szervezet, illetve az előtársaság is - vagy ideértve az előtársaságot is -, továbbá az terjeszthet elő, akinek jogos érdeke fűződik a nyilvántartási irat nem nyilvános kezeléséhez. A kérelemnek tartalmaznia kell azt, hogy milyen okból kéri a nyilvántartási irat nem nyilvános kezelését, továbbá a kérelmező jogi érdeke fennállását alátámasztó tényeket, bizonyítékokat, és a bíróságnak a kérelemről mindössze egy munkanapon belül kell döntenie.

A javaslat ugyanakkor nem ad támpontokat arra, hogy milyen érdekek lehetnek jogos érdekek, amelyek megléte esetén a bíróság kedvezően fogja elbírálni a kérelmet, azaz nem adja meg a szempontrendszer,

amely alapján a bíróság a döntését meg fogja hozni. Ugyancsak probléma, hogy nemcsak a szervezet kérheti a nyilvántartási irat nem nyilvános kezelését, hanem az is, akinek jogos érdeke fűződik hozzá, ugyanakkor a törvényjavaslat ezt az esetkört egyáltalán nem kezeli, nem ad szabályokat arra az esetre, ha a szervezet maga is ellenezné a nyilvántartási irat nem nyilvános kezelését. S a megalapozott bírósági döntést már eleve az ellehetetleníti, hogy rendkívül rövid, egynapos határidő van. Úgyhogy mi olyan jellegű módosító javaslatot nyújtottunk be, amely ezt az eljárást ebből a törvényjavaslatból számúzné, törölné.

Úgyhogy ezzel együtt a kormány figyelmébe és a kormánypárti képviselőtársaim figyelmébe ajánlom ezt a módosítást, és a továbbiakban pedig nyilván nem kívánom megismételni azokat az amúgy egyébként sok pozitív elemre utaló hozzászólásokat, amiket már hallottak az előttem szóló képviselőktől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a frakcióknak a támogató hozzászólásokat, kérem, hogy majd a további vita során, a bizottsági üléseken és a szavazásnál is támogassák az előterjesztést.

A módosítót természetesen majd tanulmányozzuk, és a bizottsági ülésen nyilatkozni fogunk rá képviselő úr részére. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására pénteken, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16207. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót ismét Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években számos új, nagy jelentőségű kódex született, amelyek közül kiemelkedik a

polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény. A Ptk. Harmadik könyvének új szabályozási megoldását élénk szakmai diskurzus övezte. Különösen a gazdasági társaságok tekintetében volt kiemelten vizsgált kérdés, hogy a jogi személyek körében a korábbi kógens jellegű szabályozást felváltó diszpozitív szemléletű megközelítés nem fog-e zavart okozni a gazdasági társaságok működésében.

A kezdeti értelmezési viták mára megszűntek, és visszatekintve az elmúlt évekre, kijelenthető, hogy a jogi személyekre vonatkozó szabályozás kiállta az idő, a jogi szakma és a gyakorlat próbáját. A több mint félmillió magánjogi jogi személynek a Ptk. hatálya alá rendeződése sikeresen megtörtént. A rugalmas szabályozás jogi és versenyképességi szempontból is előremutató megoldásnak bizonyult.

A Ptk. Harmadik könyvének átfogó vizsgálatára eddig nem került sor. A civil nyilvántartási szabályokhoz kapcsolódóan csupán az egyesületekre vonatkozó rész került módosításra 2016-ban. A Ptk. Harmadik könyve most benyújtott módosításának kidolgozását részletes szakmai munka előzte meg, amelyben részt vettek bírások, gyakorlati szakemberek és elméleti szakértelműek is. A módosítások egy része szoros kapcsolatban áll a jogi személyek nyilvántartására vonatkozó, jelen törvényjavaslattal együtt beterjesztett T/16206. számú törvényjavaslattal.

Tisztelt Ház! A javaslat minden elemének bemutatására most nem kerülhet sor, így azokat az elemeket kívánom ismertetni, amelyek kiemelt érdeklődésre tarthatnak számot.

A Ptk. hatálybalépése óta napirenden lévő probléma, hogy a korlátozott felelősségű társaságok esetében a taggyűlés, a részvénytársaságok esetében a közgyűlés eredménytelensége miatt megismételt taggyűlés és közgyűlés közötti időtartamra vonatkozó előírás kógens, azonban e törvényi korlát a gazdasági társaságokra, a tagokra, és a részvényesekre adminisztratív terhet ró, és egyben jelentős költséget is hárít. A javaslat ezért megszünteti a minimális időköz kógens jellegét, ezáltal nem lesz akadálya annak, hogy a létesítő okirat akár úgy rendelkezzen, hogy a taggyűlés, a közgyűlés és a megismételt ülés azonos napon is megtartható legyen. Biztosan állítható, hogy ezt a könnyítést az érintett társaságok üdvözölni fogják.

A jelenleg hatályos szabályozás szerint, ha a közkereseti társaság működése során a társaságnak nem marad legalább két tagja, vagy betéti társaság esetén nem marad legalább egy beltagja és legalább egy kültagja, akkor a társaságnak hat hónapon belül új tagot kell bejelentenie a cégbírósághoz. Ellenkező esetben a társaság a törvény erejénél fogva megszűnik. Ha a tag halála miatt alakul ki e helyzet, az sajnos a gyakorlatban sokszor ahhoz vezet, hogy a társaság e szabály miatt a törvény erejénél fogva megszűnik, mert a társaságban maradó tag vagy tagok, illetve az örökösök abban a hiszemben vannak, hogy a hagyaték átadása után kell csak a társasági jogi helyzetet rendezni. Bár e szabály hagyományosnak tekinthető a társasági jogban, a joggyakorlatba beágyazódni mégsem tudott.

E szigorú szabályozás fenntartására nincs is szükség, mert e társasági formák is jogi személyé váltak a Ptk. hatálybalépésével.

A személyegyesítő jellegre épülő szabályozás megtartása ellenére e társasági formák jogi személy mivolta olyan többletet jelent, amely már nem indokolja, hogy a társaság léte ilyen szorosan kötődjön a tagsági jogviszonyhoz. A javaslat ezért az ismertetett tagsági helyzethez a törvény erejénél fogva történő megszűnés jogkövetkezményét nem kapcsolja, hanem a jövőben törvényességi felügyeleti eszközökkel biztosítja a törvényes működés helyreállítását, az új tag belépését és cégbírósági bejelentését.

Betéti társaság esetében fontos új rendelkezés, hogy ha a társaságnak nem marad beltagja, akkor a szabályos működés helyreállításáig felmerült tartozásokért a kültag a beltagra vonatkozó szabályok szerint, vagyis korlátlanul felel. Ebben az időszakban ugyanis a kültag hozza meg a társaság működésével kapcsolatos döntéseket, ezért indokolt, hogy azokért felelősséget is vállaljon.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat több ponton racionalizálja a gazdasági társaság gazdálkodását, vagyoni helyzetét, valamint a tagok üzleti döntéseit befolyásoló anyagi jogi rendelkezéseket. A javaslat a nyilvánosan működő részvénytársaságok kivételével bármely társasági forma esetében alkalmazható jogintézménnyé teszi a pótbefizetést, amely a gazdasági társaság fizetőképességének megőrzésére szolgáló hatékony eszköz. A pótbefizetés immár általánossá váló rendelkezéseinek változtatni csak annyiban kell, hogy az egyszemélyes társaság esetén a lehető legrugalmasabb megoldást kell biztosítani, vagyis egyértelművé kell tenni, hogy az egyszemélyi tag a létesítő okirat külön felhatalmazása nélkül is hozhat pótbefizetési határozatot. Ebben az esetben ugyanis a tag magára nézve rendelkezik pótbefizetési kötelezettségről.

A javaslat a korlátozott felelősségű társaságoknál érvényesülő úgynevezett tőkefeltöltés szabályát is észszerűsíti. A Ptk. rendelkezése ma nem zárja ki azt, hogy a társasági szerződés a tagok pénzbeli betétjének befizetésére 10, de akár 20-25 év fizetési határidőt biztosítson. Ilyen szerződéses kikötésekre sajnos van is példa. Ez azonban nyilvánvalóan ellentétes a szabály céljával, és nem szolgálja sem a társaság, sem a hitelezők érdekeit. A javaslat fenntartja annak lehetőségét, hogy a tag egészben vagy részben a neki járó osztalékból egyenlítse ki a törzsbetételre vállalt befizetési kötelezettségét, azonban ennek végső határidejét a cégalapítást követő második teljes üzleti év végével határozza meg. Ez az a végső határidő, amely alatt a tagnak be kell fizetnie a társaság részére a vállalt pénzbeli betétjét, akár osztalékból, akár tényleges befizetéssel.

Jogi nüánsznak tűnő változás azonban a korlátozott felelősségű társaság tagjának befektetéseit befolyásoló kiemelt jelentőségű módosítás, hogy a jövőben egy tagnak több törzsbetétje, ezáltal több üzletrésze is lehet a korlátozott felelősségű társaságban. Ez a módosítás ugyanis számos lehetőséget nyit meg a tagok

előtt. Jelenleg nehézséget jelent, hogy nem lehet az üzletrésznek csak egy részét zálogjoggal terhelni, illetve a tag további befektetési hajlandóságát is befolyásolja, ha a társaságban lévő üzletrésze már zálogjoggal terhelt. Ebben az esetben ugyanis a további befektetése révén növekvő üzletrészének egésze lesz zálogjoggal terhelt, nem tud tehát tehermentes befektetési döntést hozni. A társasági döntéshozatalt nem befolyásolja a törzsbetétet érintő változás, mert a tag a társasággal szemben egy tagnak számít, vagyis valamennyi üzletrészéhez tartozó összesített szavazatszámmal, egy tagként szavaz.

Tisztelt Ház! A javaslat azon rendelkezései, amelyek 2023 júliusában lépnek hatályba, a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló T/16206. számú törvényjavaslatához kapcsolódnak. Az új eljárási szabályok szemléletbeli változást vezetnek be a bírósági nyilvántartási eljárásban. Az új szabályozás kiemelt célja, hogy a nyilvántartásba vétel és a változásbejegyzés során a bíróság a bejegyzéshez szükséges kötelező feltételeket és a létesítő okirat kógens rendelkezéseit vizsgálja, azonban a létesítő okiratnak a tagok szerződéses szabadsága körébe eső rendelkezéseit ne bírálja felül. E szemléletváltás következménye az, hogy a létesítő okirat érvénytelenségi szabályait is új szemszögből kell a jövőben megközeleltetni.

Továbbra is garanciális alapelv marad, hogy a nyilvántartásba történő bejegyzés után a létesítő okirat érvénytelensége miatt a jogi személyt nem lehet visszamenőlegesen törölni, és ezzel a bejegyzését meg nem történtté tenni. A jelenlegi nyilvántartási szabályok mellett sem garantálja a nyilvántartó bíróság bejegyző végzése, hogy a létesítő okirat vagy annak módosítása érvénytelen rendelkezést nem tartalmaz. Ugyanakkor a jelenlegi szabályozásban a létesítő okirat módosításának megtámadása határidőhöz kötött. A javaslattal megszűnik a létesítő okirat rendelkezéseinek megtámadhatóságára vonatkozó időbeli korlát, hiszen közérdek fűződik ahhoz, hogy a jogi személyek ne működjenek érvénytelen rendelkezést tartalmazó létesítő okirattal. Ezalól csak a nyilvánosan működő részvénytársaságok képeznek kivételt, mert esetükben továbbra is érvényesülni fog a megtámadási határidő.

Az új megoldás egyensúlyba hozza a jogbiztonság és a jogi személy működésének stabilitásához fűződő érdekeket azáltal, hogy kimondja az érvénytelenség megállapításának ex nunc hatályát. Ez azt jelenti, hogy a bíróság a perben az érvénytelenség jogkövetkezményét a jövőre nézve vonja le, ezáltal garantálja a forgalom biztonságát is. A perbíróság kizárólag akkor dönthet visszamenőleges hatállyal az érvénytelenség megállapításáról, ha a jogbiztonság követelményei nem sérülnek.

Az érvénytelenségi szabályok mellett a nyilvánosan működő részvénytársaság létrejöttéhez kapcsolódó szabályok is változnak majd az új nyilvántartás szabályok életbelépésével együtt. 2023 júliusától a Ptk. és az új nyilvántartási szabályok értelmében a

zártkörűen működő részvénytársaság formaváltása esetén a nyilvántartó bíróság először bejegyzi a nyilvánosan működő részvénytársaságot, és a bejegyzéstől számított egy év áll rendelkezésre, hogy a nyilvánosan működő részvénytársaság legalább egy részvénytársaságát a tőzsdére bevezesse. Ez a megoldás megfelel a tőkepiac elvárásainak is.

(14.30)

Tisztelt Ház! A javaslat az előzőekben említetteken túl további előremutató, a gyakorlati jogalkalmazást segítő módosításokat tartalmaz, azonban ezen rendelkezések bemutatására most nem kerül sor. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fenti célokkal egyetértve fogadja el a törvényjavaslatot. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kovács Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A benyújtott, T/16207. számon előttünk fekvő törvényjavaslat a polgári törvénykönyv módosításáról szól, pontosabban: a Ptk. jogi személyekről szóló Harmadik könyvének a módosítását helyezi kilátásba. Megjegyzendő, hogy ez a javaslat szoros összefüggésben áll az imént tárgyalt, a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló törvényjavaslattal is.

Előjáróban megjegyzendő, hogy a polgári törvénykönyv feladata a magánjogi személyek szabályozása körében kettős. Egyrészt meghatározza azokat a normatív feltételeket, mint például a jogi személy fogalma, az adott jogiszemély-típus fogalmi elemeire vonatkozó szabályozások. Ezek érvényesülése esetén a szerződéses viszonyból, az alapító okirati jognyilatkozatából az alapítótól elkülönült, önálló jogi személy jön létre, vagyis ezek a rendelkezések teszik ki a jogi személyekre vonatkozó jog fundamentumát. Másrészt pedig arra az esetre, ha a jogi személy működését, a szervezetét, a tagok egymás közötti és a jogi személyhez fűződő viszonyát nem kívánja szabályozni, akkor biztosít egy olyan működési szabályrendszert, amely bemutatja és egyben szabályozza a jogi személy általános modellértékű működését.

Amennyiben az utóbbi esetben a tagok el kívánnak térni a polgári törvénykönyv rendelkezéseitől, akkor a törvény kimondja, hogy a jogi személy tagjai, illetve alapítói nem térhetnek el az e törvényben foglaltaktól, ha az eltérést e törvény tiltja, vagy az eltérés a jogi személy hiteltelőséget, munkavállalóinak vagy a tagok kisebbségének jogait nyilvánvalóan sérti, vagy a jogi személyek törvényes működése feletti felügyelet érvényesülését akadályozza - eddig a jogszabály idézete. Ez a rendelkezés jelöli ki tehát a szerződéses szabadság határait.

Annak ellenére, hogy a Harmadik könyv szabályozási rendszere többségében bevált, a joggyakorlat által kéréselt szabályozási javaslatok mégis indokolták tették az előttünk fekvő módosítások megszületését. A törvényjavaslat biztosítani kívánja ugyanis azt, hogy a jogi személyek joga, azon belül pedig kiemelten a társasági jog koherenciája és stabilitása tovább erősödjön.

Tisztelt Képviselőtársak! Bár az államtitkár úr már megtette, szeretném megerősíteni én is, hogy a törvénytervezet lényegi elemei a különböző társasági formák szabályozását érintik. Elsődlegesen azt szeretném kiemelni, hogy a javaslat lehetővé kívánja tenni azt, hogy a jövőben a bíróság előtt érvénytelenség címen a jogi személy létesítő okiratának egyes rendelkezéseit, módosítását határidő nélkül lehessen majd megtagadni. A cégeljárás új rendszere ugyanis nyomatékos hangsúlyt fektet arra, hogy a nyilvánartásba vétel során a bíróság a tagok hatáskörébe tartozó, a szerződéses szabadság körébe eső kérdésekbe ne szólhasson bele.

A módosítás értelmében immár normatív úton is rögzítésre kerül, hogy az érvénytelenség bírósági megállapítása ex nunc hatállyal történik majd, azaz a döntéstől, nem visszamenőlegesen. A kilátásba helyezett módosításoknak köszönhetően a pótbefizetés általános társasági jogi eszközzé válik. Mivel eddig kizárólag a korlátolt felelősségű társaság esetében beszélhetünk a pótbefizetés intézményéről, a jövőben a nyilvánosan működő részvénytársaságok kivételével valamennyi társasági forma élhet majd ezzel a lehetőséggel.

Figyelemre méltó a hagyományosan személyegyesítő jellegű társaságok, azaz a közkereseti társaság és a betéti társaság esetében a törvény erejénél fogva, azaz ipso iure történő megszűnés eltörlése, amely helyett a vállalkozás megmentését célzó megoldást kíván bevezetni a jogalkotó. A kkt. és a bt. esetében a tagsági jogviszony elsődlegesen a tag személyéhez kötődik és csak másodsorban vagyoni jellegű. A természetes tag halálával a tagsági jogviszony megszűnik, az nem öröklődik, a társaság azonban köteles elszámolni az elhunyt tag örökösével.

A benyújtott javaslat azt a téves jogi feltevést kívánja kiküszöbölni, miszerint a társaság azért szűnik meg a törvény erejénél fogva, mert a maradó, illetve a belépő tagok - ezek általában, jellemzően az örökösök - úgy vélik, hogy a közjegyzői hagyatékátadó végzéssel egyúttal megtörténik a tagváltás is. A módosítás fenntartja a hat hónapos tagbejelentési kötelezettséget, azonban e határidő jogvesztő jellegét megszünteti, a törvényes működést pedig törvényességi felügyeleti eljárásban állítja helyre.

A kft. vonatkozásában számos módosító szándékot olvashatunk a javaslat szövegében, amely a következő. Pontosításra kerül a tőkefeltöltési szabály, amely egyrészt megakadályozza azt a gyakorlatot, hogy a tagok olyan távoli határidőt állapítsanak meg a teljes pénzbeli, vagyoni hozzájárulás szolgáltatására, amely már kétségesse teszi a kötelezettségvállalásuk komolyságát. Másrészt pedig két teljes üzleti év

áll majd a társaság rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy saját maga termelhesse ki a szükséges jegyzett tőkét. Egy tagnak több üzletrésze is lehet, valamint a megismételt taggyűlés merev szabályozása helyett a módosítás eltérést engedő szabályként tartja meg azt, hogy mennyi időnek kell eltelnie az eredeti és a megismételt ülés között.

A részvénytársaságra vonatkozó szabályozás módosítását a versenyképesség növelése indokolta, mégpedig oly módon, hogy cégjogi akadályoktól mentes tőzsdei céggé történő alakulást tesz lehetővé azáltal, hogy a nyilvánosan működő részvénytársaság bejegyzését lehetővé teszi még a részvények tőzsdei bevezetése előtt, azzal a kitételrel, hogy a társaságnak a részvények tőzsdei bevezetését egy éven belül biztosítani kell.

Tekintettel arra, hogy önmagában nem fűződik érdek ahhoz, hogy a részvények legalább fele törzsrészvény legyen, a módosítás hatályon kívül helyezi a törzsrészvény és egyéb részvények arányára vonatkozó rendelkezéseket. A megismételt közgyűlés diszpozitív szabályozására pedig a korlátolt felelősségű társaságnál elmondottak lesznek az irányadók.

Tisztelt Országgyűlés! A polgári törvénykönyv 2014. március 15-ei hatálybalépése óta eltelt esztendő alatt a Ptk. hatálya alá rendeződés a jogi személyek esetében sikeresen megtörtént. A szerződéses szabadságra épülő szemlélet és a rugalmas jogi keretek egyaránt a társasági jog versenyképességi garanciáját jelentik. A jogi személyek joga diszpozitív szemléletének fenntartása mellett elengedhetlenné vált a joggyakorlat által kimunkált javaslatokat a Ptk. rendszerébe illeszteni, ugyanis azok tovább erősítik a társasági jog stabilitását, valamint a versenyképességet.

Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslatot, annak indokai alapján és a jövőbe mutató, előremutató javaslatai alapján kérem a képviselőtársakat is, hogy tegyék ugyanezt, támogassák az előterjesztést. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólalónk Gyüre Csaba, aki a Jobbik képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Megszokhattuk azt, hogy ha az Igazságügyi Minisztérium idehozott nekünk egy igazságügyi tárgyú törvényjavaslatot, akkor általában salátatörvényeket kaptunk, amiben tíz, húsz, száz, kilencven, mikor mennyi törvény került módosításra, volt, amikor volt közte néminemű megfelelés vagy egyformaság, másrészt semmilyen összeköttetés nem volt ezek között a jogszabályok között.

Most legalább üdvözlendő *(Dr. Kovács Zoltán: Egy füst alatt!)*, hogy egy ilyen fontos jogszabálynál, mint a polgári törvénykönyvnek a módosítása, ezt nem salátában kaptuk meg. Úgyhogy ezt most éppen mint

kifejezetten pozitív tényt kívánom elmondani, hogy örülünk neki, és jó lenne, hogyha a jövőben is sok minden így történne, mint ahogy ennek az idehozatala volt.

(14.40)

A másik kérdés az, hogy vajon bírálható vagy dicseendő az, ha nem olyan túl sokkal, néhány évvel az új jogszabály idehozatala és elfogadása után belenyúlunk és módosítgatunk benne. Én azt gondolom, fontos az, hogy kövessük azt a tapasztalatot, amit a jogalkalmazás megad nekünk, jogalkotóknak, elmondja, hogy mik azok a szempontok, amik jól érvényesültek ebben a jogszabályban, mik azok, amik rosszul. S egy új jogszabálynál el kell fogadni azt is, hogy tökéleteset alkotni nem mindig lehet, ezért szükség van toldozgatásokra-foldozgatásokra. Nyilván ezt meg lehet fogalmazni úgy is, hogy itt látszik, hogy rossz volt az a jogszabály, hiszen már néhány év múlva hozzányúlunk, és jelentős módosítások vannak rajta.

Azt mindenesetre el kell ismerni, fontos kérdés az, hogy kövessük a jogszabályok üzenetét, a jogszabályok érvényesülését, azt, hogy a jogalkalmazóknak mi a véleményük, és különösen nagy feladat hárul ezzel kapcsolatban a bíróságokra, valamint az ügyvédségre, az ügyvédi kamarára. Az ő véleményük különösen fontos. S nagyon örülök annak, hogy e tekintetben nagyon nyomatékosan került figyelembevételre mind a bíróságok szakmai tapasztalata, mind az ügyvédek szakmai tapasztalata a polgári perrendtartás hibáinak is már a részleges kiküszöbölésében. Én azért úgy látom, hogy ott sokkal nagyobbak a problémák és nagyobbak voltak a problémák, de még jelen pillanatban is azok, és már ott is jelentős részben hozzányúltunk a polgári perrendtartáshoz, és ott is változások történtek. Itt is egy fejezethez nyúlunk hozzá, és azt gondolom, hogy nagyon fontos a gyakorlati tapasztalat átültetése, a jogalkotóknak figyelemmel kell lenniük erre.

Azt, hogy mivel is foglalkozik ez a törvényjavaslat és mik a módosítások, én nem szeretném részletesen végigmondani, hiszen mind államtitkár úr, mind pedig a Fidesz vezérszónoka ezt már elég részletesen ismertette. De azért néhány dolgot példálózó jelleggel szeretnék belőle kiemelni. A jogi személy létesítő okirata érvénytelenségi szabályainak a pontosítása egy fontos dolog, és fontos dolog az, hogy ezek a jövőben egyértelműbbek legyenek, és jobban lehessen ezeket alkalmazni. A jogi személyek felügyelőbizottságának egyes részletes szabályait is módosítja ez a jogszabály, egyértelműsíti, hogy kik jogosultak perindításra egy döntéshozó szerv határozata ellen, például egy gazdasági társaságnál. A gyakorlati tapasztalat mindenképpen azt mutatja, hogy az sajnos nagyon gyakori, amikor egy-egy társaság határozata ellen, de ugyanez a civil szervezeteknél is fennáll, amikor egy-egy határozat ellen az a tag, aki sérelmesnek tartja, pert indít, jogorvoslatot kér a bíróságoktól. Fontos, hogy e szabályok alapján gyorsan és biztonságosan lehessen ezeket a pereket megindítani. És szabályozza a gazdasági társaságok pótbefizetési intézményét is.

Itt szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy egy nagyon fontos új dolog jelenik meg, amikor is a teljes pénzbeli befizetés nem szükséges a társaság alapításakor. Eddig is volt erre lehetőség, azonban most már egyértelműen megfogalmazza a jogszabály, hogy a felosztható nyereségből ez majd a következő években befizethető lesz. Azt gondolom, hogy ez egy nagy előrelépés. Ez mindenféleképpen egy fontos szempont, hiszen ma, amikor nagyon sokan szeretnének vállalkozni, szeretnének valamiféle vállalkozói tevékenységet folytatni, és nem áll rendelkezésükre akkora induló vagyon, amivel el tudnak indítani egy társaságot, akkor ha lehetőséget kapnak, hogy egy-két éven belül fizessék ezt be, és azt megtehetik a kft. nyereségből, osztalékából, az mindenféleképpen egyrészt a társadalomnak, másrészt a vállalkozóknak és a magánszemélyeknek is az előnyére válik, és mindenkinek könnyebbé válik ezáltal a társaság megalapítása. Ez is egy üdvözlendő szempont.

A tagsági viszony megszűnése esetén az elszámolás szabályainak a pontosítása megint fontos kérdés, hiszen nagyon sok esetben ebből nagyon komoly elszámolási perek szoktak keletkezni, amelyek gyakran évekig húzódnak, és komoly szakértői feladatokat jelentenek ezeknek a kiszámítása. A mai napon lesz még egy olyan törvényjavaslat, amikor ehhez kapcsolódóan fogjuk az elhúzódozó polgári peres eljárások miatti pereket, az ebből fakadó vagyoni igényeket tárgyalni. Tehát amikor ezeket megpróbáljuk megelőzni, akkor az mindenféleképpen egy üdvözlendő szempont.

Ha a közkereseti társaságok esetén a társaság tagjainak a száma egy főre csökken, ezt is egyértelműsíti. Ezzel kapcsolatban is merültek fel korábban jogértelmezési problémák. Egyértelműsíti ez a törvényjavaslat a tagi felelősséget, a pénzbeli hozzájárulás szolgálatátának a szabályait, aztán az üzletrészhez kapcsolódó jogokat és kötelezettségeket is úgy mond finomszabályozza ez a törvényjavaslat, amely megint egy nagyon fontos szempont a gazdasági környezet alakításához és azon belül a jogbiztonsághoz és a jogérvényesítéshez.

Azt gondolom, ha nem politikai alapon történik a törvényalkotás, hanem kifejezetten a szakma szakmai érvei kerülnek ide egy szakmai alapon létrejövő alaptörvényhez, az mindenféleképpen üdvözlendő, és azt gondolom, hogy abban az esetben, amikor ilyen törvényjavaslatokkal találkozunk, és valóban szakmai javaslatok hangzanak el, és valóban a szakma tapasztalataira figyelemmel alakítja ki a minisztérium a javaslatait, az mindenképpen támogatandó. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vejkey Imrének, aki a KDNP képviselőcsoportjának a véleményét ismerteti. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény

Harmadik könyvének módosítását célozza, az elmúlt évek joggyakorlata alapján felmerült gyakorlati kérdések megoldását szolgáló változtatások átvezetésével. A törvényjavaslat által tovább erősödik a jogi személyek joga, azon belül is a társasági jog koherenciája és stabilitása. A Ptk. ezen módosítása összefüggésben áll a jogi személyek nyilvántartásáról és nyilvántartási eljárásáról szóló T/16206. számú törvényjavaslattal, melyet az előző napirendi pontban már tárgyaltunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Figyelemmel arra, hogy Völner Pál államtitkár úr expozéjában, illetve Kovács Zoltán fideszes képviselőtársam a vezérszónoklatában már részletesen ismertette a törvényjavaslatot, ezért én a következőkben a javaslat főbb pontjaira hívnám föl a figyelmet. Egyrészt arra, hogy a jogi személy létesítő okiratának érvénytelenségére vonatkozó szabályok módosulnak úgy, hogy a jövőben a bíróság előtt érvénytelenség címén a létesítő okirat egyes rendelkezéseit határidő nélkül lesz mód megtámadni. E rendelkezéssel kapcsolatosan kiemelendő, hogy ez az anyagi jogi változás szoros összefüggésben van az imént már mondott T/16206. számú törvényjavaslattal.

Másrészt fontos változás, hogy a pótbefizetés általános társasági jogi eszközzé válik. Nyilvánosan működő részvénytársaság kivételével minden társadalmi forma élhet majd a pótbefizetés lehetőségével, nem csak a korlátozott felelősségű társaságok.

Harmadrészt fontos változás, hogy a közkereseti társaság és a betéti társaság megszűnése a törvény erejénél fogva törlésre kerül, megszűnés helyett a vállalkozás megmentését célzó megoldás kerül bevezetésre.

Negyedrészlet fontos változás, hogy a korlátozott felelősségű társaság esetében úgynevezett tőkefeltöltés szabály 3:16. § módosításra kerül. A törvényjavaslat ezáltal megakadályozza azt a rossz gyakorlatot, hogy a tagok olyan távoli határidőt határozzanak meg a teljes pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatására, amely már kétséges teszi a tagok pénzszolgáltatási kötelezettségvállalásának komolyságát és ezáltal a gazdasági társaság tőkeegyesítő jellegét is.

(14.50)

A törvényjavaslat fenntartja az eredeti jogalkotói szándékot, amely szerint a társaság maga kitermelheti a szükséges jegyzett tőke összegét, azonban észszerű időkeret között teszi ezt lehetővé: a törvényjavaslat két teljes üzleti évet biztosít a pénzbetét szolgáltatására.

Ötödöröszt: fontos változás, hogy a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy korlátozott felelősségű társaság esetében egy tagnak több üzletrésze is lehessen. A fentiek alapján egy kft. tagja egyrészt feloszthatja üzletrésztét úgy, hogy a felosztott üzletrészeknek ő a tulajdonosa, másrészt új üzletrész megszerzése esetén több üzletrésszel is rendelkezhet. Egy tagnak tehát több üzletrésze is lehet, de a társasággal szemben továbbra is egy tagnak fog számítani.

Hatodrészlet: fontos változás, hogy kft. esetén a megismételt taggyűlés, továbbá részvénytársaság esetén a megismételt közgyűlés kógens szabályozása helyett a létesítő okiratban a felek szabadon dönthetnek arról, hogy akár aznap megtartható megismételt ülés legyen.

Hetedöröszt: fontos változás a cégjogi akadálytól mentes tőzsdéi céggé történő átalakulás lehetővé tétele.

Végül nyolcadrészt: fontos változás a törzsrésztvény és egyéb részvények arányára vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/16207. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmeiket. (Dr. Kovács Zoltán és dr. Völner Pál tapsol.)

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Varga László, aki az MSZP képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Jegyző úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilván itt is egy nagy terjedelmű kódex módosításáról van szó, amely sok területet érint, de ahogy elhangzott itt előttem, ezek a változások alapvetően a Harmadik könyvhöz, a jogi személyek szabályaihoz kötődnek. Azonban nem jelentenek elvi jellegű változást abban az értelemben, hogy a Ptk. eddigi jogi személyekkel kapcsolatos felfogását ez a módosítás sem változtatja meg. Többen előttem elemeztek a módosításból részeket, én ezeket nem mind ismételném meg, de mégis engedjék meg nekem, hogy néhány részletre kitérjek, és korlátozottan, de pár kérdést is megfogalmazzak azért.

Egyrészt nyilván a módosítás egyik célja a gyakorlatban felmerülő félreértések kiküszöbölése a Ptk. szövegének pontosításával. Tehát ilyen értelemben nyilván ez egy szakmai gyakorlati jellegű javaslat, és pontosan ezért a gyakorlatban felmerülő problémákat is kezel, szabályokat alakít át oly módon, hogy az jobban illeszkedjen a gyakorlati igényekhez, tapasztalatokhoz.

Ezek közül az egyik leglényegesebb talán, hogy a javaslat átfogó módon valamennyi, jogi személy irányítását végző testület vonatkozásában elhagyja azt a klauzulát, amely eltérést nem engedőnek minősíti a szótöbbségen alapuló döntéshozatalt. Ez nem azt jelenti, hogy a kisebbség a jövőben érvényes döntést hozhatna, nyilván ez a logikával szembeálló gyakorlat a jövőben is törvénytelen lesz; pusztán arra ad lehetőséget a Ptk., hogy azokban az esetekben, amennyiben a testület bármely tagjának valamilyen oknál fogva több szavazata vagy súlyozott szavazata van, abban az esetben erre a körülményre figyelemmel lehessen a döntést meghozni. Tehát nyilván itt akár olyan példákban is, amelyekben

mondjuk, egy adott igazgatóságban, mondjuk, egy öttagú igazgatóságban összesen van, mondjuk, 15 tagsági szavazat, de mondjuk, 10-et ebből kettő tag bír, akkor nyilván ez a kettő tag is tud ezzel a technikával döntést hozni, a másik három tag a régebbi szabályok szerint ilyen értelemben bojkotálhatta volna az üléseket.

A másik jelentős változás itt nyilván a pótbefizetés jogintézményében van, ezt többen elmondták előttem, csak nagyjából térnék ki rá. Nyilván ez alapján, ahogy elhangzott, a stabilitást, a fizetőképességük hatékonyabb biztosítását szolgáló eszközként, általános társasági jogi jogintézményként szabályozza a pótbefizetést. Ennek oka, hogy a kft.-k esetén bevált szabály egyébként az nyrt. kivételével a legtöbb gazdasági társaság esetén megfelelően alkalmazható, és a kft.-k körében látott sikerességére tekintettel ennek alkalmazása indokolt is. Ezzel akár lehet egyetérteni.

Végezetül a betéti társaságokra és a közkereseti társaságokra vonatkozó szabályozás is módosul. A javaslat megszünteti a közkereseti társaság és a betéti társaság törvény erejénél fogva történő megszűnését, figyelemmel arra, hogy ez a szabály ezen gazdasági társasági formák korábbi jogi személyiség nélküli gazdasági társaságként való működéséhez tapadt.

A kkt. és a betéti társaság jogi személyiségéből következik, hogy léte, működése elválik a tagoktól. Ennek a változtatásnak az oka egy alapvető tévedésen nyugszik, amelynek lényege, hogy a tagok, illetve a belépő tagok abban a téves hiszemben vannak, hogy a közjegyzői hagyatékátadó végzéssel taggá válnak ezekben a jogi személyi formákban, ez azonban nincs így. Ez a félreértés ezen jogi személyek megszűnéséhez vezetett sok esetben. A javaslat ezt orvosolja azzal, hogy nem mondja ki a bt. és a kkt. megszűnését az ilyen esetekben, de fenntartja a bíróság azon jogát, hogy ezeket a jogi személyeket felhívja a törvényes működés helyreállítására, ezzel kiküszöbölhető a korábban említett tévedés anélkül, hogy ezen jogi személyek érdekében fölöslegesen kárt okozna az állam. Alapvetően tehát ezzel is lehet egyetérteni.

Első látásra egyébként azt lehetne akkor mondani, hogy ez egy olyan csomag, amely kizárólag szakmai tárgyú, gyakorlati tapasztalatok motiválhatták a benyújtását, azonban kérdéses néhány passzus kapcsán, hogy mi lehet ennek az aktualitása. Itt azért az általam megkérdezett szakértőkben fölmerült az, hogy idesorolható akár a dunaiújvárosi Dunaferr helyzete is. A cég irányítása rendkívül bonyolult hálón keresztül történik, ahol a közvélemény igen nehezen lát arra rá, hogy melyik tulajdonos hány százalékos irányítási joggal rendelkezik; sokkal nagyobb probléma, hogy ezzel a magyar bíróságok is igencsak megküzdnek.

Jogos kérdésként merül föl, hogy ez a javaslat bármely formában kapcsolódik-e tehát a dunaiújvárosi helyzethez, illetve a Dunaferr helyzetéhez, érinteti-e a kohászati üzem működtetését vagy sem. Ha

erre tudna válaszolni államtitkár úr, azt megköszöném.

Kérem az elmondottak figyelembevételét. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy fontos kérdést tett fel Varga képviselő úr, nyilván erre várjuk a választ.

Összességében azt tudom elmondani nagyon-nagyon röviden, részletesen ismertették az előttem szólók a javaslatot, hogy mi igen gyakran fogalmazunk meg sokszor kemény kritikát az Igazságügyi Minisztérium jogalkotásának minőségével kapcsolatban, és jellemző itt, hogy szinte mindent salátatörvény formájában láthatunk, hogy így kerülnek az Országgyűlés elé, illetve jellemző, és egyébként ez erre a törvényjavaslatra is elmondható, hogy a törvény által előírt társadalmi egyeztetéseket szinte soha nem végzik el a törvényjavaslatok kapcsán. Ez most sem történt meg. Tehát úgy látszik, hogy ennek a feltételnek nem is kívánnak megfelelni, nem is tudtak, mondhatjuk, hogy szinte soha.

Ugyanakkor viszonylag ritka eset, hogy mi úgy látjuk, hogy egy törvényjavaslat alapvetően szakmai elemeket tartalmaz, mint ez, és hogy koherens és logikus módosítások vannak benne, így azt tudom mondani, hogy addig, míg a szavazás pillanatáig nem merül föl újabb kérdés részünkről, akkor az LMP frakciója ezt a javaslatot fogja tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, frakcióvezető úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Felteszem a kérdést, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner államtitkár urat, kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Csak röviden. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm, hogy szakmai előterjesztésként kezelték ezt a szakmai előterjesztést. Ígérem, hogy a bizottsági és a következő vitákban is ennek megfelelően fogjuk akkor vinni az ügyet, és kérem a javaslat támogatását. Köszönöm. *(Dr. Kovács Zoltán és dr. Vejkey Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **kényszertörlési eljárásra és a felszámolási eljárásra vonatkozó és kapcsolódó egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16205. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét szót adok Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

(15.00)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A 249/2020. számú veszélyhelyzeti kormányrendelet, majd annak rendelkezéseit megerősítve a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készületségről szóló 2020. évi LVIII. törvény alapján 2020 májusában a folyamatban lévő kényszertörlési eljárások felfüggesztésre kerültek. Ezen időponttól új kényszertörlési eljárások nem indultak, hanem ezen ügyek a kényszertörlést megelőző törvényességi felügyeleti eljárásban kerültek felfüggesztésre. A kényszertörlési eljárás szabályainak újragondolása időszerűvé vált. Ezen munka eredményét a most benyújtott törvényjavaslat tartalmazza.

A kényszertörlési eljárás 2012. évi bevezetése azt a célt szolgálta, hogy a cégbírósi törvényességi felügyeleti intézkedések sikertelensége után a jogszabályellenesen működő, illetve adószámmal nem rendelkező cégeket gyors eljárással vezessék ki a cégnyilvántartásból és a gazdaságból. A kényszertörlési eljárások száma évről évre nagyon magas. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a cégtulajdonosok sokszor nem is tesznek erőfeszítést annak érdekében, hogy jogszerű keretek között szüntessék meg a cégüket, hanem hagyják, hogy a cég törvényességi felügyeleti eljárás, majd kényszertörlés alá kerüljön. Úgy gondolják, hogy az állam, illetve a bíróság elvégzi helyettük a jogutód nélküli megszüntetéssel járó adminisztratív feladatokat. Ez viszont nem helyes. A jelen törvényjavaslat a kényszertörlési eljárás fő célján nem változtat, azonban erősíti az eljárás szankciós jellegét.

Tisztelt Ház! Nem történik változás a kényszertörlési eljárás megindításának okai körében, és abban sem, hogy az eljárás kezdetekor a cégbíróság a Cégléletről közleményt tesz közzé, amelyben felhívja a cég hitelezőit, hogy a cég vagyona vonatkozó információkat, továbbá a céggel szembeni követeléseket jelentsék be a cégbíróságnak. A bejelentési határidő azonban 60 napról 40 napra módosul. A cégbíróság a jövőben is bevonja az eljárásba a cég bejegyzett vezető tisztségviselőit, korlátolt felelősségű társaság és zártkörűen működő részvénytársaság esetében a többségi befolyással rendelkező tagot, egyéb esetben pedig a cégjegyzékbe bejegyzett tagokat. Bevonja továbbá az eljárásba a korábban bejegyzett tagokat és vezető

tisztségviselőket is, ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy a kényszertörlési eljárást megelőző két évben is fennállt a cég törvénytörő működése vagy mulasztása. E személyeket nevezi a javaslat összefoglalóan eltiltással érintett személyeknek. A cégbíróság a bejelentett követeléseket megküldi az eltiltással érintett személyeknek, akik érdemben vitathatják a bejelentett követeléseket. A hitelezők és az eltiltással érintett személyek nyilatkozatai alapján a cégbíróság dönt arról, hogy melyik követelés tekinthető vitatottnak és melyik nem vitatottnak. E kérdésnek a cég tartozásaiért fennálló felelősség körében van jelentősége az eljárás későbbi szakaszában.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat immár egységesen, egy helyen jeleníti meg a törvénytörő működésben való közrehatás vizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket. A cégbíróság írásbeli nyilatkozatok alapján, de akár személyes meghallgatáson tett nyilatkozatok, okirati bizonyítékok alapján vizsgálja, hogy az eltiltással érintett személyek az elvárható minden intézkedést megtették-e a cég törvénytörő működésének megszüntetése, a cég által megvalósított mulasztás pótlólagos teljesítése érdekében. Ha az eltiltással érintett személyt mulasztás terheli, a cégbíróság eltiltási intézkedést alkalmaz. Fontos új rendelkezés, hogy az eltiltott személy köteles a céggel szemben bejelentett, nem vitatott követelések megfizetésére, és e követelésekért felelősséggel tartozik. Több eltiltott személy esetében a felelősség egyetemleges.

Hangsúlyozni kell, hogy e jogkövetkezmény nem magánjogi, hanem közjogi alapokon áll majd fenn. Látni kell, hogy ez a szabály egy, a cégbíróság által alkalmazott, törvényben meghatározott szankció, amely a jogkövető magatartást hivatott elősegíteni. Fontos újdonság, hogy a cégbíróság eltiltást alkalmaz abban az esetben is, ha az eltiltással érintett személy nem működik együtt a cégbírósággal akár a kényszertörlési eljárásban, akár az azt megelőző törvényességi felügyeleti eljárásban. A jövőben tehát a cég tagjainak és vezető tisztségviselőinek passzív magatartása sem marad szankció nélkül, ugyanakkor ebben az esetben a követelésekért automatikusan nem felel az eltiltott személy.

Tisztelt Ház! A kényszertörlést érintő fontos változás az is, hogy a javaslat új viszonyrendszert alakít ki a kényszertörlés és a felszámolás között. A javaslat értelmében a cégbíróság megszünteti a kényszertörlési eljárást, és felszámolást kezdeményez, ha a céggel szemben bejelentett összkövetelés legalább 400 ezer forint, de akkor is, ha a cég vagyona legalább 400 ezer forint, és az eljárásban követelést jelentettek be. A céget felszámolják továbbá akkor is, ha a cég pénzkövetelésre irányuló perben felperes, tehát a cég vagyona a jövőben növekedhet. A kényszertörlési ügyszakban azok az ügyek maradnak, ahol követelést nem jelentettek be, vagyis nincs sérelmet szenvedő hitelező. Szintén kényszertörlési ügyszakban marad az ügy, ha a követelések összértéke kevesebb, mint 400 ezer forint, és a cég vagyona sem éri el a 400 ezer forintot. Ezekben a helyzetekben ugyanis

vagy nincs fizetéseképtelenségi helyzet, vagy olyan kismértékű a cég tartozása, amellyel kapcsolatos hitelezői érdekek a korábban ismertetett felelősségi szabályra tekintettel a kényszertörlési eljárás keretein belül is érvényesíthetők.

Végezetül kiemelendő, hogy a jövőben a kényszertörlés illetékköteles eljárássá válik, vagyis az állam által elvégzett, jogutód nélküli megszüntetésért felügyeleti illetéket kell fizetni.

Nem zárható ki, hogy a cég a cégvezetőktől, a tulajdonosoktól független ok miatt kerül kényszertörlési helyzetbe, vagy bár mulasztottak, mégis fontos számukra a cég további működtetése. Míg ma a kényszertörlés a cég kérelmére nem szüntethető meg, a jövőben az eljárás első 90 napja alatt a cég kérelmezheti a kényszertörlési eljárás megszüntetését. Ehhez igazolnia kell, hogy a törvényes működését helyreállította, érvényes adószámmal rendelkezik, az esedékes tartozásait kiegyenlítette és a felügyeleti illetéket megfizette. Ha a cégbíróság megszünteti a céggel szemben a kényszertörlési eljárást, a cég ismét részt vehet az üzleti forgalomban, vagyis tovább működhet.

A kényszertörlési eljárás reformjához kapcsolódóan kerül módosításra a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, amelyben bevezetésre kerül a hitelezők által fizetendő költségátalány intézménye. E költségátalány célja, hogy felhasználható költségkeret álljon a felszámoló rendelkezésére ahhoz, hogy az adós vagyont felkutassa, és igényérvényesítési eljárásokat kezdeményezzen. Sok esetben ugyanis az adósnak - így a kényszertörlésből felszámolás alá került adósnak is - azért nincs fellelhető vagyona, mert azt a kényszertörlés, illetve a felszámolás előtt jogellenesen kivonta a cégből. A vagyongimnáziumi magatartások feltárása, a kimentett vagyonelemeknek a csődvagyonba való visszaperlése, vagy akár a felelősségátörési perek indítása a felszámoló kiemelt feladata.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fenti célok mellett a javaslat sürgető cégjogi kérdések megoldását is szolgálja. E körben kiemelhető, hogy a javaslat tisztázza a bűnügyi nyilvántartó rendszerrel kapcsolatosan felmerülő nyitott kérdéseket. Világossá teszi, hogy ha az éves adatigénylés során megállapítást nyer, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett tisztségviselő büntetőjogi okokból már nem szerepelhet a cégjegyzékben, akkor e személy törlésére az erről rendelkező végzés jogerőre emelkedésének napjával kerül sor.

Cégjogi szempontból a másik fontos rendelkezés a T/16207. számú törvényjavaslattal, a polgári törvénykönyv módosításával függ össze. Új, különleges törvényességi felügyeleti eljárás kerül a cégtörvénybe, amelynek célja, hogy kezelje a közkereseti társaság és a betéti társaság esetében azt a helyzetet, ha a társaság tagja meghalt, és a Ptk. előírása alapján új tagot kell bejelenteni a cégbírósághoz, azonban a társaságban maradó tagok az örökösrel kívánnak megállapodni. Ebben a törvényességi felügyeleti eljárásban lehetővé válik, hogy az új tag bejelentésére csak az után kerüljön sor, ha az örökösödési eljárás lezárult.

E szabályozás egyébként megegyezik a 2023-ban hatályba lépő, a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló törvényjavaslat keretében kimunkált szabályozással.

Tisztelt Ház! A betervezett törvényjavaslat célja, hogy világosan elhatárolja egymástól a fizetéseképtelenségi, a kényszermegszüntetési és a végelszámolási helyzeteket. A rendelkezések célja, hogy fokozzák a cégtulajdonosok és cégvezetők felelősségét abban, miként működtetik és - legfőképp - hogyan szüntetik meg a cégüket. Cél az, hogy a kényszertörlési eljárást ne lehessen visszaélészerűen megszüntetési eljárás-ként használni, és ne lehessen kikerülni vele a felszámolási eljárást sem. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fenti célokkal egyetértve támogassa a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypart pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bajkai Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, ön é a szó.

(15.10)

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a kényszertörlési eljárásokat alapjaiban változtatja meg az elmúlt évek gyakorlati tapasztalatai alapján. A kényszertörlés esetén elsődlegesen alkalmazandó jogszabály a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény, amely tartalmazza a kényszertörlés elrendelésének eseteit, röviden összegezve egy olyan cégbírósági eljárás, amely a jogsértő módon működő cég jogutód nélküli megszüntetését és a cégjegyzékből való végleges törlését eredményezi.

A hatályos szabályozás szerint a kényszertörlést abban az esetben rendeli el a cégbíróság, ha a céget megszüntnek nyilvánítja, a végelszámolás három éven belül nem lett befejezve, vagy a társaság jogutód nélküli megszűnése állt elő, és a végelszámolás lefolytatásának egyébként nincsen helye. A kényszertörlés a cégbíróság által megszüntnek nyilvánított és jellemzően vagyontalan cégek cégnyilvántartásból való törlését célzó úgynevezett nemperes eljárás. Az eljárás fenntartása indokolt, mert ezeket az ügyeket felszámolási eljárás keretében sem lehetne a hitelezők szempontjából eredményesen lefolytatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kényszertörlési eljárásokat illetően meg kell jegyezni, hogy jelenleg a járványügyi intézkedésekkel kapcsolatos egyes szabályok megállapításáról és a járványügyi intézkedésekkel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2020. évi CIV. törvénnyel 2021. június 30-áig felfüggesztették azokat, új eljárások így nem indulnak. A kényszertörlések tehát gyakorlatilag 2020. május 29-étől úgymond leálltak.

A jelen törvényjavaslat a kénysztörölési eljárások reformját valósítaná meg. Gyakran előfordul, hogy a cégek azért élnek a kénysztörölés eszközével, mert ez a legkényelmesebb, legegyszerűbb és a legolcsóbb alternatíva a számukra. Ha a vezető tisztségviselő, a tagok nem kommunikálnak a hatóságokkal, a cégbíróságokkal, akkor számviteli, adójogi és egyéb kötelezettség nélkül is törlik a céget, csak az eltiltással kell számolni, de sokszor a cégek már cégtemetés szolgáltatást nyújtó személyek tulajdonában állnak ilyenkor a legtöbb esetben. E kiskapu megszüntetésére a javaslat az eljárás lefolytatására tételes illetéket vezet be, így a cégbíróság nem állami szolgáltatásként törli a céget. A javaslat csak a kis értékű ügyeket hagyja a kénysztörölési ügyszakban.

Ha a céggel szemben 400 ezer forintot elérő összkövetelést jelentenek be, vagy a cégnek van vagyona és van követelés vele szemben, felszámolási eljárás-ként folytatódik a cég kivezetése a gazdaságból. A felszámolási eljárásban a felszámoló a vezető tisztségviselővel, illetve a tagokkal szemben lép fel, a számviteli és adójogi kötelezettségeket pedig teljesíti. A kénysztörölésben maradó ügyeknél, ha a vezető tisztségviselő tagot a cégbíróság eltiltja, akkor e személynek a bejelentett követeléseket meg kell fizetnie a hitelezőknek.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat jelentősen átalakítja a kénysztörölés végelszámolással és felszámolással való viszonyát is. Ha a céget kénysztörölésben törlik, akkor vagy nem volt hitelezői követelés, vagy az 400 ezer forint alatti összeg volt, amelyet az eltiltott tagok kötelesek a hitelezőknek megfizetni - tehát a hitelezők nem járnak rosszabbul, mint a végelszámolás esetén jártak volna. Ha a cégnek van 400 ezer forintot elérő vagy afölötti vagyona és van hitelezői követelés, akkor a céget felszámolják. Ha a céggel szembeni követelések elérik a 400 ezer forintot, szintén felszámolásra kerül sor, ahogy ezt említettem. Vagyis a javaslat megszünteti a jelenlegi úgymond szürkezónát, a javaslatnak köszönhetően a jövőben nem lesz már olyan szegmens, ahol a tartozásokat maga után hagyó cég a hitelezőit ne kelljen hogy kielégítse. Fontos tehát, hogy az úgymond kis értékű eljárások maradnak a kénysztörölési ügyszakban, a nagyobb vagyonnal vagy tartozásállománnyal rendelkező cégeket felszámolási eljárásokban vezetnek ki a gazdaságból.

Tisztelt Országgyűlés! Új szabályokat tartalmaz a törvényjavaslat a bejelentések alapján a céggel szemben fennálló követelések és a közrehatás vizsgálata tekintetében is. A cégbíróság felhívja szükség szerint a kénysztörölést megelőző két évre vonatkozóan az eltiltással érintett személyeket, hogy nyilatkozzanak arról, hogy vitatják-e a bejelentett követeléseket, továbbá igazolják, hogy milyen intézkedéseket tettek annak elkerülése érdekében, hogy a cég kénysztörölés hatálya alá kerüljön, vagyis hogy a jogszabályellenes működést, mulasztást megszüntessék. Az eltiltással érintett személyek vitathatják a bejelentett követelést, ebben az esetben a követelést bejelentő is nyilatkozatot tehet.

E vizsgálat alapján a cégbíróság megállapítja azt, hogy mely követelések minősülnek vitatottnak és melyek nem vitatottnak.

Az eltiltás jogintézménye fennmarad, azonban tovább bővül. A cégbíróság eltiltja az eltiltással érintett személyt, ha egyrésztől nem tudta kétséget kizáróan igazolni, hogy minden intézkedést megtett, hogy a cég jogellenes működését megszüntesse, valamint akár a korábbi törvényességi felügyeleti eljárásban, akár a kénysztörölés alatt a személy a bírósággal való együttműködési kötelezettségét megszegte.

Lényeges pont, hogy amennyiben a cég helyreállítja a jogszerű működését és kifizeti az esedékes tartozásait, akkor lehetőséget kap arra, hogy kérje a kénysztörölés megszüntetését. Erre az eljárás kezdetétől 90 napig van jogszerű lehetősége.

Tisztelt Ház! Számos lényeges eljárásiszabályváltozást lehetne még kiemelni az előttünk fekvő törvényjavaslatból, amelyek szinte kivétel nélkül a gazdasági élet tisztaságának és a hitelezővédelem biztosításának az eszközei. A javaslattal egyértelművé válik, hogy a kénysztörölési eljárás nem egy állami szolgáltatás, amit a cégek úgymond ingyenesen igénybe vehetnek a cég jogutód nélküli megszüntetésének eszközeként, ugyanakkor fontos, hogy a gazdaságvédelem és a munkahelyvédelem érdekében a továbbműködni tudó cégek számára a javaslat által lehetővé válik az eljárás megszüntetése is.

Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdaságvédelmi akcióterv végrehajtása érdekében a kénysztörölési eljárásokat először 2020. május végétől 2020. októberig, majd ezt követően 2020 októberétől 2021. június 30-áig felfüggesztették, új eljárások nem indulnak, vagyis a kénysztörölések 2020. május 29-étől leálltak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Figyelemmel arra, hogy Völner Pál államtitkár úr az expozéjában és Bajkai István képviselőtársam a vezérszónoklatában már részletesen ismertette a törvényjavaslatot, ezért én a következőkben a javaslat alábbi főbb pontjaira kívánom felhívni a figyelmet.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat által egyrészt erősödik a kénysztörölési eljárás szankcionális jellege, másrészt az eltiltás jogintézményének fenntartása mellett bevezetésre kerül az eltiltás új jogkövetkezménye, nevezetesen, hogy az eltiltott személyek egyetemlegesen felelnek a cég kénysztörölési eljárásban bejelentett kiegyenlítetlen tartozásaiért. Harmadrészt tovább bővül az eltiltással és ezzel a felelősségtöréssel érintett

tagok köre, közkereseti és betéti társaság esetén minden tag eltiltható, nem csak a korlátlanul felelős tag. Negyedrészt a javaslat akkor is előírja a felszámolás kezdeményezését, ha a céggel szemben bejelentett követelések összértéke eléri a 400 ezer forintot. Ötöd-részt pedig a gazdaságvédelem és a munkahelyvédelem érdekében a tovább is működni képes cégek számára a javaslat megteremti az eljárás megszüntetésének a lehetőségét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/16205. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.20)

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Varga László, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Jegyző úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az előttem szólók többen elmondták, a javaslat fő célja a kényszertörlesztés szabályrendszerének módosítása. Ugye, kényszertörletről beszélünk abban az esetben, ha a cég nem a törvényeknek megfelelően működik, és a törvényességi felügyeleti eljárást követően sem tudja vagy éppen nem akarja a törvényes működését helyreállítani. Ebben az esetben a bíróság kényszertörlelési eljárást folytat le, aminek eredményeképpen a céget törli a nyilvántartásból.

A módosítás célja, ahogy ezt az előttem szólók is megfogalmazták, hogy a kényszertörlesztés elrendelése idején a cég könnyebben tudja helyreállítani működőképességét; ez egyébként nyilvánvalóan lehet egy támogatható cél. Mindemellett az eljárás díjának 250 ezer forintban való meghatározásával a cég vezető tisztviselőit és tagjait arra sarkallja, hogy a törvényes működést helyreállítsák; ez egyfajta ösztönző. Amennyiben ez sikerül, akkor az eljárás díjtétele 50 ezer forintra csökken.

A javaslat érinti az eltiltás jogintézményét is. A jelenleg hatályos szabályok egy alkotmánybírói határozattal megsemmisített szövege helyébe lépnek rendelkezések, amelyek biztosítják, hogy az a személy kerüljön csak eltiltásra, akinek közrehatását a szabálytalan működésben a cégbíróság megállapítja. Az eltiltás időtartama ugyanakkor kizárólag a ki nem elégitett hitelezői követelésektől függ.

A javaslat az Országgyűlés előtt jelenleg is fekvő Ptk.-módosítással kapcsolatos összhangot is megteremti, ami a közkereseti társaságok és a betéti társaságok megszűnésével kapcsolatos eseteket illeti, tehát nyilván ez volt az előző vita itt a Ház előtt. A törvényjavaslat fő célja a kényszertörlelési eljárás ideje alatt is a törvényes működés helyreállítása, lehetőségének biztosítása, azonban vannak olyan esetek, amikor ez kizárt, például, ha az adószám törlésre került, vagy ha a társaság már megszűnt létezni.

A javaslat külön per indításának lehetőségét teremti meg arra az esetre, ha az eltiltási ok következményeként az eltiltott személyt kötelezi a cégbíróság a kényszertörlelési eljárásban bejelentett, vitatott követelésnek nem minősülő, ki nem elégitett követelése megfizetésére.

A cégbíróság nem alkalmazza a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szerinti eltiltás jogkövetkezményét. Az előterjesztő szerint ez eddig is így volt, és az állami szektor gazdasági társaságainak működése egyébként is sajátos, emiatt szerinte nem indokolt, hogy a szankció ebben a szektorban is érvényesüljön.

Az általam említettek figyelembevételével, illetve az előttem szólók által is elhangzottak alapján látszik, hogy ez az előterjesztés alapvetően szakmai jellegű, gyakorlati tapasztalatokon alapuló módosításokat tartalmaz, azonban nehezen látható át, hogy mindemellett mi is lehet a kormány részéről a jogalkotói cél, különösen ami az állami gazdasági társaságok kivételének említett esetét képezi.

Azt gondolom, a főbb, általunk is górcső alá vett pontokról beszéltem, és nagyon sok mindent elmondtak az előttem szólók, úgyhogy én tovább nem szaporítom a szót. Tehát alapvetően egy szakmai javaslatról van szó, azonban a gazdasági társaságok kapcsán elhangzott észrevételek figyelembevételét kérem, államtitkár úr. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki kör zárultával most szót adok Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőjének. Jegyző úr, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Valahol ott folytatnám, ahol Varga László abbahagyta előttem, azt mondta, hogy szakmai törvénytervezetről van szó. Én nem vitatom azt, hogy a szakma hozta ezeket a módosításokat, amelyeket itt most javaslatként behoztak, de államtitkár úrhoz lenne ezzel kapcsolatban kérdésem, illetve lehet, hogy ez a kérdés észrevétel lesz.

Mégpedig már rögtön az 1. §-sal kapcsolatosan, amely az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényt módosítja, egy új 66. §-sal egészül ki, és erről beszélt államtitkár úr is. Én azzal a résszel kapcsolatban tökéletesen egyetértek államtitkár úrral, hogy amikor kényszertörlelési eljárásra kerül sor, az ne legyen illetékmentes, tehát akkor, amikor hagyják veszni a céget a tagok, mert nem foglalkoznak vele, nem akarják végigcsinálni azt a munkát, amit meg kell csinálni egy megfelelő megszüntetési eljárásor, nem akarják viselni a költséget, ott hagyják a céget bedőlőni, hogy ne legyen semmiféle szankció, ne legyen semmiféle kötelező költség - ezzel valóban egyetértek, államtitkár úr, hogy erre szükség van.

Azonban én úgy összeillesztettem ebben a törvényben a határidőket, illetve a hatálybalépést. Jelenleg is államtitkár úr is azzal kezdte a beszédét, hogy a

kényszerszertörési eljárások a veszélyhelyzetre való tekintettel felfüggesztésre kerültek, és a veszélyhelyzet is meghosszabbításra került, most úgy tűnik, szeptember valameddig, viszont ez a törvény hatályba lép 2021. július 1-jén, tehát bő egy hónap múlva hatályba fog lépni. Ez akkor azt fogja jelenteni, hogy ettől az időponttól kezdve a 250 ezer forintos illetéket is ki kell szabni a bíróságnak? Mert azt mondja majd a törvény, hogy a befejező végzéssel együtt az illeték kiszabásáról is a bíróság gondoskodik.

Na most, akkor ezt úgy kell értelmezni, mivel itt nincsen olyan kitétel, hogy az ezt követően indult kényszerszertörési eljárásokra kell alkalmazni ezt az illetékfizetési szabályt, ebből az következik az én értelmezésem szerint, és itt lenne az én kérdésem: akkor ezt már a most felfüggesztett eljárásokra is kellene alkalmazni? Mert ha igen, akkor azt gondolom, hogy ez azért nem tisztességes, hogy úgy szabunk ki 250 ezer forint illetéket, hogy úgy függesztettük fel az eljárást, hogy kedvezőbb legyen az állampolgároknak, a gazdasági társaságoknak, hogy a Covid-helyzet miatt ne kerüljenek hátrányos helyzetbe, aki esetleg Coviddal való összefüggésben kerül kényszerszertörési eljárás hatálya alá. Ebben az esetben sokkal kedvezőtlenebb helyzetbe kerülnek ezek a cégek, mert akár az is előfordulhat, hogy ez önhibájukon kívül történik. Erre azt mondta államtitkár úr, hogy igen, de akkor nekik lehetőségük van arra, hogy 90 napon belül rendezik az iratokat meg azokat a problémákat, amelyek miatt a kényszerszertörési eljárás elindult. Ez nagyon helyes és nagyon jó, de ebben az esetben is egy csökkentett illetéket, azaz, ha jól emlékszem, 50 ezer forintot ki kell fizetni, míg jelen pillanatban ez az eljárás illetékmentes.

Tehát én összességében az emberi tisztesség érdekében mondanám azt, hogy ezt a jövőre nézve lehet szerintem alkalmazni, illetve itt nyilván a tagi felelősség is bejöhethet, és a tagi felelősség kérdése is megnyilvánul, ami nem probléma, hogy bejön, hiszen a tagok felelőssége nyilvánvaló abban az esetben, ha a kényszerszertörési eljárás a társaság mulasztása, egy tudatos mulasztás miatt valósul meg, akkor nyilván a tagok felelőssége is felvetődik. De adott esetben kényszerszertörési eljárás alá úgy is kerülhet maga a cég, hogy önhibájukon kívül, a tagok akaratán kívül alakulhat ki olyan helyzet, ami miatt ez megvalósul. Tehát azt gondolom, hogy visszamenőleges hatállyal nem lenne semmiféle formában szerencsés alkalmazni ezt a törvényt.

Tehát amennyiben ez kiegészülne azzal, hogy a jövőben indult eljárásokra kell alkalmazni - nyilván legyen mindenki tisztában azzal, hogy a tetteinek mi lesz a következménye. De nyilván, aki egy évvel ezelőtt, tavaly júniusban kényszerszertörés alá került, és jelen pillanatban fel van függesztve, ő annak a tudatában került abba a szituációba, hogy neki illetékmentesek ezek a szabályok, így velük szemben álláspontom szerint nem lehet a 250 ezer forintos büntetőilletéket alkalmazni, illetve még az 50 ezer forintos, csökkentett illetéket sem.

Tehát én azt gondolom, és ezért teszem azt a javaslatot államtitkár úr felé, hogy amennyiben valóban

így kell értelmezni, mint ahogy én kiolvastam a jogszabályból, hogy ezt július 1-jétől minden kényszerszertörési eljárásra alkalmazni kell, akkor ez azt jelenti, hogy itt visszamenőlegesen fogjuk a jelenleg felfüggesztés hatálya alatt álló cégekre is alkalmazni, ami nyilván nem kis állami bevételt hozna, hiszen elég sok cég van felfüggesztett állapotban jelenleg kényszerszertörési eljárás során, és nyilván azoknak a tagoknak is abból a szempontból jogos a felháborodása, hogy amikor velük szemben ez megtörtént, akkor semmilyen ilyen fizetési kötelezettség nem volt, most viszont ez előtérbe kerül, és fizetési kötelezettségük lesz. Ennek a mérlegelését mindenféleképpen fontosnak tartanám a jogalkotó részéről.

Itt az Országgyűlésnek a figyelmét hívnám fel, illetve a javaslattevő Igazságügyi Minisztériumnak a figyelmét.

(15.30)

Erre vonatkozóan kérném szépen államtitkár úrnak is a válaszát, hogy ezt most akkor hogyan kell értelmezni, és vonatkozik-e a jelenleg felfüggesztés hatálya alatt álló cégekre a 250 ezer forint illeték megfizetésének kötelezettsége.

Abban az esetben, én azt gondolom, ha ez így van, ahogy ezt én értelmeztem, akkor ez esetben sajnos olyan helyzet áll elő, ami alapján ez a jogszabály nem lenne általunk támogatandó, és ezért is kérem ennek a megfontolását; illetve államtitkár úrnak adott esetben a megnyugtató válaszát, hogy ezzel kapcsolatban nincs semmiféle probléma, és a jövőre nézve fogjuk alkalmazni. Tehát én azt gondolom, hogy a visszamenőleges jogalkotás a jogállamisággal semmiféle formában nem fér össze; és ebben az esetben viszont mindenképpen visszamenőleges jogalkotásról beszéljünk, hiszen akár egy évvel ezelőtti tette vagy mulasztásra most utólag szabnánk ki a 250 ezer forint illetéket. Azt gondolom, hogy ez a jogállamiság kategóriájába nem fér bele.

Ezért kérem az államtitkár urat, hogy vagy nyugtasson meg, hogy ez nem így van, vagy pedig e tekintetben változtassuk meg a jogszabályt. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Völner államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat, amelyek a vitában elhangzottak.

Gyüre Csaba képviselőtársam kérdésére: ha szünetel egy eljárás, az nem azt jelenti, hogy befejeződött.

Tehát nyilván a befejező végzésben kell a bíróságnak gondoskodni arról, hogy megfelelő mértékben állapítsa meg annak az eljárásnak a költségét, amelynek az alanyai voltak. Tehát nem az eljárás kezdetekor kerül kiszabásra. De nyilvánvaló, hogy a bírói gyakorlat és a bíróság döntése a mérvadó ebben az esetben. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **polgári peres eljárás elhúzódsásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16218. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Ismételten megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog érvényesülésének biztosítása jogos társadalmi elvárás. Mindenkinek alapvető érdeke fűződik ahhoz, hogy a részvételével zajló perben a bíróság a jogait és kötelezettségeit észszerű határidőn belül bírálja el. Ezt a jogot egyrészt deklarálja az Alaptörvény, de az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog, valamint azzal összefüggésben a hatékony jogorvoslathoz való jog érvényesülése iránti igény megjelenik nemzetközi kötelezettségvállalásainkban is. Magyarország az emberi jogok európai egyezményének megerősítésével vállalta, hogy biztosítja az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog érvényesülését.

Az általam most bemutatni szándékozott törvényjavaslat nem előzmény nélküli, csupán az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog kiteljesítésére irányuló kormányzati törekvés egyik önálló lépése. A kormány nem csupán jelenleg, hanem az elmúlt években is nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy mind a bírósági eljárásokra vonatkozó eljárásjogi törvények megújításával, mind egyéb törvények módosításával gyorsítsa és hatékonyabbá tegye a döntéshozatali folyamatokat. A legfontosabb ezzel kapcsolatos jogalkotási lépésnek az új eljárásjogi kódexek megalkotása tekinthető.

Mint az önök előtt is ismeretes, 2018. január 1. napján hatályba lépett az új polgári perrendtartásról szóló törvény, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény, valamint 2018. július 1. napján hatályba lépett az új büntetőeljárásról szóló törvény is. Ezek a kódexek számtalan olyan szabályt tartalmaznak, amelyek annak biztosítására hivatottak, hogy a magyar bírósági eljárások indokolatlan elhúzódsás nélkül, feszes menetrendben, az eljárások szükségtelen elhúzódsását eredményező tényezők kiiktatásával, észszerű időn belül kerüljenek eredményesen lefolytatásra. Megújult eljárásjogunkban a hangsúly tehát a

perkoncentráció rendszerszintű biztosítására helyeződik, emellett megjelennek a nagyobb fokú hatékonyság irányába mutató új jogintézmények is. Hogy csak néhány példát említsek: ilyen jogintézmény a polgári perekben az osztott perszerkezet bevezetése, azaz a perelőkészítés hatékonyabb mederbe terelése, az eljárás előrehaladását támogató bírói közrehatási tevékenység erősítése, a hatékonyabb bírói fellépés lehetővé tétele.

Ha a polgári peres eljárásokkal kapcsolatos bírósági statisztikai adatokat az elmúlt évek viszonylatában vizsgáljuk, akkor tetten érhető, hogy az eljárások lefolytatásának időtartama csökkenő tendenciát mutat, amely a koncentráltabb eljárási menetrend bevezetésének indokoltságát igazolja. Amellett azonban, hogy a kormány ezeknek az új eljárásjogi kódexeknek a megalkotásával rendszerszinten kívánta elejét venni a bírósági eljárások elhúzódsásának, a mai napon tárgyalásra kerülő törvényjavaslat olyan további jogvédelmi eszköz igénybevételének a lehetőségét kívánja megteremteni, amely tovább ösztönzi a polgári peres eljárások időszerű lefolytatását, és az indokolatlanul elhúzódsó eljárások vonatkozásában utólagos kompenzációval nyújt elégtételt a jogkeresők számára.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat elsődleges célja, hogy egyedi jogvédelmet nyújtó megoldással járuljon hozzá a jog kiteljesedéséhez, a nemzetközi normáknak való megfeleléshez. E törvényjavaslat célzottan a polgári peres eljárások időszerűségének ösztönzésére, illetve az ilyen eljárások elhúzódsásával kapcsolatos jogsérelem kompenzálására nyújt jogorvoslati lehetőséget, a polgári eljárásjog és az ahhoz kapcsolódó jogalkalmazás sajátosságainak figyelembevételével. Indokolt ugyanis a jogsérelem orvoslását szolgáló, kompenzációt nyújtó szabályozást az egyes igazságszolgáltatási rendszerekhez egyedileg hozzáigazítani, mert az eljárások eltérő jogági jellege eltérő megoldásokat kíván. A törvényjavaslat szabályozási megoldásai az Emberi Jogok Európai Bíróságának az egyezményvel kapcsolatos ítélezési gyakorlatát is fokozottan figyelembe veszik annak érdekében, hogy valóban hatékony jogorvoslati lehetőség álljon rendelkezésre az esetleges jogsérelmek orvoslására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül ismertessem a törvényjavaslat legfontosabb rendelkezéseit, amelyek biztosítják a bírósági eljárások elhúzódsásával kapcsolatos egyedi jogvédelem megvalósulását. A törvényjavaslat speciális jogvédelem alá helyezi a polgári peres eljárás észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető jogot, vagyoni elégtétel néven új jogkövetkezményt határoz meg az alapjogi sérelem kompenzálására, valamint önálló eljárási rendet határoz meg a vagyoni elégtétel iránti igények érvényesítésére.

A törvényjavaslat központi eleme az újfajta vagyoni kompenzáció jogintézményének, az úgynevezett vagyoni elégtételnek a megteremtése, amelyet indokolt elhatárolni a kártalanítás, a kártérítés, illetve a sérelemdíj intézményeitől. A vagyoni elégtétel az eljárásban félként részt vett személyt az alapvető jogának

sérelmére tekintettel illeti meg, amennyiben az eljárás a törvényjavaslat alapján meghatározható, észszerűnek tekinthető időtartamot túllépi.

Kiemelést érdemel, hogy nem valamely kár bekövetkezése vagy személyiségi jog megsértése, hanem a konkrét alapjog sérelme a vagyoni elégtétel megítélésének az alapja, ezért a törvényjavaslat szerinti eljárás nem akadályozza meg a felet abban, hogy az általános eljárási szabályok szerint pert indítson a bírósági eljárás elhúzódásával összefüggésben őt ért kár, illetve személyiségjog-sérelem orvoslása érdekében.

A törvényjavaslat meghatározza azokat az észszerűnek tekinthető időtartamokat, amelyeknek feltétlenül elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a bíróság az adott ügyben a megalapozott döntéséhez szükséges eljárási cselekményeket lefolytassa vagy lefolytattassa. Ezen időtartamok túllépése az, amelyet a jogalkotó a bírósági eljárás tekintetében objektív szempontból olyannak tekint, amely alkalmas az alapvető jog megsértésére.

A törvényjavaslat a teljes polgári peres eljárás befejezéséhez általánosan hatvan hónapos, azaz ötéves időtartamot nyilvánít feltétlenül elégségesnek. Meghatározott, gyorsabb elbírálást igénylő ügyek, például személyállapotú perek, gyermek tartása iránt indított perek, munkaügyi perek esetén rövidebb, hároméves objektív időtartam kerül meghatározásra a teljes bírósági eljárás - értve ez alatt az elsőfokú eljárásához kapcsolódó rendes és rendkívüli perorvoslati eljárásokat is - vonatkozásában.

A szabályozás a jogsérelem gyorsabb orvoslását igénylő ügyekhez kapcsolódó szigorúbb követelményekkel arra is ösztönzőleg kíván hatni, hogy ezekben az ügyekben hamarabb szülessenek meg a jogvédelmet garantáló érdemi döntések.

Külön meghatározásra kerül a törvényjavaslatban az is, hogy az egyes bírósági szintekhez kapcsolódó eljárások - például az elsőfokú eljárás vagy a másodfokú eljárás - időtartama meddig minősíthető észszerűnek. Ennek oka, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának az egyezményvel kapcsolatos ítélkezési gyakorlata alapján nemcsak a teljes eljárás elhúzódása esetén, hanem adott esetben meghatározott eljárási szakasz szükségtelen elhúzódása esetén is indokolt vizsgálni az észszerű időtartam követelményének teljesülését, és kompenzálni az azzal kapcsolatos jogsérelmet. Ennek megfelelően például személyi állapotot érintő ügyekben, ha az elsőfokú eljárás lefolytatása a másfél évet meghaladja, akkor azzal kapcsolatban már vagyoni elégtétel jár.

(15.40)

Természetesen alapvető elvárás, hogy a peres eljárások a lehető legrövidebb időtartamon belül befejeződjenek, a törvényjavaslat ugyanakkor az észszerűnek már semmiképpen sem tekinthető időtartamok túllépése esetére garantálja az igényérvényesítés lehetőségét.

Ha azonban az egyedi ügy körülményei indokolják, a kompenzációt elbíráló bíróság a törvényjavaslatban meghatározott időtartamoknál rövidebb időtartamban

is meghatározhatja az adott eljárás vagy eljárási szakasz lefolytatásához szükséges észszerű időtartamot, és dönthet a kompenzáció megítéléséről. Ez a fajta rugalmas, mérlegelést engedő szabályozás felel meg leginkább az emberi jogok európai egyezményén alapuló elvárásoknak.

Vagyoni elégtétel iránti igény folyamatban lévő és jogerősen befejezett bírósági eljárással kapcsolatban is érvényesíthető a törvényjavaslat alapján azzal, hogy a törvényjavaslat várható hatálybalépését követő egyéves, a bírósági szervezetrendszer fokozatos felkészülését segítő átmeneti időszakban csak jogerősen befejezett ügyekkel kapcsolatban lesz lehetőség igényérvényesítésre. A vagyoni elégtétel iránti igény bíróság előtti érvényesítésére vonatkozó eljárási szabályok kialakítása során is alapvető szempont volt a hatékonyság biztosítása. Az igény bírósági polgári nemperes eljárásban érvényesíthető, az alapul szolgáló ügyben nem érintett, kizárólagos illetékességű bíróságok előtt. Az igényérvényesítési eljárást az elhúzódó ügyben első fokon eljáró törvényszékekkel szemben kell megindítani. Ha első fokon járásbíróság járt el, akkor az eljárást azzal a törvényszékekkel szemben kell megindítani, amelynek illetékességi területéhez az első fokon eljáró járásbíróság tartozik. A megítélésre kerülő vagyoni elégtételt tehát a törvényjavaslat alapján az elhúzódó ügyben érintett bíróságoknak kell teljesítenie.

Az igényérvényesítési eljárásban okirati bizonyításnak van helye. A hatékony és gyors ügyintézés érdekében az eljáró bíróság írásbeli eljárás keretei között, a rendelkezésre álló bírósági iratok és a felek által szolgáltatott egyéb adatok alapján dönt. A felek érdemi nyilatkozatainak, vagyis az eljárást megindító kérelemnek és az elleniratnak a beérkezését követően az eljáró bíróságnak három hónapon belül le kell folytatnia a szükséges bizonyítást, és eljárást befejező érdemi határozatát is meg kell hoznia. E határidőkeret meghatározása is azt a célt szolgálja, hogy az igényérvényesítő észszerű időn belül, megfelelő kompenzációban részesüljön. Ha a bíróság megállapítja, hogy a vagyoni elégtétel jár a kérelmezőnek, akkor kormányrendeletben meghatározott díjtétel és számítási mód alapján határozza meg a vagyoni elégtétel összegét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Záró gondolatként ismételtén hangsúlyozom, hogy a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló törvényjavaslat az önök által már elfogadott, megújult polgári eljárásjogi szabályozáshoz kapcsolódik, annak alapvető célkitűzését, a perhatékonyság és az észszerű határidőn belül történő jogérvényesítés kiteljesedését kívánja előmozdítani azért, hogy hathatós jogkövetkezményt helyez kilátásba e követelmények nem teljes körű érvényesülése esetére.

Kérem a tisztelt Országgyűléstől a törvényjavaslat megvitatását és elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül

sor. Elsőként megadom a szót Bajkai Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikke deklarálja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék, továbbá mindenkinek joga van a törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatok teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

Az észszerű időn belüli eljáráshoz való jogot és a hatékony jogorvoslathoz való jogot az emberi jogok európai egyezménye is nevesíti. Az Emberi Jogok Európai Bírósága felhívta hazánkat olyan rendszer létrehozására, mely alkalmas a bírósági eljárások elhúzódnak megelőzésére, illetve az ilyen eljárásokkal okozott jogsérelem orvoslására. Ennek első lépése a 2018. január 1. napján hatályba lépett új polgári perrendtartásról szóló törvény, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény, valamint az új büntetőeljárásról szóló törvény.

Az új eljárásjogi szabályokkal rendszerszinten megkezdődött az eljárások elhúzódnak visszaszorítása. Ugyanakkor szükséges az egyes ágazati eljárási szabályrendszerek sajátosságaihoz igazodó, az eljárás esetleges elhúzódnak okozott jogsérelmet kompenzáló jogorvoslati eljárás megteremtése is. Az előttünk levő törvényjavaslat ezt hivatott előmozdítani.

Az előttünk fekvő javaslat a polgári peres eljárások észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető jogot helyezi speciális jogvédelem alá, szabályozza az alapjogsérelem vagyoni elégtétellel történő kompenzálását, és az ennek érvényesítését szolgáló és azt biztosító eljárást. Az újfajta jogvédelem önálló, sui generis jogintézményként, a bírósági eljárásban félként részt vett személyt az alapvető jogainak sérelmére tekintettel illeti meg. A törvényjavaslat különválasztja ezt az alapjogvédelmet a személyiségi jogi védelemtől is, elismerve, hogy e jogsérelem nem személyiségjog-sértést, hanem attól elkülönülő alapjogsértést valósít meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr kimerítően ismertette az előttünk fekvő törvényjavaslat részletes szabályait, ezért én csak néhány elemét említem meg. A törvényjavaslat általánosságban, főszabályként rögzíti a bírósági eljárás időtartamát, amelyhez az eljárás elhúzódnak kompenzálását szolgáló vagyoni elégtétel összegerszerűsége igazodik.

A törvényjavaslat a polgári peres eljárás befejezéséhez általánosságban ötéves időtartamot nyilvánít feltétlenül elégségesnek. Meghatározásra kerül az is, hogy az egyes bírósági szintekhez kapcsolódó eljárások, például az első- vagy másodfokú eljárás időtartama meddig minősül észszerűnek. Például az elsőfokú eljárás esetében 30 hónap, a másodfokú eljárás

tekintetében 18 hónap, a felülvizsgálati eljárás tekintetében 12 hónap túllépése már nem tekinthető észszerűnek.

Tisztelt Ház! Mindenképp ki kell emelni a javaslat számos előremutató eleme között, hogy a tervezet figyelemmel van a gyorsabb elbírálást igénylő, szenzitív ügyekre, mint a gyermek tartása iránt indított perekre vagy a munkaügyi perekre is, így ezek esetén rövidebb, objektív időtartam kerül meghatározásra a teljes bírósági eljárás és az eljárási szakaszok vonatkozásában is.

Tisztelt Országgyűlés! A vagyoni elégtétel iránti igény folyamatban levő és befejezett ügyvel kapcsolatban is érvényesíthető, ha akár a teljes bírósági eljárás időtartama vagy akár csak annak valamely eljárási szakasza meghaladja a törvényjavaslatban meghatározott észszerű időtartamot. A törvényjavaslat meghatározza azokat a kizáró okokat is, amelyek fennállása esetén vagyoni elégtétel iránti igény nem érvényesíthető. Az egyik kizáró okot az az eset jelenti, amikor a fél az Emberi Jogok Európai Bírósága előtti eljárásban már részesült úgynevezett igazságos elégtételben a bírósági eljárás észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető jog sérelme miatt. A vagyoni elégtétel iránti igény bírósági polgári nemperes eljárásban érvényesíthető. Az Emberi Jogok Európai Bírósága előtti és a hazai eljárások párhuzamos lefolytatásának elkerülése érdekében a törvényjavaslat alapján a bíróságnak hivatalból vizsgálnia kell, hogy van-e folyamatban az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt a kérelemben megjelölt bírósági eljárás elhúzódnak kapcsolatban a kérelmező által kezdeményezett eljárás.

A bíróság természetesen azt is figyelembe veszi, hogy a kérelmező, valamint a vizsgált bíróság eljárást lefolytató bíróság eljárási cselekménye, illetve mulasztása mennyiben járult hozzá az eljárás elhúzódnakhoz. Azt vizsgálja a bíróság, hogy az alapul fekvő bírósági eljárás során volt-e olyan időszak, amely akár a kérelmező, akár a vizsgált bírósági eljárásban eljárást bíróság érdekkörében felmerülő, elhárítható ok miatt szükségtelenül telt el. Ilyen lehet, ha az eljárásban a felek az eljárás szünetelését közösen kérték, azaz saját akaratukból nem haladt előre a folyamatban lévő eljárás, vagy például, ha a keresetlevél többszöri visszautasítására azért került sor, mert a fél a bíróság hiánypótlási felhívása ellenére nem pótolta kérelme hiányosságait.

(15-50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat elfogadásával jelentős lépést tehetünk a polgári peres eljárások észszerűtlen ideig történő elhúzódnak visszaszorítása érdekében. Kiemelt védelem alá kerül a polgári peres eljárások észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapjog, és az állampolgárok számára biztosítottá válik a sérelem vagyoni kompenzálása.

Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot, és erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is. Köszönöm a

megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Gyüre Csaba, aki a Jobbik képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Parancsoljon, jegyző úr.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Igen, megint fontos törvényjavaslat van előttünk, és egy nagyon régi probléma, azt gondolom, hogy évszázados probléma nemcsak Magyarországon, hanem máshol is, Európában, illetve Európán kívül is: az eljárások elhúzódása.

Erre vonatkozóan: én harminc éve vagyok a jogi szakmában, de a harminc évben a bírósági igazgatási vezetőknek mindig fontos szempontja volt az, hogy próbálják meg felszámolni az elhúzódó eljárásokat, próbálják felgyorsítani az eljárásokat. Ehhez képest, hát, azt látjuk, hogy nem mindig sikerült igazán, és ma is folyamatban vannak, és odáig jutottunk, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága már kialakított egy gyakorlatot, ami alapján az elhúzódó perek esetén megállapítanak egy bizonyos díjat ezeknek a személyeknek, akiknek elhúzódott a peres eljárása.

Nyilván ezek megelőzésére, hogy ne kerüljenek ki ezek az eljárások, azért születik ez a jogszabály. Azt gondolom, hogy fontos jogszabály, és ennek kettős eredménye is lehet, hiszen egyrészt nem az Európai Emberi Jogi Bíróság, az EJEB fog ezután erről fog dönteni, hanem itt, Magyarországon döntünk róla, és abban is bízunk, hogy ha a bíróságok folyamatosan látják, hogy itt, Magyarországon ezzel kapcsolatban tervek vannak, akkor talán ők is gyorsabban fognak dolgozni bizonyos esetekben.

És hogy miért húzódtak el ezek az eljárások, Bajkai képviselőtársam már erről beszélt, hogy bizony, sokszor nem a bíróság hibája az, hogy ez elhúzódik, és valóban én is mindenféleképpen szót akartam emelni, mert nyilván az ember több évtizedes ügyvédi gyakorlattal látta azt, amikor az ügyvédek közösen jelentik be, hogy ők bizony kérik az eljárás szünetelését, aztán az eljárás hat hónapig szünetel.

Aztán az eljárás utána újraindul, mert valamelyik kéri, aztán újra leszünetel hat hónapra, majd újra és újra, mert éppen senki nem tett semmit a bizonyítékok beszerzéséért, meg így kényelmesebb, és a többi, aztán szépen belefutunk egy négy-öt-nyolc éves időszakba, és bizony a bíróság itt semmit sem tehet, hiszen ha a két fél közösen kéri és a polgári perrendtartás lehetőségét ad a szünetelésre, tehát nem tartozik a kivételek közé, akkor bizony ezt a szünetelést a bíróságnak el kell rendelni.

Illetve a másik dolog, amikor amiatt húzódik, mert a felek határidőre nem adják be a bizonyítékokat, nem terjesztik elő a megfelelő kérelmüket időben, és a többi, tehát elhúzódik. De bizony sajnos azt is tapasztaljuk, hogy sokszor az ügyfelektől, illetve az eljáró

ügyvédeken kívül álló okok okozzák ezeket a bírósági eljárási elhúzódásokat.

Erre az esetre: korábban, ha most a legutóbbi évtized tapasztalatát nézzük, akkor azt látjuk, hogy Handó Tünde az OBH elnökeként kísérletet tett ezeknek az ügyeknek a felgyorsítására, és bizony komoly jelenéseket kellett írnia annak, akinek két évnél hosszabb ideig tartó, elhúzódó ügye volt, illetve vizsgálat is folyt, hogy miért vannak ezek az ügyek. A jelentéseket mindig le kellett tenni az asztalra.

Nagyon örültem annak, amikor Senyei elnök úr, aki Handó Tündét követte ezen a posztionon, elmondta, hogy ebben ő alapvetően más hozzáállást akar, ami nem azt jelenti, hogy ki akarja engedni a határidőket, de ő teljesen másként akarja számonkérni a bíróságot a két éven túl elhúzódó ügyekért. És sokszor az kiderült, hogy ennek az volt a problémája, a két álláspont közötti probléma az volt, hogy nagyon gyakran Handó Tünde elnöksége alatt a két éven túl elhúzódó ügyeknél ez a gyorsítás a minőség rovására ment. Tehát sokszor már azért csapták össze a bírók már két évhez közeledő ügynél az ügyet, és inkább hoztak egy rossz ítéletet, csak hogy ne kelljen majd erről jelentést írniuk, ne kelljen külön indokolás, ne induljon ellenük adott esetben vizsgálat. Ha rossz ítélet van, akkor abból nem lesz semmi problémája, és inkább hozott egy rossz ítéletet, ami nem volt kellően megalapozott.

És ez mihez járul hozzá? Természetesen az eljárás elhúzódásához, hiszen majd a másodfokú bíróság a jogorvoslat során látja, hogy nincs kellőképpen bizonyítva, ezt majd hatályon kívül fogja helyezni, maga az eljárás újrakezdődik, és már simán bele is futottunk egy ötéves eljárásba, és ebben az ötéves eljárásban pedig már majd az Emberi Jogi Bíróság ki fogja mondani, hogy bizony, itt kár érte azt az illetőt, és meg fogja állapítani. Ezért jó, hogy ez a jogszabály most megszületik, és ez alapján lesz lehetősége arra mindenkinek, hogy tisztában legyen azzal, hogy milyen feltételek esetén és mire lesz jogosult valaki.

Ami nekem egy kicsit nem tetszett, az az, hogy itt teljes mértékben a kormány kezébe van adva az öszszegszerűség meghatározása. Én azt gondolom, hogy ha magát a jogszabályt az Országgyűlés fogja elfogadni, akkor ezzel kapcsolatban az öszszegszerűségeknek vagy túl-ig értékhatárnak a meghatározása véleményem szerint az Országgyűlésnek a feladata kellene hogy legyen adott esetben. De hát, most, jelen pillanatban ez a törvénytervezet van. Maga a törvénytervezet nyilván jobb, mint a semmi, mint ha ez nem lenne. Tehát azt gondolom, hogy mindenképpen fontos, hogy ez mielőbb bevezetésre kerüljön.

És bízunk abban, hogy az Országos Bírósági Hivatal vezetője, illetve az igazgatási vezetők, akár a törvényszéki igazgatási vezetők, illetve a járási bírósági igazgatási vezetők is egyre inkább tapasztalatot szereznek abban, hogy hogyan lehet az eljárásokat gyorsítani, és milyen módon lehet úgy a bíróságot a gyorsabb munkára ösztökélni oly módon, hogy ez ne menjen a minőség rovására. Mert én azt gondolom, hogy a minőség mindig fontosabb, mint a mennyiség, és inkább

az időpont húzódjon, de jó ítélet legyen, igazságos ítélet legyen, olyan ítélet legyen, ami megalapozza az emberek bíróságokba vetett bizalmát, mert ez nagyon fontos kérdés.

Ha rátérünk a konkrét jogszabályra, akkor látjuk azt, hogy az európai jogok európai egyezményének 6. cikke, illetve 13. cikke képezi ennek a jogszabálynak is az alapját, ami az Alaptörvény 28. cikkében is megjelenik, ez pedig a hatékony jogorvoslathoz való jog deklarálása. Hát, ezzel kapcsolatban azért lenne egy-két megjegyzésem, ami nem ehhez a jogszabályhoz tartozik ugyan, de amit folyamatosan szoktunk mondani itt az Országgyűlésben, az Állami Számvevőszék problémája, amikor az Állami Számvevőszék hoz egy megállapítást, akkor azzal szemben például ez az Alaptörvényben lefektetett jogorvoslati jog nem jelenik meg, és az ellen semmifajta jogorvoslat nincs, holtabból fakadóan nagyon komoly pénzügyi követkelések származhatnak.

Így például említeném a Jobbikot ért több száz milliós, 700 milliós bírságot is, ami egy ilyen állami számvevőszéki vizsgálat jegyzőkönyve alapján született, ami ellen semmi jogorvoslat nincsen. Tehát hiába van meg az Alaptörvényben biztosított jog, ha ezt az Állami Számvevőszék ügyeiben nem lehet alkalmazni, illetve idehoznám Kövér elnök úrnak a bírságolós ügyeit is, aminek a jogorvoslata azért itt történik, ahol kétharmados fideszes többség van, aki nyilván soha nem fogja felülbírálni; és ez már meg is mutatkozott az eddigi gyakorlatban is. Tehát itt sem érvényesül álláspontom szerint a jogorvoslathoz való jog, de minden esetben mi üdvözljük azt, amikor az Alaptörvénynek ez a kötelezettsége valamilyen szinten érvényesül, így ebben a jogszabályban azért reméljük, hogy érvényesülni fog.

Egy teljesen új rendszer kerül kidolgozásra, egy új fogalom, egy új jogi fogalom kerül bevezetésre vagyoni elégtétel néven, és új jogkövetkezmények is kerülnek ide, és valóban igaz, hogy nehéz lenne besorolni ezt, hiszen nem kártalanításról, nem kártérítésről beszélünk, és nem sérelemről beszélünk, éppen ezért került sor ez esetben a vagyoni elégtétel fogalmának bevezetésére, ami sui generis jogintézménynek minősül, és alapjogvédelmet lát el, tehát nyilván ez is nagyon fontos.

(16.00)

A törvényjavaslat meghatározza az egyik legfontosabb célt, a hatékonyság és a gyorsaság ösztönzését - ezzel nyilván teljes mértékben egyet lehet érteni -, illetve a jogorvoslat megteremtését. Erről beszéltem, hogy mennyire fontos a jogorvoslat kérdése, és erre került bevezetésre ez az új jogintézmény, a vagyoni elégtétel.

És nyilván meghatározza ez a jogszabály, hogy hogyan kell értelmezni, hogy mikor húzódik el egy eljárás; általánosan öt évről beszélünk. Ha öt évnél hosszabb ideig tart - az elsőfokú eljárás kezdő napjától az eljárást befejező jogerős határozat közlésének a

napjáig számítjuk ezeket a napokat, tehát itt öt évről beszélünk -, és mint Bajkai képviselőtársam kitért rá, azért vannak speciális esetek, amikor nem szabad ezt az öt évet figyelembe venni, hiszen vannak olyan ügyek, mint a személyi állapotot érintő perek, a kisgyermekek tartására irányuló perek, ahol nagyon fontos, hogy azért az a gyerek ne váljon felnőtté, mire a bíróság ítéletet hoz, bizony egy tartási kérdésben vagy egy gyermekelhelyezési kérdésben azért sokkal rövidebb határidőről kell beszélnünk, és ezt a törvényben meg is találjuk. Ezekben az esetekben, ha az észszerű határidőn belül nem valósul meg, ebben az esetben sérül az állampolgár alapvető joga, és ezáltal lesz jogosult erre a vagyoni elégtételre, aminek, mint mondtam, és egy kicsit bíráló hangnemenemmel illetem, kormányrendelet határozza meg a pénzbeli mértékét, és nem pedig a törvényben fogjuk ezt megállapítani. Tehát emiatt van bennem némi kritikai érzés a törvényjavaslattal kapcsolatban.

Nyilván nem jár a félnek elégtétel abban az esetben, hogyha az Emberi Jogok Európai Bírósága már hozott ítéletet vagy folyamatban van az ítélet, és nyilván nagyon helyes, hogy a bíróságnak ezt vizsgálnia kell, hogy volt-e már ilyen ítélet, marasztalták-e el esetleg a magyar államot ebben, illetve hogy van-e folyamatban eljárás az Emberi Jogok Európai Bíróságán.

A vagyoni elégtételt tehát az első fokon eljáró bírósággal szemben kell érvényesíteni, és itt meghatározza a hatáskört, az illetékességet is a törvényjavaslat, mely szerint majd a Debreceni Törvényszék, illetve a Pécsi Törvényszék fog eljárni. Az nagyon helyes, hogy a saját ügyekben ezek a bíróságok nem járhatnak el, hanem éppen hogy más terület bírósága fogja megkapni, amelynél az alapügy illetékességi okok miatt nem lehetett jelen. Tehát nem az ő bíróságának az ügyei lesznek, hanem teljesen más területről érkeznek ide a Debreceni Törvényszékre és a Pécsi Törvényszékre.

Meghatározza a jogszabály az időpontot is, hogy meddig lehet ezt előterjeszteni, illetve azt is, hogy a bíróságoknak egy nagyon kötött határideje van eljárni ezekben az ügyekben. Ez alapvetően 15 nap, és azt követően is majd 30 napon belül elleníratot kell előterjeszteni a bíróságnak, majd 3 hónapon belül az érdemi határozatot az eljáró bíróságnak meg kell hoznia. Ez azt jelenti, hogy viszonylag rövid határidőn belül ezek az eljárások be fognak fejeződni, és minél hamarabb hozzá fog jutni ehhez a vagyoni elégtételhez, már amennyiben megalapozott a kérelme az ügyfélnek, akkor ehhez hozzá fog jutni, kivéve természetesen akkor, és ezt a jogszabály külön kiemeli, hogyha a kérelmező érdekkörében felmerült elhárítható ok miatt szükségtelenül telt el ez az idő, és ezért húzódott el ez az eljárás ennnyire.

Tehát összességében, a törvénnyel egyet lehet érteni. 2022. január 1-jén lép hatályba a jogszabály, és 2022. december 31. napjáig a vagyoni elégtétel iránti igény csak a jogerősen befejezett bírósági eljárási esetekben érvényesíthető.

És még egy fontos dolog, hogy illetékfeljegyzési jog illeti meg a kérelmezőt, tehát amennyiben megalapozott az ő igénye, a kérelme, akkor neki illetéket majd ezért nem kell fizetni. Nyilván abban az esetben, ha megalapozatlan volt, akkor ez utólag kiszabásra kerül, tehát ezzel az ügyfél érdekei nem sérülnek. Amennyiben igaza van, erre nem kell külön pénzt előlegezni semmilyen formában.

Mindezek alapján én azt gondolom, hogy nyilván lehetne ettől jobb jogszabályt is hozni, de most nyilván fontosabb az, hogy ne kerüljenek ki ezek az ügyek az európai uniós színterre. Nyilván az összecszerűség kapcsán is azért tapasztaltuk, hogy az európai uniós bíróságok más, sokkal magasabb nagyságrendben állapítanak meg adott esetben kártérítést a magyar állammal szemben, így viszont mindenki tisztában lesz azzal, hogy milyen jogsértéses téma vagy milyen elhúzódság esetén, milyen összecszerűségben lehet majd vagyoni elégtétel iránti kérelmet benyújtani a bíróságon. Mindezek alapján a jogszabálytervezet támogató. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Vejkey Imre, aki a KDNP képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári peres eljárás elhúzódságával kapcsolatos vagyoni elégtétel bevezetése iránti törvényjavaslat célja, hogy hozzájáruljon az emberi jogok európai egyezményének 6. cikkében deklarált, észszerű időn belüli eljáráshoz való jog érvényesüléséhez, valamint azzal összefüggésben az egyezmény 13. cikkében előírt, hatékony jogorvoslat-hoz való jog érvényesüléséhez is.

A törvényjavaslat kifejezetten polgári peres eljárások észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető jogot helyezi speciális jogvédelem alá, oly módon, hogy egyidejűleg vagyoni kártérítéssel szankcionálja annak megsértését, amely alól mentesülni nem lehet. A törvényjavaslat ezért főszabályként rögzíti a bírósági eljárás időtartamát, amelyhez az eljárás elhúzódságának kompenzálását szolgáló vagyoni elégtétel összecszerűsége is igazodik.

A bírósági eljárás az elsőfokú eljárás kezdő napjától az eljárást befejező jogerős határozat közlésének napjáig tart. Amennyiben a jogerős határozat ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztenek elő, úgy az eljárást befejező jogerős határozat alatt a felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletet is érteni kell.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a polgári peres eljárás befejezéséhez általánosságban ötéves időtartamot nyilvánít feltétlenül elégségesnek, vagyis 60 hónapot. A fentiekén túl meghatározásra kerültek a polgári peres eljárás egyes fokainak befejezéséhez szükséges eljárási időtartamok is, így elsőfokú eljárás legfeljebb 30 hónapig minősül észszerűnek, másodfokú eljárás legfeljebb 18 hónapig,

felülvizsgálati eljárás pedig legfeljebb 12 hónapig minősül észszerűnek.

A gyorsabb elbírálást igénylő ügyekben, mint ahogy elhangzott, például gyermekek tartása iránti perek, munkaügyi perek esetén, rövidebb időtartamok kerültek meghatározásra. A teljes bírósági eljárásra három év áll rendelkezésre, ezen belül elsőfokú eljárás vonatkozásában 18 hónap, másodfokú eljárás tekintetében 12 hónap, felülvizsgálati eljárásra pedig 6 hónap.

Amennyiben pedig az eljárás fizetési meghagyásos eljárásból alakul perré, úgy hosszabb idő az indokolt, így az elsőfokú eljárás lefolytatására 36 hónap áll rendelkezésre.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A vagyoni elégtételként megítélhető összeg mértékét a törvényjavaslat végrehajtására kiadandó kormányrendelet alapján kell majd kiszámítani. Az a fél, aki az Emberi Jogok Európai Bírósága előtti eljárásban már részesült az ügynevezett igazságos elégtételben, a kétszeres kártérítés elkerülése érdekében az adott ügyben ki van zárva az újabb vagyoni elégtételre való jogosultságból.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az igényt azzal a törvényszékkel szemben kell érvényesíteni, amely az elhúzódság ügyben első fokon eljár, ha pedig járásbíró-ság járt el első fokon, akkor pedig azzal a törvényszékkel szemben, amelynek illetékességi területéhez az első fokon eljár járásbíró-ság tartozik.

Vagyoni elégtétel iránti igény bírósági polgári nemperes eljárásban érvényesíthető; a nemperes eljárásban kizárólag okirati bizonyításnak lesz helye.

(16.10)

A bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján egyszerűsített írásbeli eljárásban dönt.

A törvényjavaslat a kizárólagos illetékességet a Debreceni és a Pécsi Törvényszékhez telepíti, ezen nemperes eljárások elbírálását. A vagyoni elégtétel érvényesítésének könnyítése érdekében tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg a nemperes eljárás kezdeményezőjét. A törvényszéknek a felek érdemi nyilatkozatainak beérkezését követően három hónapon belül kell az érdemi határozatot meghoznia.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/16218. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónokok körét Varga László zárja, aki az MSZP képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Jegyző úr, ön a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az én helyzetem nem ilyen egyszerű, mint Vejkey képviselőtársamé, nyilván másfajta szempontokat is asztalra fogok tenni, nem is elsősorban a javaslat tartalma kapcsán,

hanem mondjuk, az időszerűsége kapcsán, illetve az előélete kapcsán.

A javaslat indokolt, az indokoltsága kiderül az indokolásból, amelyből szó szerint idéznék most néhány mondatot. „Az Emberi Jogok Európai Bírósága, a továbbiakban EJEB, az elmúlt évtizedekben többször jelezte, hogy az egyezmény 13. cikkében foglalt követelmény teljesítésére a magyar jogrendszer nem biztosít olyan, az EJEB által hatékonynak ítélt hazai jogorvoslatot, amely a bírósági eljárások elhúzódásának megelőzését, illetve az ilyen eljárásokkal okozott jogsérelem orvoslását kimerítően szolgálná. A Gázsó kontra Magyarország ügyben meghozott ítéletében az EJEB felhívta hazánkat, hogy hozzon létre olyan hazai jogorvoslatot vagy jogorvoslat-együttest, amely megfelelő módon az EJEB esetjogában lefektetett egyezményes elvekkel összhangban állva képes kezelni az ítéletben azonosított strukturális hiányosságokat.”

A javaslat itt tehát az elmúlt évtizedekre utal, ebben a vonatkozásában azonban nem teljesen őszinte, ha finoman fogalmazok, a hivatkozott Gázsó kontra Magyarország ügy, amelyben konkrétan felhívták hazánkat ilyen szabályok megalkotására, 2015-ös, a vonatkozó szabályok megalkotásával tehát a mostani kormány az adós, semmiképpen nem több évtizedes helyzetről van tehát szó.

Adós maradt az ilyen szabályokkal annak ellenére a kormány, hogy 2018 végén már nyújtottak be egy ezzel kapcsolatos törvényjavaslatot, amelynek az általános vitája is lezajlott, és amely a parlament honlapjának tanúsága szerint a mai napig a Törvényalkotási bizottság eljárására vár. Szóval, nemcsak 2015-höz képest, hanem a saját 2018-as, vonatkozó tervezetükhöz képest is csúszásban van a kormány annak ellenére, hogy a Pp. jelentős átalakítását 2018 óta egyébként elvégezték.

Röviden tehát, a javaslat valóban aktuális, tehát 2015 óta aktuális. Különösen aktuális lett volna, mivel az új polgári perrendtartásról szóló törvényt hosszú előkészítő munka után 2016-ban fogadta el az Országgyűlés, és 2018-ban lépett hatályba. Az új Pp. deklarált célja volt a professzionális pervezetés megteremtése mellett a peres eljárások idejének lerövidítése. Ez a rövidítés az új Pp. jelentős átalakítására és a jelen törvényre való tekintettel nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket.

Maga az Alkotmánybíróság is megállapította egyébként a 3024/2016/AB határozatában, hogy sajnos neki magának nincs lehetősége az ilyenfajta problémákat orvosolni, a perek észszerűtlen elhúzódását csak jelezni tudja. A javaslat receptje a börtönkártérítésekéhez hasonló tulajdonképpen, meghatároz egy esetkört, amelyre egy meghatározott tarifát társít. Ez a megoldás egyértelműen nem vezetett eredményre, olyan szinten nem, hogy maga a kormány nevezte a saját vonatkozó törvényét, illetve az azok alapján kialakult gyakorlatot börtönbiznisznek, tehát ebben a másik esetben.

A javaslat tételesen meghatározza - konkrét javaslatunk -, hogy melyik polgári eljárás-típus mennyi

időn belüli befejezése tekinthető észszerűnek, tehát hogy az egyes eljárástípusokra vonatkozóan mit tart annak. A javaslat alapján az elsőfokú eljárás befejezésére 36 hónap, a másodfokú eljárás esetén 18 hónap, felülvizsgálat esetén 12 hónap az eljárás maximális hossza. Ez azt jelenti, hogy egy per befejezése a javaslat alapján észszerűnek tekinthető, ha az öt és fél évig eltart. Bizonyos perekben ez az időtartam rövidebb, például gyermektartási vagy munkaügyi perekben nyilván ez indokolható, hogy 36 hónap, tehát három év. A javaslat ugyan lehetőséget teremt arra, hogy a bíróságok az elhúzódás miatti vagyoni elégtétel esetén rövidebb időben állapítsák meg az eljárási határidőt, azonban erre nem ad szempontokat a jogszabály, annyit mond, hogy a bíróságnak a rövidebb időbeli meghatározást indokolnia kell az eset összes körülménye alapján. A javaslat alapján a pontos elégtételi összegeket a kormányrendeletben állapítja meg, tehát ez rendeleti úton fog történni.

A javaslat pontosan ugyanabban a problémában szenved, mint a börtönkártérítésekkel kapcsolatos jogalkotás szenvedett, a valódi problémát nem oldja meg, hanem egy tarifát rendel a jogsértéshez. A javaslat szerint ugyanis normális, ha egy polgári peres eljárás öt és fél évig, gyermektartási ügy pedig három évig eltart. Ez önmagában nem elfogadható, egy egyszerű megítélésű ügyben egyáltalán nem indokolt öt és fél éves időtartam, és könnyedén előfordulhat olyan rendkívül bonyolult ügy is, amely hosszabb ideig is eltarthat még rendes körülmények között is.

Ami miatt ez problémát okoz, az az, hogy a károsultaknak kötelezettségük lesz ezt az eljárást igénybe venni, mielőtt az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordulhatnak, ami azzal jár, hogy egy öt és fél éves per után az ügyfeleknek még meg kell indítaniuk ezt az eljárást, majd azután mehetnek EJEB-hez, drasztikusan kitolva az eljárás hosszát. A peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétellel kapcsolatos ügyben ugyanis több mint négy hónapig is ez eltarthat.

Az EJEB gyakorlata alapján az eljárás észszerű időn belül való befejezésének nem az az alapvető lényege, hogy az összességében mennyi ideig tartott, sokkal inkább azt vizsgálják, hogy voltak-e indokolatlan késlekedések egyes eljárási cselekmények között. Ez azt jelenti, hogy egy hét évig elhúzódó ügy is lehet indokolt szélsőséges esetekben, és egy két évig tartó ügy esetén is lehetséges, hogy az hosszabb ideig tartott, mint indokolt lett volna, mert van benne egy félévnyi késedelem, amikor a bíróság nem végzett perbeli cselekményeket adott esetben.

Az eljárás hosszának észszerűsége tekintetében az EJEB esetjoga négy szempontot vesz figyelembe. Az ügy bonyolultsága az egyik ilyen szempont, ez igazolhatja az eljárás hosszát, de egy adott időtartamon túl nem lehet kimentési alap. Másodikként a fél közrehatását kell megemlítenem, terheli-e felelősség az időtartam elhúzódása tekintetében, és megfelelően gondosan járt-e el a számára fontos eljárási cselekményekben. A harmadik a szerv eljárása, és negyedikként az

ügy tétje mint szempont áll az EJEB esetjogában. Ez a szempontrendszer azonban nem jelenik meg a javaslatban, az egy maximális abszolút értéket ad, amelytől ugyan eshetőlegesen megvan az eltérés lehetősége, amely azonban a bíróságok számára jelent többletkötelezettséget.

Tehát összefoglalva és rövidítve, három szempontból tekinthető problémásnak a javaslat. Egyrészt a kártérítést kereső állampolgár számára hosszabbítja meg a már amúgy is túl hosszú eljárást, tekintettel arra, hogy a javaslat egyébként az első- és másodfokú eljárásra is megadott hosszt állapít meg. Másrészt a bíróságok számára többletterhet jelent abban az értelemben, hogy amennyiben a javaslat által bevezetett főszabályoktól el kívánnak térni, abban az esetben az eltérést úgy kell megindokolniuk, hogy ehhez semmiféle kapaszkodót érdemben nem ad a javaslat. Harmadrészt pedig azért, mivel nem oldja meg a valódi problémát, és nem ülteti át még azt a szempontrendszert sem, aminek figyelembevétele bizonyosan kielégíti a vonatkozó törvényi és nemzetközi kötelezettségeket.

A javaslat valódi problémára reflektál, ezt nem vitatom és nem is vitatjuk, az időszerűsége tekintetében azért a fő mondanivalóm, hogy 2015 óta aktuális lett volna egy javaslat. Nem a legmegfelelőbb eszközökkel reagál a javaslat a problémákra, elkövetve olyan korábbi hibákat, amelyeket hasonló esetekben, mint ahogy ezt felhoztam, már elkövettek.

(16.20)

Valódi megoldást a peres eljárások hatékonyságának növelése jelenthetne, azonban a bíróságok folyamatos vizsgálása vagy a közvélemény előtti lejárata biztosan nem fog valódi megoldást adni ezekre a problémákra.

A fentiekre tekintettel egyelőre azt tudom mondani, hogy a frakciónk tartózkodni tud a javaslatról, és nyilván kíváncsian várjuk, hogy a végleges normaszöveg akár az Igazságügyi bizottság, akár a Törvényalkotási bizottság eljárása után hogyan alakul. Reméljük, hogy tud ez még javulni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. A következő felszólalónk az elsőként jelentkezett független képviselő. Megadom a szót tehát Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tanult kollégáim e javaslat jogi tartalmi részét olyan mértékben és részleteiben bemutatták, hogy erről a kérdéstről most ilyen formában nem szeretnék beszélni. Beszélni szeretnék inkább a mindennapi gyakorlatról, amely már nagyon régóta igényelte volna, hogy valamifajta ilyen jellegű javaslat az Országgyűlés elé kerüljön akkor is, ha az Európai Bíróság nem állapította volna meg azt, hogy az egyezményel nem egyezik a magyar gyakorlat.

Bizonyára tudják mindannyian, hogy a kormánypárti sajtó áldásos tevékenységének eredményeként meglehetősen sok durva támadás ért és természetesen személyiségi jogi pereket indítottam a magyar bíróságok előtt. Olyan siralmas a tapasztalatom, hogy valószínűleg egy könyvet fogok erről írni. Hiába alkotta meg az Országgyűlés az új polgári perrendtartást, hiába vannak most már végre, bár igen csekély számban, de a bírók számára kötelezően betartandó határidők, egyetlenegy bíró nem teljesíti ezeket. Egyetlenegy bírót nem láttam eddig, aki igyekezett volna hamar a perfelvételen túl lenni, hamar elrendelni a bizonyítási eljárást azért, hogy észszerű időn belül kerüljenek befejezésre ezek a perek. Arról nem is beszél természetesen, hogy a büntetőügyekben milyen gyalázatos kijelentéseket voltak képesek bírák tenni, például hogy ezek a durva támadások nem gyalázkodók és nem sértik a becsületemet. Tehát valami elképesztő, amit meg mernek tenni bírák a bírói függetlenség álcája mögé bújva.

A javaslat természetesen a támogatásomat fogja élvezni, de meg kell mondanom önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy nagyon örülnék végre, ha olyan rendszer is elkezdődne kialakulni, amely a polgárok igazságérzetét és a bírósági rendszer iránti bizalmát is növelné, ez pedig az, hogy a bírák számára legyen következménye, ha miattuk egy eljárás elhúzódott és ezért az állampolgárok közös pénzéből, a költségvetésből kártérítést vagy kártalanítást kell fizetni. A bírák jelentős része úgy gondolja, hogy ő nyugdíjas állásban van, azaz soha senki nem fogja tőle számonkérni a helytelen joggyakorlást, az eljárási szabályok megsértését, az anyagi jogi jogszabályok, a jogalkotó szándékának teljes félreértelmezését és ezáltal hibás és igazságtalan döntések meghozatalát. Én nem gondolom, hogy az adófizetők közös terhe kell legyen az, hogy bírák nem képesek a hivatásukat esküjük szerint végezni, és nem képesek arra, hogy betartsák azokat a szabályokat, amelyekre felesküdték, és amelyeket nagyon sok tisztességes ember munkája által munkált ki és alkotott meg az Országgyűlés.

Bírák sokasága rendre arcul üti a jogalkotót, és amikor valaki meg meri kérdezni, hogy mégis hogy tetszik ezt gondolni, akkor azonnal bírói függetlenséget kiált. A bírák a jogszabályoktól nem függetlenek. Ha azt írja a jogalkotó, hogy egy intézkedést 30 nap alatt kell megtenni, és ő nem hajlandó 90 napon belül sem, és ezt számonkéri tőle valaki, akkor úgy gondolja, hogy ez az autonómiájába való beavatkozás, holott semmi egyéb, mint a jogszabály rendelkezéseinek megkövetelése. Amikor egy bíró nem hajlandó határidőben leírni a határozatokat azért, hogy húzza az ügyet, az ügyfél pedig hónapokat vár arra, hogy írásban megkaphassa azt, hogy élhessen a törvényes jogorvoslat jogával és mer szólni, akkor az a válasz, hogy bírói függetlenség kérdése, hogy mikor foglalja írásba a bíró a döntését.

Azt kell mondanom, tisztelt képviselőtársaim, és hangsúlyozni kívánom, hogy a tisztességes bírók előtt általában a földig hajolok, olyan tisztelettel vagyok, és

általában, ha ilyennel találkozom akár a volt munkám, akár most a személyiségi perek vagy a büntetőügyek útján, akkor utcahosszat hirdetem, hogy milyen nagyszerű bíróval találkoztam. Sajnos azonban ezt a tapasztalatot igencsak rontja azoknak a bírónak a munkája, akik viszont egyáltalán nem érdekeltek abban, hogy tisztességes eljárást folytassanak, hiszen soha senki nem fogja tőlük számonkérni a hibás döntéseiket, az eljárási szabálysértéseket.

Meg kell mondanom, tisztelt államtitkár úr, hogy azért nem örülök annak, hogy rendeleti úton fogják meghatározni a mértékeket, mert nagyon szeretünk volna beleszólni. Most képzelje el azt, államtitkár úr, hogy van egy ötvenmilliós pertárgyértékű per, ami nem egy nagy dolog, hiszen ma már egy budai közepes méretű lakásnak ennyi az értéke, és mondjuk, egy közöstudalajdon-megszüntetésben simán lehet 30-40-50 millió forint az érték. Ha húzódik az eljárás, egy ilyen értékből kiindulva kell például egy ilyenfajta sérelemdíjat meghatározni.

Tehát nem lenne jó, amint az előbb Varga László képviselőtársam mondta, hogy az Európai Bírósághoz majd akkor lehet fordulni, ha ezt a fórumot igénybe veszi. Egyébként meg kell mondanom, hogy jogdogmatikailag egyet is értek vele. Csak ha most még nem tudjuk, hogy majd itt milyen mértékek lesznek, és később ezután fog kiderülni, hogy ezek a kormányrendeletben meghatározott mértékek nem igazán igazodnak azokhoz a vélelmezhetően felmerülő károkhoz az eljárások elhúzódása miatt, akkor mi történik? Az ügyfél kényszerűen igénybe veszi ezt a fórumot, kap egy tényleg jelképes összeget, ha egyáltalán elfogadja a nemperes eljárásban a bíró, hogy a bíróság felelősége volt az eljárás elhúzódása, és majd amikor ezt a nagyon szerény összeget megítélik neki, akkor mehet az Európai Bírósághoz. Vagy ha egyáltalán nem ítélik meg és elmegy az Európai Bírósághoz, mert annak eddigi döntései és az elvrendszere alapján igenis sérelmes volt az eljárás elhúzódása számára, kap egy tisztességes európai bírósági szintű, általunk már elég széles körű gyakorlatból ismert, jelentősen magasabb mértéket, mint amit én gondolok, hogy majd a kormányrendelettel várhatunk.

Úgyhogy e vonatkozásban én például nem azért keckegek ebben az ügyben, hogy márpedig tessék idehozni a mértékeket már most, mert nem bízom benne, hogy egy kormányrendelet meg tudja ezt határozni, hanem szívesebben szavazza meg ezt az ember úgy, hogy például majd nem ilyen 200-300 ezer forintos kártalanítások lesznek, amiért, már bocsássanak meg, még egy szegényebb ember sem indul el, mert ha esetleg nem sikeres, neki akkor is költségbe kerül. Úgyhogy ezért is egyetértek abban Varga László képviselőtársammal, hogy jobb lett volna, ha legalább az expozéban megpróbálja államtitkár úr érzékeltetni velünk, hogy egyébként a kormánynak milyen mértékű elképzelései vannak erre vonatkozóan.

Egyébként még annyit hadd mondjak el képviselőtársaimnak, hogy olyannyira érintett vagyok a dologban, hogy 21 éve húzódik az életem, a családom

egyetlen pere. Azért húzódik, mert mindig talál a másik oldal egy közöstudalajdon-megszüntetési perben olyan bírót, aki ügyeskedve folyamatosan húzza az eljárást, folyamatosan olyan határidőkben tűz ki tárgyalást, és olyan határidők alatt küld ki iratokat reagálni, hogy rendre két tárgyalás között eltelik annyi idő, hogy a másik félnek állandóan aktualizálnia kell az értékeket. Az újabb értébecslés miatt újabb félév telnek el, majd utána a később kitűzött tárgyalás, lassú iratküldés miatt megint. Úgyhogy azt képzeljék el, hogy például egy hatéves fejezet, egy hatéves intervallum alatt, ami alatt még mindig nem tudott a III. Kerületi Bíróság bírója ítéletet hozni, négyszer aktualizálták az értéket, négyszer ugyanannak a kicsi lakásnak az értékét azért, hogy a bíró segítsen a pert húzni.

Tehát azt tudom önöknek mondani, képviselőtársaim, hogy ha valaki, akkor én aztán tudom, hogy milyen nagyon komoly jelentősége van egy ilyen javaslatnak. Az más kérdés, hogy remélem, a bírák, akik majd ezeket az igényeket elbírálják, ügyfélközpontúak lesznek, és nem elfogultak a kollégáik javára, hogy próbálják majd menteni, hogy na, de az ügyfél később adott be egy iratot, és azzal három hónappal húzódott az ügy, miközben egyébként a bíró meg öt-hat évig húzogatja különböző ügyes eljárásokkal az ügyeket.

(16.30)

Még egyet hadd mondjak el, és hangsúlyozni kívánom, ez aztán tényleg nem a kormány felelősége. Itt van ez az új Pp., az volt a cél, hogy a perfelvétel gyorsan menjen, szűrjük ki, hogy alkalmas tárgyalásra, nem alkalmas, mit kell bizonyítani. Államtitkár Úr! Van olyan per a kollégáim körében, ahol a nyolcadik perfelvételi tárgyalás zajlik a jövő héten. Perfelvételi tárgyalás, a nyolcadik, úgy, hogy az elsőnek a végén ismerteti a bíró a perelő féllel, hogy a jogalapja, amivel idejött, nem fog megállni. Tehát most gondolják meg, a jogalkotó mindent el akart követni ahhoz, hogy gyorsabbak legyenek az eljárások, és másfél év alatt nem lehet eljutni oda, hogy legalább a perfelvételt lezárják!

Tehát absztrakt módon egy jogszabályból következhet az a tisztességes szándék, hogy az eljárások pörögjenek, menjenek, gyorsan fejeződjenek be, mert az állampolgároknak a jogbiztonságba vetett hite ezáltal megmarad vagy újraéled, és közben azok az emberek, akiknek viszont a kormány ebbéli szándékát teljesítenie kell és a hitelességét megteremteni, mert az a kormány hitelessége is, hogy a bírák ezt betartják-e, lábbal tiporják. Úgyhogy nagy tisztelettel én azt kérem, hogy az igazságügyi kormányzat próbáljon elkezdni egy olyanfajta konzultációt, akár az OBH-val, hogy igenis a perek elhúzó bírónak vagy a jogszabálysértő döntések miatt elhúzódó perek okán a bírónak legyen személyes felelősége.

Most gondolják meg, bármilyen hivatásról beszélünk, egy orvos úgy veszi ki az uterust, hogy átszűrja a hólyagot. Mi történik vele? Eljárások, büntetőeljárás,

kártérítési eljárás, esetleg a munkáltató számonkéri tőle, pedig egy pillanatok alatti intézkedés, mármint az operáció alatti intézkedés, a pillanatok tört része alatti döntés is okozhat egy ilyet. De hát ez egy komoly felelősség, mert ez egy ember életébe kerülhet, igaz? Vagy például egy vasutas, aki a váltót rosszul állítja, és történik egy óriási baleset. Ők mind-mind felelnek. A mérnök, hogy ne szakadjon le a híd, hogy ne süllyedjen a ház, hogy a térkő ne jöjjön föl idő előtt, a burkoló. Minden-minden hivatásban ott van a személyes felelősség kötelezettsége. Egy hivatásban nincsen, az a bíraké. Ott nincs. Mondjuk, az ügyészeknél sem nagyon van, de az egy más csapat, az egy centralizált szervezet, végül is mindegy, hogy milyen vádiratot visz oda, ha a bíró igazságos ítéletet hirdet, akkor teljesen mindegy, hogy az ügyész tisztességes volt vagy sem, a bíróság kijavíthatja a hibákat.

Szóval, azt akarom ezzel mondani, hogy itt beszélünk egy törvényjavaslatról, ami arról szól, hogy az eljárások indok nélkül elhúzódnak, és ezért az állam kárfelelősséget vállal. De már bocsánatot kérek! Az államnak nincs saját pénze, azt az adófizetők adják össze, közte az az adófizető, aki éppen a bíróságon sérelmet szenved, és gyakorlatilag az adófizetők maguk fizetnek azok helyett a bírák helyett, akik nem hajlandók betartani a jogszabályokat.

Tetszenek érteni, ugye, amit én mondok? Tehát én nem bántani vagy támadni akarok, hanem fel akarom mutatni ennek az abnormitását, még akkor is egyébként, hogyha az európai fórumokon ez egy teljesen normális elvárás. Egyébként azt gondolom, hogy Olaszország példái indokolták leginkább, mert ott húsz-harminc évig tartanak a legegyszerűbb perek is néha. Tehát azért jó pár EU-ország adott elég alapot arra, hogy ezt az európai szintéren gondolják szabályozni, de függetlenül ettől a szabályozói szándéktól, végül a polgárok fizetik ki a kártérítést a bírák helyett.

Hát, elnézést kérek! Ha itt az lenne a tapasztalat, hogy a bírák igazságosan, a jogszabályokat betartva, tényleg az elvek szerint, az elvárások szerint igazságos ítéletek sorozatát hoznák, nincsenek hatályon kívül helyezések, nincsenek megváltoztatások, csak azért hozzuk ide, ebbe a Házba ezeket a javaslatokat, mert az európai fórumon mégiscsak kénytelenek vagyunk ezeket a szabályokat partnerként meghozni, és azt mondjuk, hogy nézzétek, elvárják tőlünk az európai szintéren, de tudjátok, itt, Magyarországon ezeket nem nagyon fogjuk alkalmazni, mert a magyar bírák betartanak minden szabályt. Ugye, ez lenne a legjobb? Persze! Szavazzuk meg! Úgysem kell majd soha használni! De sajnos nem így van, államtitkár úr! Sajnos nem így van! Bár így lenne!

Úgyhogy, száz száznak is egy a vége, természetesen meg fogom szavazni, de nagy tisztelettel, ha esetleg válaszolna a viszonzásában, hogy milyen elképzelése van a kármértékekre. Azért valamin csak gondolkodtak, hogy legalább egy iránymutatásunk legyen, hogy a polgárok mit várhatnak, ha ilyen helyzetbe kerülnek. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Több téma felmerült itt a vita során, több kérdés.

Felmerült, hogy miért van itt ez az új javaslat a Ház előtt, miért nem egy korábbi tárgyalunk. Az Európa Tanáccsal, az EJEB-bel folyamatosan egyeztetés volt, illetve a gyakorlat figyelembevételével, a változtatási javaslatok alapján alakult ki az a tervezet, amit most meg tudunk vitatni.

Gyüre képviselőtársamnál felmerült, hogy a szünetelés és egyéb perelhúzó magatartások hogy viszonyulnak ennek a fajta vagyoni elégtételnek a kialakulásához összességében. Ezeket a törvényjavaslat kezeli, tehát ami nem a bíróságok ténykedésére vezethető vissza, ott ezeket az időtartamokat nem kell figyelembe venni.

Felmerült, hogy miért kormányrendeletben kerül meghatározásra az elégtételnek a mértéke, ami egy napi összegben kerül meghatározásra. Azért, mert sokkal rugalmasabban lehet a változó bírói gyakorlat-hoz, az európai, strasbourgi gyakorlathoz igazítani majd szükség esetén ennek a mértékét. Az időszaknak a megállapításánál viszont, ha túllépik, akkor nem a túllépés idejére vonatkozóan kerülnek megállapításra ezek az összegek, hanem a teljes időtartamra természetesen. Mi látjuk ezt a fajta szakaszolást, hogy akár az elsőfokú eljárásnak az elhúzódnása is jogalapot adhat ennek az igénynek az érvényesítéséhez.

A bíróságok elfogultsága. Nyilvánvaló, hogy nem az a bíróság dönt az ügyben, ahol ez a jogsérelem történik, hanem két kijelölt, kizárólagos illetékességű bíróság, pontosan azért, hogy ne legyenek ilyen, személyi kapcsolódásra lehetőséget adó körülmények, hogy ne lehessen támadni a bíróság döntését erre való hivatkozással.

Ami a bírakkal kapcsolatos felvetéseket illeti, nem tárgya ennek a körnek. Természetesen a képviselő asszony is nagyon jól tudja, hogy gyakorlatilag minden olyan kérdésben, ami a bíróságokat illeti, most Strasbourg-tól eltekintve, láthatjuk, hogy létezik a Bizottság, létezik a luxembourgi bíróság, tehát ez egy nagyon érzékeny terület. De minden olyan javaslat, ami gyakorlatilag a bíróság berkein belül születne meg, és ezen a téren próbálna egy kicsit, hogy úgy mondjam, tényleg értékelni a bírának a tevékenységét, nyilván a tisztelt Ház érdeklődésére is számot tartana. De azt mondom, hogy ez egy olyan kényes kérdés, amit szerintem nem lehet nagyobb vehemenciával megközelíteni, tehát ezért elnézést kérek, hogy a személyes felelősség hogyan és miként tud megjelenni.

Ami a bírói ténykedést illeti, szerencsére azért van többfokú eljárás, tehát az igazságot keresőknek,

hogy úgy mondjam, valamilyen fokon biztos, ahogy a professzionalizmus növekszik ezeknek a szinteknek az elérésével, ez talán garantálható.

Úgyhogy összességében köszönöm mindenkinek a hozzászólását, aki a javaslat vitája során felszólalt. Kérem, támogassák majd szavazatukkal a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a pártalapítványokat érintő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Bajkai István fideszes képviselőtársunk által benyújtott előterjesztés T/16222. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom tehát a szót Bajkai István úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, öné a szó.

(16.40)

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint azt sokan tudjuk, hazánkban a pártok kiemelt módon működnek közre a polgárok akaratának kialakításában és kinyilvánításában, alapvető rendeltetésük, hogy a politikai életben való állampolgári részvételhez megfelelő demokratikus szervezeti keretet nyújtsanak. Az Országgyűlés ezért az állampolgárok egyesülési szabadságának és politikai jogainak érvényesülése, valamint a társadalomban meglévő különböző érdekek és értékek demokratikus megjelenítésének és érvényesítésének előmozdítása érdekében alkotta meg az 1989. évi XXXIII. törvényt.

Immár három évtized elteltével időszerű a hazai pártok működését segítő tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenységet végző alapítványokról szóló törvény olyan irányú módosítása, amely egyúttal lehetővé teszi, hogy a pártalapítvány az alapítványi cél megvalósításával közvetlenül összefüggő kiegészítő jellegű gazdasági vállalkozási tevékenységet végezhesen. A cél elismerendő: hazánk politikai kultúrájának fejlesztése és az ismeretterjesztés színvonalának az emelése, a tudományos munka beemelése a politikai köztudatba. A javaslat garanciális szabályként rögzíti, hogy a pártalapítvány gazdasági vállalkozási tevékenysége az eredeti célokat nem veszélyeztetheti.

Mint ismeretes, a pártok vagyona a tagok által fizetett díjakból, a központi költségvetésből juttatott támogatásból, a párt országgyűlési képviselőcsoportja által az országgyűlési képviselőcsoport működési feltételeit biztosító költségvetési kiadási előirányzat terhére nyújtott támogatásból, az állam által a törvény 5. §-a alapján ingyenesen átadott ingatlanokból, magyar állampolgár természetes személyek vagyoni hozzájárulásából, végintézkedés alapján természetes

személyek hagyatékából, a pártnak a törvény 6. §-ában meghatározott gazdasági vállalkozási tevékenységéből, illetve a párt által alapított egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság adózott nyereségéből képződhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény szerint gazdasági vállalkozási tevékenységnek minősül a jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló vagy azt eredményező, üzletszerűen végzett gazdasági tevékenység, kivéve az ajándék elfogadását, a pénzeszközök betétbe, értékpapírba, társasági részesedésbe történő elhelyezését, valamint az ingatlan megszerzését, használatának átengedését és átruházását. A javaslat a pártalapítványok beszámolókészítési kötelezettségére vonatkozó szabályait is egyértelműsíti, még konkrétabbá teszi.

A párt gazdálkodása törvényességének ellenőrzésére az Állami Számvevőszék jogosult. Itt kiemelném, hogy egy párt vagyoni hozzájárulást más államtól nem fogadhat el, a párt külföldi szervezettől jogi státuszától függetlenül és nem magyar állampolgár természetes személytől vagyoni hozzájárulást nem fogadhat el, és hasonlóképpen a párt névtelen adományt sem fogadhat el. Az a párt, amely ezen szakaszban, tehát a (2) és (3) bekezdésben az idézett törvényhelyben foglalt szabályt megsértve vagyoni hozzájárulást fogadott el, köteles annak értékét az Állami Számvevőszék felhívására 15 napon belül a központi költségvetésnek befizetni, késedelem esetén pedig a tartozást adók módjára kell behajtani. A párt központi költségvetésből juttatott támogatását az elfogadott vagyoni hozzájárulás értékét kitevő összeggel csökkenteni kell. Ha a párt részére a vagyoni hozzájárulást nem pénzben juttatták, köteles annak értékéről, értékének a meghatározásáról gondoskodni. Ha ezen szabályt a párt megsérti, és tiltott nem pénzbeli hozzájárulást fogadott el, annak értékét az Állami Számvevőszék állapítja meg.

Keretet adtam a pártok működéséről az idézett javaslat kapcsán, ezért még egy helyet a jogszabályból szeretnék idézni. A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvény 9/A. § (1) bekezdése alapján a párt a politikai kultúra fejlesztése érdekében tudományos, ismeretterjesztő, kutatási és oktatási tevékenység folytatása céljából alapítványt hozhat létre. Az oktatáson és tudományos munkán keresztül jobban megismerhetjük hazánk politikai folyamatait. Ez az intézmény mélyíti a jogállamiság és a demokrácia ismeretét és tapasztalatait.

A javaslat a módosítás keretében egyértelműsíti, hogy a pártalapítvány gazdasági vállalkozási tevékenysége kiegészítő tevékenységnek tekinthető, és a törvény 9/A. § (1) bekezdésében meghatározott tevékenységek vonatkozásában a gazdasági vállalkozási tevékenység a tudományos, ismeretterjesztő, kutatási és oktatási célok minél teljesebb megvalósítását szolgálja. A javaslat egyben garanciális szabályként is rögzíti, hogy a pártalapítvány gazdasági vállalkozási tevékenysége a fenti célokat nem veszélyeztetheti.

A fentiek alapján tisztelettel javasolom, hogy a tisztelt képviselők fogadják el a javaslatot, és a megtisztelő figyelmüket ezúton is köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Akkor a vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk munkánkat.

Ismételten megadom a szót Bajkai Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, ismét öné a szó.

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbieken igyekeztem egy keretet is adni a tervezetnek, ehhez képest szeretnék némi rövidegességgel a vezérszónoki szónoklatomban visszatérni a javaslatra.

Az Alaptörvényünk kimondja, hogy a pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és nyilvánításában. A jelen törvényjavaslat a pártok működését segítő tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenységet végző alapítványokról szóló 2003. évi XLVII. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítását kezdeményezi.

A törvényjavaslat legfontosabb eleme kiegészíti a pártalapítványokról szóló törvényt azzal, hogy a pártalapítványok a jövőben olyan gazdasági vállalkozási tevékenységet is folytathatnak, amely a céljaikkal összefügg. Fontos kitétel a módosításban, hogy ezt a tevékenységet úgy végezhetik, hogy az az alapítvány működését és céljainak teljesülését nem veszélyeztetheti. Az ilyen típusú gazdasági tevékenységet továbbá csak úgy folytathatják, hogy annak számviteli nyilvántartását elkülönítetten kezelik, amely az alapítványok átlátható működését is szolgálja.

A törvény 6/A. §-a egyértelműen kimondja, hogy az alapítványok tekintetében mi minősül gazdasági vállalkozási tevékenységnek, illetve lehatárolja azokat a főbb területeket is, amelyek egyáltalán nem tartoznak a már említett tevékenységbe. Így kivételi körbe kerülnek az adományok gyűjtése, a betétbe, értékpapírba, vállalati részesedésbe elhelyezett pénzeszközök, illetve az ingatlanszerzéssel és -átruházással kapcsolatos tevékenységi formák. A törvénymódosítás egyértelműsíti, hogy az alapítványokat nemcsak jelentéstételi kötelezettség, hanem a számviteli szabályok alkalmazásának kötelezettsége is terheli, így a civil törvényben meghatározott beszámolási szabályokat esetükben is alkalmazni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva elmondhatjuk, hogy a törvénymódosítás elősegíti és kiterjeszti a pártok alapítványainak működését, és megfelelően szabályozza azokat a gazdasági területeket, amelyeken az alapítványok élhetnek önálló gazdálkodási jogkörükkel, emellett megteremti a széles körű és szabályozott ellenőrzés lehetőségét, amely egy igen fontos és elismerendő terület, s kiemelkedő fontosságú is egyúttal.

Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot, és erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is. Köszönöm a

megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Potocskáné Kőrösi Anita, aki a Jobbik képviselőcsoportjának a véleményét ismerteti. Képviselő asszony, öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A pártalapítványok működéséről szóló törvényjavaslat vitájában vagyunk. Azzal a javaslattal, mely szerint gazdasági tevékenységet is végezhetnek a pártok, amennyiben ezt a parlament, az Országgyűlés majd jóváhagyja, akkor természetesen a beszámolóképzési szabályok is meg fognak változni, és én erre szeretnék egy kicsit kitérni a felszólalásomban.

Ahogy a civil szervezetek, úgy a következő időszakban a pártalapítványok is majd a civil szervezetekre vonatkozó beszámolási kötelezettség alapján kötelesek az éves tevékenységükről beszámolni.

(16.50)

Ez azért is fontos, hogy elkülönített nyilvántartás szerint kezeljék majd az alapvető célokhoz megfelelő tevékenységeket, az abból származó bevételeket, kiadásokat és költségeket, illetve a gazdasági tevékenységből származó bevételeket, költségeket és kiadásokat. Ez a civileknél egyébként is így van, ez a közeljövőben akkor a pártoknál is így lesz. Ha a hatálybalépést nézzük, akkor július 1-jétől végezhetnek majd gazdasági tevékenységet a pártalapítványok is.

A jogszabály, ahogy elhangzott a vezérszónoki felszólalásban és az exozében is, egyértelműsíti, hogy mik azok a tevékenységek, amelyeket a pártalapítványok végezhetnek a közeljövőben. Bízom benne, hogy ezzel valóban az átláthatóság lesz az elsődleges célpont, és nem az, hogy további olyan tevékenységet végezzenek, amely nem a pártalapítványok céljaival összefüggő. Külön figyelmet szeretnék fordítani arra, hogy tudományos és oktatási célból jönnek ezek létre. És valóban, ahogy elhangzott, az fontos, hogy minél szélesebb körben a pártok működését és a magyar parlamentarizmust népszerűsítsék, erre vannak a pártalapítványok, és ezeket a közeljövőben majd a beszámolóképzési kötelezettség is oly módon fogja terhelni, mint minden más alapítványt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vejkey Imrének, aki a KDNP képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogyan azt előterjesztőként Bajkai István képviselőtársam mondta, a jelen törvényjavaslat a pártalapítványok

tevékenységére vonatkozó szabályokat módosítja a pártalapítványok működésével összefüggő rendelkezések technikai pontosításával.

A pontosítás célja, hogy egyértelműsítse azt, hogy a pártalapítvány gazdasági-vállalkozási tevékenysége kiegészítő tevékenységnek tekinthető a Ptv. 9/A. § (1) bekezdésében meghatározott tevékenységek vonatkozásában. A törvényjavaslat továbbá a pártalapítványok beszámolókészítési kötelezettségére vonatkozó szabályokat is egyértelműsíti.

Én nem kívánám megismételni azt, amit képviselőtársam már expozejában és vezérszónoklatában is elmondott, ezért azzal fejezném be gondolataimat, hogy a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/16222. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Bajkai István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónoki kör lezárultával most az elsőként jelentkezett független képviselőnek adok szót. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Polgártársak! Az Országgyűlés egy olyan javaslatot tárgyal, amelynek az a lényege, hogy a pártalapítványok kiegészítő tevékenységként gazdasági tevékenységet is végezhetnek.

Megkérdezhetné bárki, aki ismeri a civil szervezetekre vonatkozó jogszabályokat, hogy vajon miért kell most erről törvényt hozni, hiszen alapvetően a civil szervezetek végezhetnek gazdasági tevékenységet kiegészítő tevékenységként. De annak érdekében, hogy ne lehessen visszaélni az adófizetők pénzéből finanszírozott pártalapítványokban a kapott juttatások felhasználásával, volt olyan disztingvált és korrekt a politikai közélet az elmúlt 30 évben, hogy azt mondta, a pártalapítványokat kiveszi ebből a körből, tekintettel arra, hogy a pártalapítványok minimum 95 százalékban az adófizetők pénzéből, költségvetési támogatásból működnek.

Míg általában a civil szervezetek, egyesületek, alapítványok magánemberek adományaiából, a magánemberek közös tevékenységéből, az alapítók vagyonaiból építik föl pénzügyi rendjüket és a céljaik megvalósításához szükséges forrást, addig a pártalapítványok az adófizetők pénzéből kapják nagy részben a forrásokat. És hát, az hogy néz ki, kérem szépen, hogy az adófizetők rendkívül gálánsan adományoznak az adójukból a pártalapítványoknak, majd pedig a pártalapítványok gazdasági tevékenység eredményeként még további profitot tudnak ebből realizálni?

Tudják, kérem szépen, a gazdasági életben, a kapitalizmusban, aki adja a pénzt, az általában vagy tulajdonrészt, vagy a profitból részesedést kap, ez a normális. Tehát jogásként persze, azt mondom, hogy mindössze az alkotmányos jogegyenlőséget szolgálja ez a szabály, hiszen általában a civil szervezetek kiegészítő tevékenységként folytathatnak gazdasági tevékenységet. Na, de kérem szépen, Magyarországon,

ahol a világon egyedülállóan az emberek jövedelmi viszonyaihoz képest elképesztő gálánsan honorálják az adófizetők a pártalapítványokat?

Csak példát szeretnék mondani. 2011-ben a pártalapítványoknak a következő volt az éves juttatása: MSZP 259 millió, Fidesz 411 millió, KDNP 69 millió, Jobbik 25 millió, LMP 80 millió. Ez volt a 2011-es. Most a 2022-es költségvetésben a következő összegek szerepelnek, amelyeket az adófizetők fognak a pártalapítványoknak adni: Fidesz 1 milliárd 500 millió, MSZP 359 millió, Jobbik 702 millió, LMP 213 millió, KDNP 150 millió. Ez azt jelenti, kérem szépen, hogy az adófizetők ilyen összegeket arra adnak majd mostantól, július 1-jétől a pártalapítványoknak, hogy akár kockázatos ügyleteket is folytassanak.

Ugye, tudják mindannyian, hogy az Állami Számvevőszék a közpénzek felhasználását ellenőrzi, és mind a pártoknál, mind a pártalapítványoknál rendre éves átfogó vizsgálatokat végez. Igen ám, de azzal, hogy bevezeti a jogalkotó egy kockázatos üzlet lehetőségét, az Állami Számvevőszék nem vizsgálhatja, hogy ezzel a gazdasági tevékenységgel vajon jó gazdaként bánt-e a pártalapítvány, és hogyha elherdálják a pénzt, akkor vajon azért felelős-e valaki.

Tehát azt tudom mondani, hogy ma elvártam volna, hogy minden ellenzéki frakciónak egy képviselője fölálljon, és azt mondja, hogy ezt nem szeretném, azért nem szeretném, mert nem akarom, hogy az egész politikai osztály elveszítse a hitelét a polgárok előtt, ugyanis az egyszerű embereknek fogalma nincs arról, hogy mi ma itt miről tárgyalunk a parlamentben, fogalma nincs arról, hogy az adófizetők a pártokat és a pártalapítványokat milyen elképesztő összegekkel támogatják. Elvárnák persze a polgárok, hogy ilyen támogatás után azt lássák, hogy rendkívül komoly politikai tevékenység folyik, és a különböző kormányzati rendszerek hibáinak kijavítására, rendszerek módosítására mindenki szépen tegye meg a maga javaslatát. Na, ilyen nem látnak. Viszont megnézhetik, ahogy az Államkincstár ezeket az óriási összegeket kifizeti.

Tudják, képviselőtársaim, az elmúlt napokban most éppen a baloldali szavazótábor keménymagja engem azzal illetett, hogy biztos a Fidesz fizet engem. Azt tudom mondani, hogy nem kell, hogy a Fidesz fizessen engem, mert 38 évi munka után talán van anynyi pénzem, hogy egy pártot tudok csinálni és be tudom mutatni, de akiket fizet a Fidesz, merthogy a kétharmados többség, Fidesz, KDNP, amely megszavazza ezeket a Házban, na, az fizeti az ellenzéki pártokat, még hozzá igen busásan.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Teljesen mindegy, hogy egy ellenzéki képviselő nyom-e majd gombot például ennél a javaslatnál, teljesen mindegy, a kormányzó többség meg fogja szavazni ebben a Házban kétharmados többséggel ezt a jogszabályt. És akkor lehet majd azt mondani, hogy

én ott sem voltam, én fel sem szólaltam, én nem is szavaztam, juj, én nem is akarok tudni erről a törvényről. Csak tudják, mi az érdekes, tisztelt képviselőtársaim és kedves polgárok: azért a megemelt fizetésből, a megemelt állami támogatásokból még egyetlenegy párt nem fizetett vissza egy fillért sem, hogy én ezt nem akartam.

Száz szónak is egy a vége: mindenki szépen vallja be a társadalomnak, hogy a pártokat az adófizetők rendkívül gálánsan finanszírozzák, panasza nincs ok, mert hogyha ezt tudnák az emberek, akkor talán elvárásaik is lehetnének és lennének a politikai közösségekkel szemben. A pénz folyik ki, látszólag semmilyen eredménnyel, és most meg még ott is tartunk ezzel a javaslatlaltal, még ha egyébként az alkotmányos alapjogokat egyáltalán nem sérti, hogy még vállalkozhatnak is, nyithatnak, kérem szépen, autószalont, seftelhetnek ingatlanokkal, gyakorlatilag a gazdasági élet bármely területén spekulációs ügyletekbe nyugodtan belerakhatják, amelyek az MNB által engedélyezettek, aztán vagy lesz belőle profit, vagy nem. Én nem gondolom, hogy a magyar adófizetők ezeket az összegeket arra adják, hogy olyan emberek, akikről azt sem tudják, hogy képesek-e vállalkozási tevékenységet eredményesen folytatni, ezekkel a pénzekkel sáfárkodjanak.

(17.00)

Gondolják meg, milliárdokról beszélünk! Ilyen pénzeket azok az emberek, akik a saját erőforrásaikból vállalkozási tevékenységet építettek fel, soha nem láttak. A családok is az összekuporgatott forintjaikból építenek fel kicsi, apró műhelyeket, és próbálják azokat növelni, és rengeteg embernek, vállalkozónak, akik ráadásul a járvány után iszonyú nehéz gazdasági helyzetben vannak, nem járnak ilyen források, de mert valakinek pártja van meg pártalapítványa van, most már nemcsak sok pénzt kap, hanem gyakorlatilag korlátlanul gazdálkodhat vele.

Én nagyon szeretném kérni Bajkai képviselőtársamat, hogy a válaszában - remélem, lesz - mondja el azt nekem, vagy nekünk, hogy hogyan fogják tudni például elérni azt, hogy ezeket a pénzeket tényleg a tudományos, kulturális tevékenységre fordítsák, és nem fordulhat elő az, hogy olyan gazdasági tevékenységekbe folytatják bele, amelyekből nem profit jön, hanem veszteség. Az Állami Számvevőszéknek mi lesz az a mértéke vagy mércéje, mi lesz az az összehasonlító alap, adat, vagy mi lesz az a szemlélet, amellyel meg tudja ítélni, hogy ez a gazdasági tevékenység valóban reális volt, és nem egy elherdálásról van szó, vagy egyszerűen csak a szerencse vagy a szerencsétlenség úgy jött, vagy olyan nem várt gazdasági helyzet van, hogy nem lehet számonkérni, ha ezek a pénzek nem értékesülnek, és effektíve a célokat nem szolgálják.

Én tudom, hogy ezek nagyon szigorú szavak, de azért elnézést kérek, mi polgárok, állampolgárok is vagyunk, adófizetők is vagyunk, és nagyon szeretnénk tudni, hogy ezeket a pénzeket lehet-e olyan emberekre

bízni, akik egyébként a gazdasági életben az égedta világon semmifajta szerepet nem töltenek be, nincs gyakorlatuk. Viszont több száz millió forint forrásról beszélünk, és ahogy szokta mondani az angol, other people's money, más ember pénzét könnyű költeni, hát, itt az adófizetők pénze van, ezért nagyon szeretném, ha a jövőben az ezzel való felelős gazdálkodásra mindenki nagyon komoly hangsúlyt fektetne. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Jó napot kívánok! Azzal a kérdéssel akartam folytatni a munkát, hogy megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével, de mire ezt kimondtam volna, Bajkai István képviselő úr, a Fidesz képviselője jelentkezett is. Öné a szó.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak röviden szeretnék - hisz némiképp megszólítottam Varga-Damm képviselőtársunk által - néhány kitéltet vagy néhány fontos mondatot elmondani, hiszen képviselőtársam kérdésében valahogy úgy hangzott el, hogy mintha a gazdasági vállalkozási tevékenység egyfajta, nem is tudom, bűn lenne, vagy valamifajta üldözött magatartás lenne. (Dr. Varga-Damm Andrea: Kockázat!) Bár Varga-Damm Andrea képviselőtársam a bizottsági ülésen kifejezetten azt a kérdést tette fel, hogy vajon más civil szervezetekhez képest, ahol egyébként természetesen ez a szabályozás, és jelen van hosszú évtizedek óta, tehát a gazdasági vállalkozási tevékenység kiegészítő folytathatósága, vajon miért nem volt ez a pártalapítványok esetében is már korábban szabályozott, akkor még néhány héttel ezelőtt, vagy talán egy héttel ezelőtt Varga-Damm Andrea ezt a mostani hosszú beszédét nem adta elő a bizottsági ülésen, sőt kifejezetten azt a kifejezést használta, hogy ez egyfajta jogegyenlőség (Dr. Varga-Damm Andrea: Most is elmondtam!), a civil szervezetek esetében van kiegészítő jelleggel gazdasági vállalkozási tevékenység, pártalapítványok esetén vajon miért nincs. Most egy más megközelítést hallottunk tőle. Azt kell hogy mondjam röviden képviselőtársam felvetésére, hogy maga a jogszabály tartalmazza azt a szöveget, hogy gazdasági vállalkozási tevékenységet kiegészítő jelleggel, és úgy folytathatja a pártalapítvány, hogy az az eredeti céljait - az alapító okiratában szerepel - nem veszélyeztetheti. Tehát van törvényi tilalom, és van törvényi keret, hogy mit végezhet a társaság, és mit nem.

Azt gondolom, nagyon messzire menne el a vita, ha folytatnánk képviselőtársam azon gondolatát, hogy vajon kik azok a személyek, akik pártalapítványban vagy gazdasági társaságban - itt most nincs gazdasági társaságról szó - alkalmasak egy ilyen tevékenység folytatására személyük szerint. Viszont a polgári törvénykönyv felelősségi alakzatai, különösen a vezető tisztségviselők vonatkozásában, a büntető törvénykönyv hasonlóképpen a vagyontárgyak vagy a vagyoni elemek nem megfelelő kezelésével kapcsolatban tartalmazznak olyan szabályokat, amelyek megóvják, azt gondolom, a vagyoni érdekeket, és

kellőképpen szankcionálják, hogyha a vagyonnal való kezelés, a vagyonnal való rendelkezés szabályait valaki megsérti.

Nem kérdés az szerintem, hogy a pártalapítványok az oktatás, a tudományos munka, az ismeretterjesztés vonatkozásában jelentős feladatokat látnak el. Azt gondolom, ezt a jogot nem lehet elvitatni. Varga-Damm Andrea képviselőtársam felszólalásáig, azt gondolom, ez nem is történt meg Magyarországon. Azt gondolom, hogy ha a pártalapítványok a gazdasági vállalkozási tevékenységükből ezt a tevékenységet, ami az alapító okiratukban szerepel, tudják támogatni, és azt elősegítik, az csak a politikai kultúra elmélyítését, a jogállami működést, a pártok működését vagy a történetiségét szolgáló kutatásokat kellőképpen fogja támogatni, és azt gondolom, azt tulajdonképpen támogatnunk kell.

Csak röviden szeretnék még arra reagálni, amit képviselőtársam elmondott. Magyarországon, hála istennek, mind az Állami Számvevőszék, mind pedig az ügyészség, a bíróság, a jogalkalmazó szervek vagy éppen a nyomozó szervek kellően felkészültek arra, hogy a képviselőtársam által felvetett esetleges visszaélések ügyében eljárjanak. Azt gondolom, ez a jogszabályi keretrendszer megfelelő nemcsak a pártalapítványok, hanem a civil szervezetek vonatkozásában is, és ha jogsértést észlelnek, akkor el is járnak, mint ahogy eljárási kötelezettség is terheli őket. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Mint-hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Most megkérdézem Bajkai Istvánt, ezúton előterjesztőként kíván-e reflektálni, vagy bármiféle véleményt elmondani. *(Jelzésre:)* Épp most fejezte be a gondolatsorát, tehát ez így logikus is. Megállapítom, hogy nem. A módosító javaslatok benyújtására, tisztelt Országgyűlés, pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény, valamint a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Böröcz László képviselő úr, Fidesz, által benyújtott előterjesztés a T/16223. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként meg is adom a szót Böröcz László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! E törvény célja, amely az elmúlt hetekben sok szempontból a figyelem középpontjába került, gyakorlatilag az, hogy Magyarországon a bérlakásban élők, az önkormányzati és állami

bérlakásban élők lehető legnagyobb számát saját tulajdonú lakáshoz juttassa.

De hogy hol kezdődött ez az egész törvény, vagy miért alakult ez így ki, arról szeretnék első körben néhány gondolatot elmondani. 2019-ben az önkormányzati kampányban, konkrétan az I. kerületben V. Naszályi Márta I. kerületi polgármester tett egy olyan ígéretet az ott lakóknak, a műemléki bérlakásban élőknek, hogy segít nekik abban, hogy amire 30 éve várnak, hogy megvásárolhassák ezeket a lakásokat, valósággá válhasson.

De nem így történt, és kiderült nem is olyan sokkal később, hogy a polgármester asszonynak, miután megválasztották polgármesternek, esze ágában nincsen eladni ezeket a lakásokat, hanem egy kvázi lakossági fórumon bejelentette, hogy nem adják el ezeket a lakásokat, sőt lakbért emelnek, és szigorítják a lakhatás feltételeit. Ezzel természetesen joggal érezték magukat becsapva az emberek, és joggal háborodtak fel ezen. Több mint 700 aláírás gyűlt össze ez ellen, a helyi lakásrendelet módosítása ellen, illetve azért, hogy mégis meg lehessen vásárolni ezeket a lakásokat. Nyilván engem is számos érintett bérlő megkeresett, több száz helyi lakossal találkoztam személyesen is jómagam, ezért egy kérdőívet is útnak indítottunk, amely tulajdonképpen feltette azokat a kérdéseket, hogy az ott élők hogy szeretnék, mint szeretnék megvásárolni a lakásaikat.

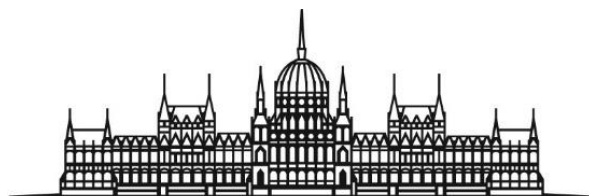
(17.10)

Azt tudni kell, hogy 2019-ig vagy 2020-ig, amíg ez a botrány ki nem pattant az I. kerületben, kvázi volt egy status quo az ottani bérlők, illetve az önkormányzat között, hiszen 1994 és '95-ben, amikor nagyon sokan megvásárolhatták nagyon kedvezményes áron a lakásaikat akár egy szomszédos épületben is, azok, akik műemlék házban éltek és műemlék lakásokban laktak, azok az emberek nem teheték ezt meg, ellentétben mindenki mással, és harminc évet vártak arra, hogy megtehessek mindezt. A jelenlegi törvényjavaslat nyilván ennél sokkal tágabb kört érint, de rendezi vagy rendezné a vári, illetve az I. kerületi lakásoknak, azoknak a bérlőknek a helyzetét, akik igazságtalanságot és méltánytalanságot szenvedtek el az elmúlt harminc évben.

(Folytatás 203/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Azt szeretném még elmondani, hogy több mint ötszázan töltötték ki azt a kérdőívet, amelyben megkérdeztük a helyi érintetteket, hogy mit szeretnének csinálni, és ez indította el tulajdonképpen magának a törvényjavaslat kidolgozásának az útját. Ezek után, mivel a sajtóban több helyen megírták ezt és többen beszéltek erről, ezek után történt az, hogy irgalmatlan mennyiségű, több száz levelet és megkeresést kaptam jómagam is nem váriaktól, nem I. kerületiektől, az ország minden pontjáról, nemcsak műemlék lakásokban élőkől, hanem mindenki mástól, hogy találjunk megoldást az ő helyzetükre, mert ők is szeretnék megvásárolni a saját ingatlanjukat.

Magyarországon az a speciális helyzet, hogy az emberek 86 százaléka magántulajdonú lakásban lakik, ami a legmagasabb Európában, és persze teljesen más lakásszerkezet van Európa különböző országaiban, de ezek különböző történelmi fejlődésen mentek keresztül, és a lakhatást egész másképp oldották meg. Magyarországon az emberek többsége saját lakásban szeretne lakni, és szerintem egy politikusnak, egy politikai pártnak pedig az az érdeke és azt kell szem előtt tartani, hogy segítse az embereket saját lakáshoz jutni. Erre a kormánynak nyilván vannak különböző programjai, de ami az önkormányzati bérlakásokban élőket illeti, ez a javaslat, amelyet ma tárgyalunk, lehetőséget biztosít arra, hogy legalább az önkormányzati bérlakásokban élők egy része megtehesse mindezt.

Na most, innentől a sajtóban megjelent hírekkel kapcsolatosan, miután a baloldal, a Jobbiktól a DK-ig, az LMP-től a Momentumig a Párbeszédén át láthatóan senki nem támogatja azt (*Z. Kárpát Dániel: Hogy lopjatok? Nem!*), hogy az önkormányzati bérlakásban élők saját tulajdonhoz jussanak, ez innentől fogva egyértelmű, azt hiszem, ezt kijelenthetjük.

Az is egyértelmű (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*), és természetesen én is rengeteg egyeztetést lefolytatam, hogy nagyon sok jobbitó szándékú módosító javaslatot fogalmaztak meg a polgármesterek és különböző képviselők (*Közbeszólások és derűltég a Jobbik és az LMP soraiban.*), és itt nyilván ezek sok részét figyelembe is lehet venni. Az is látszik, hogy nagyon szerteágazó ez a terület, ahány polgármester, annyiféle javaslat érkezett be, és természetesen én úgy gondolom, hogy rákényszeríteni (*Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.*) másra a saját véleményemet nem szeretném, ez egy olyan javaslat, amely vita tárgyát képezheti (*Derűltég a Jobbik és az LMP soraiban. - Nacsa Lőrinc: Nyugi!*), ezért ahhoz a megoldáshoz szeretnék visszanyúlni, hogy elsősorban a műemlék lakásban élő, a Budapest világörökségi területén élő bérlőknek szeretnék az igazságtalan, harminc éve húzódó helyzetét megoldani, minden más szempontból pedig egyébként az önkormányzatok dönthetik majd el opcionálisan, hogy élnek-e az eladás lehetőségével, vagy sem.

Én szeretném egyébként hangsúlyozni azt, hogy én azt javaslom mindenkinek, függetlenül attól, hogy baloldali vagy jobboldali a városvezetés, minél szélesebb körnek teremtsék meg a lehetőséget arra, hogy

megvásárolhassák a lakásaikat. Ezeknek az embereknek egy jelentős részét kizárólag úgy tudjuk saját tulajdonú lakáshoz juttatni, úgy tudjuk megerősíteni az ő lakhatásukat, hogy segítünk nekik önkormányzati bérlakásuk megvásárlásában. Ez nyilván a mi felelősségünk is és nyilván a városi, kerületi polgármestereknek a felelőssége is, vagy akár a főpolgármesteré is, mert, ugye, Budapesten is több ezer önkormányzati lakás van.

Amit még szeretnék elmondani, mert szerintem érdekes adat, csak hogy pontosan miről is beszélünk: 105 ezer önkormányzati bérlakás van ma Magyarországon, ebből 21 ezer jelenleg is üresen áll, tehát bőven van tartalék a rendszerben, amit felújítva bérbe lehet adni. (*Z. Kárpát Dániel: 11 év alatt hányat újíttattatok fel? Ne viccelj már! Hagyjuk már!*) Kettő: a jelenlegi javaslat (*Z. Kárpát Dániel: Hashtag szánalom! Szégyelljétek magatokat!*), miután a fővárost és a kerületeket is érinti, tulajdonképpen csak a világörökségi területet érinti (*Csárdi Antal közbeszól.*), az eredeti 60-70 ezer (*Z. Kárpát Dániel: Beleírhattad volna azt is, hogy Bayer Zsolti!*) családhoz és bérleményhez képest kizárólag az ezen (*Z. Kárpát Dániel: A kegyenceitek érdekében!*) a helyen lévő műemlék lakásokat érinti, ami körülbelül pár ezer darabra tehető, ebben van állami is és van önkormányzati is; nyilván a beadott módosító indítvánnyal kapcsolatosan ez teljesen világosan ki fog derülni.

Én arra szeretnék kérni mindenkit, hogy józan, a lakóknak segítő, a bérlakásokban élőknek segítő kritikát fogalmazzanak meg, és a képviselői esküjükhöz híven próbálják meg segíteni a magyar állampolgárokat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Úristen!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Tállai András államtitkár urat, kíván-e most szólni. (*Tállai András jelzésére:*) Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat lényegileg arról szól, hogy a bérlők megvásárolhassák az önkormányzati bérlakásokat (*Csárdi Antal felnevet.*), hogy tulajdonossá válhassanak abban a lakásban, amelyben élnek. Ez összhangban van a kormány célkitűzéseivel és az otthonteremtési program irányával.

Az otthonteremtés területén a célunk az, hogy minden magyar család lehetőleg saját tulajdonú otthonhoz jusson. A saját tulajdonú lakás megszerzésének támogatásával a családok hosszabb távú stabil és biztos lakhatását kívánjuk előmozdítani. Ennek érdekében olyan új otthonteremtési programot dolgoztunk ki, amely nem termeli újra a fizetésképtelenné váló hiteladósok körét. A program már eddig is több százezer családot segített a saját otthon megszerzésében, amit 2021. január 1-jétől kezdődően a kormány még ki is bővített - utalnék a kedvezményes lakásafakulcsra, a gyermekes családok áfamentes újlakás-vásárlási lehetőségére és az illetékmentességre, továbbá

az otthonfelújítási programra (Z. Kárpát Dániel: *Meg a tízmillióra! - Csárdi Antal közbeszól.*), ami léptékében, népszerűségében új fejezetet fog nyitni az otthonteremtési támogatások közt.

A törvényjavaslat által megcélzott vásárlási lehetőség biztosítása nem előzmény és példa nélküli. Az 1990-es években megvalósuló lakásprivatizáció során viszonylag rövid idő alatt több mint hatszázezer önkormányzati lakást vásárolhattak meg a bérlők. Az önkormányzati lakások bérlők részére történő értékesítése jelenleg is zajló folyamat, az önkormányzatok eddig összességében már hétszázezer lakást értékesítettek.

A másik hasonló lakásvásárlási konstrukció a Nemzeti Eszközkezelő volt, amely a bajba került, fizetésképtelenné vált devizahiteles családok lakásait vásárolta fel a hitelintézetektől abból a célból, hogy a károsultak a lakásaikban bérlőként tovább maradhassanak, ne veszítsék el otthonukat. A program arra is lehetőséget adott, hogy a bérlők kedvezményesen visszavásárolják lakásaikat az eszközkezelőtől, amivel élni tudott az érintett családok többsége. Ebben az esetben is sikeresen működött és a gyakorlatban bizonyított tehát a bérlők számára nyitva álló lakásvásárlási modell.

A képviselői önálló indítvánnyal kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy a kormány elvi szinten támogatja azt, hogy az emberek lakástulajdonosok legyenek, ne bérlők. Úgy véljük, a törvényjavaslat megfelelő módosításával (Z. Kárpát Dániel és Csárdi Antal közbeszól.) az eredeti célkitűzést és az érdekek egyensúlyát szolgáló kompromisszumos megoldás alakítható ki, olyan törvényi szabályozást tudna elfogadni az Országgyűlés, amely egyszerre szolgálná a korábbi lakásvásárlási program igazságtalanságainak megszüntetését, ezáltal a bérlők jogos érdekeinek méltányos rendezését, és nem jelent vállalhatatlan teherterételt a köztulajdon vonatkozásában. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypartok sorában. - Z. Kárpát Dániel: *Jó hosszú volt! Ez elég megúszós volt!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Böröcz László képviselő úr. Tessék! (Z. Kárpát Dániel: *Halljuk! Halljuk! - Potocskáné Kőrösi Anita közbeszól.*)

(17.20)

BÖRÖCZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallom, hogy Csárdi képviselő úr hangos a padsorokban, nyilván majd el fogja tudni mondani az észrevételeit a saját vezérszónoki körében, de fel szeretném tenni a kérdést: hol volt Csárdi Antal, amikor V. Naszályi Márta I. kerületi polgármester meg akarta sarcolni az ott élő bérlőket? Hol volt Csárdi Antal, és hol kiabált be ugyanígy, ahogy most, amikor V. Naszályi Márta I. kerületi polgármester asszony ki akarta zsigerelni az ott élőket, és el

akarta üldözni az ott élő bérlőket? (Nacsza Lőrinc közbeszól.) Semmit nem csinált, képviselő úr, a szavát sem emelte fel ez ellen (Z. Kárpát Dániel: *Ez a Fidesz álláspontja? A vezérszónoki arról szól, hogy a párt álláspontját...*), ugyanúgy, ahogy minden I. kerületi hajmeresztő ügyben ön csendben volt, és nem tett semmit.

Az egész baloldal, a Jobbikot beleértve, a magyar emberek lakhatását csak akadályozza (Z. Kárpát Dániel: *Hazaáruló vagy!*), ezen törvényjavaslat tekintetében (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.) önök nem csináltak semmit, csak károgtak, emberektől akarják megtagadni azt, hogy saját lakáshoz jussanak. (Z. Kárpát Dániel: *És Soros! - Az elnök csenget.*) Ehhez értenek, képviselő úr, ez volt az önök teljesítménye az elmúlt két hétben. (Z. Kárpát Dániel: *Vigyenek már egy pohár vizet szegényeknek!*)

Ami pedig a törvényjavaslatot illeti, természetesen továbbra is az a célunk, hogy a lehető legtöbb magyar családnak, magyar bérlőnek saját tulajdonú lakást biztosítsunk, és akár tetszik ez önöknek, akár nem - per pillanat lehet, hogy csak a világörökségi területre, a műemlék lakásokra fog koncentrálni ez a törvényjavaslat -, de lehetősége lesz minden önkormányzatnak eldönteni, hogy segíteni akarja a bérlőit vagy sem. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm. Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Böröcz László szegyejlje magát! Elképesztő hazaáruló tempó, amit önök produkálnak, egy álnemzeti, álkeresztény bandának az utolsó vergődése a bukás előtt. Vegye észre, képviselőtársam - én egyébként sajnálom önt, tehát semmiféle dühöt, haragot nem érzek, sajnálom önt -, hogy bennünket itt az ellenzéki térfélen a szekunder szegényen járt át, és nem önön nevetünk (Nacsza Lőrinc: *A primernek kellett volna!*), hanem önöknek kellett volna szénné égni. Ehelyett számunkra volt kellemetlen az a két-három perces megúszós, a bizonytalan emberekre jellemző, másokat alpári módon kezelő, a saját véleményét elhallgató mondatsorozat, amit ön itt előadott.

Önök álnemzeti mozgalomként, pártként éppen a nemzeti vagyon kiárusítására, fillérekért történő dobra verésére készültek. (Nacsza Lőrinc közbeszól.) Hallgasson végig! Ön egy olyan javaslatot nyújtott be, képviselőtársam, amely 800-900 milliárd forintnyi nemzeti vagyont vert volna dobra, ez volt az ön eredeti javaslata. Az, hogy a barátai, elvbarátai, elvtársai nem álltak ki önök mellett, egy fontos körülmény, én ennek örülök egyébként, de ön ahhoz adta a nevét, hogy 15-30 százalékon több száz milliárdnyi nemzeti vagyonelemet kiadjátsszanak a nemzeti vagyomból magánvagyonokba. Önökben nem volt elég bátorság, hogy ezt a törvényt lex Bayernek, lex Palkovicsnak vagy éppen lex Rákay

Philipnek nevezzék el, gyávák voltak ehhez. Eleve furcsa körülmények között szereztek az önök kegyencei és vazallusai bérleti jogot a budai Várban, ezt önök is tudják, mi is tudjuk, de ez egyébként egy jogi megközelítésű kérdés, én nem akarok ítéletet hozni ez ügyben. De az, hogy a feltételezhető bukásuk előtt megpróbáljanak nemzeti vagyonelemeket tömegével kijátszani fillérékért, a hazaárulás minősített esete.

Lehet ezt most megpróbálni szépíteni, mert látják, hogy még a sajátjaik sem tudnak ezzel azonosulni, pedig a Fideszben fővesztés terhe mellett lehet csak kibeszélni. Hát, nem úgy van az, hogy valakinek más a véleménye, és azt megússza. Nézzék meg Ángyán államtitkár urat, egy kiválóan felkészült szakember, hol van most! Nézzék meg az első Fidesz-kormány minisztereit, többnyire kiválóan felkészült szakemberek, hol vannak most! (*Nacsa Lőrinc: Sneider Tamás...*) Önöknél ez nem úgy működik, hogy valaki máshogy gondolkodik a világról, és egyszerűen kibeszél és megússza.

Ön, képviselőtársam, most egyedül maradt ebben a helyzetben. A férfiás megoldás egyféleképp képzelhető el: vonja vissza ezt a történelmi szemetet, és imádkozzon azért, hogy a történelem ítélőszéke olyan ítéletet mondjon ön fölött, ami összeegyeztethető a további nyugodt napjaival, mert ez hazaárulás, kérem szépen. Az, hogy a nemzeti vagyon elemeit most fillérékért akarják - most már nem az összes önkormányzat tekintetében, de a budai Vár tekintetében - kijátszani, minősített hazaárulás. Nem fogja így hagyni egy nemzeti egységkormány 2022 után, nem fogjuk így hagyni ezt a borzalmat, mert önök a magyar embereket, a magyar jövőt lopják meg, zabálják fel éppen, most zabálják fel a lehetőségeket a kegyenceik érdekében azok elől, akik fiatalokként, bérlőként nem tudnának más lehetőséghez jutni Magyarországon, mint egy kedvezményes árú bérlakáshoz.

Hagyjuk már ezt a teljesen gyermekteleg megközelítést, amit itt sokadszor hoznak elő! Nacsa képviselőtársamon tényleg látom azt a szikrát, hogy ő megértette, mi mire gondoltunk, amikor erről vitatkoztunk. Megkérdezték a magyar embereket, hogy milyenfajta tulajdont szeretnének. Persze, hogy mindenki saját ingatlanulajdont szeretne, csak önök megfélemlenek azokról a magyar emberekről, akik nem olyanok, mint önök, akik nem annyira szerencsések, hogy adott esetben középiskolás koruktól a pártállam a hónuk alá nyúlt, és végigvitte őket az úton. Vannak magyar emberek, akik nem ilyenek, vannak olyanok, akik beszorultak egy albérletbe, családot alapítanak, gyermekvállalási céljaik vannak, és azért nem tudják megvalósítani ezeket, mert nem képesek önálló, megfizethető lakhatáshoz jutni.

Mennyire igazságos Böröcz képviselőtársam szerint egy olyan támogatási rendszer, ahol miniszteri fizetéssel tízmilliók kedvezményt lehet zsebre tenni balatoni építkezéshez? Pedig talán ebben meg tudunk egyezni, hogy nem rászoruló az érintett, aki hozzájutott ehhez a kedvezményhez. És ott van az albérletben élő magyar fiatal, akinek jó esetben a kedvezményes

bankhitel jut akkor, ha a közvetítő bank úgy dönt - ez az önök támogatási rendszere. Tényleg nem sajnálom senkitől, mert demográfiai alapú gondolkodásmóddal közelítetek az egészhez, minden családot támogatnék, ha lenne ehhez elég keret, de a nem rászoruló családok esetében önök kimondottan bőkezűek egy vegytisztán neoliberais társadalmi felfogás szerint, és a nehezebb helyzetbe beszorult magyarokat pedig nem támogatják.

Ez köszön vissza ebben a javaslatban is. Amikor Böröcz képviselőtársam és Tállai államtitkár úr azt mondja, hogy minél több magyar embert kell önálló ingatlanulajdonhoz juttatni, a mondat eddigi szakaszáig még egyetértenénk, de a helyzet az, hogy nagyon sokan nem olyan szerencsések, mint önök. Önök ezt nem tehetik meg, és ne erőszakoskodjanak önök bele magyar emberek fejébe és életébe! Van, aki bérlakásban szeretne lakni, egy megfizethető árú bérleményben, nagyon sokan. Mi lesz a következő? Az első éjszaka joga? El akarják dönteni a magyar emberek helyett, hogy hol és milyen körülmények között éljenek?

Nézzék meg az új építésű ingatlanok számát, és nézzék meg a bérlakások számát! Hashtag száanalom, amit önök 11 év alatt fel tudnak mutatni. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Böröcz képviselőtársam ideáll 105 ezer bérlakásról beszélni? Hát, ez az ön szegénységi bizonyítványa! Egy olyan kormányhoz adja a nevét, amely 11 év alatt csak szűkíteni volt képes a bérelhető lakások állományát. (*Nacsa Lőrinc Böröcz Lászlóval beszélget.*) Hát, miért nem számolt ön be a kétértékes perces felszólalásában, amit zavartan előadott, arról, hogy mennyi bérlakást építettett ez a kormány? Ne röhögcséljen, mert nem annyira vicces a téma! Látnom, hogy ön zavarban van, és sajnálom is érte, de ezt komoly emberhez méltó módon meg kell beszélnünk egymással. A helyzet az, hogy ennek a kormánynak most itt arról kellett volna beszélnie, hogy hány bérlakást épített 11 év alatt. Egy több százszázalagos nagyságrendű számot kellett volna mondania, ehhez képest csak dobra verik a nemzeti vagyont.

Az új építésű ingatlanok tekintetében is előadják itt a győzelmi jelentést nekünk, hogy mennyi új építésű lakás van Magyarországon. Egy egyszerű mobiltelefonos számítással kijön: ha ilyen kevés lakás épül, mint most, akkor 159 évente fog kicserélődni az ingatlanállomány, képviselőtársaim. Mi lesz a panelházakkal? Mi lesz az albérletben lakó magyarokkal? Mi lesz a kistélepüléseken lakókkal? Önök nem gondolnak ezekre az emberekre, mert önök szerencsésebbek náluk, önök a hálózat részei, ők pedig nem, ezért kihagyják őket a számításból.

Rengeteg magyar fiatal van, akik korábban - képviselőtársam, figyeljen nagyon! - úgy voltak képesek önálló ingatlanulajdonra szert tenni, hogy Magyarország adófizetői támogatták a lakáscélú előtakarékoskodást. Hívhatták ezt Fundamentának vagy bármi másnak, és egy támogatott formával több év alatt, mondjuk, egy CSOK önrészére össze tudták szedni a pénzüket ezek a magyar fiatalok. Önök mit csináltak? Önökkel együtt megszüntették a lakáscélú előtakarékoskosságot.

állami támogatását, kirúgták a széket azok alól, akiknek ez volt az egyetlen lehetőség, hogy önálló otthonhoz jussanak.

És most ideállnak egy teljesen kudarcos többszöri kormányzás után, amikor felélték a nemzeti vagyont, leépült a bérlakások száma, és még ebből a maradékból is dobra szeretnének verni jó sokat. Aztán látják a társadalmi ellenállást, az ellenzékiet, a polgármestereket, a civilek hangját, ott hagyják szerencsétlen Bőröczi képviselőtársamat egyedül a pusztában, nem állnak ki mögötte, visszakoznak ezen terv 90 százaléka miatt, aztán önök bejönnek ide tartani egy megúszós vezérszónokot két-három percben zavartan, és most már csak a műemlékvédelem alá eső ingatlanok egy részét akarják dobra verni, de még most sem merik elmondani vagy felsorolni azon kegyenceiknek a nevét, akiknek az érdekében megteszik mindezt.

(17.30)

Persze, ha jól dolgoztak volna a kutatóik, akkor az jött volna ki, hogy száz százalék akar önálló ingatlantulajdonost, mert valójában minden albérletben élő arról álmodozik, hogy egyszer valahogy lesz lehetősége saját ingatlantulajdonhoz jutni.

De Tállai államtitkár úrhoz köthető a nap egyik szégyenmondata, miszerint azért csinálják ezt az örületet, hogy ne termelődjön újra a fizetőképtelen hitelesek köre. Ha van olyan árulást elkövető kormány, amelyik cserben hagyta ezeket a hiteleseket, és tevőlegesen hozzájárult a gonoszságával ahhoz, hogy emberek tömegei kerüljenek bajba, az az önöké! Ha csak egy számot kell mondanom, államtitkár úr, és vitatkozzon velem, ha tud, a számok szintjén, tudom, hogy nehéz: 18 ezernél több családot lakoltattak ki Magyarországon az önök kormányzásai alatt. És ilyenkor mindig lesütik a szemüket, egyszer sem volt olyan, hogy felálltak volna, hogy nem, nem lakoltattunk ennyi embert; nem, az a bankok miatt volt, nem miattunk. Lesütik a szemüket, mert önök is tudják, hogy tevőlegesen hozzájárultak ehhez a borzalomhoz. És ezek után a nemzeti vagyont dobra verésével a szöveggel próbálják ide behozni, hogy meg akarják előzni a probléma újratermelődését, miközben az önök kezében volt a joystick, minden irányítási lehetőség a kezükben volt, hogy ne termelődjön újra ez a borzalom. Nem kényszerítette önöket senki, hogy lepaktáljanak a bankokkal, hogy EBRD-paktumot írjanak alá, hogy piaci árfolyamon forintosítsanak, hogy még a magáncsőd intézményét is elrontsák, és csak néhány száz embernek nyújtson segítséget. Ez nem külső kényszer volt, ez az önök történelmi bűne volt.

Azt látjuk, hogy tömeges bérlakásépítésekkel kellene most vitatkoznunk. Ott a lehetőség önök előtt, mi benyújtottuk költségvetési módosító javaslatban a „Mí várunk” programot tömeges bérlakásépítésekkel, évente 5-10 ezer bérlakás lenne építhető. Ezeket minősített hazai kivitelezők építhetnék, tehát pörgetnénk a saját nemzetgazdaságunkat is. Ezek az emberek, akik dolgoznának rajta, itt kapnának fizetést, itt

költenék el. Költségvetési pénzből történne mindez. A nagyságrend nagyjából a Budapest-Belgrád-örületbe két év alatt beletett magyar önrész lenne, vagy a kínai megahitelüknek a fele. Körülbelül ennyiből lehetne egy országos bérlakásprogramot csinálni. Az épített ingatlanok egy részét önkormányzati kezelésbe kell adni, még egyszer mondom, költségvetési forrásból, tehát nem az önkormányzatokat terhelve, és az önkormányzatok kezelésébe adott vagyontömegeből a szociális szempontokat is lehetne érvényesíteni.

Itt jutunk el oda, amit Tállai államtitkár úr látványosan nem értett tegnap, amikor azt magyaráztam el neki – pontosabban: kudarcot vallottam a magyarázat szintjén -, hogy meg kell nézni, évente mennyivel növekszik az így épített bérlakásvagyon, és az évenkénti bérlakásvagyon-növekménynek a felénél el lehet gondolkodni azon, hogy kedvezményes körülmények között a bérlők kezébe adjuk át azt tulajdonjogként. Én nem mondtam tegnap százalékos arányt, Tállai államtitkár úr beleképzelte, és a kollégák is mosolyogtak nálunk a videó visszanezése közben, hogy lehetett ezt félreérteni. De akkor most tisztázzuk még egyszer: amennyivel növekszik a bérlakásvagyon évente, annak a feléből el lehetne gondolkodni, hogyan kerüljön tulajdonjogként kedvezményes formában - nem 15 százalékért meg nem 30 százalékért! - olyan bérlők kezébe, akik adott esetben 15 éve ott laknak, és tényleg jöhmise-műek, nem úgy, mint az önök kegyencei a Várban.

A helyzet az, hogy ezt a koncepciót önök végig sem gondolták, amikor leadunk róla egy interpellációt, vitázni próbálunk, önök ezt el sem olvassák, flegmák, lekezelőek, a szakmaiságot csak távolról, külső szemlélként nézik. És a helyzet az, hogy amikor megkérdezték az önök miniszterét, tehát nem Nacsa képviselőtársamat, egy miniszterüket, aki otthonteremtéssel foglalkozik, hogy ugyan már, a CSOK mennyivel verte fel az ingatlanárakat, és fel volt-e erre készülve a kormány és a piac egyáltalán, akkor az volt a válasz, hogy nem tudják. Tehát önök úgy nyúlnak hozzá egy piachoz, hogy nem végeznek vizsgálatokat, nem beszélnek szakemberekkel, hogy ezen a piacon az önök beavatkozása adott esetben felrúgja duplájára az albérletárakat. Képviselőtársaim, önök, kormánypártiak voltak azok, akik minden figyelmeztetésünk ellenére egy Uber-problémát nem is ismertek fel, nem is értették, hogy mi a gond, pedig az albérletárak megduplázódtak, látható volt, hogy az Airbnb is kivett, mondjuk, kétezer lakást a budapesti ingatlanpiacról, aztán még többet, és csodálkoztak azon, hogy az Airbnb okozta árdrágulás mintha magától következett volna be. Nem! Szabályozni kellett volna ezt a piacot, nem betiltani, hanem szabályozni bátran. Önök gyáván odatolták ennek felelősségét az önkormányzatokra.

Azt hiszem, hogy ennél kudarcosabb területük, mint a lakhatás, nincsen. Tudom, el fogják mondani a CSOK-ot, én pedig el fogom mondani, hogy miniszteri fizetéssel tízmilliós kedvezmény a bankszámlára, átlagos magyar élethelyzetben pedig kedvezményes bankhitel. Ez az önök világa! Ebből próbálnánk visszahúzni önöket, hogy egy kicsit vegyék észre valódi

emberek valódi problémáit. És ne jöjjenek ezzel a csehszlovák szöveggel, hogy önök észlelték, hogy minden ember önálló ingatlantulajdont akar, ezért akkor is rájuk erőszakoljuk, ha ők azt egyébként nem akarják, de bérlakásokat nem építünk azoknak, akiknek semmi más lehetőségük nem lenne.

Önök vegytisztán neoliberais módon lemondanak komplett társadalmi osztályokról, nem üzennek a nehezebb sorban élő magyar fiataloknak, elvették a lakáscélú állami támogatását a lakáscélú előtakarékosságnak, felverték az árakat egy olyan piacon, amelyhez látványosan nem értenek, és most még a maradék nemzeti vagyont is el akarják tapsolni. Egészen elképesztő, bolsevik típusú padláslesöprés mindez. A korábbi korszakokban is nagyon-nagyon ritkán láttunk ilyen típusú vagyonfelélést. Egészen elképesztően szegventeljes, a nemzeti érdekek totális feladása, amit csinálnak. Ebben mostanában egyébként rekorderek, hiszen keleti megahiteleket vesznek fel, Budapest-Belgrád-örülethez kínai megahitelt; kínai egyetemet hoznak ide, amit nem tudnak magyar hallgatók megfizetni, ugye, most derült ki, hogy még egy egyszerű kollégiumi lehetőség is több mint 50 ezer forintjába kerülne egy hallgatónak; kedvezményezik a külföldit ész nélkül, az Audinak adják a vissza nem térítendő támogatást, a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozásokat cserben hagyják. Elárulják a nemzeti érdeket sorozatosan, most pedig a nemzeti vagyont is megpróbálják felélni.

Ne csodálkozzanak, hogy mi mindezt nem fogjuk hagyni, a 2022-ben felálló nemzeti egységkormány meg fogja találni azt a legalább három támadható pontját ennek az örületnek, amitől már alkotmánybírósi szinten el fog vérezni. De ne aludjanak nyugodtan, mert nem fog így maradni ez a borzalom. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padosorból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsá Lőrinc képviselő úr mondhatja el a véleményét. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel úgy kezdte a felszólalását, hogy nagyon bizonytalan ember az, aki másik gyalázásával tölti az idejét, majd 12 percből 10 percig gyalázott bennünket, Böröcz képviselőtársamat meg úgy általában a kormánypárti képviselőket. Hát, nagyon bizonytalan lehet a tisztelt képviselő úr! *(Z. Kárpát Dániel: Magatok miatt mondjad, ne miattam!)*

De hát, milyen méltó a mai naphoz, az őszi beszéd elhangzásának 15. évfordulójához *(Felzúdulás, taps az ellenzék soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Lőrinc, te hol voltál akkor?)*, Z. Kárpát Dániel egy echte gyurcsányista szöveget *(Közbeszólások az ellenzék sorából. - Z. Kárpát Dániel: Te is a páncélautóban ültél a főnököddel?)* előadott itt *(Z. Kárpát Dániel: A páncélautóban voltál te is? - Az elnök csenget.)*, volt benne hazaárulás, volt benne minden, amit csak

akart, olyan jelzőket használt itt ránk, hogy csak úgy néztünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy ön szemrebbenés nélkül egyik napról a másikra elkezdte felmondani a baloldali szöveget, miközben korábban ön még egy nemzeti ember volt, egy nemzeti érzelmű, jobboldali érzelmű ember volt *(Z. Kárpát Dániel: Ugyanazt mondtam el 2011-ben!)* Egy pillanat alatt, mindenféle lelkiismeret-furdalás nélkül - legalábbis látszólag - elkezdte mondani a baloldali szöveget.

Ön folyamatosan arról beszél - csak nyíltan nem meri kimondani, mert tudja, hogy az azért durva lenne -, hogy a kormánynak bele kellene nyúlni az albérlépiacba úgy, hogy szabályozza az árakat, és mondja meg, hogy melyik ember mennyiért adhatja ki a lakását. *(Z. Kárpát Dániel: Egyszer se mondtam ilyet... Jézusom!)* Nem mondta ki ezt, csak mindig utalt rá. *(Csárdi Antal: A szövegértéssel vannak gondok! - Az elnök csenget.)* Önnek van olyan kommunisztikus elképzelése, olyan bolsevista trükkjei vannak a zsebében *(Z. Kárpát Dániel: Te teljesen megörültél!)*, hogy miket szeretne ön megvalósítani a magyarországi lakáspiacon, hogy én azt gondolom, ez eléggé veszélyes gondolatkísérlet, amit ön itt folytat évről évre a parlamentben. *(Z. Kárpát Dániel: Ti tényleg elmebetegek vagytok! Komplett elmebeteg.)*

Ön azt mondta Böröcz képviselőtársamnak, valahogy úgy fogalmazott, hogy a mi politikai közösségünkben milyen következményei vannak, ha valaki kibeszél vagy kritizál - mondja ezt az a képviselő, aki mögött ül egy tucat független képviselő, akit önök kizártak, mert más volt a véleménye Jakab Péterről. Tehát az a képviselő beszél itt, akinek a frakciója 26 fővel indult 2018-ban, és most 17-en vannak, mert Jakab Péterrel nem álltak be a sorba, és kizárták őket, képviselő úr. *(Z. Kárpát Dániel: Beszéljünk arról, hogy a tiétek hány százalékon áll!)* Ez a helyzet. És ön beszél arról, hogy ki az, aki kibeszél a pártból és ki az, aki nem.

De csodálkozva látjuk vagy inkább sajnálattal, hogy az utóbbi egy évben a Jobbik Facebook-oldalán több MSZP-s, DK-logó van, mint mondjuk, nemzeti színű zászló vagy kereszt éppenséggel. De ez az önök dolga meg a szövetségeseiké, akikkel most összefogtak.

Azt mondja, hogy kiárúsítás és dobra verés - ezeket az igéket használta. Az volt kiárúsítás és az volt dobra verés, tisztelt képviselőtársaim, amit Gyurcsány Ferencék csináltak. *(Felzúdulás az ellenzék soraiban.)* Ön szerint az a nemzeti vagyon dobra verése, hogy magyar emberek jutnak lakáshoz? *(Z. Kárpát Dániel: Jaj, jaj! Neveltsd őket!)* Hogy magyar emberek kapják meg, vehetik meg azokat az önkormányzati lakásokat, önnek az a dobra verés? *(Z. Kárpát Dániel: Rákay Philip?)* Nem az volt a dobra verés, amikor külföldi tőkének árusították ki a nemzeti közműveket *(Z. Kárpát Dániel: Rákay Philip?)*, a nemzetstratégiai ágazatokat? Nem az volt a dobra verés? Értem, hogy most védeni kell, meg ezt adta ki Jakab Péter önnek, hogy védje meg Gyurcsány Ferencet *(Z. Kárpát*

Dániel: *Ne viccelj már! Százalékot kapsz? - Taps az ellenzék soraiból.*) még ezen a mai napon is, de az a kérdés, tisztelt képviselőtársam, hogy ön azt hívja dobra verésnek, hogy magyar emberek lakáshoz jutnak magyar segítséggel, a parlament törvényhozásának az eszközeivel. *(Z. Kárpát Dániel: Jaj, ismerem a bandátokat!)* Magyar emberektől, magyar családoktól irigyli ön el ezeket a lakásokat? Erről van itt szó, tisztelt képviselőtársaim?

(17.40)

Összevissza beszélt, olyan ellentmondások voltak a beszédében, tisztelt képviselő úr, egyszer azt mondta, hogy 100 százaléka szeretne a magyaroknak magántulajdont, majd azt mondta, hogy léteznek olyanok, akik életük végéig albérletben szeretnének lakni. Ön azt mondta, feltette azt a demagóg és nagyon drámai kérdést, hogy mi lesz az albérletben élőkkel. Hát, most próbálunk segíteni rajtuk. Mi lesz? Ezt kérdezte, hogy mi lesz az albérletben élőkkel.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, azt mondta nekünk, Böröcz képviselő úrra és rám, hogy a középiskolai tanulmányaink alatt a pártállami rendszer a hónunk alá nyúlt, ezt mondta ön rám és Böröcz képviselő úrra. Nem nyúlt a hónunk alá, de hogy pártállami rendszer volt, az biztos, mert éppen Vadai Ágnes volt kormányzati pozícióban abban az időben, amikor én középiskolás voltam. Tehát teljesen megáll a példa egyébként, csak nem nyúltak a hónunk alá, inkább könnygázt eresztettek a szemünkbe, 16 évesen könnygázzal és gumilövedékkel találkozhattunk a képviselő asszonnyal. *(Dr. Vadai Ágnes: Még a csapkodós lepkét tologattad!)*

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök az elmúlt hetekben számtalan módon támadták ezt a törvényjavaslatot *(Potocskáné Kőrösi Anita: Jogosan!)* és egyáltalán az ötletet, hogy magyar emberek önkormányzati lakásokat megvehessenek. *(Z. Kárpát Dániel: Rákay Philip, Bayer Zsolt!)* Miért van ez? Gondolkozzunk el, hogy miért van az, hogy önök szemtelenül támadják azt, hogy magyar emberek önkormányzati lakásokat megvehessenek! Rájöttem, miért van. Mert önök a magyar embereknek nem akarnak jót, önök nem akarják, hogy megvehessék, mert önök azt gondolják, hogy az emberek vannak az önkormányzatokért, és nem az önkormányzatok vannak az emberekért. Önök fordítva ülnek a lovon, és önök az elmúlt egy évben folyamatosan felszólalnak az önkormányzatok érdekében az emberek ellenében.

Önök azt mondják, hogy hogy merjük mi ott hagyni az iparüzési adót a helyben működő vállalkozásoknál. Önök azt mondják, hogy hogy merjük elengedni a teraszdíjat, a közterületi díjat a vendéglátósoknak. Önök azt mondják, hogy hogy merjük egyébként segíteni a helyben élőket. Igen, még akkor is, ha ez mindenkinek, az államnak is és az önkormányzatnak is bevételkieséssel jár. Remélem, hogy Csárdi képviselő úr meg fogja válaszolni képviselőtársam kérdését, hogy hogyan tudott teljes mellszélességgel beleállni abba a kampányba az I. kerületben, a polgármester asszony

megválasztása előtt, hogy igenis, ő megígérte, hogy értékesíteni fogják, oda fogják tudni adni, és el fogják adni az ott élőknek ezt a lakást.

És képviselő úrhoz lenne majd még egy kérdés: a VIII. kerületben az önök nagyszerű polgármestere, Pikó András az elmúlt másfél évben az - idézőjelben - áldásos tevékenysége *(Dr. Vadai Ágnes: Fáj, mi? Fáj?)* során 71 darab lakást értékesített, vert kalapács alá, miközben most nagyon támadja ezt a törvényt, eközben 36 darab lakást sikerült kiírnia pályázatra. Pedig ő azt mondta, hogy 1100-1500 lakás áll ott üresen, és ő mindegyiket fel fogja tölteni. 71-et eladott áron alul, tisztelt képviselőtársam. Ehhez mit szól? És itt miért nem emelte fel a hangját?

A másik kérdés, hiszen lakásrendeletekről, önkormányzatokról van szó, Ózd kérdése. *(Z. Kárpát Dániel: Na!)* Ja, ott van a wellneszt kisajátító jobbikos polgármester, aki fenyegeti az alkalmazottjait, mint ezt tudjuk. Az a kérdésem, tisztelt Z. Kárpát képviselő úr, mert ön számtalanszor hívott bennünket kilakoltatásokra, hogy közösen menjünk el *(Z. Kárpát Dániel: Hányszor jöttél el?)*, az a kérdésem, tisztelt képviselőtársam, hogy amikor 2015-ben a jobbikos ózdi lakásrendeletet törvénytelennek minősítette az ombudsman - a Párbeszéd meg a DK szólalt fel ellene egyébként, és támadták meg a jobbikos polgármestert -, hogy milyen törvénytelen az a lakásrendelet, amiről egyébként kimondta az ombudsmani vizsgálat, hogy függőségi viszonyt eredményez, csak azért akarja kiadni a jobbikos polgármester, hogy tőle függőségi viszonyban legyenek az ott élők, és egyébként mindenféle politikai alapon elkezdte a kilakoltatást -, ott volt ön akkor? Nem volt ott. *(Z. Kárpát Dániel: Hányszor jöttél el?)* Mert akkor becsukta a szemét, amikor a jobbikos polgármester barátja elkezdte kirakni az ózdi lakásaikból a rászoruló embereket *(Z. Kárpát Dániel: Dunakeszit kihagyta!)*, akkor ön szépen úgy gondolta, hogy ehhez önnek semmi köze. És ön, aki rendszeresen szót emel a kilakoltatások ellen, akkor nem ment el Ózdra, és nem szólt a polgármester barátjának, hogy ez azért túl sok, ezt nem kéne. *(Z. Kárpát Dániel: Hányszor jöttél el?)*

Ilyen alapon jönnek önök ide beszélni a lakhatás témájában, amikor az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök egy otthonteremtési programot nem támogattak, sőt azokat segítik most hatalomba, akik a teljes családi otthonteremtési rendszert szétverték. Beszélhet itt a lakástakarékról, tisztelt képviselőtársam, de nézzük meg, a kamattámogatott lakáscélú hiteleket, nézzük meg a szocpolt, a félszocpolt, megszüntették a szocialisták, gyurcsányista politikusok! *(Dr. Vadai Ágnes és Csárdi Antal tapsol. - Dr. Vadai Ágnes: Hát, végre a Gyurcsány-szál, sose feledjük!)* Vadai Ágnes személyesen megszavazta azt, hogy több százezer magyar család ne jusson lakhatáshoz. Ez a helyzet, tisztelt képviselőtársam, és ön most minden egyes lélegzetvételével, minden egyes felháborodott Facebook-posztjával azon dolgozik, hogy Vadai Ágnest visszasegítse kormányzati pozícióba, és a többi DK-s politikust. *(Közbeszólások az ellenzék padsoraiból.)* Azon dolgozik, hogy

az az otthonteremtést romboló és családellenes politika visszajöjjen.

Szoktunk néha közös pontokat találni a népesséspolitikai, demográfiai kérdésekben, de ön is pontosan tudja, hogy a családok történetében nem volt olyan káros kormányzás, mint a baloldali kormányzás. És ön mégis őket akarja visszasegíteni, miközben Lukács László György képviselőtársa már abban sem biztos, hogy a határon túliak szavazati jogát önök támogatják-e majd, ha kormányra kerülnek, vagy nem, hiszen erre sem tudott egy egyenes választ mondani a televízióban. *(Dr. Lukács László György: Nem érom a programot. Honnan tudjam, mi van abban a programban, amit még be sem jelentettek?)* Hát, ez a helyzet, mert akkor majd az is külföldi országnak minősül, és viheti ki az orvosokat a tisztelt képviselő úr.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy lesznek módosító javaslatok, ahogy ezt Böröcz képviselőtársam elmondta. *(Csárdi Antal: Tényleg, komolyan? - Közbeszólások az ellenzék soraiából. - Az elnök csenget.)* Minden értelmes kritikát szívesen fogadunk, de hogy önnek helyből az a testtartása, hogy nehogy véletlenül magyar családok tulajdonba kaphassanak lakásokat, és megvehessék az önkormányzati bérleményüket, azt egyszerűen felháborítóan tartom.

És az a helyzet, tudja, jöhet itt mindenféle nevekkel, az a helyzet, hogy számtalan olyan ember él például a Várban, akinek az a családjának, a nagypapájának a saját lakása volt, csak a kommunisták, akikkel most összefog, elvették tőle. *(Dr. Vadai Ágnes: Magukkal nem fogunk össze!)* 1947 után elvették tőle, és '90-ben visszabérelhette a nagypapja lakását, és azóta bérlőként él benne, és a nagypapja lakását nagy kegyesen megengedték, hogy visszabérelje, amikor az ő tulajdonukban volt. Az ilyen emberek nem érdemelnek igazságszolgáltatást? Az igazságérzete nem terjed odáig, hogy megkaphassák azok az emberek, megvehessék a lakásukat, akiktől a kommunisták elvették 1950 előtt? Hát hol élünk, tisztelt képviselőtársaim? Azt mondja, hogy az az ember, akinek a nagypapája vette azt, és megdolgozott érte, vagy a dédnagyszülei vették, és utána elvették tőle, az ne vehesse meg újból? Hogy gondolják ezt, hogy ilyen embereket szeretnének eltaszítani a lakásvásárlás lehetőségétől? És önök folyamatosan arról beszélnek, hogy jaj, az önkormányzatok, szegények, miért nem maradhat náluk a lakás. Mert önök ezt zsaroló eszközként akarják, azért akarják az embereket bérlakásprogramokba kényszeríteni, hogy ne juthassanak önálló lakáshoz, ne juthassanak saját tulajdonhoz, hanem önök örökké bérlakásprogramokba akarják kényszeríteni a magyar fiatalokat és a magyar családokat.

Miközben ott áll 21 ezer önkormányzati lakás üresen, csak venni kéne a fáradságot, dolgozni kellene, és fel kellene újítani ezeket a lakásokat *(Potocsáné Kőrösi Anita: És kellene rá adni pénzt!)*, és ki kellene írni, mint ahogy Pikó András nem teszi, ahogy V. Naszályi Márta nem teszi, és ahogy nagyon sok baloldali polgármester nem teszi. Nem akarnak dolgozni, nem akarják felújítani ezeket az üresen álló

önkormányzati bérlakásokat, amire egyébként, ha most üresen áll, nem is vonatkozik a törvény hatálya. Úgyhogy az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy fogni kéne az ecsetet meg a gipszkartont, és fel kellene újítani ezeket a lakásokat. *(Csárdi Antal: Ez nagyon vicces! - Közbeszólások az ellenzék soraiából. - Az elnök csenget.)* Fel kellene újítani, és aztán ki lehetne írni pályázatra, azokra a nemes célokra, amiket önök itt felsorolnak.

Csak ahhoz már lusták, mert ugye, kitesznek egy táblát, hogy méhlegelő, mert lusták lekaszálni a füvet, ezért inkább kiraknak egy táblát, hogy méhlegelő. Ez a budapesti városvezetés jelenleg. Ezek a kerületi polgármesterek, tisztelt képviselő úr. Nem akarja a XI. kerületi DK-s polgármester lekaszálni a füvet, mert Karácsony Gergely a Főkertnél elvonta a kaszálásra szánt költségvetési forrás felét, ezért László Imre fogja, és kirak egy táblát, hogy ez méhlegelő, a Bocskai út kellős közepén. Ugye, értik, hogy mennyire súlyos a helyzet, tisztelt képviselőtársaim? Úgyhogy inkább dolgozni kellene, fel kellene újítani ezeket a bérlakásokat, és akkor újra ki lehetne írni ezeket a pályázatokat.

Amit képviselőtársam elmondott, nagyon fontos, hogy opcionálisan minden önkormányzatnál ott lesz a lehetőség, hogy eladja ezeket a lakásokat. Én nagyon remélem, hogy lesznek olyan önkormányzatok, akik azt gondolják, hogy igenis érdemes lakáshoz juttatni az ott élő embereket, hosszú távon tudnak számolni azokkal a családokkal, hogy helyben maradnak, hogy az ottani közösséget fogják gyarapítani és gazdagítani, hogy ott tudnak majd letelepedni véglegesen, és így hozzá tudnak járulni ahhoz az önkormányzatok is, hogy magyar emberek, magyar családok lakáshoz juthassanak. Azért, mert önök nem szeretnék, hogy a magyar családok lakáshoz juthassanak, és mindenféle rossz verésről beszélnek. Féltik a magyar emberektől a magyar önkormányzati lakásokat, ezzel nem tudunk mit tenni, de én azt gondolom, hogy a módosításokkal együtt, amikről képviselőtársam már beszélt... *(Csárdi Antal: Azt látta már élő ember? Valaki, aki él? - Derűltég az ellenzék soraiában. - Az elnök csenget.)* Számtalan kérdést tettünk fel mi ketten, örömmel meghallgatom majd a választ, mert nem tudom, mit tud felhozni a mentségére, hogy hogy adhatta a nevét ehhez a lakásromboló politikához az I. meg a VIII. kerületben, de majd mindjárt meghallgatjuk a tisztelt képviselőtársaimat is.

(17:50)

Én azt gondolom, hogy szükség van ezekre a módosításokra, amiket képviselőtársam is felsorolt, de az, hogy önök a magyar emberek lakhatása ellen mennek most már nem először, hanem sokadszor, az szerintem szégyenteljes. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérem önöket, hogy bár látom, ennyi együtt töltött idő után is tudnak egymásnak örülni *(Derűltég.)*, de a törvényjavaslatról vitatkozzanak, és ne egymásról!

Így aztán megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Végighallgattam Berecz képviselőtársam... *(Nacsá Lőrinc: Böröcz!)* Böröcz, bocsánat, elnézést kérek, igen. Tehát végighallgattam Böröcz képviselőtársam hozzászólását. Hát, ez nem lehetett egy könnyű hozzászólás. Gyakorlatilag önmaga kimiskárolásáról beszélt. Ha ezt végiggondolja, akkor igazat ad nekem. És azt gondolom, hogy azon meg nem kell csodálkoznia, hogyha ilyen megszólalásokat hall, és ilyen jelzőkkel illetik önt. Erre szokták azt mondani, hogy aki szelet vet, vihart arat.

Azt hiszem, hogy amit eddig elmondtam, ez áll, ha úgy mélyen magába gondol. És akkor megígérem önnek, hogy én nem fogom bántani önt, mert megítélésem szerint ön egy eszköz volt ebben az egész történetben, ennél nem több. És aztán láthatja, hogy mi lett a vége ennek a történetnek. *(Moraj.)*

Akkor, amikor először megláttam ezt az előterjesztést vagy törvénymódosítást, akkor az első gondolatom az volt, hogy hogy került ez ide. Az én választókerületem egy olyan választókerület, ahol hatezer önkormányzati bérlakás van. Sőt, az én politikai múltamban van nyolc olyan esztendő, amikor alpolgármesterként ezért a hatezer lakásért feleltem. Tehát van tapasztalatom ezek működtetésében.

Akkor, amikor ez a javaslat először előkerült ide, a parlament elé, akkor körbenéztem: itt tényleg ilyen elementáris igény van arra, hogy meg akarják ezeket a lakásokat venni? Hatezer lakás van ott, a XIII. kerületben, a választókerületemben, de nem volt ilyen igény. Megkérdeztem a többi képviselőtársamat itt, Budapesten, ott sem volt. Sőt, megyeszékhelyen élő képviselőket, és ők is azt tudták mondani nekem, hogy nincs ilyen igény, amivel ön előállt. Nincs annak a 105 ezer lakásnak a megvételére igény.

Egészen addig ez nem is szerepelt senkinek az első százötven témájában, amit föl kellett volna vetni, és ön mégis ezzel állt elő. Hát, nyilván valami helyi érdek - és ezt meg is fogalmazta ön jól -, ez egy helyi megmozdulás volt, helyi érdek volt az, ami önt motiválta. Elgondolkodtam, hogy valószínűleg vegzálták önt, hogy országgyűlési képviselőként ide kellett ezzel a történettel jönnie, és arra javaslatot tennie, hogy százezer lakást ezermilliárdos nagyságrend értékben értékesíteni kéne.

Egyetlen olyan mondatom lesz, amit lehet, hogy bántónak fog értelmezni, de higgye el, hogy ez igaz: az ön esetében a lokális elme küzdelmét láthattuk egy globális történetben. Nem ön nyert. Ez így szokott lenni egyébként.

Nézzük magát a törvényjavaslatot! Egyre több olyan törvényt vagy törvénymódosítást látunk benyújtani a Fidesz részéről, amely mindenfajta hatástanulmányt nélkülöz. Lassan már nem lep meg ez

bennünket, de azt gondolom, hogy ez a törvény, törvénymódosítás, amit ön benyújtott, mindent túlszárnyal ilyen tekintetben. A világon semmilyen hatástanulmányt nem készítettek, végig sem gondolták azt, hogy milyen következménye lehet annak a javaslatnak, amely több mint százezer lakásról szól, és több mint ezermilliárd forintos összegről.

Aztán meghallgathattunk jó néhány véleményt, miközben ennek a törvénynek az előkészítése zajlott. Ezek között volt jó pár, amit az ön saját pártjának párttársai fogalmaztak meg ezzel a törvénnyel kapcsolatban. Ezek között volt mélyen szakmai vélemény is, amivel én egyet tudok érteni, hogy ez egy marhaság. És elég sokan vannak, akik ugyanígy fogalmazták meg a saját véleményüket.

Ha az alaptörténetet nézzük, akkor abból azért ki lehet következtetni, hogy ez hogy zajlott le. A budavári lakások a műemlékjellegük miatt az önkormányzat forgalomképtelen törzsvagyónát képezik. A forgalomképtelen azt jelenti, hogy nem eladható. És ezek voltak azok a lakások, amelyek miatt önt, gondolom, megkeresték a haverok, és ez inspirálta önt arra, hogy megfogalmazzon egy ilyen javaslatot.

Én azt gondoltam, hogy van valamifajta kontroll az ön frakciójában. Most azt tapasztaltam, hogy nincs. Ezt a törvénymódosítást simán ideengedték, pedig ha ott valamifajta kontrollnak lehetősége lett volna, akkor majdnem biztos vagyok benne, hogy hasonlókat fogalmaztak volna meg, mint a saját pártjukból való polgármesterek fogalmaztak meg.

Egy helyi problémát akart megoldani iszonytató eszközökkel. Az eszközt úgy hívják - bizonyára fiatal kora ellenére ön is hallotta ezt a szót már -, hogy einstanolás. Ez az, amikor másnak a tulajdonát valaki erőből elveszi. Az ön javaslata erről szólt. A Pál utcai fiúkban lehet erről egyébként olvasni, és én azt nem szeretem, amikor az erő szül jogot, és azt gondolom, hogy ön erre próbálta építeni ezt az egészet.

Nekem sokan azt fogalmazták meg, hogy bárhol máshol történik ez, akkor az egy bűncselekmény, mert mélyen áron alul, pályázatás nélkül akarnak köztulajdont elherdálni, hivatalosan, ugye, közérdekre hivatkozva. Hát, akkor igaz ez, amennyiben a haverok igényei közérdeket jelenthetnek. És mondom, azon csodálkozom, hogy nem volt meg az a kontroll, amit én elvártam volna a Fidesz-frakció részéről akkor, amikor ez a javaslat benyújtásra került.

A szavaiból azt éreztem, hogy itt bizonyára jelentős visszalépés lesz a tekintetben, hogy az eredeti javaslathoz képest jelentősen szűkülni fog. Nyilvánvalóan ez korlátozódni fog, ha jól sejtem, akkor azokra a műemlék lakásokra, amelyeknek van némi igazságtartalma, hogy olyan harminc évvel ezelőtt - tehát a '90-es évek elején - az akkori bérlők nem vásárolhatták meg, ellentétben mindenki mással, akinek ez a jog megadatott.

Hogyha ezt elfogadjuk egyfajta igazságnak, akkor tudom tájékoztatni, hogy benyújtottam egy módosító javaslatot, amit szerintem jól tudnak használni, mert erről szól. Ez az, ameddig el tudok menni, és el tudom

fogadni, merthogy ennek van igazságtartalma. Minden más egész másról szól. Kérem, olvassa el a módosító javaslatot! Tényleg csak azt tudom mondani, hogy az én megítélésem szerint nem rossz.

Probléma ezzel a benyújtott javaslattal kapcsolatban az is, hogy egyszerűen nem voltak tekintettel arra, hogy milyen jogi környezetben nyújtják ezt be. Nem voltak tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság 1993-ban foglalkozott ezzel a történettel, mert valami nagyon hasonló volt. A 64/1993. számú határozata azt mondta, hogy ez a konstrukció, amire ön most javaslatot tett, sérti a tulajdonjogot és az önkormányzatiság elvét. Szó szerinti idézet következik: „Mivel a vételi jog gyakorlása esetén a tulajdon elvesztésével jár, a közérdek megköveteli a kártalanítást. A vételi jog csakis az értékgarancia érvényesítése mellett lehet alkotmányos.”

Hát, gondolom, ha ma megkérdézik az Alkotmánybíróságot, akkor hasonlóat fog mondani, hacsak nem akar, mondjuk, tomport csinálni a saját szájából. *(Derűltség.)* De hát, azt gondolom, hogyha valami hasonlóat mondtak ki, akkor azt a véleményüket most is tartanák.

Ez, amire ön javaslatot tett, végrehajthatatlan. Olyanként mondom, aki több évig foglalkozott önkormányzati lakások üzemeltetésével. Ön fél évet kívánt adni az én választókerületem esetében hatezer ilyen lakásnak a benne lakókhöz történő juttatására. Végrehajthatatlan, nem ennyi emberrel, amennyien most dolgoznak egy önkormányzatnál, hanem ennél lényegesen több emberrel.

(18.00)

De nagyon remélem, hogy az, amit végül is majd látunk, az nem erről fog szólni, de most erről tudunk csak vitatkozni, hiszen ön ezt nyújtotta be. Megítélésem szerint az eredeti javaslata vállalhatatlan.

És ha megengedik, mert maradt még egy kis időm, akkor reagálnék néhány olyan kérdésre, ami a vitában hangzott el. Elhangzott, hogy 21 ezer önkormányzati bérlakás van üresen. Valószínűsítem, hogy nem igaz. *(Nacsa Lőrinc: Valószínűsíti...)* Nacsa képviselőtársam, ön azt vetette fel, hogy miért vannak ezek üresen, és miért nincsenek felújítva. Azért, mert azt a pénzt, amit erre az Európai Uniótól nyertünk, azt nem erre költötték. Azoknak a pénzeknek az önkormányzatoknál kellett volna lenni, hogy ezt megtehessék, korszerűsíthessék és felújíthassák őket. Azért nem tudták megtenni, mert hol van a pénz? *(Nacsa Lőrinc: Budapest?)* Nem Budapesten van. *(Nacsa Lőrinc: Ja!)* Önöknél van! Önöknél van, és állami intézmények korszerűsítésére fordították. Ez az igazság, tehát nem kéne ezt itt szóvá tenni, mert visszahullik a fejükre.

A másik ilyen kérdéskör, amiben valószínűleg egyszerűen nem is értjük egymást: önök, ha lakhatásról van szó, semmi mást nem látnak maguk előtt, csak azt, hogy tulajdon. De miért? A lakhatás nemcsak tulajdon formájában jöhet létre, és azt gondolom, hogyha sikerül nyernünk 2022-ben, akkor ezerszám kell építenünk

bérlakásokat, állam által épített bérlakásokat, az újabb stadionok helyett. A stadionok árából több mint tízezer lakást lehetett volna felépíteni.

És ha belegondolnak abba, hogy milyen helyzetben van egy fiatal, aki szeretne családot alapítani, annak nem az első gondolata, hogy fel kéne vennem 40 millió forintot, el kéne adósítani magam, és utána beköltözhetek egy házba, amit soha nem fogok tudni gyakorlatilag eladni, és oda helyhez köt. Ez is megoldás lehet, hiszen vannak olyan fiatalok, akik ezt szeretnék, de nem kell ebbe mindenkit belekényszeríteni. Nem szolgálja a tulajdon és a lakhatás ilyen módon történő együtt emlegetése a társadalmi mobilitást.

Az, aki felépített egy ilyen házat valamelyik településen, nem fog onnan elmozdulni, hogyha ott már nincs munkahely, és autózni kéne 100-150 kilométert, míg ha bérlakások lennének, akkor ezt megtehetné. És azt gondolom, hogy nekünk az a programunk, jobbkios képviselőtársam már említette is, hogy állami pénzből, önkormányzati területen megépíteni ezeket a lakásokat, ismétlem, ezerszám, és utána átadni működtetésre az önkormányzatoknak. Ez program, és azt gondolom, hogy erre vevők lesznek a fiatalok is. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Végiggondolták-e azt, hogy mit csinálnak önök ezzel a nagy tulajdonszerzési hullámmal, amit elindítottak? Bizonyára tud nekem válaszolni arra, hogy a ma Magyarországon megkötött házasságokból, mert hogy ez feltétel, hány végződik válással. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Közel fele, ugye? *(Nacsa Lőrinc: Kevesebb... - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Dehogynem!)* Több mint fele, igen. Tud-e nekem arra válaszolni, hogy ezekkel az épületekkel, amik megépültek a CSOK-ból, vajon mi fog történni? És ez ezeknek több mint felénél be fog következni, és kezelhetetlen helyzet fog kialakulni, mind az ott maradó, mondjuk, anya és gyermekek, mind a távozó apa esetében. Nem összekötötték a családokat, szét fogják verni ezeket a családokat.

És azt kérném, értsék meg, hogy nemcsak ez az egy dolog létezik a lakhatás tekintetében, hogy tulajdont kell vásároltatni azzal, akinek nincs miből, és még ilyen akarata sincs, sőt vágya sem, hanem a bérlakásépítés egy igazi és támogatandó megoldás lehet az elkövetkezendő időszakban, és nekünk ez lesz a programunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most pedig Vadai Ágnes képviselő asszonyt, a DK vezérszónokát hallgathatjuk. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor jöttem be a parlamentbe ennek a törvényjavaslathoz a vitájára, én azt gondoltam, hogy Böröcz László I. kerületi képviselőjelölti kampánynyitó törvényével, a lex Bayerrel fogunk foglalkozni, ehhez képest elég érdekesen alakult itt a vita. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* A háttérben

meghúzódo Gyurcsány-szálhoz immár hozzászoktunk (*Nacsa Lőrinc kezével előre mutatva: Nem a háttérben! Elöl!*), értjük, tehát tudjuk, hogy önök hozzá képest és hozzánk képest határoznak meg mindent, és önmagukat is, és szerintem próbáljanak meg egyszer, mondjuk, kereszténydemokrataként viselkedni. Mondjuk, ebben is lehet, hogy tanulhatnának tőlünk, a DK-tól. Tehát ezt javasolnám azért, tanulmányozza az alapszabályunkat, nézze meg az elmúlt időszak politikai eseményeit. Fel fogja fedezni, hogy a valódi kereszténydemokrata lehet, hogy nem az ön mini, mikroszkóp alatt sem látható pártja tekintetében figyelhető meg.

És aztán meg kellett tapasztalnom azt is, hogy minden, tényleg minden-minden előkerül. Én természetesen tudom azt, hogy Nacsa képviselő úr nálam fiatalabb. Nyilvánvalóan, amikor én elkezdtem a politikai pályafutásomat, ő maga a csattogós lepkét tologatta. Valahol lehet, hogy most is ott van a padsorok között az a lepke. (*Nacsa Lőrinc keresést imitál.*) A színvonalat, amit előadott, valószínűleg ez is jellemzi, merthogy érdemi vitapontokat erről a törvényjavaslatról nem mondott a képviselő úr. Dobálózott itt mindenféle olyan statisztikákkal, amiket nyilván az önnél egy picivel idősebb és tapasztaltabb képviselők, mint például Hiszékeny képviselő úr is alaphoz tud cáfolni, hiszen ő maga foglalkozott ezzel a területtel... (*Nacsa Lőrinc: Nem tudta megcáfolni...*) De, meg tudta cáfolni, képviselő úr, csak ön nem hallgatott eléggé figyelmesen. (*Nacsa Lőrinc: Azt mondta, hogy valószínűleg...*) Ez is szerintem egy fontos kereszténydemokrata erény lenne, hogy néha hallgasson azokra, akik tapasztaltabbak, és régebb óta fiatalok.

A lényeg a lényeg, hogy már ma reggel lehetett látni, hogy valami változás esetleg lesz, bár mind a mostani pillanatig nem láttuk ezt a módosító javaslatot. Lehet, hogy közben benyújtották, mert ilyen már előfordult korábbi törvényénél (*Böröcz László közbeszól.*), de már ma reggel arról szóltak a sajtóhírek, hogy akkor mégsem fogják teljes egészében elsikkasztani az önkormányzati vagyont. És ne haragudjanak meg rám, hogy ilyen kifejezéseket használunk önökre, mint tolvaj. Tolsztoj talán azt mondta, hogy megsérteni csak tisztességes embert lehet, a tolvajnak azt mondani, hogy tolvaj, az ténymegállapítás. Az önök az elmúlt 11 évben minden ilyen ténymegállapításnak eleget tettek. Az összes törvényjavaslat, amelyet ide beterjesztettek, nem szólt másról, mint hogy a nemzeti vagyont megpróbálják a saját haverjaiknak, barátaiknak vagy éppen saját maguknak kimenekíteni. (*Böröcz László és Nacsa Lőrinc közbeszól.*)

A törvényjavaslat, amely nyilvánvalóan még az önök gránitszilárdságának sem mondható, eresztéstornákon íródott Alaptörvényének is ellentmond, és egyáltalán nem állja ki az alkotmányosság próbáját semmilyen módon, azon kívül, hogy alkotmányellenes, nyilván nem a közérdeket szolgálja. Ez ellen a törvényjavaslat ellen a Demokratikus Koalíció polgármesterei már tiltakoztak, levelet írtak a kollégáinknak, a kormánypárti kollégáinknak is (*Nacsa Lőrinc: Mint*

a kínai vakcina ellen...), és az az igazság, hogy ha ez nem győzte meg őket, pedig szerintem meg kellett volna hogy győzze, saját maguktól is rájöttek fideszes képviselők, fideszes polgármesterek, hogy valami nem kóser ezzel a javaslattal.

Nem véletlen, hogy Székesfehérvár polgármestere, Győr polgármestere, a XVI. kerület polgármestere, Kovács Péter, aki, ahogy már említésre került korábban, szó szerint az mondta, hogy az önök törvényjavaslata egy marhaság, a XXII. kerületi fideszes alpolgármester, Várpalota fideszes polgármestere, Ballasgyarmat fideszes polgármestere, és még Debrecen fideszes polgármestere is azt mondta, hogy ez a törvényjavaslat ebben a formában nem fogadható el. Hozzáteszem, az önök által lightosnak nevezett verzió, amiről Böröcz képviselő úr itt beszélt, hogy majd talán ez lesz, az sem fogadható el, mert a kis lopás is lopás, a kis sikkasztás is sikkasztás.

És Böröcz képviselő úr azzal jött, és Nacsa képviselő úr is erről beszélt, hogy itt majd emberek tömegei végre hozzájuthatnak lakáshoz, és az egész törvényjavaslatnak alapvetően ez volt a koncepciója, az alapelképzelése. Nem, képviselőtársaim, önök így szeretnék legalizálni Bayer Zsolt, Palkovics miniszter úr, Rákay Philip meg Kuna Tibor, és ki tudja még, hogy melyik haverjuknak a lakásszerzését a Várban.

Engedjék meg, hogy felidézzem, hogy a 24.hu volt az, amelyik kiderítette, hogy az önök szép szavú és széplelkű párttagja, az 5-ös párttagkönyv tulajdonosa, B. Zsolt kettő darab önkormányzati lakást is sikeresen megszerzett a budai Várban, mégpedig úgy, hogy egy pilisszentkereszti faházat cserélt el papíron kétszer. Tehát kétszer - nagyon szépen csinálta. A bérleti díj meg a két ingatlan esetében nagyjából 30 ezer forint környéke, talán az egyik 30 ezer, a másik 32 ezer forint volt. Aztán, amikor ez az újság megkérdezte, hogy mégiscsak hogy gondolja ezt a fajta cserelehetőséget, hogy azért ez itt egy problémás ügylet lenne mégiscsak... - és nem szeretnék, alelnök úrra nézve, büntetést kockáztatni, idézni szeretnék.

(18.10)

Szó szerint az önök B. Zsolt nevezetű, még egyszer mondom, szép szavú és széplelkű párttagja a következőket mondta az újságírónak, aki megkérdezte, hogy nem gondolja-e, hogy ez problémás: „kis kopasz köcsög a 24.hu-tól”, „becstelen gazember” és „a többi rohadék”. Na, hát az ilyen és hasonló típusú emberek ingatlanszerzését akarja ön most, képviselő úr, legalizálni. Azokét, akik, az egy dolog, hogy milyen mocskos szájuk és hogyan beszélnek emberekkel, de láthatóan, és az újságírók kiderítették, nem tisztességes módon jutottak hozzá ehhez az önkormányzati bérleményhez. Abban önnek igaza van, és abban szerintem itt senki nem vitatkozik, hogy vannak olyan önkormányzati bérlakások, ahol a tulajdonhoz jutás talán, hogy mondjam, akár méltányos is lehetne. De nem gondolja azt, képviselő úr, hogy azt nem ennek a 133... - én nem szeretem önöket bátornak nevezni,

mert önök csak gombnyomogatók, ahhoz meg nem kell bátorság, tehát ahhoz csak szolgálalkúság kell -, szóval, 133 szolgálalkú javaslatán túl érdemes lett volna az önkormányzatokat is megkérdezni?

Képviselőtársaim hiányolták a hatástanulmányokat. Mi tudjuk, hogy miért egyéni képviselői indítványként nyújtják be az összes ilyen. Pont azért, hogy ne kelljen semmilyen hatástanulmányt csinálni, hogy ne kelljen az önkormányzatokkal konzultálni. Ha valaki azt nézi meg, hogy milyen a törvény a jelenlegi formájában, és ne arról beszéljünk, hogy majd milyen lesz esetleg módosítással, mert ezt a módosítást még nem láttuk, akkor, képviselő úr, azt szeretném önnek mondani, hogy vannak olyan önkormányzatok, például a VII. kerület esetében, ahol az önkormányzati vagyonvesztés az ön jelenlegi javaslata alapján 67 milliárd forint. Érti?! 67 milliárd forint! Az miért közérdek... *(Nacsa Lőrinc: Az emberek vagyona ennyivel nő.)* Nem az emberek vagyona lesz, és ezt ön, képviselő úr, pontosan nagyon jól tudja, mert a magyar embereknek nincsen 67 milliárd forintnyi vagyona. Ezek az ingatlanok, ha ez a törvényjavaslat így marad - és még egyszer mondom, jelen pillanatban nem láttunk módosító javaslatot, ami máshogyan rendezné ezt -, olyan emberek kezébe fog kerülni, akiket magyar kifejezéssel lakásmaffiának nevezünk. Önök nem az emberek lakáshoz jutását szeretnék elősegíteni, hanem egyrészt nyilvánvalóan az önkormányzati vagyont szeretnék elherdálni - közben persze, a saját haverjaiknak, barátaiknak is szeretnének adni -, másrészt pedig ezt a vagyontömeget nyilvánvalóan gazemberek kezére akarják juttatni.

Itt sokan azt mondták, hogy Böröcz képviselő úr talán csak véletlen kiválasztottja ennek a törvényjavaslatnak. Szerintem legalább két ok van, amiért ez Böröcz képviselő úr esetében nem állja meg a helyét. Szerintem nem véletlen az, hogy ön nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot. Egyrészt, ahogy jeleztem, nyilván az alapvető célja mégiscsak az I. kerületi kampányának beindítása és ezzel együtt a haverjainak, a barátainak, a párttársainak megsegítése, hogy ott ingatlanhoz jussanak. Másrészt azért, képviselőtársaim, engedjék meg, hogy felidézzem, hogy Böröcz képviselő úr korábban nem az I. kerület nagy barátja, hanem az V. kerület nagy barátja volt. 2010 és '18 között ön önkormányzati képviselőként, majd alpolgármesterként, azt nem mondom, hogy szolgált, mert az túlzás, szóval, megválasztották ott önkormányzati képviselőnek.

Mikor is történtek azok a bizonyos, meglehetősen kétes ingatlaneladások az V. kerületben? Na, mikor, képviselő úr? Akkor, amikor ön ott képviselő volt, és ön valószínűleg nagyon jó tanítványa volt Rogán miniszter úrnak, aki akkor szintén ott tevékenykedett. Ezzel csak azt szeretném mondani, hogy senki ne gondolja azt, hogy véletlen az, hogy Böröcz képviselő úr ennek az előterjesztője, egészen sok tényező mutat arra, hogy nem véletlenül szemelték ki önt erre. Aztán persze, igaz lehet az, hogy ha ebben visszakozni kell, és nem azért, mert a Demokratikus Koalíció képviselőire vagy polgármestereire hallgatnának vagy ellenzéki képviselőkre, hanem azért, mert még az önök

polgármesterei is azt mondják, hogy ez egy végtelen nagy ostobaság, amilyen törvényjavaslatot önök benyújtottak.

Ahogy említettem, a képviselő úr által benyújtott törvényjavaslat egyrészt a lakásmaffia számára ad új lehetőséget, és önök ezzel tisztában vannak, nyilván már föl is készültek azok az ügyvédi irodák, amelyek, ha így marad a törvényjavaslat, akkor nyilván megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy megfelelő jogi úton megszerezzék ezeket a lakásokat.

Teljesen nyilvánvaló, hogy ezzel a törvényjavaslattal az önkormányzati bérlakásrendszert kinyírják. Nem lesz olyan önkormányzat, amelyik saját költségén, de akár európai uniós forrás igénybevételével bérlakásokat építene. Hiszékeny képviselő úr, aki a XIII. kerület képviselője, most beszélt arról, hogy a XIII. kerület nem egy lakást épített saját költségén is. Ott van egy százlakásos passzívház a XIII. kerületben, ami önkormányzati forrásból épült. Önök azt gondolják, hogy ha ez a törvényjavaslat átmegy, akkor mostantól kezdve az önkormányzatok majd ilyen bérlakásokat fognak építeni? Nem fognak ilyen építeni, mert nem lehet tudni, hogy legközelebb mikor hoznak majd egy törvényt. Megjegyzem, ha most egyébként a tulajdon ilyen módon kezelik, a tulajdon szentségével így járnak el, attól félek, hogy a következő lépés az lesz, hogy majd azt találják ki, vagy arra hoznak törvényt, hogy a magánlakásban bérlő is megvásárolhatja azt a bérleményt, amiben lakik, merthogy éppen, mondjuk, Tiborcz Istvánnak vannak ilyen bérleményei. A következő meg majd az lesz, hogy aki önöknek nem szimpatikus, akkor annak a házáat el lehet majd adni *(Nacsa Lőrinc: Azt ti csináltátok!)*, lakását az önök által meghatározott értéken.

A következőt szeretném önnek mondani, mert Nacsa képviselő úr itt nagyon kommunisztázott - meg talán egy picit fasisztázott is, bár az nem biztos, de kommunisztázni biztosan kommunisztázott -, szeretném mondani, hogy mi nem kötünk koalíciót a kommunistákkal, mert mi önökkel soha nem kötünk koalíciót, ezt szeretném mondani. *(Zaj.)* Szeretném világossá tenni, hogy ilyen elképzelése nincsen az ellenzéki pártoknak, hogy a Fidesszel bármilyen módon együttműködjön. *(Z. Kárpát Dániel: Nekünk sincs.)* Így van, tehát kommunistákkal semmilyen módon.

Tehát önök lényegében ezzel a javaslattal ellehetetlenítik az önkormányzati bérlakások építését, és tulajdonképpen büntetik azokat az önkormányzatokat, amelyek az elmúlt években nem kevés pénzt befektettek abba, hogy épüljenek ilyen bérlakások. Egyébként megjegyzem, tudomásom szerint a második legtöbb ilyen bérlakás Győrben található, amelyik éppen egy fideszes vezetőségé. Szerencsére, vagy nem tudom, hogy egyáltalán merjem-e ezt mondani, mert ezzel talán rosszul jár a győri fideszes polgármester, de van még a Fideszben néhány olyan ember, akinek megmaradt a józan esze, és a hatalom nem hülyítette el teljesen.

Teljesen nyilvánvaló, hogy ennek a törvényjavaslatnak a következménye az, hogy a lakáshoz jutás lehetősége azok számára, akik fiatalok vagy éppen nehéz

helyzetbe kerülnek, az egyszerűen nulla lesz. Nulla lesz! Tehát önök nem gondolnak abba bele, hogy a piaci bérlés és a hajléktalanság között az önkormányzati szektor milyen segítséget adott az embereknek. Képzeljék el azt a helyzetet, nagy vihar van, valakinek a házába beleszap a villám, lakhatatlanná válik, mert leég, az az ember hova menjen? Az önkormányzatok voltak azok, akik segítséget nyújtottak, vagy éppen nehéz krízisben lévő embereknek, akik elveszítették az ingatlanjaikat, segítséget nyújtottak. Ha önök most törvényjavaslatot érőnek erejével átnyomják, akkor annak az lesz a következménye, hogy ezek az emberek a gyerekekkel együtt az utcára kerülnek.

Azt javasolnám a kormánypárti képviselőknek, hogy ha már lakhatásügyben szeretnének lépni, akkor például támogassák - és akkor most hoznám a Dobrevszálat is (*Nacsa Lőrinc: Gyurcsány-szál.*) - Dobrev Klára egyik ügyét, például a panelfelújítást, mert arra nem nagyon szeretnek költeni, mert valamiért azt nem szeretik. Láthatóan a Várat szeretik, ahol ott lakik Bayer Zsolt meg Palkovics miniszter meg Rákay Philip, tehát azt szeretik, meg az ilyen ingatlanokat szeretik, de valamiért azoknak az ingatlanoknak a fejlesztését, ami az átlagembereket érinti, azt nem nagyon szeretik.

Végezetül azt szeretném önöknek mondani, képviselőtársaim, hogy önök az elmúlt években az állami vagyonnak jelentős részét kimenekítették a sajátjaiknak. Nyilván most is ezt próbálják megtenni. Én egészen biztos vagyok abban, hogy a 2022 után felálló új kormány ezeket a szerződéseket semmisnek fogja tekinteni (*Nacsa Lőrinc: Ez már a jogállam, vagy még ez nem az?*), vissza fogja állítani az eredeti állapotot, és vissza fogja adni az önkormányzatoknak ezeket az ingatlanokat gazdálkodásra. Őszintén remélem, hogy az első az önök széplelkű és szép szavú Bayer Zsoltjának csalárdul megszerzett két ingatlana lesz. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi Antal képviselő úr, az LMP vezérszónoka következik. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Én sem fogom megdicsérni ezt a törvényjavaslatot, mert ostoba, átgondolatlan, kártékony, ja, és populista.

(18.20)

Mert miért is nyújtotta be Böröcz képviselő úr ezt a javaslatot? Azért, mert a '22-es választáson ebben a választókerületben szeretne indulni, mert legyünk őszinték, sem eddig, sem ezelőtt ilyen gondolatai nem voltak. Igaz, Nagy Gábor Tamás volt polgármester ledobta volna a haját, ha szabad ilyen rajzfilmméppel élnem.

Miről is beszélünk? Arról beszélünk, hogy egy másodpercet nem fordított arra a képviselő úr, hogy

átgondolja, egy ilyen törvényjavaslatnak milyen következményei vannak, mit jelent ez a törvényjavaslat. Mert persze én is megkérdezhetek akár tízmillió magyar embert, hogy akarsz-e ajándékba kapni 20-30, a vári ingatlanárakat figyelembe véve 80-100 millió forintot ajándékba. Higgycs el, képviselő úr, hogy minden válasz az lesz, hogy igen, szeretnék kapni. Gyakorlatilag ez az önök tudása. Igen, ez az önök tudása, mert nem nézik meg mindeközben a következményeit.

Be van lengetve egy módosító, amit én vagy elhiszek, vagy nem, hiszen ma már úgy működik a Fidesz-KDNP jogalkotási gépezete, hogy ha meg akarom tudni, milyen törvényt akar tárgyalni a magyar Országgyűlés, milyen módosítókat kíván benyújtani a magyar kormánypártok szövetsége, akkor nem, nem a parlament.hu-ra megyek fel, nem az e-mailjeimet nézem meg, hanem megnyitom a Facebookot. Hát, gratulálok, képviselőtársam! A helyzet az, hogy annyira nagy baromság, amit leírt ebben a törvényjavaslatban. Bár ön úgy fogalmazott, hogy több jobbító szándékú javaslatot kapott a polgármester kollégáktól, én ebből csak egyet idéznék, de hogy ne mondja azt, hogy tisztességtelen vagyok, egy fideszes polgármester véleményét szeretném idézni, ami rövid, tömör, jól érthető. „Marhaság” - ezt írta ki Kovács Péter, amikor szembesült az ön javaslatával.

De nézzük meg, hogy ez a javaslat milyen következményeket jelent ebben az országban! Egyrészt lesznek kevesek, akik jól járnak vele, én ezt elismerem. Lesznek ezek a kevesek, akik jól járnak vele, viszont azt is pontosan látjuk, és tényleg nem kell hozzá sok, nem kell heteket őrlődni rajta, ha veszi a fáradságot, képviselő úr, hogy öt percig elgondolkodjon rajta, és van egy minimális alapismerete az ilyen típusú történetekről Magyarországon, akkor meg fogja találni, hogy a lakásmaffia egy ilyen esetben szinte kivétel nélkül jelenik meg. Így történt ez Miskolcon, és hosszú felsorolást nyomtattam ki, hogy hol jelent meg a lakásmaffia ezekben az esetekben.

Meg fog jelenni az uzsorakölcsön, és meg fognak jelenni a nyomor vámszedői. Arról szól majd a történet, hogy azok a honfitársaink, akik az eredeti javaslat szerint szociális bérlakásban élnek - szociális bérlakásban, nem piaciban, nem költségelvűben, szociális bérlakásban élnek -, aminek sokszor a bérleti díját sem tudják kifizetni, azt a 12 ezer forintot, ők is majd meg akarják venni. Gyakorlatilag lesz mögöttük egy nem létező vagyon, amelyre egyébként ezek a maffiózók majd rástartolnak. Ilyenkor történik az, hogy odamennek a rászoruló családhoz, a gazdasági válság kelles közepén vagyunk, tehát nem életszerűtlen a példa, hogy mennyit ér a lakásod, amit, tudom, most meg lehet venni 10-20 százalékkért. És meg fogja mondani, hogy mit tudom én, 20 millió forint. 20 millió forintos lakást körülbelül 3-5 millió forint között tud megvenni, ez egy szegényebb környék, ezért azt fogja mondani, hogy itt van 1 millió forint pluszban, vedd meg a lakást. Így ez a maffiahálózat gyakorlatilag minimális pénzért fog hozzájutni ennek a lakásnak a tulajdonjogához. Az lesz az eredménye, hogy egy idő

után kilakoltatja, utcára kerül a család, és nem lesz már segítség, hiszen a bérlakásrendszer szétverésével bezárul a kör, és nem fog tudni például az önkormányzathoz fordulni, hogy a lakhatásához segítséget nyújtson.

A másik következménye, és itt most a vári lakásokról beszélünk - azt gondolom, ez az önök legnagyobb szége ebben a törvényjavaslatban -, hogy megnyitják az eladás lehetőségét, 10-20 százalékon kiszórják ezeket az ingatlanokat, és semmilyen, szeretném jelezni, semmilyen garanciát nem építenek be a törvényjavaslatba a tekintetben, hogy ne történjen visszaélés. Mi fog történni tehát? Gyakorlatilag néhány hónapon vagy néhány éven belül az összes vári ingatlan kevesebb része a Fidesz-haverok kezében lesz, a nagyobbik része pedig külföldi befektetők kezében. Igen, mert ma Magyarországon kevesen engedhetik meg maguknak, hogy tömegesen 100 millió forint értékű lakást vásároljanak meg. Higgye el nekem, képviselő úr, bármilyen furcsán is hangzik, hiába veszi meg a jelenleg ott élő 10 millió vagy 12 millió forintért azt az önkormányzati bérlakást, amiben él, ha annak a piaci értéke 100-110 millió forint, akkor azt pénzzé fogja tenni, méghozzá azért, mert a gyerekeinek, unokáinak ezzel tud segíteni, hogy megalapozza az ő lakáshoz jutásukat is. Ennek ez lesz a vége.

Tisztelt képviselő úr, ha ön egy másodpercig is jó szándékkal, tiszta szívvel komolyan gondolta volna ezt a törvényjavaslatot, akkor két dolgot mindenképpen megvizsgált volna. Az egyik dolog, hogy vannak-e benne garanciák a visszaélés ellen. A másik pedig az, hogy meg kellett volna vizsgálni tán, hogy e törvényjavaslat eredményeképpen milyen társadalmi változások fognak történni, milyen társadalmi hatása lesz ennek a törvényjavaslatnak. Mert a helyzet az, hogy komplexitásából adódóan ezeket a hatásokat hosszasan lehetne sorolni. A képviselőtársamnak láthatóan halovány lila érkezése nincs arról, hogy ma Magyarországon hány tízezer ember, százezrek szeretnének önkormányzati bérlakáshoz jutni. Szó nincs tulajdonról, mert az olyan távol van az ő valóságától, amit ön el sem tud képzelni. Persze, értem, ahogy Vadai képviselőtársam elmondta, ön abból a belvárosból érkezett ide az Országgyűlésbe, ahol gyakorlatilag mindennapos gyakorlat volt, hogy hogyan játsszuk ki a haveroknak ár alatt azokat az ingatlanokat, amelyek a rendelkezésünkre álltak. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Millió és kettő ilyen példát lehetne hozni, elég, ha annyit mondok, hogy Juhász Péter, ő elég sokat foglalkozott ezzel a kérdéskörrel. Azt gondolom, hogy inentől kezdve nincs ezen mit csodálkozni.

Lehetett volna ezt tisztességesen csinálni, csak akkor azt kellett volna mondani, hogy tisztelt Országgyűlés, azt javaslom, hogy azok a honfitársaink, akik méltatlan módon kimaradtak a '93-as lakásprivatizációból, vehessék meg a lakásukat. Ebben a pillanatban rendben van ez a törvényjavaslat. De ön nem ezt mondta. Ön azt mondta, hogy minden önkormányzati bérlakást, függetlenül attól, hogy szociális alapon van kiadva, függetlenül attól, hogy költségelvű módon van

kiszámítva a lakbér vagy piaci alapon, el kell adnia az önkormányzatnak. Önök, és az egész pártcsaládról beszélek, hogy ne érezze magát Nacsa képviselőtársam kirekesztve, a Fidesz és a KDNP olyan távol van a tulajdon tiszteletétől, amit egyébként még konzervatív párt a világon nem látott.

(18.30)

Igaz, önök szerintem nem konzervatív párt, ahogy itt képviselőtársaim néhányan már elmondták, önök az államosítós *(Nacsa Lőrinc, felmutatva egy iratot: Ez az államosítás?)*, „ráteszem a kezem” alapon működő gyakorlatban hisznek. Hiszen hogyha egy pillanatra megvizsgálta volna az alkotmányosságát, mert mondjuk, ön egy jó törvényjavaslatot akar beadni, akkor valószínűleg nem emelt volna át szó szerinti részleteket abból a '93-as lakástörvényből, amit az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek ítélt. De önt ez nem érdekelte. És tényleg, egy paraszthajszálra vagyunk attól, hogy behoznak nekünk egy törvényt, ahol majd minket, magánszemélyeket, önt vagy engem köteleznek arra, hogy én 10-20 százaléért adjam el az önök szerint kedvezményezettnek a saját lakásomat.

Tehát a helyzet az, hogy önök más izéjével verik a csalánt. Ez a helyzet! Ez a helyzet, képviselőtársak, mert ahhoz a bérlakás- vagy ingatlanmennyiséghez, amit például Budapest főváros IX. kerülete a rendszerváltástól kezdődően felújított, karbantartott, megújított, és mindent megtett annak érdekében, hogy a szociális városrehabilitációs programon keresztül megújítsa a kerületet, azért önök semmit nem tettek, de semmit! Mert amikor 2010-ben hatalomra került a Fidesz-KDNP, akkor önök ennek a szociális városrehabilitációs pályázati lábnak mind a fővárosi részét, mind az állami részét egy tollvonással rántották ki.

Még 2010-ben kifutottak uniós pályázatok, de gyakorlatilag jól látjuk, hogy a törvényhozás házában az elmúlt ciklusban - és az előzőben sem - már nem érkezett be egyetlen olyan javaslat sem, ami alkalmas lett volna arra, hogy forrást biztosítson az önkormányzatok számára, hogy hasonló városrehabilitációs feladatokat elláthassanak. Ennek az eredménye egyébként az, hogy ma Közép-Ferencvárosban a lakásállomány minősége, értéke fényévekre van attól, mint a rendszerváltás idején. De önöknek erről mind-mind halovány érkezése sincsen!

Önök semmi mást nem akarnak csinálni, képviselőtársaim, mint a haverokat, a Bayer Zsoltokat vagyonhoz juttatni. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Mert hogyha önök behozták volna azt a törvényt, ami a '93-as lakásprivatizációs időszakban kimaradó tulajdonosokat juttatja tulajdonhoz, az csodálatos lett volna, akár ingyen is felőlem. Tehát hogyha behoz egy olyan törvényt a képviselő úr, hogy azok a bérlők, akiknek egyenes ági felmenői államosításon keresztül vesztek el a tulajdonjogukat, és ők ingyen visszakapják, akkor szerintem ez a Ház száz százalékban szavazta

volna meg. De ön nem ezt csinálta, hanem a Bayer Zsolt saját bevallása szerint is kétes, jogilag megkérdőjelezhető módon megszerzett bérleményét próbálja meg 10 százalékon, 20 százalékon számára bérbe juttatni, és hogyha emellett még néhányan jól járnak, az önöknek nem számít. De nem ez a lényeg!

Tisztelt Képviselőtársam! Hosszasan beszélhetnék arról, hogy hogyan erőszakolta meg a jogalkotásnak a folyamatát ezzel a törvénnyel (*Nacsá Lőrinc közbeszól.*), hosszasan beszélhetnék arról, hogy a széthulló bérlakásrendszer milyen következményekkel jár, és hogy fog széthullani a bérlakásrendszer, és hogy egyébként a fiatalok lakáshoz jutása miatt nem biztosított az önök rendszerében, és mi tud lenni egyébként az az átmeneti lakhatási forma, ami szükséges lenne.

De azt gondolom, hogy a vezérszónoki felszólalásomra biztosított idő végén járok, ezért köszönöm szépen a szót. Én itt maradok vitatkozni. Én nagyon remélem, hogy lesz önben annyi bátorság, hogy nem csak a zárszóban vitatkozik velem. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként írásban jelentkezett és jelen lévő független képviselő, ez esetben képviselő asszony kaphat szót. Varga-Damm Andreát kérem szólásra.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Böröcz Képviselő Úr! Tegye már meg, hogy még egy-két percre itt marad, jó? Mert önhöz szeretnék szólni. Nem rosszindulatúan fogok szólni, ígérem. Tehát, tisztelt Ház, tisztelt képviselőtársak, nem bánnám, ha Nacsá Lőrinc úr sem menne ki, mert neki is van... (*Nacsá Lőrinc közbevetésére:*) Igen, megvárom, majd lesz idő úgyis a beszédem alatt.

Tehát, Böröcz képviselő úr, ez a javaslat az ön személyéhez egyáltalán nem kapcsolódik, ez kiderült az előterjesztéséből. Azért tudom, hogy ez nem ön írta, sőt az ötletet sem ön adta, mert teljesen mást mondott el a jogszabály céljának, mint amit az írásbeliség tartalmaz.

Az, amit ön itt elmondott, hogy bárki is az ellenzékben ne akarná, hogy magyar emberek tulajdonhoz jussanak, és ez az indok lenne, hogy önök ezt a javaslatot előadják, ez egymással semmilyen módon nem áll korrelációban (*Nacsá Lőrinc visszatér az ülésrembe.*), merthogy az ellenzéki képviselők közül egy darab sincs, aki ne szeretné, hogy minél több magyar embernek saját tulajdona legyen. Hát, ki az az országgyűlési képviselő, aki ne azt akarná, hogy minél több embernek az a biztos tulajdona legyen, ami neki megteremtí az azt állandó közeget, hogy annak a háznak, annak a lakásnak bizony az ő kezében van a kulcsa, ahova ő naponta hazatérhet, a gyerekeit felnevelheti és együtt élhet a szeretteivel! Hogy lehet ilyet mondani, hogy ezt bárki is így gondolná?!

Azt kell megértenie Böröcz képviselőtársamnak, hogy akkor, amikor annak idején a törvény engedte privatizálni az állami lakásokat, ezek a lakások állami

tulajdonok voltak. Állami! Az államnak joga volt törvényt alkotni arról, hogy a bérlakások bizonyos részét bizonyos időintervallum alatt bizonyos mértékű vételár mellett megvehetik a bérlők. Igen ám, de amint ez a törvény megszületett és elkezdődtek a privatizációs folyamatok, ezzel párhuzamosan, ha meg tetszik nézni bármely volt állami bérlakás tulajdoni lapját, akkor mit lát? Hogy önkormányzati tulajdonok lettek. Míután pedig ezek az ingatlanok önkormányzati tulajdonok lettek, nem állami tulajdonok, az Alaptörvény rendelkezései alapján törvényt sem alkothat az Országgyűlés arról, hogy az önkormányzat köteles legyen a vagyont bárkinek is eladni. Idézem önöknek az Alaptörvény ebbéli cikkelyeit.

A 31. cikk azt mondja, hogy Magyarországon a helyi közhatalom gyakorlója a helyi önkormányzat. A 32. cikk (1) bekezdés e) pontja mondja, hogy az önkormányzat gyakorolja a tulajdonosi jogait a tulajdonjogait illetően. A 33. cikk (1) bekezdése azt mondja, hogy a helyi önkormányzatnak csak a feladatait határozhatja meg a törvény, és a képviselő-testület gyakorolja az önkormányzat minden egyes feladatát, és minden egyes döntést ő hozhat meg. A 34. cikk pedig azt mondja, hogy a vagyona feletti rendelkezést kizárólag az önkormányzat teheti, az önkormányzati feladatokat illetően viszont lehetnek korlátozások, de ezek a korlátozások nem járhatnak jogkörelvonással.

Tehát a lényeg, Böröcz képviselőtársam, az, hogy ezt a javaslatot az Alaptörvény szerint meg sem lehetett volna tenni, mert még az Országgyűlés sincs abban a helyzetben, hogy az önkormányzatoknak a saját tulajdonjoga feletti rendelkezési jogát elvonja. Az más kérdés, hogy tudjuk, Magyarországon mind a köztársasági elnök, mind az Alkotmánybíróság már nem annyira érzékeny az alkotmányosságra, és általában a legalkotmányellenesebb javaslatokat vagy törvényeket is aláírja a házelnök, és az Alkotmánybíróság pedig nem talál bennük hibát. Tehát nincs illúzióm, hogy ezt, mondjuk, nem osztaná a köztársasági elnök vagy az Alkotmánybíróság, de ettől még ez a kérdés így van.

Tehát ennek a javaslatnak az alapjával van probléma: egy törvény egy más személy, közösség vagyont, amely felett mi nem vagyunk jogosultak rendelkezni, nem rendelheti eladási kötelezettségre, nem teremtheti meg ezt a vételi jogot.

(18.40)

Pontosan tudjuk mindannyian, hogy ez a törvényjavaslat Bayer Zsolt és társainak a bérlakásukhoz való tulajdonjog-megszerzéséről szól. Az más kérdés, megmondom önöknek, hogy el sem tudom képzelni, miért akar valaki a Várban lakni. Ezt most komolyan mondom. Mitől lesz több valaki, hogy a Várban lakik? Szebben néznek rá, szebben süt a nap, azt gondolja majd valaki, hogy ők valakik, netán még majd sétapálcát is vesznek a kezükbe, amint végig sétálgatnak a Vár utcáin, netán majd még lovakat is fognak rendszeresíteni, hogy a régi tradicionális viszonyokat még

meg is teremtsék, vagy netán bevezetik a Várban a postakocsi- meg a lovashintó-rendszert? Vagy nem is tudom, valami ilyesmit tudok elképzelni, hogy valaki, aki nem a Várban született, nem élt ott soha, az egész személyi kultúrája abszolút idegen a Vár miliójétől, hirtelen úgy érzi, hogy neki a Várban kell laknia. Hát, nem leszel általa több, barátom, hogy ott laksz! Hát, nem attól vagy több, hogy te hol laksz, hanem attól vagy több, hogy milyen ember vagy! Ugye? Nem is értem ezt az egész „Várba akarunk költözni” stílust. Tényleg lassan az lesz, hogy az számít, aki nem a Várban lakik, komolyan! Egyébként a Várban lakó, régóta ott élő tradicionális családoknak kifejezetten arcucsapása az, ami a Várral kapcsolatban, az odaköltözést illetően ilyen nagy fideszes vágyalom lett. Tudjuk jól, hogy ez az egész javaslat róluk szól.

Amit az előbb Csárdi Antal képviselőtársam mondott - és most Nacsa Lőrinc képviselőtársamhoz szólok, a kereszténydemokratához -: tudja, mit kellett volna önnek nekünk mondania? Azt kellett volna mondania, hogy maguk sajnálják azoktól a családoktól (*Nacsa Lőrinc: Ezt mondtam.*) - várjon! -, akiknek esetleg a tulajdonuk volt az a ház, amiben most bérlakásban laknak, és nem adták nekik vissza a privatizációkor. Egyébként senkinek nem adták vissza, csak a Zwack családnak, meg még egy-kettőnek a vagyonát, a kivételezetteknek. Miért nem azt mondja, hogy tőlük sajnálja? Mert ön nem ezt mondta. De képviselőtársam, ha maga azt hozza ide ebbe a Házba, hogy akik vagy akiknek a felmenői már ezekben a lakásokban bérlők voltak, azok nemhogy vegyék meg, hanem odaadjuk nekik, érti? Mert azok megérdemlik. Ugyanis a '93-as privatizációs törvény olyan szinten volt diszkrimináció, hogy ki hol lakott, annak függvényében vehette meg a lakást. Aki panelben lakott, a külvárosban lakott vagy lerobbant nagykörúti bérházban lakott, az megvehette, az az ember meg, aki oda született a Várba, akinek esetleg a saját családjáé volt az a ház, amiben él, azt meg diszkriminálták. 1993-ban!

Hány év telt el azóta? 28 év. 28 év után jutna ez valakinek eszébe? Dehogyan! Maguknak nem ezek a családok a fontosak. Maguknak az új bérlők a fontosak. S mivel buktak le? Azzal buktak le, hogy az van odaírva, hogy 2020. december 31-én már bérlő. Azzal bukkott le. Tudja, mit kellett volna ide beírni, ha az önök céljai lennének megalapozottak? Hogy akik '93-ban, vagy akiknek a felmenői '93-ban már bérlők voltak, azoknak szól. És az egyébként akár az egész országra is érvényes lehet, mert az összes polgármester, aki tiltakozott, nem a régi bérlők miatt és a régi bérlakások miatt tiltakozott. Nem. Egy csomó új beruházású önkormányzati lakás van, ház van. Láttam a neten, egy csomó képet feltettek róla, hogy tők modern házak tömege van, amelyeket az önkormányzatok építettek azért, hogy bérlakásokat juttassanak az embereknek. Hát, ott olyan óriási vagyonvesztés van! Gondolják meg, mi milliárdba kerültek ezek az épületek, ezek a 30-40 lakásos épületek, amelynek a töredékéért kötelesek lennének odaadni azoknak a bérlőknek, akik mondjuk, két éve bérlők vagy egy éve bérlők,

vagy még fél éve sem bérlők, mert december 31. óta még fél év sem telt el!

Tessék már gondolkozni, Böröcz képviselőtársam és Nacsa Lőrinc képviselőtársam! Nem tudják védeni a védhetetlent! S ami a legfontosabb, nem rendelkezhet az Országgyűlés ilyen formában az önkormányzat vagyona felett. Nem teremthet törvény mások tulajdonán vételi jogot. Nem teremthet! Tudom, Magyarországon bármit meg lehet csinálni, de a törvény és az alkotmány szerint nem teremthet.

Egyébként azt kell mondanom, ha ez így végigmegy, akkor holnap arról fognak törvényt hozni, hogy mondjuk, a IX. kerületi Liliom utcai tulajdonosok mindegyike köteles eladni az ingatlanát. Hát, holnap akkor ezt is, mert a magántulajdonosok felett sem hozhatnak törvényt, hogy a tulajdonjogát elveszítsék! Ebből a szempontból a tulajdonosi pozíció egyenlő, az önkormányzati, a magántulajdon, az állami tulajdon. A tulajdon szentsége alapján senki más nem rendelkezhet senkinek a tulajdonával. Stimme! Tehát holnap akkor majd az lesz. És hol lesz ennek a vége? Hol lesz ennek a vége?

Azt kérem önöktől, képviselőtársaim, hogy ne hergeljék a társadalmat. Senki nem szeretné azt, hogy ne magántulajdona legyen az embereknek, mert Magyarországon egyébként - ahogy Böröcz képviselő úr nagyon helyesen mondta - 86 százalék saját tulajdonban él. Tudja, miért? Mert a magyarnak a gyökér eredendően azóta, hogy bejöttünk a Kárpát-medencébe, a gyökér verése, a földben a stabil megléte életének az alapja. Érti? A stabilitás. A stabilitás a magyar társadalom életének az alapja, és ezt az értéket viszi tovább, nem tudom, mióta már. Ezen ne csodálkozunk! De attól még, hogy azt szeretnénk, hogy tulajdonjoga legyen a magyar embereknek, még nem herdálom el az önkormányzat vagyonát! Miért nem tesszenek odaadni a saját vagyont? Miért nem mondja a Fidesz azt, hogy odaadja az egész fideszes bagázs vagyonát, hogy legyen a magyar embereknek saját tulajdona? Például Mészáros Lőrinc elkezdhetne házakat építeni az embereknek, és odaadni tulajdonba. Maguk mondták, hogy mi nem akarunk az embereknek magántulajdont? Dehogyan. Hát, a Lölő pénzből nyugodtan lehet! Meg a Garancsi- és a Tiborcz-bagázsából. Több ezer milliárd van a birtokukban. Ha nagyon adakozóak, akkor miért nem csinálják meg? Igaz? Na, ilyenkor mindjárt torkon akad a szó.

Száz szónak is egy a vége, remélem, hogy ez a javaslat ebben a formában nem marad itt a Háznál. Nagyon remélem. A fideszes polgármestereket ne hozzák abba a helyzetbe, hogy szerencsétleneknek magyarázkodniuk kelljen, és ne tudják megvédeni az önkormányzatokat a vagyonuktól. (*Sic!*) Nagyon kérem, ne tegyék ezt! Mert azt már, hogy az ellenzéki önkormányzatokat semmibe veszik, és gyakorlatilag kifosztják őket, a maradék erőforrásuktól is megfosztják, nem értem meg, de látom. De legalább a fideszeseket ne hozzák ebbe a helyzetbe!

Nagyon kérem Böröcz képviselőtársamat, mielőbb gondoskodjon arról, hogy ez a javaslat ebben a

formában lekerüljön az Országgyűlés napirendjéről. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki, illetve vezérszónokinak tekintett kört befejeztük. Most Böröcz László képviselő úr előterjesztőként kaphat szót, ami természetesen nem előterjesztői zárszó, de minthogy előterjesztőként jelentkezett, ön most beszélhet. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sok minden elhangzott itt. Megpróbálok néhány dologra reagálni, mert szerintem némi félreértés azért van.

Én azt megértem, hogy Z. Kárpát képviselő úr végül is egy korábbi szélsőjobbos identitászakértőből egy szélsőbalos ingatlanszakértővé vált, ez is nyilván egy, ha úgy tetszik, fejlődési folyamatnak a vége, de itt azért nagyon sok mindent kevertünk. Én azokkal a, hozzáteszem, rosszindulatú, akár pitiáner megjegyzésekkel meg minősítésekkel nem is szeretnék foglalkozni, amelyek elhangzottak, inkább reagálnék néhány dologra.

Hiszékeny képviselő úrnak valóban voltak olyan gondolatai, amelyek akár jogosak is lehetnének. Ha az eredeti törvényjavaslatról beszélünk, akkor az valóban átgondolásra szorult már a legelső pillanattól fogva, hogy azok a lakások vagy házak, amelyeket nem az államtól kaptak meg az önkormányzatok, hanem saját maguk építették vagy vásárolták meg, azok valóban nem túl szerencsés módon kerültek be a törvényjavaslatba. S nyilván volt egy csomó olyan módosító javaslat, amelyeket akár polgármesterek, akár mások fogalmaztak meg, amelyek bizonyos szempontból javítják ezt a törvényjavaslatot.

De azt még egyszer hangsúlyoznám, hogy meghallva és meghallgatva akár a polgármestereket, akár több parlamenti képviselőt - s én magam is ezt a döntést támogatom a frakcióval együtt -, arra a döntésre jutottunk, hogy ez a törvényjavaslat ebben a formában módosításra kerülne, hiszen kizárólag a világörökségi területen lévő műemlék lakásokra fog vonatkozni, ami a kötelező jelleget illeti.

(18.50)

Minden más maximum opcionális jelleggel az önkormányzatok saját döntésének megfelelően maradna a törvényjavaslatban.

Ennek a törvényjavaslatnak az elejétől fogva az volt a célja, és én ebből egy percig sem fogok visszakozni, hogy minél több magyar embert és minél több magyar családot lakhatáshoz juttassunk. (*Varga Zoltán közbeszól.*)

Persze megértem én itt a DK-s képviselőket, hogy fennhangon kiabálnak és mondják a magukét, és támogassuk Dobrev Klára programját. Hát persze, Dobrev Klára '95-ben szépen kedvezményesen megvásárolta az ingatlanát. Dobrev Klára és Gyurcsány Ferenc (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) a saját villájukat, amit

kedvezményesen megvásároltak, egy céggel újjátartták fel, és az áfát visszaigényelték. Így is lehet, képviselő asszony, csak ezt ön elfelejtette mondani.

Úgy is lehet, hogy egyébként számos politikus, képviselő rokonai, családjai a '90-es években 15 százalékos, 10 százalékos kedvezményes vételáron vásárolták meg ezeket az ingatlanokat. Önök most pedig azoktól sajnálják, hogy ilyen kedvezményes vételárral éljenek, akiknek egyébként másképp nem lenne lehetőségük a lakásaik megvételére. Önök ezt tették most.

És én elhiszem, hogy önök nem támogatják, hogy a bérlakásban élők megvásárolhassák a lakásaikat. (*Z. Kárpát Dániel: Jaj, ne tedd már magad!*) Z. Kárpát képviselő úr még két évvel ezelőtt azt mondta, hogy vásárolhassák meg. Most már nem vásárolhatják meg. Változik a helyzet. (*Z. Kárpát Dániel: Figyelj, tényleg nem érted? Ugyanazt mondtad, amit most, akkor szélsőjobboldalitzál, most baloldalizol!*)

Aztán Z. Kárpát képviselő úrnak sok mindenről nincs fogalma a bérlakásokat tekintve. Nyilván különbség van a határozott és a határozatlan idejű bérlakások között. A határozott idejű bérlakásoknál valóban felmerülnek olyan szempontok, amelyek az önkormányzati lakásgazdálkodásnál megfontolás tárgyává teszik ezeknek a lakástípusoknak az eladását vagy sem. (*Z. Kárpát Dániel: Fontolva haladók lettek?*) A határozatlan idejű önkormányzati bérlakásoknál viszont ilyen nincs. A határozatlan idejű bérlakásokat olyan emberek lakják, akik gyakorlatilag... Effektíve, ha leegyszerűsítjük a dolgot, az önkormányzatnak tulajdonképpen rendelkezése az ingatlan fölött, amíg ki nem hal onnan egy család, nincs. Így egyébként még logikusan átgondolva is sokkal több értelme van annak, hogy ezeket a lakásokat értékesítsük a bérlők részére kedvezményes áron, az eltöltött bérleti idő figyelembevételével.

Önök persze hetet-havat összehordtak itt ebben a vitában eddig, de tulajdonképpen semmi (*Z. Kárpát Dániel: Éppen kezdtünk sajnálni téged!*) olyan dolgot nem mondtak, ami gyakorlatilag az emberekről szólt volna. Minden egyes mondatuk arról szólt, hogy önöknek politikailag mi a jó. Önök ezt tették. (*Z. Kárpát Dániel: Bayer Zsolt, Rákay Philip, Palkovics miniszter úr!*)

A vári lakások tekintetében Csárdi képviselő úr álljon ki, és mondja el: támogatja az ingatlanok eladását 15 százalékos kedvezménnyel vagy nem, nyugodtan tessék megmondani! Képviselő úr, itt mindenfélet összehordott, Juhász Péterrel elég sok időt tölthet el együtt, ami azért az egészségre is némileg károsító hatással lehet, de reméljük (*Z. Kárpát Dániel: Annyira ciki! Olyan ciki!*), hogy nem lesz túl sok. De mindenfélet elmondott itt nagy körmondatokban, hogy úristen, itt mi fog történni.

Egyrészt az a része a javaslatnak, és akkor maradjunk a világörökségi területen a műemlék lakásoknál, nyilván a törvénymódosító javaslat most is tartalmazza azt, hogy köztartozás-, adótartozás-, lakbértartozás-mentesnek kell lennie, aki megvásárolja. Ezt nyilván még lehet szigorítani is. Tehát gyakorlatilag

ebből a szempontból szerintem, amit mondtam, jobbitó szándékú javaslatokkal lehet javítani ezt a törvényjavaslatot.

Ha leszűkítjük a világörökségi területre, akkor viszont speciális szabályokat is lehet megfogalmazni, hiszen ez egy speciális terület. Például egyébként érdekes módon az a módosító javaslat, amit mi be fogunk nyújtani, öt éves korláthoz kötné a vásárlás lehetőségét, egyébként pont Bayer Zsolt meg Rákay Philip ez alapján nem tudna élni jelenleg ezzel a lehetőséggel, viszont egyébként az I. kerületi barátai Csárdi képviselő úrnak igen, az alpolgármester urak, V. Naszályi Márta polgármester asszony, főtanácsadója Vámos Ágnes (*Csárdi Antal: V. Naszályi Márta nem a Várban lakik! Már megint tájékoztatlan vagy!*), tehát vannak bőven az ön baráti körében, az ön szövetségesei, akiket érint ez az ügy. (*Csárdi Antal: V. Naszályi Márta nem a Várban lakik! Tájékoztatlan vagy!* - *Az elnök csenget.*). De 1100 emberről beszélünk, 1100 emberről beszélünk csak az I. kerületben, és ha a teljes világörökségi területet nézzük, akkor nyilván ennél többről is van szó, akik állami műemléki ingatlanban élnek, tehát akár több ezer családról van szó, és önök ezt támadják, hogy ők lakáshoz juthassanak.

Cserébe inkább azt kezdik el pufogatni, hogy ki az a maximum egy tucat ember, akinek egyébként valamilyen politikai kötődése van, és érdekes módon mindig a saját barátait elfelejtik megemlíteni ebben a történetben. Ez sem korrekt, képviselő úr.

Ha már kérte, hogy itt vitatkozzunk, képviselő úr, válaszoljon a kérdésre: ön mit tett eddig az I. kerületben élőkért vagy az V. kerületben élőkért vagy a IX. kerületben élőkért, vagy a VIII. kerületben élőkért? Mikor állt ki az őket ért támadások ellen? Mikor állt oda a vári bérlők mellé, amikor V. Naszályi Márta gyakorlatilag hazug módon kampányolt, és azt ígérte, hogy eladja az ingatlanokat, majd hirtelen meggondolta magát? Semmikor!

Csak úgy halkan megjegyzem, hogy egyébként jól beleillik az önök politikájába persze az, hogy önök annak a bérlőnek adják el az önkormányzati ingatlanokat, akiknek akarják; mint például a XIX. kerületben vagy Szegeden, több száz ilyen adtak el az elmúlt években. Vagy Pikó, aki 72 darabot adott el az elmúlt másfél évben. Persze, válogatni lehet, de egy olyan javaslat, ami nem tesz különbséget emberek között, az meg önöknek nem felel meg, pont ez a különbség. Önök meg akarják szabni, hogy ki mikor, milyen feltétellel vásárolhassa meg, ahogy eddig tették ezt. Ez a helyzet.

A másik meg a kedvencem: magántulajdonú bérlmények, amit Vadai Ágnes képviselő asszony felhozott, meg itt még talán néhányan. A lakásügynökség nevű csodálatos intézményt az önök szövetségesei és önök vezetik be Budapesten sorjában, amelyek arról szólnak, hogy a magántulajdonú, üresen álló ingatlanokat majd az önkormányzat beszervezi és kiadja. Persze, aztán zárójelben ott van mögötte a másik, hogy ja, merthogy az üresen álló lakásokat meg kellene adóztatni, hogy ne álljanak üresen, legyen vagyonaadó, legyen ingatlanadó. Önök mind elfelejtik ezt

a részét megemlíteni. És szép lassan visszatérünk a jó öreg tanácsi rendszerbe, amiben szeretnének élni, hogy majd a tanácselnök meg önök megmondják, hogy ki hogy, mikor, miféleképpen élheti le az életét Magyarországon. Ez az, amiből nem kérünk. Köszönöm szépen. (*Nacsa Lőrinc tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársak! Kétperces kör következik; elsőként Nacsa Lőrinc, és már most bejelentem, hogy utána Z. Kárpát képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hiszékeny képviselő úrnak mondanám, hogy a CSOK felvételéhez nem szükséges a házasság, félreértette vagy nem ismeri a feltételeket az otthonteremtési programunk egyik legfőbb eleménél. Illetve azt mondta Vadai képviselő asszony, hogy megcáfolt engem Hiszékeny Dezső, mert azt mondta, hogy valószínűleg nem 21 ezer üres lakás van. Ez volt a cáfolata, hogy szerinte valószínűleg nem 21 ezer bérlakás van. Hát, szilárd alapon álló érvek ezek, tisztelt képviselőtársam.

Azért azzal nem értek egyet, tisztelt Hiszékeny képviselőtársam, hogy az legyen a baloldali otthonteremtési program, hogy azért töröljük el a CSOK-ot, mert úgymond elválnak az emberek. (*Hiszékeny Dezső: Én nem mondtam, hogy töröljék el!*) Hogy gondolják ezt, hogy évről évre csökken a válások száma, 40 százalékkal csökkent az éves válások száma 2010-hez képest. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársam, hogy... (*Hiszékeny Dezső: Nem igaz!*) De igaz! Bizalmat kell fektetni a családokba és a házasságokba, segíteni kell és támogatni kell a családokat és a házasságokat.

És ha már szóba került a szociális bérlakás: Rákosi Mátyás hatalomra kerülése után azonban a villát államosították, az egykori zsidó tulajdonosoktól elvett épületbe Apró Antal költözhetett be, a team Dobrevtagja. Apró Piroska és lánya, Dobrev Klára a 159 négyzetméteres - és most tessenek figyelni - szociális bérlakást - így hívták az Apró-villát akkor, hogy megkaphassa Dobrev Klára és családja - 1995-ben vásárolta meg a II. kerületi önkormányzattól. A vételár alig 10 százalékát kellett letenniük az asztalra. (*Z. Kárpát Dániel: Akkor ezt folytatjátok, nem?*) Önök őket szeretnék hatalomra segíteni, tisztelt Z. Kárpát képviselő úr, minden erejükkel. (*Z. Kárpát Dániel: Várjatok csak, várjatok csak!*)

És az a helyzet, hogy amikor Vadai képviselő asszony itt fenyeget bennünket, a törvényjavaslat által létrejövő szerződéseket, az ugyanaz a sor, amit Gyurcsány Ferenc elkezdett a földönfutóvá tételről. Ön azt mondta, hogy semmissé tesz törvény alapján megszületett szerződéseket. (*Dr. Vadai Ágnes. Nem!*) Ön azt mondta, hogy egyébként száz éve ott bérlő családoktól visszaveszi ezt a lakást. Az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy minden ez (*Az elnök csenget.*), csak nem jogállam, amiről ön álmodik. (*Böröcz László tapsol.*)

(19.00)

ELNÖK: Z. Kárpát képviselő úr, utána Vadai képviselő asszony!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A szekunder szégyen járja át az embert, amikor ezeket a képtelen indoklásokat halljuk, de Nacsa képviselőtársam ezt is alulmúlta. Ő azt mondja, hogy azért van szükség a lakástörvényre, a privatizációs tolvajtörvényre, mert a kommunisták által államosításon keresztül elvett ingatlanokat most ön vissza akarja vásároltatni az érintettekkel. Érti ön, hogy miről beszél? (Nacsa Lőrinc: *Bérlemények!*) Tehát egy elképesztő bűncselekmény-sorozat során jogellenesen elvett ingatlanokat akar ön pénzért visszavásároltatni emberekkel? Hát, térjen már magához, komolyan mondomb! Ha azt az egy-két tucatnyi szerencsétlen áldozatot és leszármazottait kártalanítani akarják, szerintem egy ettől független törvényjavaslatban meglesz a parlamenti konszenzus ehhez.

Nem erről vitatkozunk. Arról a 95 százalékról vitatkozunk, akik adott esetben - többben közülük az önök kegyenceként - egy-két éve szereztek bérleti jogot furcsa körülmények között, és most önök nyomott áron tulajdonjogot szeretnének nekik adni. Miért csodálkoznak, ha azt mondjuk, hogy ne aludjanak nyugodtan, mert ez nem marad így? Nem Vadai képviselőtársam, nem Potocskáné Kőrösi Anita vagy én magam fogjuk a semmisséget kimondani, hanem a fennálló jogszabályok alapján az erre hivatott szervek egy tisztességes jogállamban ezt az örületet, ezt a vagyont kimentést, a nemzeti vagyonnal történő hazaáruló visszaélést nem fogják megengedni.

Ez ennyire egyszerű! Ez jogszabályok kérdése. Az eredeti állapot helyreállítása, visszaállítása igenis egy lehetséges jogkövetkezménye annak a torz gondolkodásból következő politikának és javaslatnak, amely itt előttünk fekszik. Ne próbálják tehát megszabni a magyar embereknek, hogy hogyan éljenek, ne szabotálják el a bérlakásszegmenst a továbbiakban, 11 év árulásuk ezen a téren bőven elég volt! Fogadják meg végre a jobbító szándékokat, vonják vissza ezt az egész örületet, és hagyják azt, hogy legalább egy részét meg tudjuk javítani, reparálni tudjuk annak, amit most áruló módon elrontanak. Köszönöm. (Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai Ágnes képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szóval, Nacsa képviselő úrnak annyit szeretnék mondani, hogy ön gusztustalan. (Nacsa Lőrinc: *Apró-villa!*) Tehát ön gusztustalan. Ebben a Házban tényleg csak azon az oldalon voltak eddig olyanok, akik eddig elhunytakkal, haldoklókkal szemben ilyen megengedtek maguknak. Szégyellje magát, képviselő úr! Lehet vitatkozni arról, hogy mit gondolunk magáról a törvényjavaslatról, és

szerintem ez rendben van. Lehet ebben erős szavakat is használni. Amit ön megenged itt magának, annak semmi köze sincsen a szakmához.

Annak örülök, hogy Böröcz képviselő úr azt világossá tette, hogy ez egy törvényjavaslat, ez alkalmatlan arra a feladatra, amit ő szeretne, hogy már a benyújtásakor ő tudta, hogy ez nem jó. (Böröcz László: *Nem!*) Szeretném mondani, hogy ez látszik az elmúlt 11 évben, hogy ha önök ügyvédi irodákkal és haverokkal csináltatják a törvényeket, akkor ilyen kodifikációs melléktermékek keletkeznek, mint ez is. (Böröcz László: *Módosító javaslat!*) A törvény arról szól... - és hiába beszél itt Böröcz képviselő úr módosítóról, mert még nem láttuk a módosító javaslatot, és ismerjük önöket, tehát nem létezik a módosító javaslat. Ez a törvény létezik, ez a törvény pedig arról szól (Nacsa Lőrinc: *Az Apró-villáról!*), hogy több száz, de inkább ezermilliárd forintnyi vagont akarnak elkótyavetyélni, és magyar emberek sokaságát, akik nehéz helyzetbe kerülnek, mert vannak ilyenek, és ezt el kell ismerni, egész egyszerűen az utcára akarják tenni.

Maguk a lakásmaffia! Eddig is tudtuk, hát elmondták, hogy a maffiaszerű működés nem bug, hanem feature, ha használhatom ezt a kifejezést, nem tudom, megértik-e, hogy ez mit jelent, de hogy ez nem egy véletlen dolog, hanem ez egy jellemvonása az önök rendszerének. A lakásmaffia elősegítése, támogatása teljesen világosan az önök törvényjavaslatában benne van. Ezzel szemben nincsen benne ebben a javaslatban az, amiről Böröcz képviselő úr beszélt, hogy azoknak az embereknek nyújtanának kárpótlást, akiktől elvették ezeket az ingatlanokat. Hozzanak be ide egy ilyen törvényjavaslatot, ahogy Z. Kárpát képviselőtársam mondta, biztosan lesz ennek többsége az Országgyűlésben. Köszönöm szépen. (Taps az LMP és a DK padsoraiból.)

ELNÖK: Csárdi Antal képviselő úr, LMP!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Nacsa képviselőtársam szerződéses jogok tisztelt tartásáról tart itt nekünk kiselőadást úgy, hogy egy olyan törvényről tárgyalunk, amely a tulajdonjogot semmibe veszi. A tulajdonjogot semmibe veszi, a tulajdonhoz fűződő alkotmányos jogot, a tulajdonjoghoz fűződő rendelkezés jogát - ez is alkotmányos jog - semmibe veszi! És van képe itt kiselőadást tartani jogbiztonságról?! Te jó isten, nem tudja, miről beszél, képviselőtársam!

A helyzet az, hogy ez a törvényjavaslat, minthogy semmilyen ellentételezést nem biztosít, olyan, mintha most arról döntenék én, hogy az ön lakásával mi legyen. Teljesen abszurd! Ezt fejezzük be! Azt gondolom, hogy még lesz rendes hozzászólásra lehetőség, úgyhogy bővebben ki fogom ezt fejteni. Köszönöm szépen. (Taps a DK soraiból.)

ELNÖK: Böröcz László képviselő úr, Fidesz, két percben! Mielőtt elkezdené, Varga képviselő urat tájékoztatom, hogy a következő kétperces körben kaphat

szót, mert frakciótársa, Vadai képviselő asszony már szólott, csak hogy tiszta és korrekt legyen a helyzet. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azért gyorsan valamit tisztázzunk! Kárpótlásról beszélt képviselő asszony (*Vadai Ágnes telefonál.*), csak nyugodtan. Én beszéltem több száz érintettel, akik egyébként műemlék lakásokban érintettek. Több mint ötszázan töltötték ki azt a kérdőívet, amelyben megkérdeztük, hogy ők mit gondolnak erről a témáról. Ők kérték azt, hogy azokkal a feltételekkel vásárolhassák meg, ahogy egyébként azt '94-95-ben például az önök barátai, haverjai megvásárolhatták (*Nacsa Lőrinc: Így van!*), ahogy egyébként mindenki más. 1994-95-ben a tanácsi lakások nagy részét ezekkel a feltételekkel megvásárolhatták. (*Nacsa Lőrinc: Tehát van ellentételezés!*) Ha önök szerint ez probléma, megértem. Csárdi képviselő úr sem támogatja - ha jól értem -, azt is megértem. Eddig Csárdi képviselő úr semmi mellett nem állt ki, ami az 1. vk.-ban élők ügyét szolgálta volna. Ez a helyzet.

Sajnálom, hogy elment Hiszékeny képviselő úr, mert egy dolgot még gyorsan szerettem volna mondani, ami a társadalmi mobilitást érinti, amit ő felvetett, hogy segíti a bérlakásban élőket, vagy nem. Az önkormányzati bérlakásokban élés a társadalmi mobilitást nem segíti elő, ugyanis a társadalmi mobilitásnál a lakhatás az egyik legfontosabb dolog, amihez ragaszkodnak a családok és az emberek, így, mivel nem megoldott ma az, hogy valaki Budapestről Győrbe, vagy Győrből Székesfehérvárra költözve lakást tudjon cserélni, ezért nyilván soha nem fogja feladni az önkormányzati bérlakását, míg ha saját tulajdona van, azt eladhatja, és elköltözhet a jobb munka reményében. Ezt megteheti. Erről van szó. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Varga-Damm Andrea független képviselő, tessék!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Azt szeretném mondani képviselőtársamnak, hogy azt mondja, ötszázán aláírták azt, hogy ugyanolyan feltételekkel szeretnék, mint a '93-as törvényben. De, drága csillag (*Nacsa Lőrinc: Micsoda?*), akkor miért kerül 2020. december 31-e a javaslatba? Mi az, hogy 2020. december 31-én már bérlő, és élhet ezzel? Hát, bocsánatot kérek, akkor azt kellett volna beírni, hogy aki már akkor, vagy az ő felmenője már akkor bérlő volt ezekben a lakásokban, akkor ezt így kell csinálni! Akkor azt kell beleírni a javaslatba! Na de hát mindenki tudja, hogy a 2020. december 31-e Bayer és társai miatt van benne, mert ezek a haveri fiktív cserés szerződések, amelyek aztán létrehoztak a Várban bérleti jogviszonyt. Mindenki tudja, hogy ezek a fiktív-csere-szerződések mindig is illegálisak voltak, csak senki nem kérte soha számon, ugye? Most az a bajuk egyébként, hogy V. Naszályi Márta szépen megtámadta a szerződést. Miért ne támadta volna meg?

Hát, egyszerűen fiktív szerződés, érvénytelen, az eredeti állapotot helyre kell állítani.

Arról nem beszélve, csak úgy szerényen megjegyzem, hogy még annyira sem adtak a látszatra, hogy utána azt az ingatlant, azt a faházat, amit az önkormányzat szerzett, a gyerekének adták vissza. Hát, legalább valami idegennek írták volna, akiről még a Facebookon sem látszik, hogy ismerős! A fiának! Tehát már annyira gátlástalan az egész rendszer, hogy még erre sem ad, hogy legalább ne a családtagjának adják vissza. Hát, ne haragudjanak, egy bíró ezt egy tárgyaláson leüti, hogy ez egy érvénytelen ügylet! És akkor beírja, hogy 2020. december 31-én már bérlő volt! Hát, miért nem azt mondja, hogy '93-ban, vagy 2000-ben, vagy valami, mit tudom én valami olyan időpontot, ahol nem tudjuk feltételezni, hogy visszaélésre ad okot ez a javaslat? Köszönöm. (*Taps a Jobbik és a DK padsoraiból.*)

(19.10)

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony és Képviselőtársak! Tudom, hogy az elhangzott felszólalásban nem bántó bizalmaskodásnak tekintette (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nem!*) a tartalmilag nem a felszólaláshoz szóló és kapcsolódó megjegyzését, de az volt. (*Derültség az ellenzék soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: Kicsillag?! - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*) Úgyhogy kérem szépen, hogy az ülésteremben a megszólítást, a vokatívusz sajátos formáit alkalmazzák. Így, őszintén remélve, hogy világos és egyértelmű, hogy hogyan érdemes továbbmenni, most Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselője következik. Képviselő asszony, parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem a lakásprivatizációs törvényre! - ezt mondjuk mi, ellenzéki padsorokban ülök, és ezt mondtuk múlt héten hétfőn a Gazdasági bizottság ülésén is. Én nagyon örülök neki, hogy Böröcz László képviselőtársam azóta megvilágosodott, ugyanis ott teljes mellszélességgel elmondta, hogy ez egy mennyire fantasztikus javaslat, hogy ez mellett a teljes Fidesz-frakció ki fog majd állni, ugyan mi elmondtuk azokat az aggályainkat Szakács képviselőtársammal, hogy milyen buktatói vannak ennek a törvényjavaslatnak. Most már halljuk, hogy van egy valamilyen módosítás, amiről még fogalmunk sincs, hogy mit tartalmaz, de van (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), azt elhisszük, hogy van, de hogy még ezzel sem tudják eloszlatni azt a kétségünket, hogy aztán majd a TAB-on is lesz majd egy újabb módosítás, meg majd utána is bárhogyan is módosítanak - önök egész egyszerűen megbuktak ebben, és ön bukott meg, ön ennek az elszenvető alanya.

Őszintén sajnálom, hogy Böröcz képviselőtársamra zúdította ezt a képviselőcsoportja, ténylegesen, hát látszott a felszólalásaiban is, hogy egyszerűen szégyenkezik itt a Ház falai között, hogy a múlt héten hétfőn még egy fantasztikusan nagyon jó javaslat mára

már eltörpült, hogy már csak a Várról beszélünk, meg egyébként is már csak pár száz lakásról, meg egyébként is ez van meg az van. Nem! Hát, az történt, hogy kormánypárti polgármesterek is felzúdultak ebben az ügyben - nem véletlenül. Hát, amikor azt kérdeztem, hogy mi a garancia ebben a jogszabályban arra, hogy holnapután az értékesítés után nem lesz egy újabb elidegenítés, akkor képviselőtársam bevallotta, hogy nincs ebben ilyen gát. És amikor én azt mondtam, hogy ezt igenis lakásmaffia-törvényre is keresztelhetnénk, mert hiába mondja azt képviselőtársam, hogy azok nem vehetik meg, akik rezsiköltséggel tartoznak vagy lakbérrel tartoznak, valaki majd odamegy, odaadja neki, tessék, barátom, itt van neked pár százezer forint, fizesd ki, aztán majd nagyon gyorsan megírjátok ezt a bérleti szerződést, holnapután meg jövök, és meg kétf millióval többet adok érte. És akkor az fog történni, amit képviselőtársam is elmondott, hogy emberek fognak az utcára kerülni. És hiába rázzák önök a fejüket, hogy ez nem lesz benne, ezt elmondtuk a Gazdasági bizottság ülésén. És nem véletlen az, hogy most egy nem létező módosító javaslatra már azt mondják, hogy ez nincsen benne, de hogy az eredeti javaslat már sehol nincsen. Hát, ennyi!

Az egész történet arról szól, hogy önök leteremtették a magyar társadalmat, leteremtették az önkormányzatokat. Arra a kérdésemre is, amikor azt mondtam, hogy oké, de kivel egyeztetett Böröcz képviselőtársam, azt mondja, hogy ötszáz... Most itt megtudtuk, hogy ötszázán kitöltötték a kérdőívet, hogy akarnak-e saját lakásban élni. Hát, én is szeretném azt kitölteni, és akkor én is szeretnék ilyen. Szerintem tízmillióan kitöltenék. Ez épp olyan, nekem az jutott eszembe - és elnézést, hogy így mosolygok rajta -, mint amikor volt a családok védelméről szóló konzultációs kérdőív, és volt benne egy olyan kérdés, hogy akar-e ön boldog családban élni. Hát, mutassanak nekem egyetlenegy olyan magyar embert, aki erre azt mondta volna, hogy nem! Hát, erről szól ez a javaslat, olyan dolgokról beszélnek itt, ami egész egyszerűen elképesztő. És nem erről kellene szólnia, hanem a nemzeti vagyon védelméről.

Itt voltunk az egyik, a költségvetés megalapozó vitájában, a 2022-es költségvetés megalapozó vitájában, akkor az volt, hogy az egyik legfontosabb elem a nemzeti vagyon védelme. Maximálisan támogatom. Hát, szerintem a jövőnk az, hogy a nemzeti vagyon, ami állami és önkormányzati, az minél jobb állapotban legyen, és minél tovább szolgálja a nemzetet. *(Nacsa Lőrinc: Ezért növeltük!)* Szerintem ezzel képviselőtársaim is egyetértenek. De az is elég beszédes, hogy itt vagyunk, önöknek a legfontosabb a lakhatás, hogy ezt biztosítsuk a magyar embereknek, a Fidesz képviselőcsoportjából Böröcz László képviselőtársam van itt, a KDNP képviselőcsoportjából pedig Nacsa Lőrinc képviselőtársam - ennyi. A 133 emberből - itt van még az államtitkár úr, de most ő nem abban a minőségében, tehát mondhatjuk azt, hogy - ketten vannak itt. Ennyire fontos önöknek a lakhatás.

Mi, ellenzéki képviselők azért vagyunk itt, hogy elmondjuk, hogy ez a jogszabály minden képzeletet

felülmúlóan úgy rossz, ahogy van - alulmúlóan, bocsánat, minden képzeletet alulmúl az, hogy ez a javaslat idekerült. És amikor a gazdasági bizottsági ülésen Manning János képviselőtársam azt mondta: de hát, képviselő asszony, csak arról döntünk, hogy tárgysorozatba kerüljön-e ez a törvényjavaslat, hát, mondtam, hogy már az sem épelméjű, aki azt megszavazza, hogy idekerüljön a Ház elé. Hát látható volt már akkor, hogy mindenféle ágon rossz javaslat van benne, mert... Elnézést, nem szeretném, hogyha a Ház méltóságát sértenék azok a szavak, amelyeket használok, nagyon vigyázok, nehogy az elnök úr elvegye tőlem a szót, tehát próbálok abban a mederben maradni, de egészen egyszerűen elképesztő, ami a javaslatban benne van - mert ma még előttünk az a javaslat van; amiről a képviselőtársam beszél, az még nincs itt a Ház előtt. Majd ott találkozunk megint a Gazdasági bizottság ülésén, ahol majd el fogja mondani képviselőtársam, hogy ezt meg ezt meg ezt meg ezt meg ezt módosítottuk, ami már köszönőviszonyban nem lesz azzal, amit múlt héten hétfőn a Gazdasági bizottság engedett tárgysorozatba venni.

Tehát, képviselőtársaim, én azt gondolom, hogy az elmúlt percekben, sőt mondhatnánk azt, hogy órákban képviselőtársaim az ellenzéki oldalon elmondták, hogy ezer sebből vérzik a javaslat, és magyarázhatnak önök mindent, de nem mondhatunk igent semmiféle lakásprivatizációra, ami a magyar embereknek és a magyar önkormányzatoknak kárt okoz. Mi igent mondunk a bérlakásprogramra, és ezt is elmondtam Böröcz képviselőtársamnak. Ha jól tudom - bár ebben nincsenek teljes információim -, képviselőtársam volt alpolgármester *(Böröcz László bólogat.)*, hogyha volt alpolgármester, akkor tudja nagyon jól, hogy tartani kell fogadóórát. És ezeken a fogadóórákon, amikor alpolgármesterként ott ül az ember, és bejön oda egy család, és esetleg a gyermeke is ott van, és sír, hogy adjunk neki önkormányzati bérlakást, és lehet mondani, hogy 21 ezer bérlakás most szabadon van Magyarországon, de azok nem azért vannak szabadon, mert ne lenne, aki beköltözne oda, hanem azért, mert már réges-régen fel kellett volna újítani ezeket a bérlakásokat, és réges-régen meg kellett volna segíteni az önkormányzatokat, és nem elvonni, amit az Orbán-kormány most már 2019 október óta tesz, nem; támogatni kellett volna, hogy felújítsák, és igenis 21 ezer rászoruló család már beköltöztethetett volna valamilyen bérlakásba. Önök erre mondanak nemet, amikor azt mondják, hogy lakásprivatizáció, és adjuk el a meglévő ingatlanokat. És elhiszem, hogy iszonyatosan ciki önöknek, hogy a teljes média támadta ezt a javaslatot, és hogy a kormánypárti polgármesterek is nekiestek ennek a javaslatnak, tényleg tök ciki, és tényleg sajnálom önt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most előre bejelentett felszólalók felszólalásaival folytatjuk. Ezek sorában a Demokratikus Koalíció képviselője, Varga Zoltán képviselő úr az első. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Böröcz Képviselő! Hát, érdeklődve figyeltem a vitát, és be kell valljam, hogy egy kicsit még szorítottam is önért, mert nincsen könnyű helyzetben. Én azt kérném, hogy óvatosan nézzen már szét maga körül, hány kollégája ül itt most, hányan védik most meg az ön renoméját, a becsületét, a respektjét. Nacsa képviselő úr itt van, de hát valószínűleg ő már leltári darab (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), a hátán valószínűleg ott szerepel a leltári szám (*Dr. Varga-Damm Andrea: Van már lakása?*), tehát őt ne számoljuk ebbe bele! (*Derűtség az ellenzék soraiban.* - *Nacsa Lőrinc: Hol a sisak?!*)

Képviselő úr (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), az a helyzet, hogy az ön kedves vezetője kihátrált maga mögül. (*Potocskáné Kőrösi Anita: Ez így van!*) Böröcz képviselő úr, az a helyzet, hogy az ön neve mátlól nemcsak a lopás szinonimája, mert mind a százharmincháromjuka a lopás szinonimája, hanem ott a baj, hogy az ostoba lopás szinonimája. Ott a gond, hogy önre most egy olyan feladatot testáltak, amit egyszerűen senki nem vitt el, még Kósa Lajos sem, pedig tudjuk, hogy ő aztán tényleg egy nagyon bátor ember. Ez magára maradt, és ön is magára maradt. Nincsen, aki segítsen. És most ott tartunk különben, hogy néhány Bayer Zsolt-szerű gerinctelen alakért, ezekért a lakájokért és a várbeli kecójukért maga most bazári bohócot csinál magából. Tudja, ez a legnagyobb baj.

Nagyon érdekelne különben, hogy mit mondtak önnek, hogy mi ebben a haszna. És most engedjen meg egy személyes kis történetet! A lányaim, amikor picik voltak, és valamit nem értettek, akkor mindig jöttek, és azt mondták, hogy, apa, meséld el a titkot. (*Nacsa Lőrinc: Csak te sem érted!*)

(19.20)

Én azt kérdezném, vagy azt mondanám önnek, Böröcz képviselő úr, hogy: apa, meséld már el a titkot! Tudtál te egyáltalán erről, vagy csak a szokásos ügymenet történt, odaadták a papírt, alá kell írni. Nem lesz itt semmi baj, kisfiam, fog ez menni. Csak ez a sztori most nem megy, az a baj. És még csak nem is az a baj, hogy Bayerért csinál magából bazári bohócot, mert az csak egy ember vagy kettő, vagy három, vagy tíz. Az a legnagyobb baj, hogy a háttérben felsejlik bizony - és most kapaszkodjanak meg! - az Orbán-szál, a kedves család.

Tiborcz István. Mond az a név önnek valamit? Engedje meg, hogy szó szerint idézzem Tiborcz Istvánt. (*Böröcz László felé:*) Fogja a fejét. Foghatja majd egy év múlva, amikor együtt fognak ülni. (*Nacsa Lőrinc: Mi van?*) Idézem: „A következő időszakban egyébként jelentős mozgásokat várunk a lakáspiacon, sok ingatlan kerülhet majd a piacra, ami jó lehetőség lesz a befektetők számára.” (*Nacsa Lőrinc: Ne fenyegetőzz!*) Idézet folytatása: „Nem titok, hogy mi is gondolkodunk a beszálláson, belvárosi lakásoknak akár egy professzionális lakásalapon keresztül történő megvásárlásán.” Tudja ki mondta? Tudnia kell: Tiborcz István.

Itt ebben a sztoriban nem a Bayer Zsolt-szerű gerinctelen lakájok a lényeg, hanem a kedves Orbán család, aki úgy döntött, hogy lehajol újabb néhány száz milliárd forintért. Mert erről beszélünk. És ön, tisztelt Böröcz képviselő úr, ehhez a nevével adja. Ön így fog bevonulni a magyar belpolitika történetébe, a „legostobább lopássorozat” néven, és ebben ez a szörnyű dolog, hogy itt tartunk.

Tudják, én elhiszem azt önnek vagy önöknek akkor, hogy módosítani fognak ezen a javaslaton. Ez teljesen egyértelmű, tudniillik az eredeti javaslat egyszerűen elfogadhatatlan volt; tehát az, amikor fideszes polgármesterek állnak ki gyakorlatilag élő falanxként önök ellen, többek között Debrecen város polgármestere, akiről mindent el lehet mondani, csak azt az egyet nem, hogy különben ne lenne fegyelmezett pártkatonára, ne lenne fegyelmezett katonája Orbán hadseregének, hogyha már ő kiáll, és ő is azt mondja a maga halk módján, hogy elfogadhatatlan ez a törvényjavaslat, mert hogy több milliárd forint kár fogja érni Debrecen. Tudja, mennyi ez a több milliárd? Több tíz milliárd forintról beszélünk. És az a baj, hogy ha Debrecenről elveszik különben az önkormányzati lakásokat, akkor nemcsak ott a gond, hogy vagyonszerzés következik be Debrecen városában vagy bármelyik olyan városban, ahol önkormányzati lakások vannak egyáltalán, hanem az a baj, hogy azok az emberek, akik nem tudnak most lakáshoz jutni semmilyen módon, leginkább a fiatalok, és azok az idősek, akik különben pontosan egy ledolgozott élet után még mindig ott tartanak, hogy albérletről albérletre vándorolnak, egyáltalán nem lesz nekik lehetőségük arra, hogy bármilyen módon lakáshoz jussanak.

Az, amiről önök beszélnek, hogy Magyarországon a mobilitás alacsony. De miért alacsony Magyarországon a mobilitás, és miért magasabb a svédeké, a hollandoké, és a jó ég tudja, hogy Európában még hány ilyen országban? Azért, mert ott egy kifejlett, normális és igazságos szociális bérlakásrendszer van, vagy egyáltalán bérlakásrendszer. Mert Svédországban különben az önkormányzatok és a konkrét régiók építenek bérlakásokat, és adják oda az embereknek, és ha valaki munkahelyet vált, akkor egyszerűen átmegegy egy másik régió másik bérlakásába. Magyarországon ez elképzelhetetlen, mert egyszerűen az állam, önök ebből kivonultak. Mert önök, ahelyett, hogy bérlakásokat építenének, gyakorlatilag most is az üzletet látták meg benne. És nem az a baj, Böröcz képviselő úr, hogy maga látta meg benne az üzletet, mert maga ebből pont semmit nem látott. Tudja, ki látta meg ebben az üzletet? Tiborcz István látta meg ebben az üzletet, csak volt olyan ostoba az is, hogy elárulta valamelyik újságírónak.

És itt a bibi ezzel, hogy gyakorlatilag úgy tűnik, hogy Magyarország semmi más, mint Felcsút alá csatolt tyúkudvar, és Orbán Viktor úgy rendelkezik különben a bérlakásokról, a stadionokról, a kórházokról, a katonákról és minden más egyébéről, mintha a sajátja lenne. De ennek az időszaknak, hál' istennek, szép lassan vége.

Magát meg reménytelenül egyedül hagyták. Képviselő Úr! Én a maga helyében különben most elmennék fel a Várba a főnökökhöz, és azt mondanám, hogy egye meg, amit főzött, ne csináljon belőlem - még egyszer mondom - bazári bohócot, mint amit most magából csinálnak. Mert ebben ez a dráma.

Elmondok önöknek egy sztorit. Tudják, debreceni vagyok, egy debreceni autót, azon az autópályán különben, amit pont a Gyurcsány-kormány épített, az nagyjából két és fél óra hossza. Addig az embernek van ideje mindenre - és itt zárójelesen jegyezni meg, hogy igen, van kihangosító az autóban -, ilyenkor szoktak olyan telefonhívások jönni, amiken még én is megdöbbenek. Egy debreceni, nagyjából nyugdíj előtt álló melós házaspár. Az apának már igen-igen megrokkant az egészsége, dolgozgat szegény, de minimális pénzt kap, közel sem azt az átlagot, mint amit önök szoktak behazudni a magyar emberek szemébe. Ez a nyugdíj előtt álló házaspár két gyermeket nevelt egy másfél, talán egy plusz két félszobás önkormányzati lakásban. Ezek a gyerekek kirepültek. A fia most, ha minden igaz, talán Berlinben egy gyárban dolgozik. A kislány idehaza maradt. És felhívtak majdnem sírva, hogy ott tartanak, hogy amíg a gyerekek itthon voltak, addig tudták fizetni a lakás bérleti díját, de ketten már képtelenek erre; hogy segítsék rajta, rajtuk mint debreceni volt önkormányzati képviselő, s szerezzek nekik olcsóbb bérletű lakást. Tehát nem arról van szó, hogy örülnek annak, hogy megvehetik majd a bérlakásukat tizedáron, hanem egyszerűen megpróbálnak valamilyen úton-módon lehetőséget teremteni arra, hogy egy lényegesen olcsóbb, kisebb, rosszabb komfortfokozatú bérlakásba költözzenek. *(Böröcz László feláll a helyéről és indulni készül.)* Böröcz képviselő úr, ne menjen el! *(Böröcz László: Nem megyek!)* Olyan sok jó ötletet fogok önöknek mondani, tanácsolni! *(Nacsá Lőrinc: Ne fenyegetőzz!)* Azt elhiszem, hogy az ötlet fenyegetőzésnek tűnik, pedig higgyék meg, hogy szívből szól.

Tehát ezeknek az embereknek nem az a nagy problémája, hogy a Várban most megvásárolnának bármit, hanem az, hogy hogy lehet olcsóbbá tenni az ő életüket - és nem lehet. És ha ezeket a bérlakásokat, amelyek különben most vannak Debrecenben is és még jó néhány másik városban is, kirántják alóluk, ha megjelennek a Fidesz hiénái, az ingatlannepperek és a lakásmaffia, akkor ezek az emberek, akik most nem tudják kifizetni az egy plusz két félszobás önkormányzati bérlakás bérleti díját, az utcára fognak kerülni. És el kell gondolkodjunk azon, hogy akkor mi fog történni. Böröcz képviselő úr, mit fog ezeknek az embereknek mondani? Nem az I. kerületi, várbeli haveroknak, ha már a haveroknál tartunk, mert talán ön mondta azt, Csárdi képviselő úrnak, hogy a haverom.

Ha a haverokról beszélhetünk, akkor itt önöknek vannak haverjaik, mert ilyen aljas, szemérmetlen törvényjavaslatot különben a világ nem látott még, mint amit önök itt most elének terjesztettek. Az is azt igazolja, hogy nincs maguk mellett, maguk mögött senki. Ketten kell hogy megvédjék azt, amit Orbán Viktor talált ki és

magára rálőcsölt. Gyakorlatilag, Böröcz képviselő úr - és most elnézést kérek az ülésvezetéstől, ezt csak a plasztikus jelzős szerkezetért mondom - a saját fejére borította éppen ezekben a pillanatokban azt a küblit, amit a kedves vezető rakott tele. Merthogy ott tartunk, hogy önnek a kezébe adtak egy törvényjavaslatot, rájöttek különben, hogy ebből népharag lesz és futás, és most azt mondták, hogy oldja meg valahogy. Szemmel láthatóan ez különben önök meghaladja a lehetőségeit, ez nem fog sikerülni. De sok sikert hozzá!

Azt tudom mondani, hogy gondolják meg, hogy mit csinálnak, nagyon rövid már az az egy év, amíg maguk még itt hatalomban lehetnek. De el kell azon gondolkodni, ha már a fideszes polgármesterek is különben tömegesen szólalnak fel, ha Debrecen fideszes pártkatonája, egy amúgy csendes technokrata ember azt üzeni önnek, hogy ez nem elfogadható, akkor higgye meg, hogy nagyobb a baj, mint ahogy azt önök gondolják, akkor ennek a sztorinak önök már a vége felé járnak, és nagyon csúnya befejezése lesz neki. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

(19.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sneider Tamás független képviselő szólhat. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Elsőként azért azt mondanám, hogy mégiscsak egy fellélegzés, amit hallottunk, vagy egy részbeni fellélegzés, hiszen ez a törvényjavaslat, amit mindenki bírált, még a saját fideszes képviselőtársak is nemegyszer itt a folyosókon és polgármesterek is természetesen, ez láthatóan már nem fog, remélhetőleg láthatóan nem fog így átmenni a parlament falai között.

Ugyanakkor viszont azért is szerettem volna mindenképp szót kérni, mert egy teljesen más koncepcióban gondolkodik, úgy látom, az ellenzék, és nem csak az ellenzék, nagyon sok független képviselő is - aki persze ugyancsak ellenzéki képviselő jelen pillanatban, érthető módon -, mint ahogy a kormánypárt. És ez azért is érdekes, mert ez nem mindig volt így, ugyanis 1998-2002 között épp a Fidesz volt az, amelyik meghirdetett egy nagy önkormányzati bérlakásprogramot, sokan emlékszünk rá, akik akkor képviselők voltak vagy alpolgármesterek vagy a közéletben részt vettek, hogy tíz év után elsőként volt egy komoly bérlakásépítési program, ami egyébként önkormányzati tulajdonba került.

Itt van előttem Selmeczi Gabriella felszólalása '99-ből, ahol elmondja: „Tavaly július 1-jével elindítottuk az állami támogatású bérlakásprogramot, így hazánkban több mint tíz év után központi állami támogatással megindult az önkormányzati bérlakásállomány növelése. A program iránti érdeklődés minden várakozást felülmúlt...” - nahát, van igény önkormányzati bérlakásokra a jelek szerint, legalábbis akkor volt, gondolom, most is - „...eddig közel 2500 önkormányzati bérlakás kialakítását támogatta a

Gazdasági Minisztérium”, s a többi, s a többi, nem sorolom a felszólalást.

Nagyon helyesen, nagyon örültünk, én magam is, aki akkor már közélettel foglalkozott, és nemsokára rá már önkormányzati képviselő is voltam, és akkor egyébként ezekkel a lakásokkal is kellett foglalkozni, amik akkorra megépültek, a Fidesz jóvoltából, hozzá kell tennem. Mit ad isten, eltelik egy kis idő - a társadalmi helyzet különösebben nem változott azóta, hozzá kell tennem -, és ennek pont az ellenkezőjét mondják most, illetve pont az ellenkezőjét terjesztette be a Fidesz néhány képviselője.

Nos, csak néhány gondolat arról, hogy amikor én önkormányzati képviselő voltam nyolc éven keresztül a szociális önkormányzat (*sic!*) tagjaként, egyszer fideszes vezetésű időszakban, egyszer szocialista vezetésű időszakban, akkor hogyan gondolkodott a lakásállományról Eger városa, ahol én önkormányzati képviselő voltam, és teljes konszenzus volt. '93-ban, tudjuk jól, hogy eladták az önkormányzati bérlakások nagyon-nagyon jelentős részét, és nálunk is körülbelül 900 lakás maradt meg, de alapvető volt mindenki számára, hogy ezt az önkormányzati bérlakásállományt nem szabad tovább csökkenteni, sőt, ha van lehetőség, anyagi lehetőség, ezt növelni kell. És akkor is, ha adott esetben, racionális okoknál fogva eladtunk egy önkormányzati lakást, akkor csak úgy lehetett eladni, hogy abból az összegből vásárolni kellett egy másik bérlakást, önkormányzati bérlakást.

És hozzá kell tennem, egyébként pont olyan lakásokat adtunk el akkor, amelyek belvárosi tulajdonban, műemlékjellegű épületek voltak, pontosan abból az elgondolásból, hogy sokkal nehezebb fenntartani az önkormányzatnak nagy rezsziigényű, nagy felújításokat igénylő épületeket, mint adott esetben lakótelepi lakásokat, amelyek sokkal alkalmasabbak értelemszerűen főleg szociális típusú lakásállomány létesítésére, mint mondjuk, a 4-5 szobás, 3,80 méter belmagasságú épületek. Tehát ebből a szempontból erre a vári történetre egy kicsit hasonlít az akkori helyzet, és a racionalitás szempontjából ez teljesen elfogadható. Természetesen volt olyan, hogy egy társasházban csak egy-két tulajdona volt az önkormányzatnak, ott is adtunk el ingatlant, de cserébe azoknál a társasházaknál, ahol akár 40-50 százalékos tulajdonrészünk volt, ott pedig vásároltunk. Tehát a lényeg az, nem az a baj, hogy racionalizál adott esetben egy önkormányzat, és ad-vesz lakásokat, hanem nyilvánvalóan arról van szó, amikor tömegesen - mint itt a törvényjavaslat kezdeményezte - elvonnák, mert ez igazából elvétele az önkormányzati vagyonnak.

Azon egyébként én is nagyon csodálkozom, hogy mi történt. Nem lehetett felhívni legalább néhány polgármestert, hogy mit szól ahhoz, fideszes polgármestert, hogy 50-60 milliárd forintnyi ingatlanvagyonról szabadítják meg a várost? Hát, ki az az önkormányzati szakember, polgármester, aki örül annak, hogy 50-60 milliárd forintnyi vagyont elveszít a város? Hát, ehhez nem kell olyan nagy gondolkodás, és ez rámutat, ahogy itt is már elhangzott, azért a Fidesz gondolkodására,

hogy nincs itt egyeztetés, nem elég, hogy ellenzékkel meg civil szervezetekkel, meg bárki mással, a saját nagy hatalmú, erős polgármestereinket sem vonjuk be egy ilyen törvényjavaslat elkészítésébe.

De amiről még szeretnék mindenképp beszélni, és itt igazából koncepcionális kérdéssről van szó, ha már ez a törvényjavaslat idekerült, hogy itt szóba került Böröcz képviselőtársam részéről is még az elején, hogy Nyugat-Európában máshogy alakult a bérlakásállomány, más történelmi fejlődésen mentek keresztül - hát, igen, hál' istennek, ott azért kicsit okosabban csináltak sok-sok mindent -, és nézzük meg, hogy mit is jelent ez tulajdonképpen, mit takar, mert én nem láttam nagyon, hogy ezt valaki, akár csak egy kicsit is feszegette volna.

Az a helyzet, hogy Nyugat-Európában, az Amerikai Egyesült Államokban, Ausztráliában - sorolhatnám a fejlett világot alapvetően, és még nem csak a fejletteket ugyebár, vagy Szingapúrt, nagyon sok helyet Ázsiában is - nagyon komoly mértékű bérlakásállomány van, ahogy itt már egyébként jó pár ellenzéki képviselőtársam elmondta, ami a mobilitást egyértelműen segíti, és ezt a bérlakásállományt sok esetben önkormányzati tulajdonban tartják, de nem csak önkormányzati tulajdonban. Nagyon sokféle rendszer működik Nyugat-Európában, amiből mi semmit az égvilágon nem vettünk át, egyben sem gondolkodik a jelenlegi kormányzat, ez jól látható, pedig ez hatalmas megoldás lehetne azoknak a fiataloknak, azoknak a rászorulóknak, akiknek - ahogy itt többször elhangzott - nincsenek milliói, tízmilliói arra, hogy most, azonnal egy saját tulajdont szerezzenek. Mindenki örülne a saját tulajdonnak érthető módon, de hogy egy fiatalember 100, 200 vagy 300 ezer forint nettó fizetéssel abban gondolkodjon, hogy majd egy 40 milliós családi házat felépít, ami még így is csak 80-100 négyzetméterre jön ki a mai árak mellett, hát, bizony, nem kell különösebben nagy képzelőtehetség hozzá, hogy ez nem fog működni.

Nos, Magyarországon mindössze 2 százalékot tesz ki, a lakásállomány 2 százalékát teszi ki az önkormányzati bérlakásállomány körülbelül, míg ugyanez a mérték, mondjuk, Angliában, Franciaországban 17-20 százalék között van. Már ez önmagában elgondolkodtató, de hogy mondjak egy még érdekesebb adatot, Hollandiában, ahol más rendszer működik (*Böröcz László és Nacsá Lőrinc beszélget.*), és amit ugyancsak érdemes lenne megvizsgálni... - látom, beszélgetnek képviselőtársaim, itt a Fidesz részéről Böröcz képviselőtársam is, pedig azért mondom, hogy érdemes ezeket, érdemes lenne a kormányzatnak és önöknek is elolvasniuk, megtudniuk, hogy hogy működnek ezek a nyugat-európai rendszerek vagy a fejlett országokban a rendszerek, de most inkább beszélgetnek, mert nyilván van más fontosabb dolog is, mint erről esetleg ismereteket szerezni. Nos, Hollandiában az összes lakásállomány 40 százaléka bérlakásállomány, és Hollandiában ezt egyébként lakásszövetkezetek működtetik, nem is önkormányzatok működtetik. És nonprofit, ezt hozzá kell tennem, nonprofit szövetkezeti rendszerben működik,

és ez Nyugat-Európában nagyon sok helyen bevált, és talán egyébként ez a legsikeresebb mód a bérleti árak szinten tartására vagy kordában tartására. Ennek köszönhetően ezeknek a lakásoknak legalább 20-25 százalékkal olcsóbb a bérleményük piaci alapon egyébként, de mégis, mivel nonprofit, mint más egyéb, magánbérletlakásoknál ez látható.

Tehát egyértelmű, hogy a lakhatási kérdésnek rengeteg megoldási javaslata van, és ezeket legjobb egyébként variálni. Továbbra is fenn kell tartani értelemszerűen az önkormányzati bérlakásrendszert. Valószínűleg a leginkább rászorulóknak érdemes, ugyanakkor viszont érdemes lenne elgondolkodni azon, ami például az USA-ban és Németországban is nagyon jól működik, hogy lakbértámogatást adni azoknak a családoknak, amelyek rászorultak, vagy éppen lakásfenntartási támogatást.

(19.40)

Ilyet adnak az önkormányzatok helyi rendeletek alapján, most is természetesen, csak szerencsésebb történelmi helyzetű országokban ezt központilag is megoldják, és az USA-ban, ha jól emlékszem, maga a szövetségi kormány állja ezeket, és még a bérlakások építését is a '60-as évekig a szövetségi kormányzat állta, nem a helyi állami szintű kormányzat.

Tehát mindezt azért sorolom el, mert ha már egy ilyen törvényjavaslat ennyire, tényleg meggondolatlanul, láthatóan mindenféle háttértudás nélkül élénk kerül, akkor tegyék meg legközelebb, próbálják meg, hogy utánanézzek, hogy működik a világban a lakásállomány kezelése, az állam, különböző állami funkciók hogyan működnek ezen a téren, és persze konzultáljanak is a saját képviselőikkel, polgármestereikkel.

Nos, összességében azt gondolom és nemcsak én, hanem a Polgári Válasznak is egy fontos programja az, hogy minél inkább növeljük a bérlakásállományt önmagában is, a sokféle modell közül, ami egyébként létezik Nyugat-Európában, próbáljunk átvenni, próbáljon átvenni az elkövetkező években a magyar kormányzat - akár a jelenlegi ellenzék, akár majd a jelenlegi kormányzat lesz hatalmon - minél több megoldási javaslatot.

Nyilvánvalóan a legjobb egyébként az lenne, hogy állami, önkormányzati, vagy, ahogy az előbb mondtam, nonprofit szervezetek, akár egyébként még azt is meg merem kockáztatni, hogy egyházi szervezetek is működtethetnek nyugodtan ilyen lakásprogramokat, nonprofit jelleggel bérlakásprogramokat, bérlakásokat adhatnak ki. Akkor Magyarországon azoknak a fiataloknak, akiknek most nagyon-nagyon nincs lehetősége lakáshoz jutni, normális lakhatást választani... Ez körülbelül 300 ezer ember egyébként a felmérések szerint, tehát nem egy kis rétegről van szó. Ők zsúfolt körülmények között élnek továbbra is, a városokba feljöttek dolgozni, de össze vannak zárva öten-hatan is adott esetben egy-egy lakásban, és így tudnak, mondjuk, Budapesten bérelni, és akár építkezéseken dolgozni, lehetne még sorolni. Vagy éppen boltokban

eladóként tevékenykednek, ezeknek az embereknek is meglenne a lehetősége, hogy a normális lakhatáshoz való jogot megadva, egy lakásban, nem öten-hatan összezsúfolva vannak idegenekkel, hanem egy-kettő, adott esetben családtagok lehessenek, és normális életet élhessenek, mint ami egyébként elvárható lenne a XXI. században itt, Európában.

Tehát summa summarum, egyrészt örülünk, hogy változtattak ezen a törvényjavaslaton, de annak örülnénk leginkább, a Polgári Válasz is annak örülne, ha az itt elhangzott javaslatokat is meggondolnánk, átgondolnánk, és legközelebb olyan törvényjavaslattal állnának elő, amely elősegíti azoknak a fiataloknak, azoknak a rászorulóknak a lakáshoz jutását, akik most nem képesek önálló lakáshoz jutni, önálló ingatlanhoz jutni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör: Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Varga képviselő úr itt önmagával játszott egy ilyen sértegetős versenyt, hogy hogyan tud minket minél jobban leszólni, és bár nem vagyok szemüveges, de lehet, hogy ott van az alufólia sisak, csak én nem látom, valahogy a szememmel lehet a probléma. Tehát ezt a fenyegetést meg sértegetést fejezze be, tisztelt Varga képviselő úr, hogy próbál jelzőket találni egyre durvuló hangnemben, hogy mi mik vagyunk itt Böröcz képviselőtársammal, meg hova fog minket leültetni börtönbe. Tudja, van ilyen hatalmi ágak szétválasztása, nem ön dönti el, hogy ki hova ül börtönbe.

Csárdi képviselő urat kérdezném, mert már többször fölszólt itt a vitában, de egyszer sem reagált arra, hogy mi a helyzet V. Naszályi Márta kampányígéretével, hogy el fogja adni ezeket a lakásokat a bérlőknek. És arra sem válaszolt, hogy mi a helyzet azzal, hogy Pikóék 72 lakást árusítottak ki eddig a tevékenységük alatt, másfél év alatt, miközben csak 36 lakásra írtak ki pályázatot. Hogyan egyeztethető össze az ön által képviselt választókerület polgármesterének a lakáspolitikája azzal, amit egyébként most itt elmondott, mert ön mindkét polgármestert támogatta teljes mellszélességgel kampányban, mindenhogy és azóta is. Mondja el, hogy ennek a két polgármesternek a romboló politikája hogyan egyeztethető össze azzal, amit ön most itt elmondott.

További kérdéseim is lennének ezzel kapcsolatban, csak ugye, ehhez az kellene, hogy válaszoljon ezekre a felvetésekre, hogy miért támogatott ilyen jelölteket. És továbbra sem értem azt, hogy mindenki azon feszül itt a parlamenti felszólalása során, hogy magyar emberek ne juthassanak lakáshoz. És önök azt mondják, hogy a Várban a műemlék lakások 95 százaléka a mi haverjainké? Hát, ha ennyi Fidesz-támogató lenne a Várban, akkor nem vesztettük volna el az önkormányzati választást, tisztelt képviselőtársaim. Ne vicceljenek már!

Önök meg akarják tagadni magyar családoktól, hogy lakáshoz, tulajdonhoz juthassanak. Szerintem ez nem helyes irány, szerintem az a helyes irány, amiben képviselőtársam is gondolkozott, és közösen gondolkoztunk, szerintem azt kellene követnünk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Varga Zoltán képviselő úr, DK, két percben!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Soha nem gondoltam volna, hogy így vacsora előtt még ilyen vidám pillanatokot okoz Nacsa képviselő úr. Én nem tudom, hogy mit szív, de valószínűleg Deutsch Tamástól kaphatta. Nekünk is adhatna belőle, hátha mi is ilyen vidámak lennénk.

Egy mondat az alufólia sisakról. Igaza van, ez 2017-ben vagy talán 2018-ban volt egy szembesítés, pontosan az önök ostoba és nem létező Soros-tervével kapcsolatosan, de amióta a parlamentben vagyok, látom a kormányzati politikát követve, hogy önöknek már nem az alufólia sisak, hanem a kényszerzubbony lenne a menő.

De visszatérve arra, hogy ön mit mondott: én nem is értem igazán, hogy miért fontos önöknek ennyire, hogy állandóan ezzel a számmal foglalkoznak, hogy hány válás, születés és egyéb más van. Nem tudom, valami termékenységi istennel vannak kapcsolatban vagy micsoda, de hadd próbáljam kijavítani önt, mert ön vagy rosszul számol, vagy rosszul hazudik. Tudniillik 2010-ben a KSH szerint 23 873 válás volt, 2019-ben pedig 17 600. A 2010-es adatnak a 40 százaléka 9549, sehol nem jön ki a matek, hogy 40 százalékkal kevesebb válás lenne, hozzá kell hogy tegyem.

A másik: 2019-ről 2020 azonos időszakára nézve 15 százalékkal már nőtt a válások száma. Én nem tudom, hogy most mi fog következni. Harakirit követnek el magukon, vagy mi? Vagy beismerik, hogy mégiscsak az ellenzék győzött? Egyszerűen én ezt nem is értem, ez teljesen örültség.

A másik: sokat hivatkoztak arra, hogy '93-ban miért is történt a bérlakás-privatizáció. Abban azért egyezünk meg, hiszen vannak itt olyan kollégák, akik a rendszerváltást végigélték, mondhatnám azt is, hogy józan fejjel, és azok tudják azt, hogy akkor született egy olyan megállapodás az önkormányzatoknál, hogy azokat a lakásokat, amiket állami bérlakásként megörökölnek, és nem tudnak velük mit kezdeni, mert egyszerűen nincsen tehetségük és pénzük arra, hogy azt rendbe rakják, el fogják adni.

Tehát én azt kérném, hogy lehet hazudni, de akkor úgy hazudjanak, hogy ne lehessen tíz másodperc alatt kideríteni, hogy hazudnak, mert ez nagyon szánalmas dolog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa képviselő úr ügyrendben jelentkezett. Tisztelettel kérem, mivel kötött tárgyalási rendben tárgyalunk, mondja el, hogy személyes érintettség okán... (Nacsa Lőrinc: Igen.)

Akkor nyomjon gombot, legyen szíves, hogy a házszabályt betartsuk. Meg fogom adni a szót. Nacsa képviselő úr, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Személyes érintettség okán kértem szót, mert a gyurcsányista képviselő arra utalt, hogy mi itt valamiféle tudatmódosító szereket fogyasztunk, ami aljas rágalom, és szeretném visszautasítani mindenkinek a nevében, aki most itt ül a fideszes és KDNP-s padsorokban. Szánalmasnak tartom azt, hogy mikor elfogyott a gyurcsányista képviselő érve, akkor azzal vádol bennünket, hogy valamit szívunk. (Varga Zoltán: Mert rosszul számol!) Legyen szíves, és fogja vissza magát! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Javaslom, hogy térjünk vissza a törvény tárgyalására. Erre biztos, hogy alkalmas lesz Hajdu László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselőjének felszólalása. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Böröcz képviselő úrral egy bizottságban ülünk, és vagyunk olyan viszonyban, hogy gondoltam, hogy talán - húsz évig polgármesterként - egy mondattal megemlíted, hogy egy ilyenre készülsz, talán a véleményem számított volna.

De azt gondolom, hogy Böröcz képviselő úr egy kicsit függő helyzetben tehetette meg ezt az aláírását, amikor aláírta ezt az előterjesztést, mert ugyanis ennek a törvényjavaslatnak az eredeti változatáról beszélünk most még, de hallottuk, hogy fog módosulni. Az eredeti változatát mint volt alpolgármester sem írhatta volna alá, különösen akkor nem, ha megkérdez néhány polgármestert, csatlakozom itt az előttem szólókhhoz.

(19.50)

Ma két téma volt, amiben Tállai államtitkár úr mindkettőben kényszerült véleményt mondani. Az egyik a családi csódról szóló törvény, a másik pedig ennek a pandantja.

A családi csódról szóló törvényben kértük azt, hogy azok az adósok, akik hitelt vettek föl és nem tudják fizetni, az elstálás jogát kaphassák meg, tehát ki lesznek téve a lakásból, de legalább nem egy életre kíséri őket, 30-40 éven keresztül ez a tartozás. Államtitkár úr is és Nacsa képviselő úr is azt mondta: nincs, munka van! Nincs adósságtörlesztés, az nem létezik!

Most mit csinálunk? Most önkormányzati vagyont osztogatunk ingyen. Tehát ugyanazon a napon két álláspont. Egyik álláspontban nem adunk semmit, nincs elstálási jog, a másikban pedig azt mondjuk, hogy hát, kérem szépen, ez jár nekik, ezt az ajándékot adjuk oda. Most a lakáspiacon ezek lehetnek 30-40 milliós lakások is, nem tudjuk, és 1-2 millió forintért hozzá lehet jutni.

Amiért szót kértem, az a '93-as időszak. Muszáj, mert a hivatkozás nagyon sántít, és nagyon nem hiteles, és azért szeretnék róla szólni. Én 1990-ben már

önkormányzati képviselő voltam, és abban a nehéz helyzetben kaptam feladatot, hogy a volt állami tulajdonú bérlakásokat vagyónátadás keretében az önkormányzatoknak kellett átvenniük. Nem volt a tanácsoknak lakásuk, az állami tulajdonban volt, és azzal a feltétellel kapták meg (*Az egymással beszélő Tállai András*hoz, *Böröcz László*hoz és *Nacsa Lórinchez fordulva*:) - ha figyelnétek egy picikét, mert egy kicsit az előterjesztőknek is beszélnék -, hogy köteles alanyi jogon elidegeníteni azoknak, akik a rendszerváltáskor a szocialista vállalati vagyontól nem tudtak privatizálni. Mert ugye, voltak különböző lehetőségek az állami vagyontól privatizálni: akik vállalatnál dolgoztak, azok részvényeket vehettek és sok minden egyebet, akinek pedig bérlakása volt, jogot kapott arra, alanyi jogon, tehát nem tagadhatta meg a majdani tulajdonostól az önkormányzat, hogy ő ezt megvehesse. Adtak egy határidőt, azt a kormány egyébként aztán meghosszabbította, és '95. december 31-ével ez a privatizáció lezárult. Addig nem is lehetett ezeket a lakásokat bejegyezni az önkormányzatok nevére, feltételekkel kapták meg ezt a vagyont, és aki pedig megvásárolta, jelképes összegért, alanyi jogon, annak pedig nem lehetett eladni, volt egy elidegenítési tilalom. Ez a javaslat pedig minden elidegenítési tilalom nélkül engedi, hogy másnap eladhassa, ha bejegyezték a földhivatalnál, vagy még be sem kell hogy jegyezzék; tehát egy csomó dolog sántít ebben az ügyben.

Tehát amikor egyszer azt mondjuk, hogy nem adunk semmit az embereknek, dolgozzanak, munka; másik alkalommal pedig azt mondjuk, hogy akár még műemlékjellegű lakást is, nagy értékű műemlék lakást is megvehet.

És a műemlék lakásokról. Ennek idején nem egyszerűen azért nem vehették meg a műemlék lakást, mert hogy az műemlék, hanem azért nem vehették meg, mert akkor még volt a valóságban műemlékvédelmi hivatal, műemlékvédelmi hatóság, és akkor még volt értéke a műemléknek. És nem akarták, hogy ezek magántulajdonba kerüljenek.

Ám azonban az a javaslat, amit itt mi megismertünk, az a javaslat fölírja minden olyat, ami a tulajdonjoghoz kapcsolódik. Varga-Damm Andrea mindent hitelen elmondott a tulajdonjogról. Tehát egyszerűen úgy nem lehet előterjeszteniünk egy önkormányzati tulajdont, ahogy nem lehet, a szomszédom tulajdonát sem terjeszthetjük ide a parlament elé, hogy vegyük el tőle, ugyanúgy nem lehet az állami tulajdont sem, még a harminchárom (*sic!*) bátor ember szavazatával sem. Nem lehet elvenni az önkormányzatoktól, mert bárhol ezt megtámadjuk, és még a magyar jogrendben is megtámadható sikeresen, ezt meg is kell támadni.

A következő miatt kell az önkormányzatoknak ragaszkodni ehhez a vagyonhoz. Az önkormányzatoknak, amit én képviselek, a XV. kerület, kétezer lakása van. Tízszáz vagy hússzal kevesebb, mint kétezer, de kétezer önkormányzati bérlakása van. Amikor átvettük volna a vagyont, akkor 16 900 bérlakása volt az államnak. Akkor kellett létrehozni a vagyongazdálkodó szervezetet és sok minden egyebet, és abban az

időszakban alakult ki egy olyan struktúrája, ami minden önkormányzatnál eltérő és más-más: panelarány és a régi, hagyományos építésű arány. A mi esetünkben azért volt fájó az előterjesztés, mert vannak olyanok - azt kell mondjam, hogy az egyharmada körülbelül ennek a kétezernek -, amelyek kertes házakban vannak. Tehát kertes házas lakásokat kaphattak volna, mondhatom azt, jelképesen, megfizethetetlen ingatlanárak mellett kaptak volna ilyen bérlakásokat.

Hozzá kell tegyem, hogy az kevés érv, hogy valakinek 30-40 éve joga van hozzá, hogy most megvehesse, mert bérlő, ha tisztességgel ápolta, tisztességgel üzemeltette, tisztességgel fizette a bért, még további időszakokra is. De ami miatt nekünk szükségünk van erre, az az, hogy nem épül bérlakás évtizedek óta Magyarországon, ezért azt kell mondjam, hogy sorban állnak az emberek azért a lakásért, amiből kihalnak a bérlők. Tehát egy évben körülbelül átlagosan 40 ilyen megürült lakásunk van, ezt a 40 lakást tudjuk meghirdetni a bérlőknek. A pályázatokból ítélve, mert ilyen nyilvántartást nem vezethetünk, de a pályázatok alapján tudjuk, hogy körülbelül kétszáz jogos igénylő van egy ilyen kerületben. Negyvenet lehet kielégíteni, nagyjából negyvenet, ez az átlagszám. Ha azt veszem, hogy valaki fiatal házas és lakáshoz akar jutni, mind a ketten dolgoznak, de minimálbéren, azokra körülbelül tíz év múlva kerül a sor ilyen lakáskörülmények között, hogy ők lakáshoz juthassanak. Ha ezt eladjuk, akkor nekik zipzár. Nincs tovább! Nincs semmi!

Ugyanez a helyzet van azoknál is, akik kaptak önkormányzati bérlakást, akár piaci alapút, akár költségtérítést, akár szociális, akár szolgálatit, mert az önkormányzatok kényszerülnek arra, hogy ha egy orvost meg akar tartani, ha a rendőrt meg akarja tartani, ha a tűzoltót meg akarja tartani, ha egyáltalán olyan közszolgát meg akar tartani, aki a kerület számára fontos, akkor önkormányzati bérlakás az egyetlen tartalék, amivel meg tudjuk tartani. Most körülbelül húsz rendőrnek van ilyen lakása ebből a kétezerből. Egészen megijedt a rendőrkapitány, mert szerződésünk van, mindegyik benne volt az eredeti előterjesztésben, megvásárolhatták volna az önkormányzati bérlakást, és tovább nem tudtuk volna forgatni a szolgálatosoknak ezt a bizonyos lakást.

Tehát azt gondolom, hogy nagyon átgondolatlan, végig nem gondolt előterjesztésről van szó, és úgy hiszem, még azzal is probléma lesz, ha csak a műemlék marad ebben benne.

Tisztelt Előterjesztők! Azt szeretném kérni, hogy gondoljátok végig, gondold végig azt, hogy ezt a műemlékkérdést is erőltetitek, vagy inkább föl kell hagyni ezzel. Ez egy sikertelen dolog. Választási szempontból, úgy gondolom, hogy körülbelül az a helyzet állt elő, ami 1993-ban. Miért is találták ezt ki 1993-ban, hogy alanyi jogon meg tudják venni? A '94-es választás előtt azt gondolták, hogy hatalmas nagyot fog durranni - az Antall-kormányról beszélünk -, hatalmas nagy durranás lesz. Ennek akkora durranása lett, hogy majdnem kimaradt a kormánypárt a parlamentből.

Azt gondolom, ha valamilyen kampányszaga van ennek a javaslatnak, akkor nagyon gyorsan kell visszavonulni belőle, hogy kampánytanácsot adjak, mert ebbe egyszer már belebuktak, van egy tapasztalat. És azt gondolom, hogy az a fölháborodás, ami mögöttem is van információban, telefonban és sok mindenben, az nagyon rossz üzenet ennek a javaslatnak, amit ide-terjesztettek.

Nem lehet támogatni, és azt gondolom, hogy alkotmányellenes is, törvényellenes is; és szégyellem, hogy egy bizottságban vagyunk, és nem tiszteltél meg azzal, hogy megkérdezel engem erről. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Párbeszéd képviselője, Tordai Bence képviselő úr következik.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Magyarországon lakhatási válság van, 2,5 millió ember él túlszűfolt vagy az egészségre ártalmas lakásokban; 2,5 millió olyan ember vár a kormány segítségére, akik erre hiába várnak, sőt további több millió olyan család van, akik nem kellően korszerű lakásokban, házakban élnek. Több millió olyan család van Magyarországon, akiknek nem kellően energiahatékony az otthona, a szigetelés, a nyílászárók, a fűtési rendszerek nem a XXI. század színvonalán állnak.

Ezekkel az ügyekkel kéne foglalkozni 2021-ben Magyarországon, és mégis, amikor a Fidesz hozzányúl a lakástörvényhez, akkor egy olyan módosítót ad be, ami kizárólag a felső egy százalék, a fideszes hatalmi-gazdasági elit érdekeit próbálja kiszolgálni. És aztán menet közben kitalálják, hogy tudunk még ennél is nagyobbat markolni. Ugye, evés közben jön meg az étvágy, ha már úgyis lopás, akkor legyen vaskos, nagy lopás, és akkor az eredetileg a várbéli lakások, a haverjaik lakásainak a nyomott áron történő elkonfiskálása mellett, gondolták, hogy gyakorlatilag az összes önkormányzatot megfosztják a lakástulajdonuktól, és az összes kispénzű fiatal családot megfosztják attól a reménytől, hogy valaha önkormányzati bérlakáshoz juthassanak. *(Nacsa Lőrinc: Saját tulajdonhoz...)* Tehát ha megnézzük, hogy miért az egy százalék érdekeit szolgálja ez a javaslat, és miért nem a 99 százalékét, akkor azt fogjuk látni, hogy azért, amiért mindig is, mert önöket nem érdekli a 99 százalék érdeke, a magyarok nagy többségének a szolgálatát önök nem tekintik a feladatuknak.

Önök, elmondom, hogy kinek az anyagi érdekeit akarják szolgálni. Böröcz képviselő a következő figurák érdekében ötlelte ki ezt a törvényjavaslatot. Kezdjük Palkovics miniszterrel, mégiscsak ő az, aki itt ül a parlamenti patkóban *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, tehát miniszterként ő bérel olyan lakást a Várban, amit aztán most majd a fideszes 133 bátor embernek köszönhetően nyomott áron megvehet.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Aztán ott van a Fidesz 5. számú párttagkönyvének büszke tulajdonosa, Bayer Zsolt. Nála többet senki nem tett annak az ostoba, hazug, gonosz propagandának a súlykolására, amit önök megrendelnek. Nyilván a jutalma egy felháborító, nyilvánvalóan törvénytelen lakásmutyi után egy szinte ajándékba adott várbéli műemlék lakás kell legyen. Aztán itt van Szijszántó miniszter barátja, üzlettársa, Fidesz-közelitől milliárdos oligarcha, Kuna Tibor, ha nem tudja ennyiből, a leírás alapján nem egyértelmű. Ott van Lázár János barátja, vadásztársa, a Habsburg főherceg. Ott van a többi fideszes miniszternek, képviselőnek és egyébnek a haverja, a rokona, a teljes baráti köre; de ott van a bukkott I. kerületi polgármester is, aki szintén intézett magának egy olcsó lakást a Várban, amit aztán még olcsóbban meg is vehet a nevetéses bérleti díj után, miután orvostanhallgató egyetemisták orra elől elhappolta.

Tehát ilyen és hozzájuk hasonló emberek nagy többségükben, akiknek az érdekeit szolgálja ez a törvény módosítás. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Ennek az egy százaléknak az érdekében gondolták azt, hogy az önkormányzatokat megfoszthatják a tulajdonjogaiktól, ami talán az egyik legalapvetőbb jog, hogyha egy jogállamról beszélünk, de hát nyilvánvalóan nem beszélünk jogállamról.

De nemcsak a tulajdonhoz való jog sérül ennek a törvényjavaslatnak adott esetben az elfogadása kapcsán, hanem sérül a szociális biztonsághoz való jog, hiszen azok, akik ma az önkormányzatok támogatására, segítségére szorulnak a lakhatásuk megoldásában, azok a jövőben, hogyha ezt végigvinnék az eredeti formájában, és a közel 100 ezres önkormányzati lakásállomány túlnyomó részét elvennék, akkor nyilvánvalóan a továbbiakban nem számíthatnának az önkormányzatok támogatására. És ezzel tovább súlyosbodna a lakhatási válság, még többen kerülnének utcára, még többen laktának méltatlan körülmények között, zsúfolt kis lakásokban vagy lakhatási szegénységben, amikor a lakásköltségeik elviszik a jövedelmük túlnyomó részét.

És természetesen egy ilyen törvény elfogadásával sérülne az önkormányzatiság elve is, amit elvben szintén védett nemcsak az alkotmány, de az önök Alaptörvénye is mint védendő értékről, fontos alapelvről beszél róla. Az önkormányzatiság, amely az elmúlt időszakban, úgy tűnik, hogy a Fidesz-kormányzatnak a legfőbb ellensége lett, Orbán Viktor legfőbb rémálma lett, hogy vannak olyan települések az országban, amelyek azt mondják, hogy akkor is, ha megbüntetnek minket, akkor is, hogyha megvonják tőlünk a támogatást, akkor is független vagy ellenzéki polgármestert választunk magunknak, mert hiszünk abban, hogy ők képviselik az érdekeinket, hiszünk abban, hogy a változás a településekről, a falvakból és a városokból indul ki. Hiszen az önök bukásának a kezdete az pontosan az utolsó önkormányzati választás

pillanata, amikor több millió ember választott magának ellenzéki polgármestert, ellenzéki képviselőket. Így vertük meg a maguk emberét, a hatalom emberét Budapesten (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), így lett Karácsony Gergely, a Párbeszéd társelnöke Budapest főpolgármestere, és azóta maguk folyamatosan azon gondolkodnak, hogy hogyan tudnának bosszút állni az önkormányzatokon.

Elképesztő mennyiségű megvonással sújtották elsősorban a szabad városokat és azokat a településeket, amelyeket nem hűségese fideszes polgármesterek irányítanak, de az a helyzet, hogy a baráti tűzben is nagyon sokan elestek, fideszes vezetésű városok lakói is ugyanúgy érzik a megszorítások súlyát, hiszen a járványra hivatkozva, Európában példátlan módon, nem plusztámogatást adtak az önkormányzatoknak, hanem elvonásokkal sújtották őket, miközben a költségeik növekedtek, és egyébként is csökkentek a járvány miatt a bevételeik.

Tehát önök egy kiéheztetés, kivézetés taktikáját próbálják az önkormányzatok ellen és az ott élő emberek ellen véghez vinni, de úgy látszik, hogy mostanra besokalltak, nemcsak az ellenzéki polgármesterek, nemcsak a lakók, nemcsak a társadalom 99 százaléka érzi a bőrén, hogy azok az elvonások, amikkel az önkormányzatokat sújtják, azok nem ám a polgármestereknek fognak fájni, hanem minden ott élőknek fognak fájni. Az, hogy például Budapeستől elvonják a bevételeik 40 százalékát, és ennyivel kevesebb büdzséből kell ugyanazokat a közszolgáltatásokat fenntartani, az nyilvánvalóan egy szinte lehetetlen küldetés. Nyilván Karácsony Gergely és a köztársasági többség, amely mögötte áll, ezt is megoldja, de ilyenkor önök a magyar emberek, az ellenzéki, kormánypárti és független polgármesterek által vezetett települések lakóinak az életminőségét rombolják. (*Nacsa Lőrinc Böröcz Lászlóval beszélget.*)

Hiába próbálnak úgy tenni, mint hogyha valami nagyon fontos megbeszélőnivalójuk lenne, a lényeg mégiscsak az, hogy maguk ebben a politikai bosszúhadjáratban olyan messzire mentek el, hogy oda már a leghűségesebb Fidesz-katonák sem tudják követni önöket. Tehát amikor budapesti kerületek polgármesterei, megyei jogú városok polgármesterei, akik egyben a Fidesz tagjai, emelik fel a szavukat az ellen a végtelenül kártékony, nyilvánvalóan alaptörvényt sértő és minden jóézésű ember jogérzékét is sértő törvényjavaslat ellen, amit Böröcz képviselőtársunk ide méltóztatott hozni az Országgyűlés elé, akkor talán rájöhetnek, hogy baj van.

Tehát van az a szélsőséges politika, amit már a hűségese fideszes pártkatonák sem hajlandóak vagy nem képesek követni. Amikor ennyire kilóg a lóláb, amikor ennyire nyilvánvaló, hogy az egy százalék érdekeit képviselik, hogy azoknak a Fidesz-közeli lakásmaffiózóknak az érdekeit képviselik, akiknek megvan a megfelelő tőkéje, a megfelelő kapcsolati rendszere, igen, Böröcz képviselővel fenntartott kapcsolata esetleg annak érdekében, hogy ezeket a nyomott áron értékesítendő lakásokat felvásárolják, akkor ezen az

úton nem tudnak önökkel menni a maguk polgármesterei sem.

Önök itt egy vereséget szenvedtek. Önöknek az a vérgőzös, tényleg bosszúért lihegő politikája, ami 2019 ősze óta megfigyelhető, az fog a vesztükhöz vezetni. A bukásukat saját maguk készítik elő. Nyilvánvalóan mi is igyekszünk megtenni a magunkét, hogy a jól megérdemelt sorsukra jussanak 2022-ben, de hogy ha szívességet akarnak tenni nekünk, akkor folytassák csak így tovább, akkor indítsanak az emberek álmai ellen egy hadjáratot; akkor indítsanak az emberek jövője ellen, a biztos lakhatás ellen egy hadjáratot; akkor foglalkozzanak a lakástörvény módosítása kapcsán azzal, hogy a maguk haverjai hogyan lehetnének még gazdagabbak, ahelyett, hogy annak a több millió magyar családnak segítenének, akiknek erre szükségük lenne.

Nézzük meg, hogy mit ajánl az ellenzék a magyar családoknak, hogy javaslunk mi a bérlakásszektorral kapcsolatban.

(20.10)

Azt mondjuk, hogy nem kiszórni kellene, a fideszes lakásmaffiózók kezébe átjátszani kellene az önkormányzati és állami bérlakásokat, hanem éppen-séggel bővíteni a számukat körülbelül a duplájára, ezt a mostani, nagyjából százezres bérlakásállományt egy-két ciklus alatt meg lehet és meg kell duplázni.

Az önök lakáspolitikája teljes kudarc, a felső középosztály, sőt leginkább a felső 1 százalék kiszolgálására tökéletesen alkalmas - persze, ez is volt a célja -, de annak a 99 százaléknak, aki szeretne egy kicsit jobb minőségű, egy kicsit nagyobb, egy kicsit egészségesebb, egy kicsit korszerűbb, egy kicsit takarékosabb otthonban élni, azoknak maguk nagyon kevés kivétellel semmiben nem tudtak, mert nem is akartak segíteni. Olyan programra lenne szükség a lakáspolitikai területén is, amely a nagy többség, a 99 százalék érdekeit szolgálja. Mi erre teszünk ígéretet, és erre teszünk kísérletet 2022 után, hiszen ez lesz az az év, amikor önök az ilyen és ehhez hasonló próbálkozásaik miatt meg fognak bukni.

Most, ha valóban visszavonják ennek a törvényjavaslatnak a gerincét, akkor már beismerték, hogy vereséget szenvedtek, már beismerték, hogy fálnak ütköztek, már beismerték, hogy az az ellenállás, amit az ellenzéki pártok, a civil szervezetek - például itt ma délelőtt a Kossuth téren sajtótájékoztatót tartó 32 lakhatási és más civil szervezet - közös ellenállása jelentett, az megtörte a maguk lendületét, az eltántorította önöket a vállalhatatlan céljaiktól. És ugyanígy fogunk tenni jövőre a választások során, hiszen nem hagyhatjuk, hogy hétről hétre újabb és újabb eszement ötletekkel, újabb és újabb közpolitikai területeken ártsanak ennek az országnak, rombolják a magyar emberek jövőjét, jövőbe vetett hitét, a reményeit. Nem engedhetjük meg, hogy további károkat okozzanak.

2022-ben jóvátételre van szükség. Ezt a jóvátételt fogjuk megadni Magyarországnak, és ez az, amire a

99 százalék vágyik, békére, nyugodt, az embereket szolgáló politikára és arra, hogy a magukhoz hasonló, a saját baráti körük és üzletfeleik érdekeit szolgáló, teljesen cinikus, képmutató politikusok végre eltűnjenek a hatalomból. Ennek pedig jövőre a választások során érvényt fogunk szerezni. Úgyhogy nagyon köszönjük az ez ügyben tett szolgálataikat, külön köszönjük Böröcz képviselőnek, aki mérhetetlen butaságával vagy a mások kapzsiságának gerinctelen kiszolgálásával volt olyan szíves, hogy segített minket ebben a célunkban. Köszönjük szépen.

Ezzel együtt azért jelezném, hogy a törvényjavaslata az állítólagos módosítások elfogadása után sem vállalható. Úgyhogy a Párbeszéd az egészet el fogja utasítani, és javasoljuk, hogy ha nem akarnak még többet ártani az országnak és maguknak, akkor vonják vissza, amíg még tehetik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. *(Nacsa Lőrinc: Mi van a II. kerületi bizottsági tagsággal?)* A következő hozzászólónk nem Nacsa képviselő úr, akit rendreutasítok. *(Nacsa Lőrinc: Az csak úgy jár?)* A következő hozzászólónk nem Nacsa képviselő úr, akit - még egyszer mondom - másodszor is figyelmeztetek, hanem Csárdi Antal, az LMP képviselője, akinek megadom a szót. *(Varga Zoltán közbeszól.)*

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztők! Elnézést a többes számért, de láthatóan Nacsa képviselő úr is tekinthető társelőterjesztőnek. Úgy fejezte be utolsó hozzászólását Nacsa képviselőtársam, hogy az önök által javasolt úton induljon el az ellenzék. Amiért én ezt előhozom, az az, hogy ebből a törvényjavaslatból, Böröcz képviselőtársam, semmilyen módon nem derül ki, hogy milyen út lenne ez az önök által felvázolt út.

Mondja meg nekem, és most első körben tényleg csak a világörökségi ingatlanokról beszélünk, hogy milyen garanciákat építettek bele a törvénybe annak érdekében, hogy ne kerüljön tömegével külföldiek kezébe világörökségünknek ez az egyszeri és megismételhetetlen csodája.

Mondja meg nekem, képviselő úr, hogy hogyan tudja és/vagy akarja biztosítani a műemlékvédelmet a Várnegyeden belül, és ezt hol találom meg ebben a törvényjavaslatban. Mert az nagyon szépen hangzik, hogy ön megkérdezett több száz embert, és előttem van a kép: szeretnél kapni ajándékba 80, 90, 70 millió forintot? Ugyan mutasson már rá arra a honfitársunkra, aki erre azt mondja, hogy jaj, nem kérem! Ugye, nem élet-szerű. Persze, azt gondolom, ha egy kicsit dolgozott volna vele, és nem csak a lózungok megfogalmazásába fektetne energiát, akkor egyrészt ez a kérdőív akár tízezer aláírást is tartalmazhatna. Másrészt viszont azt gondolom, hogy felelősségünk van itt a Házban a tekintetben, hogy hogyan kívánjuk megőrizni nemzeti értékeinket. És minthogy előbb én ezt fölvettem kérdésnek, és sajnos - elolvastam a törvényjavaslatot - semmilyen módon nem próbálja megvédeni nemzeti értékeinket,

így engedjen meg egy-két észrevételt ezzel kapcsolatban.

Miért maradt ki az elidegenítési tilalom, bármilyen hosszúságú, ebből a törvényjavaslatból? Hogyan tudja garantálni Böröcz képviselőtársam, hogy ha és amennyiben ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül, akkor néhány hónapon belül nem külföldi befektetők kezében lesz a Várnegyed? Tudja, az az egyszeri, megismételhetetlen, egyedi nemzeti kincs. Ha kimegy itt a plenáris teremből, ha egy picit figyel, akkor észreveheti, hogy itt van kiállítva a korona, a koronaékszer. Ugye, nem tervezi, képviselőtársam, hogy azt is áruba bocsátja? Mert jelen pillanatban ez a törvényjavaslat arról szól, még azzal a belengetett, de nem létező vagy senki által nem ismert, vélt módosítással együtt is nem szól másról ez a törvényjavaslat, mint hogy a magyar állam Böröcz képviselővel az élén nem képes, nem tudja megvédeni nemzeti kincseinket, viszont cserébe fölteszi a kezét, és azt mondja, hogy szabad-rablás. Semmilyen módon nem védi meg.

Értelemszerűen és rendkívül sajnálatos módon arra sem látunk semmilyen garanciát, hogy hogyan és miképpen lehet biztosítani annak a műemlékvédelmi feladatnak az ellátását, amit eddig egyébként az ön párttársa által is vezetett önkormányzat, mint ahogy a most ellenzéki vezetés alatt álló önkormányzat is folyamatosan csinál. Tudja, képviselő úr, hogy miről beszélek? Homlokzatfelújítás, tetőcsere, hosszasan sorolhatnám. Mondja meg nekem, hogy hogyan kívánja biztosítani ennek a nemzeti kincsnek a megóvását, értve itt alatta, mondjuk, az állagmegóvást, a megújítást, és hogyan kívánja honfitársaink kezében tartani ezt a nemzeti kincset. Vagy minden eladó? Tényleg minden eladó, képviselő úr?

De menjünk tovább! Amikor ön ezt a törvényjavaslatot megfogalmazta, akkor arról beszélt, és folyamatosan most is ebbe kapaszkodnak, hogy ezzel biztosítják a tulajdonhoz jutást és a lakhatást. Képviselőtársam, a helyzet az, hogy ez a javaslat teljes mértékben megfelel azokról a tíz- és százazrekről, akik jelen pillanatban is sorban állnak, várólistán vannak önkormányzati, szociális vagy valamilyen más típusú bérlakásra vonatkozóan.

(20.20)

Hogy mekkora ez a sor, mert képviselő úr láthatóan nem készült fel ebből a kérdésből, elmesélem önnek, hogy 2014-ben, egy kora tavaszi időpontban Budapest IX. kerületének gazdasági bizottsága és azt követően a kerület testülete döntött arról, hogy kik kapják meg, vagy hogy ossza el a Bácskai János által vezetett önkormányzat azokat a bérlakásokat, amelyekre a jelentkezés - és most figyelje a dátumot! - 2001-ig futott be; ez 2014-ben volt. Tehát, képviselő úr, azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat már sok, az ellenzék által és általam elmondott okból káros és hibás.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy ezt meg lehetett volna jól is csinálni, például, ha azt fogalmazza meg a törvényjavaslatban a képviselő úr, hogy

azok az önkormányzati bérlakásban élő honfitársaink, akik '93-ban nem vehették meg a lakásaikat, de akkor is és ma is benne élnek, megvehetik kedvezményes áron. Ezzel nem omlana össze a bérlakásrendszer, ezzel, azt gondolom, egy igazságtalanságot bilenthetett volna egyensúlyba. Igen, itt is felmerül, hogy ennek az értékesítésnek is, amiről most én beszélek, tartalmaznia kellett volna az általam előbb hiányolt garanciákat, korlátokat, védelmeket, az elidegenítési tilalmat és valamilyen garanciát arra vonatkozóan, hogy hogyan, milyen forrásból fogja tudni az elfogadott törvény után akkor már tulajdonossá váló jelenlegi bérlő megővni a műemlék állapotát, állagát.

Sajnos, annyit még hozzá kell tennem ehhez a törvényjavaslatához, túl azon, hogy ön nem ezt csinálta, hogy olyan hihetetlen arroganciával - a törvényjavaslatból sugárzó arroganciával, félre ne értsen, nem a stílusát próbálom kritizálni - ugrott neki ennek az egész, ön által megoldani kívánt helyzetnek, hogy szerintem egy olyan ember, aki közepes mértékig végiggondolja ezt a helyzetet, felszisszen. Tehát én azt gondolom, és én azt várom el úgy a baloldaltól, mint önöktől, konzervatív politikusoktól, már amennyiben önöket lehet konzervatívnak nevezni, hogy a tulajdon szentségét, alkotmányos védelmét tartsák tiszteltben. Azt gondolom, ez nem jelenti azt, hogy nem lehetett volna egyébként az önkormányzatokkal egyeztetve, tehát a tulajdonost nem megkerülve egy olyan törvényt hozni, amely kiigazította volna azt az igazságtalanságot, hogy nagyon sokan '93-ban nem vehették meg a lakásukat.

Ugyanakkor '93 után, mondjuk, '95-től, most csak úgy a szépeket kedvéért, minden új lakó - akár pályázat útján került önkormányzati bérlakásba, akár ilyen sundám-bundám ügyeskedve, mint Bayer Zsolt, mind egy - tisztában volt vele, hogy ő egy bérelti jogot vásárolt, és azzal is tisztában volt, hogy az ő vásárlása pillanatában törvény tiltja a műemlék lakásoknak az önkormányzatok általi értékesítését. Tehát nem az önkormányzat döntésén múlik, hogy eladja-e vagy sem ezeket a lakásokat. Úgyhogy nem gondolom azt, hogy ezeket a lakásokat bármilyen módon értékesíteni kéne, hiszen egyébként csak így tudom megőrizni azt a nemzeti kincset, azt a kulturális örökséget, amit jelent Budavárnak ez a része. Az ön javaslata olyan következményekkel jár, hogy elveszítjük ezt a kulturális örökséget, elveszítjük minden eszközünket arra vonatkozóan, hogy megóvjuk ezt a területet és ezeket a lakásokat.

Most tényleg csak a műemlék lakásokról és a világörökségi helyszínekről beszélek, méghozzá azért, mert jóhiszeműen azt remélem, hogy nem hazudott bele sem a kamerába, sem itt a képviselőtársaim szemébe, és létezik-e az a senki által nem ismert módosító javaslat. Azt azért hozzá kell tennem, még van két percem, hogy azért az a világ neveltsége, a tisztelt Háznak a bohóccá tétele, amit ön elkövetett azzal, hogy most ön által bevallottan egy olyan törvényről vitatkozunk, amelyet ebben a Házban önön kívül, ha ön egyáltalán látta, még senki nem látott. Szégyen és gyalázat!

Ha ön igazat mondott a vita elején, akkor az a törvény, amelyről mi most vitatkozunk, megy a kukába - nem ok nélkül, minden ok megvan rá, hogy a kukában landoljon -, viszont amiről vitatkozunk, azt a módosítást, nevezzük így, nem ismeri senki. *(Nacsa Lőrincnek:)* Nem, képviselő úr - merthogy Nacsa képviselő úr ingatja a fejét. A helyzet az, hogy ennek a tisztességes tárgyalása úgy és csak úgy képzelhető el, ha a vita során a vitázó felek ismerik az anyagot, de önök egyrészt félnek, felkészületlenek, és annyira ostobán elbaltázott volt az eredeti törvényjavaslat, hogy nem tudták biztosítani ezt az alapvető jogot. Tehát azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak már a tárgyalása is vicckategória.

Szeretném kérni a képviselő úrtól, hogy az általam elmondott szempontokat, a kulturális örökségünk védelmét, ugyanennek a hazai kézben maradását, ha már olyan nemzetiek *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, biztosítsa a módosítás során. Köszönöm szépen. *(Dr. Vadai Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólalónk Varga Zoltán képviselő úr, DK, akinek kétperces felszólalási lehetőséget adok.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az a helyzet, hogy nagyon nehezen elképzelhető, hogy én elhiggyem önöknek akár egy szavát is, de játszunk el a gondolattal, hogy önök valóban komolyan gondolták az eredeti előterjesztésüket is, aztán elvileg a létező módosítást, ami, ugye, olyan, mint Columbo felesége, hogy mindenki beszél róla, de senki nem látta.

Tehát önök úgy gondolják, hogy az kifejezetten hasznos a magyar társadalom számára, ha műemlék lakásokat kótyavetyélünk el a kulturális örökségi területeken. Mondjuk, nagyon érdekelne különben az az indoklás, hogy miért jó bárkinek is, hogy ezeket a lakásokat eladjuk - nyilván azokon kívül, akik aztán ezzel bizniszolni fognak. Még egyszer mondom: elképzelhetetlen ugyan, de hipotetikus módon játszunk el a gondolattal, hogy eljöhét az a pillanat, hogy én hiszek önöknek.

(20.30)

Erősítsék már meg akkor, és ez egy roppant egyszerű dolog, írásban, és a miniszterelnök is írja alá, ez legyen benne a törvényjavaslatban... *(Derültség a kormánypárti padosorokban.)* - ugye, milyen nevetséges?, hát, én is csak röhögni tudok rajta, ez így van *(Derültség.)*, ugyan már, hát ne nézzük egymást madárnak! -, hogy Rákay Philip, Bayer Zsolt, Palkovics, Kuna Tibor, Tiborcz, Mészáros és az érdekeltségeik lemondanak minden jogukról, ami ezeket a területeket érinti, mert elvileg nekik nem is kell, mert milliárdokat zsebelnek be, nem hetente, nem havonta, hanem naponta, lemondanak a magyar emberek, a magyar társadalom javára. Abban a pillanatban ez a hipotézis, hogy önök különben néha igazat mondanak

(Az elnök megkocogtatja a csengőt.), talán igazza is válik.

Bizonyítsák be, hogy ezt meg tudják csinálni! Én leszek az első, aki az ellenzéki politikusok közül támogatni fogja ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Szintén két percre ismét Csárdi Antalt illeti a szó, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Ezt a kétperces hozzászólást arra szeretném felhasználni, hogy megkérem az államtitkár urat, hogy a kormány képviselőjében mesélje már el nekünk részleteiben, hogy mi van a módosításban, ezzel is cáfolva azt, hogy itt nem ismerhetjük meg ezt a módosítást, amiről vitatkozunk. *(Tállai Andrásához fordulva:)* Szóval, államtitkár úr, nagy tisztelettel kérem, hogy mondja el a tisztelt Ház számára, hogy mi van a módosításban! Ön van itt a kormány képviselőjében, azt gondolom, hogy a kérdés jogos és elvárható öntől. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Böröcz képviselő úr, öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Varga képviselő úr elment... Svédországot összehasonlítani Magyarországgal, hogy a lakásállomány hogy néz ki - azt a Svédországot, amelyik egy ilyen negyvenéves kommunizmust nem élt meg, ezzel ellentétben mi meg igen, és egész más volt a feltételrendszer akkor -, elhiszem, hogy lehet... *(Csárdi Antal közbeszól.)* Elhiszem, hogy lehet. Biztos, hogy neki pont az a problémája, hogy sikerült a rendszerváltás, és megváltozott az a helyzet, ami '89 előtt volt. *(Nacsa Lőrinc: Így van!)*

A másik pedig, Tordai képviselő úr is elment, aki szintén elég érdekes dolgokat mondott. Én megértem ezt a 99:1 százalékot, a Kommunisták Pártja is mindig 99 százalékkal nyert a választásokon. *(Dr. Vadai Ágnes a kormánypárti padsorok felé int: Mint a Fidesz!)* Tehát ez alapvetően stimmel eddig. Az a baj, hogy a Párbeszéd nevű párt az 1 százalékot sem éri el, de... *(Csárdi Antal: Kijött a száz százalék!)* De hagyjuk!

Viszont néhány dologra azért szeretnék reagálni, ami itt elhangzott Csárdi képviselő úrtól, mert szerintem nem biztos, hogy akkor mindennel teljesen tisztában van, vagy csak szeretném kiegészíteni akkor a gondolatait, hátha úgy más megvilágításba helyeződik a történet.

Nyilván módosító indítványt minden törvényhez be lehet adni, ez természetesen meg fog történni. Azokat a szempontokat fogjuk figyelembe

venni világörökségi területnél, amit az ott élők, akik kitöltötték egyébként ezeket a kérdőíveket, fel is vettek. És csak úgy halkan jegyezném meg, képviselő úr, hogy Potocskáné képviselő asszonnyal lehet nevetni azon, hogy az emberek saját tulajdont szeretnének, de szerintem inkább azon kéne dolgozni, hogy ez valóságga is váljon, nem kinevetni őket ebéltel vágyaikban.

Azt mondta a képviselő úr, hogy tízezer ember is kitöltötte volna ezt. Nem tudom, hogy tudja-e, de a Várban 850 bérlakás van, és maximum 850 ember tudta volna kitölteni ezt a... *(Csárdi Antal: Ez a törvényjavaslat, képviselő úr, amit benyújtott, ez nem nyolcszáz lakásról szól!)*

Tehát még egyszer, hogyha ön arról beszélt, hogy a módosításról beszélünk, és ön arról beszélt, hogy tízezer ember töltötte volna ki azt a kérdőívet, amit mi kitöltöttünk, elmondtam az elején, hogy ezt a kérdőívet - I. kerületi bérlakásokat kértünk meg - az I. kerületi bérlakásokban élők közül több mint ötszázán töltötték ki. A Váron belül 850 lakás van, a Váron kívül pedig még van 300-400. Tehát legalább... Mondta a képviselő úr, hogy itt lózungokat mondunk. A képviselő úr mondott folyamatosan lózungokat, folyamatosan politikai habot próbál meg verni ez ügyben. *(Csárdi Antal: Ebben a törvényjavaslatban tényleg a Várban lévő lakások vannak csak? Nem!)*

Őszintén szólva, képviselő úr, inkább az a szomorú és az ad okot csalódásra, hogy ön asszisztált annak a polgármesternek a megválasztásában, aki becsapta a választóit, és nem mondott nekik igazat. Sőt, nemcsak hogy asszisztált, hanem utána folyamatosan letette mellette a garast, és nem szólalt fel egyszer sem, amikor ez a polgármester egyébként a saját bérlőit próbálta meg meghurcolni, megalázni és egy olyan feltételrendszerbe kényszeríteni őket, amiből nyilván sokan azt gondolták, hogy el kell hogy hagyják majd a bérlményeiket. Ezt tette ön! Nem állt ki mellettük!

Most itt egyébként pufogat mindenféle szöveget. Ne haragudjon, képviselő úr, ön semmit nem tett ebben az ügyben! Én találkoztam több száz ilyen emberrel, meghallgattam, amit elmondtak, és fél évvel ezelőtt elkezdtünk dolgozni ezen az ügyön. *(Csárdi Antal felmutat egy iratot: És ezt sikerült összehozni?)* Sajnos, képviselő úr, hiába próbál másról beszélni, ön ezt nem tette meg! De majd mi végrehajtjuk a polgármester asszony ígéreteit, önnel ellentétben meg a polgármester asszonnyal ellentétben, és lehetővé tesszük azt, hogy azok az emberek, akik harminc éve várják, hogy megvásárolhassák a lakásukat, megtehessek. *(Csárdi Antal: De akkor ne azok, akik öt éve várják!)*

A csúsztatások végett tisztáznunk kell néhány dolgot! Az ingatlan.com-nak megjelent talán két héttel ezelőtt, pont az ügy miatt egy elemzése, amiben konkrétan azt elemezték, hogy a bérlési jogviszonyok, a határozatlan idejű bérlési jogviszonyok szerte Budapesten, de Szegeden is több ilyen van, a nagyvárosokat is érinti, hogyan alakultak az ingatlan.com-on

fellelhető adatok szerint. Ott az jött ki, hogy gyakorlatilag a bérleti jogviszonyoknak a vételára az ingatlan forgalmi értékének a 40-60 százaléka között mozog.

Magyarán mondva, és ez egyébként nyilván igaz, különösképpen a Várra is, ha valaki a Várból el akart költözni vagy az I. kerületből el akart költözni, és ilyen bérlakásban, úgynevezett örökbérlakásban lakott, egyetlen lehetősége volt, hogy ezt az örökbérlési jogot eladja. Nyilván a törvény előírta, hogy ehhez egyébként szükséges ingatlancsere, de magának a tranzakciónak a költsége a forgalmi érték 40-60 százaléka között mozgott. Ezért egyébként nem igaz, amit a képviselő úr mond, tehát aki oda beköltözött, annak nagyon komoly összegeket kellett kifizetni azért, hogy ezt megtegye. *(Csárdi Antal: Tudta, hogy bérleti jogot vásárol!)*

A másik pedig, hogy például járt nálam egy zuglói család, akik sírva mondták el, hogy felnőttek a gyerekeik, elcserélték a lakásukat egy várbelire, mert a szülőknek világéletükben az volt az álmuk, hogy egyszer ott lakjanak. Becserélték a zuglói lakásukat, a saját tulajdonú lakásukat a vári bérleményre, majd két évvel később azzal szembesültek, hogy egyébként az ön szövetségese, az ön polgármestere mindezt az ön beleegyezésével és tudtával meg akarja semmisíteni, és lenullázza azt az értéket, amit ők egész életükben összekuporgattak. Ez a felháborító, képviselő úr!

Ja, és igen, a szociális kérdés! Az eredeti javaslat is 105 ezer lakásról szól, önök összevissza beszélnek ebben az ügyben is. Az eredeti, most a parlament előtt heverő javaslat is ennek a 60 százalékát érinti, és ebben is hazudnak, képviselő úr! Ráadásul a maradék 40 százalékát nyilván használhatják. Tehát az, hogy itt nem juthatnak emberek lakáshoz azért, mert ez a javaslat elfogadásra kerülne, ez sem igaz! *(Csárdi Antal: Semmit nem sikerült megérteni!)* Azokat a garanciákat, amiket pedig egyébként az I. kerületiek kértek, hogy a világörökségi területre vagy a budai Várra esetleg vizsgáljunk meg, azokat - remélhetőleg akkor majd a képviselő úr is el fogja olvasni vagy elolvashatja majd *(Csárdi Antal: Majd ha nyilvános lesz, és nem a zsebedben lesz!)* - módosító javaslat keretében be fogjuk nyújtani.

ELNÖK: Csárdi képviselő úr, hallgassa végig az előterjesztőt! Köszönöm.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. A másik része ez a szociális érzékenység. Önök pont azt mondják, hogy milyen szociálisan érzékenynek kell lenni, hiszen *(Csárdi Antal: Nem csak papíron!)* segíteni kell azokat, akik bajba kerülnek, a fiatalokat kell lakáshoz juttatni. Az ön szövetségese tette ki egy évvel ezelőtt azt a 23 éves fiút a saját bérlakásából az I. kerületben, akinek meghalt az édesapja, aki fizetett 86 ezret. Most ugyanezt a lakást a haverjainak meghirdette 25 ezerért.

Képviselő úr, talán tájékozódni kellene, mielőtt vagdalkozik, és inkább abban kellene, hogy partner legyen, hogy amire megválasztották, az 1. vk-nak a

képviselőjére, az ott élők képviselőjére, segítse azokat az embereket. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16221. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Benkő Tibor honvédelmi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, öné a szó.

(20.40)

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvényjavaslat általános vitáját Kölcsey Ferenc ma is aktuális, de főleg megszívlelendő gondolataival kezdem: „Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, mondhatnám, nem tehet sokat: egyesített erőknek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges.” Majd így folytatta: „Mit ér egy csepp víz? De milliomonként egyesült cseppek megdöböntő erőt fejtenek ki.” Eddig az idézet.

Ha belegondolunk, egy különleges jogrendben vagy rendkívüli helyzetben erre van szükség napjainkban is, hiszen Magyarország és a magyar emberek biztonsága érdekében az összefogás, az állami és társadalmi védelmi tevékenységek összehangolása a XXI. század biztonsági kihívásait tekintve nemcsak időszerű, de elengedhetetlen elvárás. Legyen szó ipari vagy természeti katasztrófákról, fegyveres vagy fegyver nélküli incidensekről, határon belülről vagy azon kívülről, a kibertérből érkező biztonsági kihívásokról.

Nem kérdés, hogy az alapvető elvárás nem lehet más, mint az, hogy az állam a veszélyt jelentő eseményt a lehető leggyorsabban, teljes körű lokalizálással, a lehető legrugalmasabban és a rendelkezésre álló erők és eszközök legoptimálisabb felhasználásával összehangoltan legyen képes kezelni. Ugyanakkor alapvető elvárás az is, hogy az állampolgárok mindennapi életét a lehető legkisebb mértékben befolyásoló vagy korlátozó módon biztosítsa a társadalom működésének alapvető rendjét.

Mondhatjuk, szerencsések vagyunk, hiszen országunkban a magyar emberek 1956 óta nem voltak elszigetelt fegyveres konfliktusnak. Viszont arra kérem önöket, ne engedjük, hogy emberségünkben és éberségünkben mindez megtévessze az emberiséget, és abba a hamis álomba ringasson bennünket, hogy körülöttünk minden a legnagyobb rendben van, végre elérkezett a világbéke. Elég csak szűkebb térségünkre tekinteni, hogy mindazt megállapítsuk, a köztársaság 1989-es kikiáltása óta eltelt 32 évből 17 éven át közvetlenül a

szomszédságunkban, nevezetesen a Nyugat-Balkánon és Ukrajnában igenis volt fegyveres konfliktus. Sőt, az érintett országoknak évek elteltével sem sikerült megnyugtató módon a békés mindennapokhoz visszatérniük.

Ugyanakkor sajnos szinte nap mint nap megfigyelhetjük a nagyvilágban, hogy a béke és biztonság milyen sérülékeny és törékeny dolog. Éppen ezért az előttünk álló biztonsági kihívások, kockázatok és fenyegetések újabb és újabb feladatot rónak ránk. A NATO őszintén, nyíltan kijelenti: Európát keletről és délről érkező fenyegetettség érinti, ugyanis 2013-tól Európa biztonsági környezete oly mértékben és olyan dinamikusan változott, nevezetesen: az arab tavasz következményei, a tömeges illegális migrációs hullám, az Ukrajnában kialakult konfliktusok és az azokat megelőző hibrid hadviselés eseményei, az újabb európai terrorhullám-sorozat, továbbá az információs technológia fejlődéséből adódó, a kibertérben megjelenő biztonságkockázati és bűnözési lehetőségek egy újabb korszakváltást idéztek elő. Ez utóbbi olyan mértékű kockázatként és fenyegetésként jelent meg a nagyvilágban, hogy a NATO a szárazföld, a légtér, az óceánok és a világűr után ötödikként a kibertert is művelési térré nyilvánította.

De ne csak a határon túli vagy a kívülről érkező védelmi és biztonsági kihívásokban vizsgálódjunk, hiszen ha csak az elmúlt tíz évre tekintünk vissza, sajnos akkor is bővelkedünk olyan hazai eseményekben, ahol az emberek életének védelme és biztonságának megteremtése érdekében összehangolt állami és társadalmi összefogásra volt szükség. Emlékezzünk Kolontár és Devecser térségében a 2010-ben bekövetkezett vörösiszap-katasztrófára, a 2013. március 15-ei havazás okozta szélsőséges időjárás következményeire, ugyanabban az évben a Duna hazai szakaszának teljes vonulatában az elmúlt száz év legmagasabb dunai árhullámára, illetve a 2015-ös tömeges illegális migrációra, vagy éppen a több mint egy éve tartó koronavírus-járványra. Mint látható, bővelkedtünk olyan eseményekben, ahol az ország és az emberek biztonságának ügyét kellett szolgálni.

Ugyanakkor tapasztalhattuk, hogy minden egyes, a korábbiakban említett védekezésnél a válságok kezelésével párhuzamosan, esetről esetre úgynevezett eseménykövető formában a jogalkotó törvénymódosításokkal, kormányrendeletekkel vagy határozatokkal reagált, vagyis nem állt rendelkezésre olyan keretszabályozás, amely az esetek tervezését, szervezését, a válságkezelés összehangolt begyakorlását, az állami és nem állami szereplők, valamint az állampolgárok ilyen esetekre történő előzetes felkészítését szolgálta volna. Bár az 1989-es rendszerváltást követő években a magyar Országgyűlés kialakította azt a törvényi keretrendszert, melyben az ország védelmének pilléreit az állami szervezetek, azon belül a Magyar Honvédség feladat- és hatáskörének markáns és átjárhatatlan szétválasztására alapozta, de megőrizte a poszthideg-háborús nemzetközi helyzetnek megfelelően a béke és a békétől eltérő időszaki elkülönítés fő jellemzőjét,

vagyis napjainkra elavulttá, alkalmatlanná vált a jelentkező kockázatok kezelésére.

A most benyújtott törvénytervezettel az a célunk, hogy a rugalmasság eszközével teremtjük meg annak lehetőségét, hogy előre fel tudjuk készíteni mind a védekezésben részt vevő erőket, szervezeteket és szereplőket, mind az állampolgárokat az őket érintő bármilyen biztonsági kihívások ismeretére és annak kezelésére.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház! Számos nemzeti és nemzetközi biztonságpolitikai elemzés tanulmányozása előzte meg az előttünk fekvő javaslat benyújtását. Ezek közül kiemelném a NATO-főtitkár 2020. évi jelentését, amely kitér arra, hogy a fő biztonsági kihívások közé nem csak a fegyveres konfliktusok tartoznak.

(20.50)

Ugyanakkor kihangsúlyozza, hogy a mai kihívások között ott találjuk a Covid-19-pandémiás helyzetet, és nemcsak a vírus, de annak közvetlen vagy közvetett hatásait is, hiszen az előttünk álló kitűzött cél, hogy az egészségügyi veszélyhelyzet ne váljon biztonsági válsággá. Továbbá láthatjuk egyes államok egyre agresszívebb fellépését vagy a nemzetközi terrorizmust és a növekvő számú kibertámadást, hogy csak néhányat említek.

A főtitkári jelentés azt is kihangsúlyozza, hogy a szerteágazó biztonsági fenyegetések nyomán a jövőben az ellenálló képesség integrált megközelítésére van szükség. Ezért nemzetközi, illetve szövetségi szinten komoly tanulmányok és vizsgálatok folynak a XXI. század védelmi kihívásaira adandó válaszok kidolgozásához. A NATO tudományos berkein belül kutatják, hogy egy ellenérdekelt fél egy másik állam belső gyenge, sebezhető pontjait, jogi szabályozottságán alapuló közigazgatását, állami szervezeti elemeinek esetleges nehézkességét, hiányosságait veszi célba olyan szándékkal, hogy fegyver, azaz hagyományos háború nélkül miként tudja megbénítani, tönkretenni annak központi működését.

Itt jön szóba a hibrid hadviselés helye, szerepe és feladata, és az ebből adódó, ellene való védekezésre történő felkészülés, valamint a koordinált, összehangolt vezetés feltételeinek megteremtése és munkájának begyakorlása.

Itt kell megemlítenem a hibrid hadviselés egyik kiemelt eszközét és alkalmazásának módját, nevezetesen a főtitkár által is megfogalmazott kibertérben folyó műveleteket.

E törvényjavaslat elfogadásával a tisztelt Ház az eddigi hon- és rendvédelmi külön-külön ágazati működést egészítheti ki az önkormányzati koordináció és az ágazati elhatárolást felváltó hatékony együttműködés kereteivel. Mindehhez társul a társadalom felkészültségének és biztonsgtudatosságának erősítése, amely előttünk álló feladatként jelenik meg.

Az Alaptörvény kilencedik módosítása és jelen törvénytervezet egy védelmi és biztonsági reform

alapját rakja le, melyre az elkövetkezendő években felépíthető lesz a technológia és a biztonsági környezet prognosztizálható változásaiból adódóan az egyes ágazatok összehangolt fejlesztése is. Ehhez jelen javaslat egyszerre épít az elmúlt évek szabályozási és válságkezelési tapasztalataira, a transzatlanti térségben egyre jellemzőbb átfogó nemzetbiztonsági megközelítésre, a NATO-nak az úgynevezett nemzeti ellenálló képesség fejlesztését célzó törekvéseire, valamint e témakörök hazai és külföldi tudományos elemzéseire. Jelen törvénytervezet célja tehát az úgynevezett átfogó megközelítés, annak megalapozása és meghonosítása Magyarország védelme és a nemzet biztonságának szavatolása érdekében.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A hatékony válságkezelés elengedhetetlen feltétele a jellemzően rövid idő alatt megváltozott körülményekhez való gyors alkalmazkodási képesség megléte. Erre tekintettel a jelen szabályozás megalkotása során kellő hangsúly került az alkalmazkodás feltételeinek egyéni és összetársadalmi szinten történő biztosítására. A javaslat tehát átfogó megközelítésben szabályozná a biztonsági kihívásokra való felkészülést, illetve az azok elleni védekezést azzal, hogy az alapvető jogokra garanciális szabályokat ír elő. Ezen állami védekezési mechanizmust tekintve a garanciális szabály jellemzői elsősorban a szükségesség és arányosság, továbbá a célhoz kötöttség, valamint a legfontosabb, a törvényesség, az Országgyűlés és az Alkotmánybíróság kontrollszerepe.

A javaslat az európai, illetve szövetségi védelmi felkészítési irányokat követi, és az úgynevezett nemzeti ellenálló képesség jogszabályi alapjait kívánja lefektetni. A nemzeti ellenálló képesség olyan képességeknek az összessége, amely az összetársadalmi felkészülésen és annak irányításán alapul, és amely a veszély megelőzésére vagy hatásainak csökkentésére irányulva a meglévő képességek összehangolt felhasználhatóságát biztosítja.

A törvényjavaslat a NATO-együttműködés szabályaival összehangolt módon arra törekszik, hogy a jelenlegi szabályoknál részletesebben biztosítsa az Európai Unió szerveivel való együttműködés különböző aspektusait. Azon túl, hogy a védelmi és biztonsági tervezés általános eljárási kötelezettségként írja elő az EU tervezési gyakorlatának átültetését, a javaslat adatvédelmi és minősített adatkezelési szabályai is az EU interoperabilitását szolgálják.

A gazdaságmozgósítás előkészítése az Európai Unió működéséről szóló szerződés biztonsági beszerzésekre vonatkozó feltételrendszerének figyelembevételével került kialakításra. A XII. fejezet pedig az Európai Unió intézményeinek osztott válságkezelési hatásköreire tekintettel biztosít kapcsolódási pontokat mind a kormányközi, mind pedig a bizottsági döntéshozatalhoz.

Tisztelt Országgyűlés! Mindannyian tudjuk, hogy hazánk állami berendezkedésében a végrehajtó hatalmat a mindenkori kormány képviseli. A mindenkori

kormány - ezt hangsúlyozni kívánom -, tekintettel arra, hogy az előttünk álló javaslat hatálybalépése a jelenlegi kormányzati cikluson átívelően majd 2023 második felére esik. A kormány tehát e javaslattal a jelenlegi ciklust nem kívánja befolyásolni, egyben megadja az észszerű időbeli felkészülés lehetőségét a következő kormány részére, tekintettel arra, hogy a hon és azon belül állampolgárainak védelme összetársadalmi, nemzeti ügy, és a mindenkori kormány felelőssége.

Az Alaptörvény tavaly decemberi módosítása a XXI. századra jellemző új típusú válságok, hibrid fenyegetések kezelésének alapjait már lefektette, de a védelmi és biztonsági feladatok hatékony végrehajtásának újratervezését haladéktalanul meg kell kezdeni. Vagyis Magyarország és törvényalkotói a biztonsági kihívásokra való gyors, szakszerű és hatékony reakció, valamint a válsághelyzet-kezelés szabályainak kidolgozása mérföldkövéhez érkezett.

Jelen törvényjavaslat elfogadása hozzájárul az egyéni és az összetársadalmi biztonságtudat erősítéséhez, az emberek biztonságérzetének fokozásához és végső soron a tényleges biztonság minél nagyobb mértékű szavatolásához.

(21.00)

Ezért arra kérem önöket, hogy ebben a fontos, mint az emberek és az ország biztonságát érintő alapvető kérdésben, ne pártpolitikai, hanem védelem- és biztonságpolitikai elvek és teendők mentén gondolkodjanak és döntsenek, hiszen a hon védelme és állampolgáraink, a magyar emberek biztonságának garantálása, úgy gondolom, közös ügyünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Simon Miklósnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 32 éve szabad, demokratikus, békében élő ország. Ebből a 32 esztendőből viszont 17 év olyan, amelyben fegyveres konfliktus sújtja valamelyik, velünk közvetlenül szomszédos országot. Az ukrán válság épp zajlik, a délszláv háborút követő feszültségek még a mai napig is érzékelhetők. Szinte nincs olyan szomszédos állam, amelynek határai ne változtak volna valamelyest az elmúlt évtizedekben. Az említett 32 év utolsó harmadában folyamatosan erősödő migrációs válsághelyzetet tapasztaltunk. Ezzel összefüggésben Nyugat-Európán terrorhullám söpört végig, ami egészen Bécsig hatolt. A jelenben pedig épp egy világjárvánnyal küzdünk, amely megbénította a világgazdaságot, és

rendkívül sok nehézséget hozott hazánkba is. A helyzet olyan súlyos, hogy különleges jogrendi állapotot kellett bevezetnünk, amire alig volt példa az elmúlt három évtizedben.

Miért is mondom mindezt? Az utóbbi években egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy azok a struktúrák, azok a jogszabályok, amelyek Magyarország védelmét és biztonságát hivatottak szavatolni, átgondolásra, reformra szorulnak. Legutóbb a koronavírus-járvány kihívásai világítottak rá arra, hol lenne szükség a feladat- és felelősségi körök egyértelmű, de mégis kellően rugalmas lehatárolására, a szükséges intézkedések minél gyorsabb meghozatalát lehetővé tévő cselekvési tervekre. A reformfolyamat az Alaptörvény legutóbbi módosításával már kezdetét is vette. 2023-ban hatályba lépnek azok a változások az alkotmányban, amelyek a védelmi struktúránk átalakításához kapcsolódnak, addig pedig meg kell valósítani az ágazati jogszabályok korrekcióját.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat tulajdonképpen ennek az átalakulásnak a keretét adja meg. A miniszter úr bemutatta a törvényjavaslat részleteit, de a benyújtást megelőzően is volt már egy egyeztetés, amelynek keretében részletes tájékoztatást kaptunk a javaslat tartalmáról. Éppen ezért én csak a legfontosabb részleteket emelném ki. Teszem mindezt azért is, mert a törvényjavaslat több olyan fejezetet tartalmaz, amelyeket más törvényekből már ismerünk. Jelenleg például a rendkívüli jogrend eseteire vonatkozó szabályok mind a honvédelmi törvényben, mind pedig a katasztrófavédelmi törvényben megtalálhatók, viszont nincsenek összhangban egymással. Az ilyen koherenciazavarokra utaltam az imént, amikor a hazánk védelmét és biztonságát szolgáló struktúrák reformjának szükségességéről beszéltem.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezen a területen például egy olyan átfogó keretszabályozást hoz létre, amely megszünteti az eddigi ellentmondásokat és a minél gyorsabb és hatékonyabb védekezés érdekében a jelenlegieknél rugalmasabb jogosítványokat ad a mindenkor végrehajtó hatalom kezébe. Látva azt, hogy a különféle válsághelyzetek a mai környezetben milyen rendkívüli gyorsasággal eszkalálódnak, talán nem kell magyarázni, hogy miért jobb a törvényjavaslat által behozott megközelítés a jelenleginél.

De térjünk rá a rendszer teljeseen új elemeire, amelyekből kettőt szeretnék kiemelni. Az egyik az összehangolt védelmi tevékenység intézménye. Ez az új eszköz békeidőben is lehetővé tenné olyan sajátos szabályok korlátozott időre történő bevezetését, amelyek a hatályos szabályozás alapján csak szűk ágazati körben, például egészségügyi válsághelyzet vagy tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet esetén, illetve különleges jogrendben alkalmazhatók. Ez a képesség egyrészt a gyorsaság miatt fontos, másrészt a fokozatosság és a szükségesség elvét is képes jobban figyelembe venni.

A nyilvánosság előtt hirtelen előálló krízisek szükségessé teszik a normál működéstől eltérő, de még nem feltétlenül különleges jogrend kihirdetését

igénylő válságkezelési intézkedéseket. Csak egy rövid példát hadd mondjak erre! 2023-ban a különleges jogrend esetei már átalakulnak, a terrorvédelem esete már nem képezi a jogrendünk részét. Egy terror-támadás esetére reagálva már nem kell majd néhány napra vagy hétre különleges jogrendet bevezetni. Egy gyors döntéssel célzott, azonnali intézkedések fogantathatók, a védekezéssel párhuzamosan pedig van idő értékelni a helyzet alakulását, mérlegelni a további intézkedések, például szükségállapot vagy vészhelyzet bevezetésének szükségességét. Egy ilyen módon felépülő és működő rendszer nemcsak a már eddig ismert veszélyekre képes gyorsabb és pontosabb választ adni, hanem a korábban nem tapasztalt helyzetekre is.

A másik új elem, amiről röviden szólnék, és ami szintén hozzá fog járulni a védelmi és biztonsági intézkedések minél hatékonyabb meghozatalához, a védelmi és biztonsági igazgatás központi szerve. Aktuálisan a koronavírus-válság kihívásai teszik egyértelművé, hogy a védekezési rendszerünket igazgatási, szervezeti oldalról is meg kell erősíteni. Különösen egy váratlan, gyors felépítésű vészhelyzet esetén nincs idő azzal foglalkozni, hogy a döntés vagy a különböző feladatok ellátása tekintetében ki is az illetékes szerv. Emellett egyre nagyobb a komplex megoldásokat igénylő helyzetek előfordulásának az esélye, ami szükségessé teszi az állam külső és belső biztonságáért felelős szerveinek, a fegyveres és rendvédelmi szervek és a polgári hatóságok tevékenységének minél jobb összehangolását.

A törvényjavaslattal kapcsolatos előzetes hét-párti egyeztetésnek köszönhetően az igazgatási szerv felépítésének és működésének egyes részleteiről is tájékoztatást kaptunk. Biztos vagyok benne, hogy a jövőbeli védelmi és biztonsági rendszerünknek ez a fontos, új eleme képes lesz hatékonyan ellátni, megoldani az irányításban és a koordinációban, illetve a megelőző felkészülés területén jelentkező feladatokat.

(21.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A XXI. század biztonsági kihívásai és a gyorsan változó környezet olyan új keretszabályok megalkotását teszi szükségessé, amelyek rugalmasan, átlátható módon képesek biztosítani a védelmi és biztonsági rendszer működését békében és a különleges jogrend időszakában is. Az előttünk fekvő törvényjavaslat pontosan egy ilyen szabályrendszer gyakorlatilag első és legfontosabb elemének tekinthető. A javaslat által felvázolt rendszer képes lesz egyidejűleg biztosítani az állami szervek felkészülésének és felkészítésének a kereteit, valamint a lehető legrugalmasabb módon meghatározni egy intézkedési katalógust, amelynek az eszközeit az erre jogosult szervek hazánk biztonságát fenyegető veszélyek idején a védekezés érdekében használhatják.

A javaslatot áttanulmányozva és meghallgatva a miniszter úr mostani tájékoztatását egyre inkább láthatóvá válik az a rugalmas és gyors reagálásra képes

biztonsági rendszer, amelynek kiépítése már csak az Alaptörvény kilencedik módosítása miatt sem tűrhet halasztást. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezen javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Ahhoz kétség sem fér, amit a miniszter úr is, illetve az előttem szóló fideszes vezérszónok is elmondott, hogy a XXI. század valóban új kihívások elé állította az országokat, bármilyen védekezési képességet nézzük, teljesen új jellegű és újfajta kihívások vannak előttük, amire valóban fontos, hogy gyorsan, időben reagáljon egy-egy ország; és ezt bátran állíthatom, hiszen a koronavírus-járvány kitörésének első pillanatától kezdve, nem mondom, hogy volt szerencsém, de volt lehetőségem részt venni rögtön az első pártok közötti egyeztetésen és a kormánnyal való, az elején sűrű egyeztetésen, és az is azt mutatta meg, hogy a jelenlegi védelmi rendszerünk valóban nem volt túl rugalmas, és úgy tűnt, hogy a kormány és egyébként a védekezésben rendkívül fontos szerepet játszó önkormányzatok sem találták meg minden esetben azt, hogy miként tudják a hirtelen jött nyomást, illetve mondjuk úgy, hogy reagálási képességet megtalálni. Így hát valóban ez minimum indokolná, és egy intő jelzés volt, hogy a járvány rámutatott arra, hogy a védekezésünkön, a védelmi rendszerünkön valóban javítani szükséges.

És hogyha már szó van arról, hogy min kell és hogy kellene javítani, azért nem szabad amellet elmenni, hogy valóban invitáltak minket többpárti egyeztetésre, amire a magunk részéről egyébként nem tudtunk elmenni; nagyon szépen köszöntük a meghívást, de mégis úgy gondoltuk, hogy talán nem ennek volt most itt az ideje, hiába a járvány, azért abban a járványügyi állapotban nem biztos, hogy azt meg lehetett így csinálni. Bízunk benne, hogy egyébként hosszabb egyeztetés lesz ebben, de tudomásul vettük, hogy a tárca elkészült vele, és ezt az Alaptörvény általi, mondjuk úgy, hogy lépésenként viszi tovább és az ügyet viszi tovább. De azt továbbra is úgy gondoljuk, hogy nem biztos és nem túl szerencsés, hogyha egy ilyen fontos kérdést olyan hatályba léptetéssel oldunk meg, amely egy leendő kormány, legyen az egyébként akár a mostani kormánypárti képviselőkből és kormánypárti tagokból összeálló vagy egyébként ellenzékből összeálló kormány, tehát hogy az ő kezüket lényegében megkötjük bizonyos intézkedésekkel, és egy most hozott jogszabállyal hosszú távra rendezzük a védelmi intézkedéseknek a sorát; különösen úgy, hogy a nagyon nagy része azoknak a rendelkezéseknek, amelyek igazán fontosak lesznek, azok a végrehajtási

rendeletekből fognak megmutatkozni, és nagyon sok háttéreljárásrendet, illetve háttérszabályt a végrehajtási rendeletekből fogunk megtudni, még úgy is, hogy nagyon sok része a jogszabálynak most is úgy rendelkezik, és úgy teszi össze a területeket, hogy már meglévő, a polgári védelemben ismert intézményeket lényegében integrál a mostani javaslatba, vagy egyébként épít a korábban meglévő kapacitásokra és a korábban megismert jogintézményekre.

Úgy gondolom tehát, hogy a járvány rámutatott arra, hogy szükség van a nem egyenletes védelmi képességnek a fejlesztésére, és valóban nem túl rugalmas intézkedések voltak korábban. Ez tényleg lépésenként hozta az országot.

Mint mondtam, a szabályozás valóban integrálja a polgári védelmi rendszert, és a honvédelmi és katasztrófavédelmi szabályozásban a párhuzamosan szabályozott gazdasági és anyagi szolgáltatási kötelezettségeknek egy egységes szabályozását is hozza. Számomra egyébként új volt - bár, utána néztem, létezett a jogintézmény -, hogy egyfajta jelentési kötelezettség legyen, a 19. §-ban van ez, a közrend, közbiztonság súlyos és erőszakos megzavarásra alkalmas cselekménnyel kapcsolatosan egy bejelentési kötelezettség van. Korábban gyakorló jogászként most el nem tudom képzelni, hogy ez lényegében hogy zajlik, illetve mivel nem olvastam ezzel kapcsolatosan a szankciót, nem tudom igazából megtippelni, hogy ennek az elmulasztása esetén milyen következmények vannak, illetve milyen szankciók lesznek. Ha jól értem, ez inkább azoknak a személyeknek a kötelezettségmulasztása vagy kötelezettségének elmulasztása lesz, akiknél, gondolom, vagy a munkaköri kötelezettségük vagy bármilyen más jogszabály telepíti azt, hogy nekik ilyen eseményt jelenteniük kell, de ezt csak saját magamnak érdekességként jeleztem vagy jegyeztem fel.

Az is világos, hogy a negyedik részben - és talán ez a legproblémásabb, és jogászai szemmel szintén ezt néztem - nagyon nehéz meghatározni, hogy miként lehet jól meghatározni azokat a rendkívüli jogrendeket és azokat a rendkívüli helyzeteket és a jogrendnek a megváltozását, amelyben az általános és alapvető alkotmányos jogok valamilyen módon korlátozásra kerülnek, legyen szó akár a törvényhozásról, legyen szó az önkormányzatnak a működéséről vagy egyébként a személyi szabadságoknak és az alanyi jogoknak az érvényesüléséről. Ebben mindig nagyon nehéz jól igazságot tenni, hiszen bár a törvény mondja az arányos és szükséges mércét, ami nagyon helyesen egyébként 1990 óta a Magyar Köztársaságon, illetve Magyarországon és annak alkotmányán, Alaptörvényén és az Alkotmánybíróságnak és egyébként a bíróságoknak a joggyakorlatán keresztül is rendszeresen végigvonul, és most már talán a jogalkalmazásban is átívódik, hogy egy arányos és szükséges mércét kell minden esetben követni - bár, ugye, emlékszünk arra, hogy itt a járvány közepette is voltak olyan, egyébként a védelmi intézkedéseknél nagyon fontos szereplők, igaz nem védelmi intézkedésekben nem tartották be az arányosságnak, szükségességnek a követelményét -,

de például polgármesterek voltak azok, akik nem tudták jól megtippelni, hogy nekik a mostani jogkörükben van-e arra lehetőségük, hogy valakitől egy komplett fizetést elvegyenek, és a sajátjukat megtartsák, esetleg emeljék. Ugye, erre láttunk - nem csak kormánypárti oldalon - rossz példát, hogy miként voltak a polgármesterek ebben elveszve.

Tehát itt az arányosság és szükségesség követelményénél én mindig egy ilyen veszélyforrást látok, különösen akkor, amikor egy nagyon kiélezett helyzetben, egy védelmi szituációban, hát, bizony nagyon szűk körben, nagyon szűk személyi körnél koncentráliódik a döntésnek a lehetősége.

Amiről talán a javaslat nem ejt említést - és ez egy sokkal tágabb kontextusban kell hogy érvényesüljön, és úgy is kell rá tekinteni -, az az, hogy hiába, hogyha egy védekezési képességet kialakítunk, hogyha a magyar állam vagy Magyarország, vagy az országot alkotó emberek, vagy a nemzetet alkotó emberek mégsem gondolkoznak úgy, és a kormányon sem látzik úgy, hogy nemcsak a védekezési képességet megteremtjük, hanem kerüljük el azokat a helyzeteket, amelyekben a védekezési képességünket valójában használni kell. Ugye, itt gondolhatok arra, hogy hosszú távon gondolkodva a kormánynak, ha akár a klímaváltozásról és az ezzel kapcsolatos migrációról beszélünk, egy olyan hosszú távú stratégiát kellene követnie, amelyben enyhíteni tudja a klímavédelem területén lévő problémákat, kihívásokat vagy mulasztásait, tehát hogy ne okozunk annyi kárt, ne legyen a világban akkora elvándorlás a fejlett országok által általában okozott, a klímavédelemben okozott károkból, tehát hogy klímakímélő fejlesztésekre, lényegében a klímavédelem bajnokává kellene Magyarországnak válnia, hiszen ez is hozzátartozik ahhoz, hogy csökkenti tudjuk, hogy nekünk ne legyen szükségünk az egyébként vészhelyzetre vagy különleges jogrendre kialakított védelmi képességünkre.

De mondhatnánk azt is, és ez megint egy másik kontextus, hogy a külügyi elkötelezettségünk, tehát hogy Magyarország miként viszonyul a saját szövetségi rendszeréhez vagy a nem szövetségi rendszerekhez tartozókhöz, talán azt eredményezné, hogy nem kerülne céltábla Magyarország hátára akár kibebűnözés vagy akár más befolyások árán. Tehát azt is tudjuk, hogy akár az orosz vagy a kínai közeledés, vagy a nyugati szövetségesekkel való viszony, az nyilvánvalóan nem túl egyszerű kérdés, nem is tudom, hogy mondjam... Régi szuahéli közmondás volt, és egyébként egy amerikai könyvben, a United States Foreign Policy Towards Africában volt, és többen egyébként keleti közmondásnak tulajdonítják, de, mondom, szuahéli volt, hogy nem jó ott fünek lenni, ahol az elefántok harcolnak.

(21.20)

Szóval, Magyarországnak nagyon nehéz helyzete van, de ha külügyi szempontból saját magára egyébként céltáblát tesz, akkor bizonyosan válhat áldozatává

annak az egyébként rendkívül bonyolult közép-európai helyzetnek, amit láttunk, és volt róla szó, az elmúlt évtizedekben nagyon sokszor háborús vagy háború közeli helyzetet eredményezett.

Összességében szólva azt tudom mondani, hogy azért nagyon sok aggály merült föl szakértői szinten is még magával a törvényjavaslattal kapcsolatosan. Kíváncsian várom a többiek érveit. Nyilvánvalóan a Jobbik ehhez képest fogja meghatározni, hallva az expozét, hallva a kormánypárti hozzászólásokat és egyébként más szakértői aggályokat, hogy mégis miként kell viszonyulni ehhez a jogszabályhoz. Az világos, hogy valamilyen rugalmasságot képviselnie kell majd a magyar védekezési rendszernek, az elmúlt időszak, illetve a jövő kihívásai mindenképpen ezt indukálják. Köszönöm szépen. (Dr. Vadai Ágnes tapsol.)

ELNÖK: Köszönjük. A KDNP képviselőcsoportjának véleményét Nacsa Lőrinc képviselő úr ismerheti. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Mielőtt rátérek a törvényjavaslatra, engedje meg, hogy a miniszter úron keresztül köszönjem meg a magyar katonák helytállását a járványhelyzet során is, hiszen számtalan alkalommal találkozhattunk a katonákkal egy nem szokványos és nem mindennapi feladatkörben, akár az oltópontokon, akár a különböző logisztikai feladatok kapcsán, a határvédelemben, amikor segítségül voltak a rendőrségi járőrözés kapcsán is. Úgyhogy miniszter úron keresztül is szeretnék a Magyar Honvédségnek megköszönni ezt a helytállását, és kérni, hogy mind a figyelmük akár a déli határon, akár a járványhelyzet kapcsán ne lankadjon, hanem továbbra is a magyar emberek biztonságát és egészségét védjék. Köszönjük innen is nekik.

A mostani, előttünk fekvő törvényjavaslat egy közel kétéves, a nemzetközi minták értékelését is magában foglaló előkészítő munka eredménye. Még a törvényjavaslat benyújtása előtt Magyarország honvédelmi minisztere a kormány képviselőjében hétpárti egyeztetésre hívta a parlamenti frakciók vezetőit, hogy az ország biztonsága és jövője szempontjából fontos törvényjavaslat kapcsán fejtsék ki álláspontjukat, mondják el kritikájukat, vitassák meg az esetleges nézetkülönbségeket.

Ezen az egyeztetésen csak a Fidesz- és a KDNP-frakciók képviseltették magukat, a baloldalnak egész egyszerűen nem volt véleménye, vagy nem tartották fontosnak, hogy elmenjenek a Magyarország és a magyar emberek biztonságát érintő rendkívül fontos kérdésekben, ez nem fontos téma önöknek. Nem vett részt az egyeztetésen sem a Jobbik, sem az MSZP, sem a DK, sem az LMP, sem a Párbeszéd.

Tudjuk, hogy a baloldal mit művelt a honvédséggel 2010 előtt (Dr. Vadai Ágnes közbeszól), és többek között ezért is volt... Majd elmondom, képviselő asszony. Többek között ezért is volt fontos, hogy nemet mondjunk a baloldali honvédelmi politikára 2010-

ben, és azóta is folyamatosan bővítjük, fejlesszük a honvédséget és az erre szánt költségvetési forrásokat is.

Ha a múlt héten volt a 2022-es költségvetés általános vitája, akkor ott el tudjuk mondani vagy ott is elmondtuk, hogy a honvédelmi és közbiztonsági célokra 2022-ben is minden szükséges forrás rendelkezésre fog állni, sőt egyébként egy év alatt a honvédelemre fordítható források összege 23 százalékkal nőni fog, több mint 912 milliárd forintba fog emelkedni. Ez azt is jelenti, hogy a honvédelmi kiadások 2010 óta a négyszeresére emelkedtek. Kinek mi a fontos, a prioritások látszódnak a költségvetésből. A rendvédelmi kiadások elérik a 991 milliárd forintot, ami 2010-hez képest mintegy 542 milliárd forintos, két és félszeres növekedést jelent.

A 2022-es költségvetés lehetőséget ad majd a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program keretében folyamatban lévő fejlesztések folytatására, a haditechnikai eszközök modernizálására, valamint a személyi állomány felszerelésének, elhelyezési körülményeinek javítására. Ez volt az a költségvetés, amiről azt nyilatkozta Dobrev Klára, hogy le akarja darálni.

A törvény 2023. évi hatálybalépése biztosíték, hogy a kormányokon átívelő, hosszú távú védelmi és biztonsági perspektívát megvalósító legyen ez a feladat. A célja, hogy a XXI. század új típusú biztonsági kihívásaira és a gyorsan változó nemzetközi környezetre életképes, életszerű, rugalmas és gyorsan reagálni tudó keretszabályozás szülessen, amely rugalmasan, átlátható módon képes biztosítani a védelmi és biztonsági rendszer működését békében és a különleges jogrend időszakában egyaránt.

A XXI. század új típusú biztonsági kihívásaira nem adható megfelelő válasz a XX. század biztonsági helyzetére építő jogszabályi környezet felülvizsgálata, felfrissítése nélkül. Az új szabályrendszer egyidejűleg biztosítja az állami szervek felkészülésének és felkészítésének kereteit, valamint a lehető legrugalmasabb módon a garanciális kereteket nem sértve meghatározza azon intézkedéskatalógust, amelyet az erre jogosult szervek különleges jogrend idején a védekezés érdekében felhívhatnak.

A biztonsági környezet változása egyrésztől szükségessé teszi a korábban meghozott döntések tapasztalatának értékelését és nemzetközi mintákkal való összevetését, másrésztől szükségessé teszi a válságkezelési, a különleges jogrend, illetve a védelmi és biztonsági szabályozás szisztematikus felülvizsgálatát és korszerűsítését, melyet az Alaptörvény tavalyi módosítása alapoz meg. A mostani törvényjavaslat tehát a már tavaly a parlament által megszavazott alaptörvény-módosítás végrehajtása, méghozzá túlnyomórészt már külön-külön szabályozott létező intézményekkel, melyeket most egy helyen hangolhat össze az Országgyűlés.

A törvényjavaslat alapvetően most is ismert intézményeket szabályoz, ahol ezt a feladat jellege indokolja, a néhol szükségtelenül párhuzamos ágazati

szabályozás helyett egyes intézményeket egy helyen jelenít meg. A törvényjavaslat véleményünk szerint erősíti Magyarországot és a magyar emberek biztonságát, ezért a KDNP-frakció támogatni fogja azt. Köszönöm szépen. *(Dr. Simon Miklós tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólalónk Harangozó Tamás, aki az MSZP képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlésecske! Tisztelt Miniszter Úr! A törvény súlyához és az emberekre valóban gyakorolt hatásához képest kicsit családias a légkör itt a teremben. És akkor is mondom ezt, hogyha egyébként a nem hét-párti, de hétpártinak összehívott egyeztetésre nem mentünk el. Én örömmel hallok, hogy ezt a törvényt már két éve készíti elő valaki, annál is inkább örömmel hallok, merthogy tavaly november 10-én, a bizonyos éjszakán, a veszélyhelyzet kihirdetésének éjszakáján sikerült azt az alaptörvény-módosítást benyújtani ennek a parlamentnek, ami alapján a jelenleg tárgyalandó törvény egyáltalán szóba kerülhetett. Tehát ha ezt két éve készítik elő, akkor nem tudom, hogy azt a puccsszerűen benyújtott alaptörvény-módosítást mióta faraghatták, vagy esetleg ezt egy picit előbb csinálták, mint azt. Mondjuk, annak minőségét látva ezen sem csodálkoznék.

Nagyon sokszor elhangzott a „rugalmas” szó, nagyon sokszor elhangzott a „keretjogszabály” szó. Csak tudják, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a javaslat nem a rugalmas nyugdíjba vonulásról vagy a home office-ban való dolgozásról, esetleg a részmunkaidős szabályok rugalmas szabályozásáról szóló javaslat, hanem ez egy kőkemény, nagyon-nagyon komoly következményekkel járó közjogi csomag, amelynek a tárgya Magyarország fegyveres, rendvédelmi és titkosszolgálati szerveinek irányítása, vezetése egyrésztől, rendkívüli jogrend idején is, mint halljuk, annyira rugalmas lesz, hogy már rendkívüli jogrenden kívüli időszakban is a főszabálytól eltérő módon való irányítása, vezetése, alkalmazása, illetve szintén nem mellékes módon a kedves állampolgárok magántulajdonát, magánszabadságát és a magáncégek tulajdonát is alapvetően érintő javaslat.

Amikor az emberek magánéletéről, magántulajdonáról, szabadságáról vagy épp a magáncégek korlátozásáról, állami lefoglalásáról, felhasználásáról beszélünk egy törvényjavaslatban, akkor szerintem legalábbis a parlamentben nem feltétlenül a „rugalmas” szó az első, ami az embernek eszébe kell jusson mindenekelőtt. Persze, ebben sem vagyunk egyformák. De én azt gondolom, hogy ha az emberek látnák, tudnák és értenék, hogy ebben a javaslatban mi van, akkor sokan elborzadnának.

De ha ez egy keretszabály, akkor árulja el, miniszter úr, vagy a jelen lévő kormánypárti képviselők, hogy minek a kerete, mi fogja kitölteni. Tehát beszélünk egy közjogi csomagról, ami tényleg alapjaiban

átrendezné a védelmi, biztonsági környezetét Magyarországnak és azon belül a kormányzás lehetőségét, és még egyszer mondom, igen nagy terheket róva, részben meglévő terheket egyébként róva magukra az állampolgárokra is vagy éppen a magáncégekre, hogy azért csak illene tudni, hogy mik lesznek ennek a részletei.

Azt mondja a miniszter úr, hogy 2023. január 1-jéig, a hatályba lépő Alaptörvényig, nyilván ennek a javaslatnak a hatálybalépéséig ezt majd meg kell tartani tartalommal.

(21.30)

De milyennel? Mi az irány? Egyáltalán, ha ezen két éve dolgoznak, gondolom, azon is dolgoznak már egy ideje. Azért csak illene tudni, hogy az ember megítélje, hogy ez a papír egyébként találkozik-e azzal a szándékkal, amivel akár egyet is lehetne érteni. De azért amikor ebben a javaslatban az van, hogy a kormány azt a bizonyos új helyzetet 3 hónapra bármikor kihirdetheti, és az csak rajta múlik, hogy ez 3 hónapig fog-e tartani vagy 48 hónapig, ugye, elvileg nagyjából annyiból telik egy ciklus, az nemhogy nem derül ki, hanem az van ebben a javaslatban, hogy azt majd a kormány eldönti.

A védelmi igazgatási központról sem hallottunk semmit. Miniszter úr, engem úgy érdekelne, ha az egy stratégiai anyag, ha az a jövőről szól, árulja már el nekem, ez a törvényjavaslat egyébként miről szól! Hát, mi fog változni? Mi az a védelmi igazgatási központ ahhoz képest, ami ma van? Ki fogja azt vezetni? Ké lesz a felelősség? A honvédelem lesz, amely ilyen helyzetekben lépni fog és felelősséggel rendelkezik, vagy a belügy, a rendvédelem? Hol lesz ebben a helye a belügyminiszternek? Hol lesz ebben a helye a katasztrófavédelemnek? Hol lép be a honvédelem? Vagy a miniszterelnök fogja ezt is vezetni minden egyes alkalommal?

Teljesen mindegy, bármilyen koncepciót találtak ki, mondjanak már róla néhány szót azon kívül, ami ide le van írva, mert ebből az égvilágon semmi nem derül ki. Az egy nagyon érdekes koncepcionális vita lenne pont a XXI. század kihívásai miatt, hogy egyébként a rendkívüli állapotot, hadiállapotot megelőző veszélyhelyzetekben, akár ez legyen egészségügyi, vírusjárvány vagy egyéb más veszélyhelyzet, ez lehet egy elemi csapás, katasztrófa, milyen új eszközöket tudunk használni, egyébként a kormányon belül azzal ki foglalkozzon, kinek van meg hozzá a tudása, technikai felszereltsége. Mindenki pontosan látja, hogy a jelenlegi helyzetben a Belügyminisztérium katasztrófavédelmi szervezete az, amely erre elvileg fel van kenve, és technikailag is egy csomó dologban képességekkel rendelkezik. De azért látjuk az árvizeknél, Kolontárnál, mindenhol máshol, hogy van egy bizonyos pont, még a háborún kívüli helyzeteknél is, amikor be kell lépnie a honvédségnek, mert neki vannak azok a nagy tankjai, meg a sok katonái, meg a homokzsákokat rakó élőerője, és a több. Ez rendben van.

De arról beszéltek-e, vagy ebből miért nem derül ki, hogy egyébként ezzel az üggyel mit kívánnak kezdeni. Valakit a tetejére ültetnek, és ugyanez megy tovább, csak lesz még valaki, a kormány és a miniszterelnök között még valaki, aki ezt az egészet majd egy asztalhoz ülteti, vagy van valami koncepcionális javaslat is arra, hogy a polgári védelemnek, a katasztrófavédelemnek mi lesz a hosszú távú sorsa? A honvédelmi erőket fogja a másik, a belügyi rész vezényelni, vagy ez az új központ, vagy esetleg bent van az önök fejében, hogy visszakérül a honvédséghez a polgári védelem, vagy akár a katasztrófavédelem is? Beszélni érdemes lenne róla, mert előbb-utóbb ezzel az üggyel valamit nyilvánvalóan kezdeni kell. Sok érv van emellett is, amellet is, egyet biztos nem lehet, rángatni a kormányt jobbra-balra.

Én ebben a javaslatban annyit látok, és ezt most nyilván az elmúlt 11 év tapasztalata is mondatja velem, nekem ebből annyi látszik, amennyit látunk a jelenlegi veszélyhelyzettel való bánásmódunkkal is, hogy tudniillik igen megtetszett önöknek, és igen beleszerettek ebbe a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetes dologba, amit most már, nem is tudom, hatodik éve mint ilyen kvázi rendkívüli jogrendet hosszabbítgatnak folyamatosan. Beleszerettek ebbe a veszélyhelyzetes dologba, hiszen a miniszterelnök egy rendelettel átírhat bármit bármikor. Beleszerettek abba az új tényállásba, ami tényleg rendkívül rugalmas, hogy mindent is módosíthat a kormány megfelelő célhoz kötötten, a szükséges és arányos módon. Na de ebben a javaslatban, miniszter úr, ki dönti el, hogy mi a szükséges és arányos mód a kormányon kívül?

Tudom, hogy ön itt, ahogy hallottam, hangsúlyozta, hogy a végrehajtás felelőssége a kormányé. Na de nem a kormány a fő hatalmi szerv ebben az országban, miniszter úr, hanem ez az intézmény, ahol most ön itt van. Ez az, amely egyébként bizalmat és mandátumot ad a kormánynak, vagy zavarja el akár ciklus közben is egy tollvonással. Ez az az intézmény, amely nem véletlenül volt az alkotmányban megfelelő kontrollként, fékként bárminemű rendkívüli jogrend bevezetése vagy fenntartása tekintetében. Ebben az anyagban háromhavonta addig hosszabbítgatja a kormány ezt az új jogintézményt, kvázi veszélyhelyzetet, amennyit akarja. És majd hogy konkrétan mi mindent tehetnek meg kivel meg mivel, azt majd valami következő törvényben vagy rendeletben egyszer csak kifejtik, és az emberek majd ott fognak szívrohamot kapni, hogy úristen, ez már megint mi.

Jogállamban természetesen lehet rugalmas szabályokat hozni megfelelő fékek és ellensúlyok mellett. Mint említettem, az egyik ilyen biztos, hogy a magyar Országgyűlés, amely ki van írva ebből az anyagból, mint ahogy az Alaptörvényből is még háború esetére is kiirtották a Honvédelmi Tanácsot. Hát, milyen nemzeti ügy az, amikor egy háború idején sem hajlandóak önök a magyar emberek által külön-külön, de egy időben megválasztott összes politikai erőt egy asztalhoz ültetni a haza védelme érdekében? Hát, milyen hozzáállás ez?! Mit gondolnak

maguk erről az országról meg az itt lakó emberekről? Hogy csak a legutóbbi választást mondjam, a nagy kétharmados mandátumukkal, 48 vagy 49, vagy nem is tudom, mennyi százalékkal beültek ide kétharmadnyian a parlamentbe, 2,5-3 millió szavazattal a 10-ből, és akkor erre az a reakciónk, hogy a legnemzetibb, legszentebb ügyben is azt a jogintézményt, amely hál' istennek, csak teoretikusan volt benne egyelőre az Alaptörvényben, hogy háború esetén mindenkinek egy asztalhoz kell ülni, és mindenkinek a hazája védelmében együtt kell működnie, ezt tulajdonképpen egy tollvonással kiirtják, csak hogy mindenki értse, hogy hol a helye, meg hogy mit gondolnak erről az országról meg a világról. Vérlázító! És ezek után, ja, meg mondom a másik felét, igen, egy jogállamban, egy normális országban van még egy kontroll például az ilyen gumiszabályokra, mint hogy a szükséges és arányosság tekintetében azt csinálunk, amit akarunk, az az Alkotmánybíróság.

Na de hogyan hinnénk el önöknek bármit, miniszter úr, meg tisztelt fideszes képviselőtársaim, amikor ma is veszélyhelyzet van kihirdetve Magyarországon? Meg amikor illet meg mernek csinálni, hogy június 14-éig nem lehet politikai demonstrációt tartani, mert épp addig tart a parlament, de már maszk nélkül lehet rohángászni mindenhol, meg már diszkóba és buliba lehet járni, de politikai véleményt nem lehet nyilvánítani? Hát, egy normális Alkotmánybíróságnak a mai szabályok szerint úgy kellett volna kivágnia ezt a veszélyhelyzetet a miniszterelnök múlt pénteki bejelentése után, ahogy van, mert a szükségesség, arányosság tekintetében nonszensz fenntartani ezt a jogrendet ma Magyarországon. És akkor ezek után higgyük el, hogy ez a keret, ez a rugalmas, jó kis keretszabály tényleg csak a magyar nép érdekeit, és nem a magyar nép javát kívánja majd megint, hiszen egy jó tekintélyes része ennek az anyagnak a gazdasági és anyagi szolgáltatási kötelezettség például meg annak a szabályozása.

Hogy miniszter úr katonaként, volt katonaként, honvédelmi miniszterként jókedvvel, bőséggel idejön, és előadja azt a törvényjavaslatot, amelynek a lényege - nem is tudom, hányszor van leírva -, hogy ezeknél a rendkívüli helyzeteknél a honvédelmet érintő ilyen ügyekben a honvédelmi miniszternek semmi köze nem lesz, meg már most sincs ezekhez az ügyekhez, hanem majd a belgazdasági miniszter fogja itt veszélyhelyzet meg háború esetén intézni a dolgokat? Hogy, miniszter úr?! Eleve hogy van már az, ami most zajlik önöknél, hogy az ezermilliárdra rugó védelmi beszerzéshez a Honvédelmi Minisztériumnak effektíve semmi köze nincs, és hogy az ITM intéz mindent meg egy bizonyos kormánybiztos, és nem a katonákat kérdezik meg, hogy mit kell venni, hanem gondolom, mennek kufárkodni jobbra-balra, oszt' amelyiket a legjobb okosban meg lehet venni, azt megveszik, török ezt, német azt, amerikai amazt, norvég nem tudom én, mit.

És hogy nem tiszta az ügy, meg nem tiszta a lelkiismeretük, mi sem mutatja jobban, mint hogy a

Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjai itt ülnek, az ellenzéki képviselők mind egy szálig, soha semmiről nem tudunk, nem mutatják be, nem büszkélkednek velem, még zárt ülésen se lehet tudni, hogy önök mire készülnek azért, mert szerintem magának sincs fogalma, hogy mire készülnek. Majd Maróth úr meg a Palkovics küld önnek egy sms-t, és közli önnel, hogy milyen rakétarendszert vagy éppen milyen tankokat fogunk venni.

Elképesztő! És a törvényből is ez jön ki. Szerintem ez nem normális. Szerintem a honvédelmi miniszternek, a Honvédelmi Minisztériumnak és a katonáknak ezt a szakmai kontrollt szintén vissza kéne adni, és ha rajtunk múlik, akkor vissza is fogják kapni a jövő évi választások után, hogyha a nép is úgy gondolja, hogy ebből a kis dajdajból, amit csináltak 12 évig, most már lassan elég lesz.

(21.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat így számunkra értelmezhetetlen, semmi módon nem támogatható. A végrehajtási vagy a részletszabályok nélkül, még egyszer mondom, értelmezhetetlen. Amit kiolvasunk belőle, az sajnos a rugalmasság igényét értve, de mindenféle kontroll kihagyása mellett a mi világlátásunknak még ilyen XXI. századi veszélyes körülmények között sem elfogadható. Tessék adni eszközt a kormány kezébe, de tessék őrizni az őrzőket! Ez az ország az elmúlt száz évben néhányszor már megmutatta, hogy erőskezű meg magát erőskezűnek gondoló vezetők hogyan számolnak fel minden kontrollt, és viszik égésbe ezt az országot, meg nemegyszer ezt a kontinentst is. Mi ilyen lépésekhez nem szeretnénk asszisztálni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban nagyon családias a hangulat, és még e családias hangulat közepette is engem meglep, ha itt felállnak kormánypárti képviselők, és arról beszélnek, hogy jaj-jaj, hát micsoda XXI. századi kihívások vannak.

Képviselőtársaim! Minden században voltak kihívások. Pontosan tudjuk, hogy azok a kihívások, amelyek ma itt vannak Európában vagy itt vannak a világon, azok már voltak korábbi évszázadokban kihívások, de, járvány is volt, terrorizmus is volt, sajnálatos módon háborúk, konfliktusok is voltak. Az teljesen igaz, az elmúlt harminc évben sok minden szerencsére elkerülte Magyarországot. De hát ez az ország nemcsak úgy magában, atomizált módon létezett nyilvánvalóan, hanem figyelte a környező eseményeket. Nyilván, ahogy a törvényjavaslat általános indoklásában is szerepelt, és amely alapján észrevettem, hogy

Simon képviselő úr elmondta a saját vezérszónoki fel-szólalását, szóval, ezek a kihívások itt voltak.

Szerintem abban nincsen közöttünk vita, hogy valamilyen olyan rendszert érdemes kialakítani, amely nem az új típusú - mert ezek nem annyira új típusú kihívások, ezekkel már korábban is találkozunk -, de akár az újszerű megjelenési formájú kihívásokra gyorsan, hatékonyan tud az ország reagálni az-zal, hogy közben megőrzi a demokratikus kontrollt. Merthogy a legnagyobb probléma ezzel a törvényjavaslattal az, hogy sok mindenről szól, sok mindent nagyon aprólékosan meghatároz, a demokratikus kontroll az, ami hiányzik belőle.

Én figyelmesen hallgattam mind a miniszteri ex-pozét, mind pedig a vezérszónoklatokat a kormány-párti oldalról, bár őszintén szólva, Nacsa képviselő úr talán egy picikét meg is lepett, hiszen olyan témákat hozott fel, amelyek nem pontosan kapcsolódnak ide, de majd ezekre kívánok reagálni. De ha megnézzük ezt a törvényjavaslatot, akkor egy dolog biztosan nem jelent meg számomra a vezérszónoklatokban, ez pedig a különleges jogrendi világgal kapcsolatos pontosság.

Miniszter Úr! Én elfogadom azt, hogy van olyan, amit nem lehet egy törvényben szabályozni, szerintem ebben nincs közöttünk vita. De az alapvető demokratikus kontroll, az alapvető alkotmányossági feltételek az állampolgárok számára törvényben meghatározottan és pontosan kell hogy ott legyenek. Nekem ez a pontosság az, ami rendkívüli módon hiányzik a törvényjavaslatból. Azt mondanám, hogy ahhoz képest, hogy milyen törvényről van szó, meglehetősen sok a pongyola megfogalmazás, sőt félreértésekre okot adó megfogalmazás.

Alapvetően az Alaptörvény kilencedik módosítá-sa volt a kiindulópont, amely vitte, mondjuk, a kormányt és a kormány képviselőit arra, hogy meg-szülessenek az ezzel kapcsolatos törvények, hiszen az Alaptörvényhez szükségesek sarkalatos törvé-nyek. Az első probléma ott kezdődött, hogy elfelej-tettek velünk egyeztetni erről az alaptörvény-mó-dosításról. Szóval, ha bennünket és a szavazóinkat a haza részének tekintenek, akkor elvárható lett volna, hogy általában is a különleges jogrendi kér-désekről egyeztessenek velünk. Ugyanis, ahogy itt már mások elmondták, az ilyen különleges jogrendi helyzetben nincs kormánypárti és ellenzéki. Ha baj van, akkor nekünk egy asztalhoz kell ülni. Tudják, a járványveszélyhelyzet elején ez az egy asztalhoz ülés ment. Egészen addig, míg a kormánypártok, és nem azt mondom, hogy a miniszter vagy a minisz-terium, de a kormánypárti politikusok politikai ér-deke azt nem diktálta, hogy ki kell ebből lökni az ellenzéket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tudomásul kell venni, hogy jelen pillanatban is az ellenzéki képviselők és a mögöttünk álló szavazótábor ennek a nemzet-nek a része, ennek az országnak a polgárai, bármenny-nyire is nem kedvelik ezt. Sosem tekintünk úgy önökre, mint akik nem részesei ennek a nemzetnek,

mi úgy tekintünk önökre, mint akik politikai riválisa-ink. Önök ellenben minden egyes alkalommal kire-kesztik az országból az ellenzéket, az ellenzéki szava-zókat, az ellenzéki politikusokat. Szerintem ez rossz út. Különösen különleges jogrendi helyzetnél, ahol valóban - és ahogy itt elhangzott - az Országgyűlés lé-nyegében kiiktatásra kerül. Szerintem itt van egy pi-cike tévedés. Tehát attól, hogy egy kormánynak többsége van az Országgyűlésben - hiszen nyilvánvalóan Magyarországon ilyen a berendezkedés -, azért külön-leges jogrendi helyzetben nem automatikus az a tá-mogatás, amiről önök beszélnek, és amúgy sem lehet egy képviselői támogatás automatikus, hiszen feltéte-lezem, hogy azért az országgyűlési képviselők - leg-alábbis az ellenzéki oldalon, azt nem tudom, hogy a kormánypárti oldalon - néha bizonyos kérdésekben autonóm módon döntenek. Tehát attól, hogy valaki-nek kormánypárti többsége van és kormányt ad, nem feltétlenül minden esetben biztos a többsége. Éppen ezért szükséges az, hogy az Országgyűlés, ahol, bocsá-nat, mi vagyunk a népképviselő, a népszuverenitás, mi vagyunk, most ezt akár szeretik, akár nem, ne-künk kell ezeket a döntéseket meghozni és felelőssé-get vállalni.

Miniszter Úr! Mi szeretnénk ezt a felelősséget vállalni. Tehát mi nem óvodások vagyunk. Mi megvá-lasztott országgyűlési képviselők vagyunk, és akik majd idejönnek 2022-ben meg '26-ban és utána, megválasztott országgyűlési képviselők, akik teljes felhatalmazással képviselik a magyar polgárokat. Nem kiskorúak vagyunk, nem felügyelet kell fölénk; a kormány fölé kell felügyelet, és ezt a nép az ország-gyűlési képviselők útján gyakorolja.

Világossá tettem az elején, hogy pongyola a meg-fogalmazás, és azzal szeretném kezdeni, hogy már rögtön a preambulumnál, de aztán ez végig látszódik, van itt némi probléma, amit szerintem tisztázni kell. Szerintem az, hogy Magyarország védelme, bizton-sága fejlődjön, fejlesztésre kerüljön, fenntartható le-gyen, fejleszhető legyen, ott az egyénnek van fel-adata, szerintem ez rendben van. Ebben soha nem is volt közöttünk vita. Az nincsen benne, hogy mind a preambulumban, aztán az összes többi paragrafusban Magyarország és a magyar nemzet összekeveredik. És ilyen szabályok esetén ez egy probléma. Ugyanis a magyar nemzet szélesebb annál, mint ami ma Ma-gyarországot és a 93 ezer négyzetkilométert jelenti, és ahol önök jogszabályokat alkothatnak.

Tehát, amikor azt mondja, hogy Magyarország védelme és biztonsága nemzeti ügy - ezt sokszor el-mondtuk, tehát ezt sokszor végighallgattuk -, ame-lyen a nemzet fennmaradása és fejlődése, a közösségi és az egyéni jogok érvényesülésén alapszik, ezért a magyar nemzet védelmével és biztonságának fenntar-tásával és fejlesztésével összefüggő jogszabályi ren-delkezéseket e törvényre figyelemmel kell meghatá-rozni.

Miniszter Úr! Nem tud ez az Országgyűlés olyan szabályokat alkotni, amely az egész magyar nem-zetre hoz szabályokat, hiszen a magyar nemzetbe,

feltételezem, hogy beleszámoljuk azokat is, akik a határon túl élnek, mondjuk, itt, a Kárpát-medencében, de feltételezem, hogy beleszámoljuk a Nyugatra elmenekült magyarokat is. Oda nem tudunk jogot alkotni. Itt tudunk. Ezt el kell dönteni. Ezért mondtam, hogy pongyola a megfogalmazás, döntsük el, hogy mit szeretnénk. Szerintem Magyarország tekintetében tudunk jogszabályt alkotni azzal, hogy nyilván van felelőssége ennek az országnak, és soha nem is tagadtuk, hogy van felelőségünk a magyar nemzet irányába. De ez itt most különleges jogrendi szabályozás, és ha különleges jogrendi szabályozásról van szó, akkor, ahogy több képviselőtársam is hangsúlyozta, ott nagyon-nagyon pontosnak és világosnak kell lenni.

Szintén nem teljesen világos számomra, de nyilván talán majd magyarázatot kapok, a 3. §, amelyben a jogszabály meghatározza, hogy mindezen célok vagy alapok, amelyeket én felsoroltam a védelem és biztonság szavatolása alapjai tekintetében, ott ezeknek érvényre juttatásának és szükség esetén Magyarország fegyveres védelmének három pillére van: a honvédelmi rendszer és a Magyar Honvédség, a rendvédelem és a rendvédelmi szervek, valamint a nemzetbiztonsági szolgálatok.

(21.50)

Engem zavar ez a fegyveres védelem. Nem véletlenül használjuk azt, hogy fegyveres és rendvédelmi dolgozók és szervek. Nagyon világos különbséget teszünk ezek között a rendszerek között. Miközben értem, hogy miről beszélnek, nem biztos, hogy minden tekintetben egyetértek önökkel, hiszen Magyarországon és szerintem a demokratikus országok egy jelentős részében borzasztóan fontos ezeknek a szerveknek a kontrollja, miközben az együttműködése is. Szerintem erre az elmúlt években elég sok szervezet létrehozta, de a fegyveres védelem tekintetében én megint precízebben fogalmaznék. Magyarország fegyveres szerve a Magyar Honvédség, a többi rendvédelmi szerv, és az ilyen tekintetű pontatlan fogalmazás az, ahol az ember aztán azt mondja, hogy ha már rögtön a preambulumban, az 1., a 2. meg a 3. paragrafusban ilyen pontatlanságok vannak, akkor vajon mi történik az összes többi paragrafusban.

Én tudom, hogy ezt a törvényjavaslatot nem pusztán a honvédelmi tárca dolgozta ki, hiszen a Miniszterelnökségnek volt ebben szava, ha jól tudom, de majd kijavítanak, a korábbi HM közigazgatási államtitkár is részt vett ennek a kidolgozásában most már újra dandártábornokként, ha jól tudom, tehát tábornoki rendfokozatban, korábban civilként. Én azt gondolom, hogy ezekben az ügyekben nagyon fontos a katonák jelenléte, félreértés ne essék, nagyon fontos az egyenruhások részvétele, hogy az ilyen jogszabályok kialakuljanak, hiszen nekik van gyakorlati tapasztalatuk, de nagyon fontos lenne, hogy olyan civilek is részt vegyenek e jogszabály kidolgozásában, akik nemcsak

a rendvédelmi, a fegyveres és rendvédelmi oldalt képviselik, hanem képviselik az állampolgári oldalt, mert ez a törvény alapvetően épít a magyar polgárok biztonsgátudatosságának fejlesztésére.

Ezt még sosem fejtette ki nekem senki a kormánypartok részéről, hogy ez konkrétan mit jelentene, de abban talán nincsen közöttünk vita, hogy valóban szükség lenne elsősorban az országgyűlési képviselők biztonsgátudatosságának javításában, mert abban rendkívül nagy hiányosságok vannak, másodsorban a törvények betartatásában, például a biztonság tekintetében - lásd nemzetbiztonsági ellenőrzés, amely ma már sok tekintetben egy lukas kétfillért sem ér -, harmadsorban természetesen az emberekkel való beszélgetésben és folyamatos tanulásban. Szerintem ebben nincsen vita, de ha azt gondoljuk, hogy majd az egész rendszer akkor fog működni, ha az állami szervek gyakorolnak meg felkészülnek, meg mindenféle tudományos ismereteket összerakunk, meg majd az állampolgárokat tanítjuk arra, hogy mi a biztonsgátudatosság, szerintem tévedünk.

Akkor fog ez a dolog működni, ha az emberek azt érzik, hogy van itt egy törvényjavaslat, amely róluk szól. Ebben a törvényjavaslatban semmi nincs, semmi nincs az emberekről. Semmi nincs az emberekről! Amikor ön nemzeti ellenálló képességről beszél, ott leírják az energiát, a közlekedést, az infokommunikációt, az állam működését. Ezek nagyon fontos dolgok, de nem látom sehol a magyar állampolgárt, a magyar állampolgár demokratikus védelmét, és az a probléma, hogy sem az Alaptörvény kilencedik módosításában, sem a törvényjavaslatban nem látom a magyar állampolgárt.

Szerintem az egy természetes igény, hogy ha baj van, a magyar állampolgár jöjjön. Szoktak is jönni, őszintén szólva, ebben talán nincs is rossz tapasztalatunk, hisz ha bármi olyan természeti katasztrófa volt, ahol magyar polgár tudott segíteni, a maga módján segítette. A járványveszélyhelyzet idején is megtette, de az, hogy minél többen jöjjenek, ahhoz ez kevés, ahhoz másfajta megközelítés kell. De tőlem nem áll távol, ne értsék félre, hiszen dolgoztam meg foglalkoztam ezzel a területtel, nem áll távol, de ha azt akarjuk, hogy a magyar polgárok valóban azt érezzék, hogy bárki van kormányon, megbízhatnak bennük, akkor más utat is kell választani, vagy más utat kell választani.

Ez a törvényjavaslat így, ebben a formájában nem fogja szolgálni azt az igényt, amit a XXI. századi kihívások jelentenek. Ráadásul, és ez borzasztóan fontos, amikor veszélyhelyzet van, vagy olyan rendkívüli jogrend van, akkor borzasztóan nagy szükség van demokratikus garanciákra. Ha eltekintek attól, hogy milyen rossz tapasztalatunk van, nem a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet tekintetében, hanem például a járványveszélyhelyzet kezelése kapcsán a demokratikus garanciákkal, ha eltekintek ettől, akkor is azt kell hogy mondjam, hogy borzasztóan hiányos.

Az, hogy a társadalom hatásaival arányos legyen, hogy szükséges mértékű legyen, hogy bizonyos kérdéseket majd egyébként rendeletben fognak

meghatározni, ide majd bizonyos biztonságpolitikai alapelvek érkeznek, de minden más dokumentum, azt a kormány fogja elfogadni, és ebben lesznek olyanok, amik nem nyilvánosak, ez ugyanaz, amit az elmúlt években, azt kell hogy mondjam, végigjártunk.

Már elhangzott e Ház falai között, Nacsa képviselő úr pedig a költségvetés kapcsán beszélt erről. Az elmúlt években az önök kormánya 3000-4000 milliárd forintnyi összegre kért közbeszerzés alóli mentesítést. Akárhány levelet írtam önnek, miniszter úr, akárhányszor kértem, a végén már azt hiszem, talán könyörögtem is, hogy megnézhessek legalább egy ilyen szerződést, mindig kaptam nagyon szép fejleces levelet, de egyetlen alkalommal sem jutottam be a honvédelmi tárcahoz megnézni a szerződéseket, a hozzá kapcsolódó infrastrukturális fejlesztések szerződéseit. És ez nem azért baj, mert ön és a tárcaja vagy éppen az ön államtitkára nem szimpatizál velem, és önök elmondják, vagy Nacsa képviselő úr elmondja, hogy én tönkretettem a hadsereget. Ez azért baj, mert amikor ezt teszi, akkor nem pusztán engem söpörnek le, hanem a mögöttem álló, mögöttünk álló magyar állampolgárokat is.

Nekünk az a dolgunk az Országgyűlésben és a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban, hogy önöket számonkérjük, és ha önöknek ez nem tetszik, hogy vannak ilyenek, akiknek ez a dolguk, akkor egyszerűen távozni kell a székéből, át kell adni olyannak, akinek nem lesz ez zavaró és kínos. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most pedig megadom a szót az elsőként jelentkezett független képviselőnek. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Többször neki kellett futnom ennek a törvényjavaslatnak. Úgy tudnám legegyszerűbben összefoglalni, és nem szeretném a páholyban ülő volt kollégáimat megsérteni, és remélem, túl sok szöveg nem tőlük származik, de ez egy olyan zagyvaságtömeg, amit én még honvédelmi területen soha eddig nem láttam. Meg kell mondjam, hogy az elmúlt hetekben, még mielőtt ez a javaslat beérkezett a Házba, éppen az jutott eszembe, hogy ó, már milyen régen nem volt itt a honvédelmi tárca valami törvényjavaslatot itt előterjeszteni, erre, láss csudát, pár napon belül megérkezett ez a semmiről nem szóló jogszabály.

Egyről viszont szól, arról, hogy megpróbálja teljes mértékben az Országgyűlés ellenőrző tevékenysége alól az egész honvédelem, rendvédelem, katasztrófavédelem területét kivonni, próbál elvileg keretrendszer megfogalmazni, csak egyetlen apró probléma van: éppen ellentétben áll a katasztrófavédelmi törvénnyel, az Alaptörvénnyel és a honvédelmi törvénnyel. Tehát csak ezzel a hárommal áll ellentétben ez a keretszabályrendszer. És elképzelem azt a helyzetet, amikor ezeket alkalmazni kellene, és

akkor ott rohangálnak föl-alá, mert nem tudják, hogy az egymás mellett futó, ugyanolyan szintű, a hierarchiában ugyanolyan szintű jogszabályból most melyiket kell alkalmazni.

Megmondom őszintén, hogy elképzeltem azt a kormányülést, amire a miniszter úr bevitte ennek a javaslatnak a kezdeményét, és megpróbálta elhíttetni miniszterelnök úrral, hogy erre rendkívül nagy szükség van, mert ha ezt a Ház meghozza, akkor aztán már tényleg a társadalom feje fölött azt csinál, amit akar, ha egy védelmi helyzet kerekedne ki, és gondolom, hogy miniszterelnök úr nagyon örült neki, hogy az ő hatalmának az erősítése érdekében egy ilyen zagyvaságtömeg idekerülhet a Ház elé. Meggyőződésesem egyébként, hogy miniszterelnök úrnak halványlila göze nincs arról, hogy ez a szabályrendszer miről szól.

Ki szeretném nyilvánítani, hogy sem pinocheti, sem francói militarista országot nem szeretnék, nem szeretném, hogy a magyar polgárok ilyen viszonyok között éljenek. A magyar polgárok nem azért születnek Magyarországra, hogy folyamatosan az lebegjen Damoklész kardjaként a fejük fölött, hogy éppen melyik kormánytag valamilyen beteges éjszakai álmából fölébredve a polgárokat valamifajta olyan tette vagy magatartásra kényszeríti, ami semmiképpen nem illeszkedik semmiféle veszélyhelyzethez vagy védelmi helyzethez, egyszerűen csak sokkolni akarják az embereket.

A magyar társadalmat, be kell látniuk, a koronavírus-járvány sokkolta, de nem azért sokkolta, mert megjelent egy vírus, egy szemmel nem látható kis sejtszomag, és emberek százezrei fertőződtek meg, és sajnos több mint 29 ezer honfitársunk elhunyt, nem az sokkolta a társadalmat, hanem az sokkolta a társadalmat, hogy milyen ötletelésre alapuló, átláthatatlan, logikátlan, szakmailag totálisan - totálisan! - minősíthetetlen járványkezelést valósított meg ez a kormány ebben az országban.

(22.00)

Egyetlenegy értelmes javaslat nem volt. Félelemre, bizonytalanságra és kiszámíthatatlanságra építették az egész járványkezelést.

Ebből elkezdni itt ebben a Házban okoskodni, hogy ezekre a kihívásokra majd egy ilyen jogszabály fog választ adni, és majd a magyar polgárokat csak akkor lehet megvédeni, ha egy ilyen törvény megszületik, hát ez, már ne haragudjanak, de ugye, önök ezt nem hiszik el? Tehát nyugtasson meg, miniszter úr, hogy legalább ön nem hiszi ezt el!

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tudják, én azt tudom mondani önöknek, hogy a magyar polgárokat egy támadás esetén egy védelmi helyzetben nem a papír fogja megvédeni, nem, nem! A katona fogja megvédeni, a katona szakmai felhatalmazása, a katona kezébe adott eszközök a védelem

megteremtésére, az állhatatos, lelkiismeretes, szakmájukat messzemenően és magas szinten gyakorolni tudó katonáemberek, akik az adott szituációban, mindenféle ilyen keretrendszer nélkül, tudják azokat a polgárokat motiválni, akikre esetleg egy ilyen helyzetben a katonaságnak szüksége van. Nem a papír fogja a magyar polgárokat megvédeni!

És az sem véletlen, hogy az elmúlt 70 évben nem született ilyen típusú jogszabály. Pont azért nem született, mert megvannak azok a felhatalmazó rendszerek a jogszabályokban, az Alaptörvénytől a honvédelmi törvényig, ami tökéletes választ ad arra, hogy kinek milyen hatásköre van, kinek mit kell csinálni, a polgároknak milyen kötelezettsége van, ki, kivel, hogyan működik együtt. De az is igaz, hogy egy dolgot nem tesz meg, hogy teljes mértékben kizárja az Országgyűlés ellenőrző szerepét, és már megint a rendeleti úton való kormányzásnak az üdvét megteremti ezzel a keretrendszerrel.

De hangsúlyozni kívánom, miniszter úr, hogy 2018. november 13-án, amikor a T/3291. számon benyújtott törvényjavaslat vitája volt, akkor Németh Szilárd államtitkár úr terjesztette elő a javaslatot, és a következőt mondta, hogy erre a jogszabályra... - a Magyar Honvédség szervezeti rendjének kialakítása volt a címe -, már csak erre a törvényre van szükség ahhoz, hogy a Magyar Honvédség egy védelmi helyzetben teljes mértékben pontosan tudja, hogy kinek mi a dolga, kinek hol a helye, ki kinek jelent, hogyan alakítják ki ezeket a viszonyokat, hogyan tudnak eleget tenni az Alaptörvénynek, hogyan tudnak eleget tenni a szakmai követelményeknek. Ezt mondta.

Most itt vagyunk, kettő és fél évvel később, és azt próbálja elhítenni miniszter úr az országgyűlési képviselőkkel, hogy ez a törvény kell ahhoz, hogy azokat a jogszabályokat, amelyek már eddig is fennálltak, azokat a kötelezettségeket, amelyek eddig is megvoltak, majd most már végre tudják hajtani. Miniszter Úr! Nem volt dolguk, nagyon utálták már, hogy nem szereplők az Országgyűlésben. Valakinek ez a lázálma megszületett, kihasználva a veszélyhelyzet adta tapasztalatot, és azt gondolják, hogy ezzel a magyar honvédelem ügye akár egy lépést is tett előre. Nem tett, miniszter úr!

Múlt héten az egyik európai parlamenti képviselőnk az mondta, hogy ki fog dobni egy törvényt, hogyha a jövő évben új kormány lesz. Hát, én meg azt tudom önnek mondani, hogy ha új kormány lesz, akkor én is azt fogom mondani, hogy ezt a törvényt biztosan dobják ki, mert ez a törvény nem a polgárok számára teremt garanciát, hanem a kormányzat számára teremt olyan bebetonozott, ellenőrizhetetlen és visszaélésre okot adó viszonyrendszereket, amit egyszerűen nem vállalhat fel egyetlen demokratikusan gondolkozó politikus, demokratikusan gondolkodó polgár.

Elhiszem, hogy önök elhiszik magukról, hogy nagyon komoly emberek, és nagyon tudják, hogyan kell a honvédelmet csinálni. Az az óriási szerencséje a magyar társadalomnak, hogy az elmúlt 70 évben ezt nem

nagyon kellett bebizonyítani. Egyszer próbálták, amikor az oroszokat '56-ban behívták, de az egy másik történet. Nagy szerencse, hogy éles helyzetben nem kellett még látnunk, hogy ez a nagy magabiztosság vajon a tettek mezején hogy mutatkozik meg. És meg kell mondjam önöknek, bár hála istennek az egyszerű katoná - egy-kettőt kivéve - igyekezett nem zavarni ott, ahova kirendelték őket, de meg kell mondanom, hogy önök nagy részben, bármennyire is rendkívüli eredményekről számoltak be önöknek, de hát, önök is pontosan tudják, hogy ennek semmi alapja nincs, egyszerűen hülyét csináltak azokból a katonákból, akiket kiküldtek az egészségügyi intézményekbe. Azt merték elhítenni a polgárokkal és velünk, hogy az egészségügyi intézmények vezetői nem alkalmasak arra, hogy egy ilyen szituációban önként és önállóan tudjanak döntéseket hozni, képesek legyenek összehangolni más intézményekkel az ő feladataikat, és kvázi gyám kellett nekik ahhoz... - aztán utána már enyhítették, hogy ők csak segíteni mentek oda. Hát, elnézést kérek, de ha egy egészségügyi intézményben szervezés tekintetében valami hiányosság van, akár emberhiány, akár felhatalmazáshiány, akár eszközhiány, megvan az egészségügyi ellátórendszerben az a hierarchia és az a személyi állomány, amelyik azt meg tudja oldani. Nem volt ott helye egy darab katonának sem! De egyszerűen maguknak ilyen beteges a gondolkodásmódja, hogy ha valahol valami probléma van, katonát kell odaküldeni. Egy apró probléma van, hogy érdekes módon, amikor az egyszerű polgár bizonyos társadalmi csoportok, amelyeket hordáknak tudunk néha nevezni, megtámadnak egyéneket, illetőleg rendszeresen terrorizálnak különböző kiszolgáltattott társadalmi csoportokat, na, akkor éppen nem mennek oda a katonák, hogy segítsenek. Na, az már a rendőrök dolga, akiknek pedig a felhatalmazása közel nem olyan nagyvonalú és közel nem olyan erőteljes, mint például ebből a javaslatból is látszik, és a katasztrófavédelmi, valamint a honvédelmi törvényből is kimutatható.

Száz szónak is egy a vége, ez egy mindenre alkalmatlan jogszabálycsomag. Egy dologra valóban alkalmas, hogy egy totális militarista állam felépítésének egyik fejezete lehet. Ezt senki demokrata nem engedheti meg. Nem történhet olyan ebben az országban, amire a meglévő jogszabályok ne adnának választ, a meglévő keretek alapján ne tudná mindenki, hogy mi a dolga. És egyébként pedig hangsúlyozni kívánom, amíg az eszközrendszer hatékonyságát önök nem hajlandók bemutatni, amíg nem tudjuk, hogy tényleg egy háborús helyzet esetén egyáltalán van elegendő katoná, eszköz, felhatalmazás és hadműveleti képesség, ha ezeket mind nem tudjuk... - mert ezt még mindig nem tudjuk, miniszter úr! Három éve vagyunk itt a parlamentben, ön három éve miniszter, és még egyetlen képességet nem mutatott be azon kívül, hogy a katonai gépekkel nagyon jól tudnak járni civil emberek a világban ide-oda-amoda. Tehát ezt az egyet már úgy láttuk, de azt sem ön árulta el, hanem egyéb forrásokból tudjuk, de a katonai képességeik minőségét

olyan szinten titkolják a beszerzésekkel együtt, ami nagyon gyanús, hogy mindez nem csak egy pótcselekvés-e, a figyelem elterelése, és elterelése a figyelemnek arról, hogy az önök képességei bizony nem bírnak olyan adottságokkal, amelyeket ön akár a kormányfővel, akár az ország népével, akár a képviselőkkel elhíthet.

Ilyen pótcselekvéseket szoktak egyébként mindig, minden rendszerben csinálni, papírokat gyártanak, törvényeket gyártanak, hogy a lényegről eltereljék a figyelmet. Miniszter úr, ön katoná. Én semmiképpen nem vállaltam volna szerepet egy ilyen javaslat benyújtásában, mert ha valaki, ön pontosan tudja, hogy erre sem szakmailag, sem politikailag semmi szükség nem volt. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Jó estét kívánok! Azzal folytatjuk a munkánkat, hogy Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK képviselője szólhat. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán meg fogják bocsátani, hogy picivel többet fogok ezen az annyira még nem késői órán beszélni. Szóval, nekem a hadsereg, a honvédelem, a haza védelmének kérdése tényleg fontos, nem csak politikai szempontból, bár itt elhangzott a kritika, hogy mi nem mentünk el a hétpárti egyeztetésre, ezért bennünket ez nem érdek. Nyilván a tárca, a tárcavezető és a Miniszterelnökség képviselőiben itt ülők is pontosan tudják, hogy ez nem így van.

Nekünk is ugyanolyan fontos ez a terület, és ahogy elhangzott, valóban olyan ritkán lehet beszélgetni ezekről a témákról. Bizottsági ülésen sem nagyon, és egyébként pedig ezek a hétpártinak mondott egyeztetések soha nem egyeztetések, képviselőtársaim, hanem nyilván információközlés velünk, mármint ellenzéki képviselőkkel, meg talán a kormánypárti képviselőkkel is arról, hogy mi is fog történni. Szerintem ez egy olyan téma, amiről nagyon részletesen, korábban, valóban szakmai alapon kellett volna beszélgetnünk egymással, mielőtt ez a törvényjavaslat ide bekerül.

Az Alaptörvény kilencedik módosítása tavaly december 22-én történt meg, és láttuk vagy tudjuk, hogy 2023. június 1-jével lép hatályba az a rész, amelyik a rendkívüli jogrendre vonatkozik, amely csökkenti a rendkívüli jogrendi eseteknek a számát.

(22.10)

Ezzel párhuzamosan maga ez a törvény is 2023. július 1-jén fog hatályosulni. Elfogadva azt, hogy természetesen szükség van felkészülésre, hogy ezeket a feladatokat végre lehessen hajtani, és ha már két éve megkezdődött ez a folyamat, ahogy itt elhangzott, akkor szerintem érdemes lett volna ezekben az ügyekben valóban szakmai, akár zárt konferenciákat tartani arról, hogy megértse a törvényhozó, hogy mi is itt tulajdonképpen a cél.

Mert abban szerintem - még egyszer szeretném hangsúlyozni - nincsen vita, hogy bizonyos veszélyhelyzeti, rendkívüli jogrendi esetekben kell lehetőséget adni a mindenkori kormánynak a felelősséggel együtt, hiszen vannak olyan döntések, amelyeket a ma még hatályos alaptörvényi szabályozás értelmében is a kormány hoz meg, de nyilván az Országgyűlés felügyeli. Szóval, kell adni bizonyos lehetőséget - különösen olyan tekintetben, amikor biztonsági kérdésekről van szó - a kormánynak, de ennek mértéke, ennek a kvázi hatalomátadásnak a mértéke láthatóan vita tárgyát képezi ebben az Országgyűlésben.

A választási rendszer olyan - és erre nyilván nem a honvédelmi tárca meg az ott dolgozó katonák vagy a polgári védelemnél dolgozók, vagy a katasztrófavédelemnél dolgozók, vagy a rendőrök tehetnek -, hogy valóban 46 százalékkal is lehet kétharmadot szerezni. Én azt gondolom, hogy bármikor előfordulhat a jelenlegi választási rendszerben, hogy pont fordított lesz a felállás; pont fordított lesz a felállás, és akkor majd újra kezdjük előlről.

Szerintem egy ilyen ügynek a nemzeti ügy szintté emelésének folyamata az, hogy ezekbe a tárgyalásokba bevonjuk az érintetteket. Miniszter úr arról nem beszélt az expozéjában, de talán majd amikor válaszol, hogy milyen mértékben lettek ebbe bevonva például önkormányzatok. Azt tudjuk, hogy az ellenzéki frakciók milyen mértékben lettek bevonva. A benyújtás előtt kaptunk egy meghívót, hogy menjünk el, és hallgassuk meg az önök elképzeléseit, amit őszintén szólva én nem a járványveszélyhelyzetre hivatkozva gondoltam azt, hogy nem kell ott lennünk. Méretlenül megalázónak, és a nemzet szempontjából felelőtlennek tartom ezt a hozzáállást. Mert ha mi folytonosságot szeretnénk ezekben a szabályozásokban - és szerintem az ország érdeke az, hogy konszenzuson alapuló folytonosság legyen -, akkor ezt nem lehet a Miniszterelnökségen megcsinálni, és nem lehet csak a honvédelmi tárcánál megcsinálni. Ehhez be kell vonni az ellenzéket.

Az elmúlt 11 év pontosan ezt a problémát hozta elő. Képviselőtársaim, a kétharmad lehetőség a változtatásra, de egyben felelősség is. Azt jelenti, hogy önöknek az is a dolguk, hogy az egyharmadot is képviseljék, és az egyharmad véleményét is beépítsék ezekbe a jogszabályokba. Úgy nem lehet alkotmányt alkotni, úgy nem lehet alkotmányt átnyomni, hogy az csak az önök álláspontját képviseli. Úgy nem lehet ilyen típusú, egyébként veszélyhelyzetben vagy rendkívüli jogrendben állampolgári köteleességeket megállapító szabályokat hozni, ahol csak önök vannak benne. Mi nem vagyunk benne. Bennünket meg sem kérdeznek. Itt mi most beszélgetünk, aztán azt is tudom, hogy majd az fog elhangzani, hogy adjunk be módosító javaslatokat, és pontosan tudom, hogy mi lesz ezeknek a módosító javaslatoknak a sorsa. Ez volt az elmúlt években.

Éppen ezért azt szeretném önöknek mondani és önnek is, miniszter úr: ha ön komolyan gondolja, hogy a haza védelme mindannyiunk ügye, akkor ne

terjesszen be ilyen törvényjavaslatokat. Akkor hívja meg az ellenzéki frakciókat, de ne a folyamat végén, az elején! Ahogy a járványveszélyhelyzet kezdetén le tudtunk ülni, és értelmesen tudtunk egymással beszélgetni, bármekkora nagy a távolság közöttünk politikai értelemben, senki ne gondolja már az önök oldalán - beleértve az itt élő kollégáit -, hogy mi teljesen ostobák vagyunk, és nem értünk ehhez, és nekünk nem fontos az állampolgárok védelme. De, fontos! Csak nekünk vannak más szempontjaink is.

És azt gondolom, hogy akkor, amikor hazáról beszélünk, akkor nem elég csak a Fidesz vagy a KDNP szempontjait figyelembe venni, figyelembe kell venni mások szempontjait, még olyanok szempontjait is, akik nem rendelkeznek politikai képviselettel az Országgyűlésben, mert ettől nemzeti az ügy. Az nem nemzeti ügy, hogy kapjuk a leveleket, és le vagyunk pattintva! Az nem nemzeti ügy, és nem teszi a honvédelem ügyét meg a rendkívüli jogrend ügyét nemzeti üggyé, hogy kapjuk a meghívót az utolsó pillanatban, hogy menjünk és hallgassuk meg önöket.

Az nem nemzeti ügy, hogy beterjesztenek ide egy törvényjavaslatot, amiről egyébként az itt ülő képviselők - már most tényleg nem vagyunk túl sokan - egy része sem feltétlenül tudja, hogy miről szól, az összes többi meg nem. Az nem nemzeti ügy, miniszter úr, hogy majd a 133 képviselő átnyomja önnek ezt a javaslatot, de az ellenzéki képviselők, legalábbis a valódi ellenzéki képviselők ezt nem fogják megszavazni. És nem azért, mert nekünk bajunk van önnel személy szerint, hogy mi nem szeretjük a honvédelem ügyét, ez nyilván nem igaz.

Mi is tiszteljük a katonákat. Elismerjük azoknak a munkáját, akik az esküjükhöz mértén megfelelően, tisztességgel végzik a dolgukat. Azért nem lehet ezt a törvényjavaslatot elfogadni, mert ebben nem vagyunk benne megint. És a nemzet nem állhat önökből pusztán.

A törvényjavaslatnak van egy olyan része, és még ez is az értelmező rendelkezések előtt van, amely arról szól, hogy a jogok érvényesülését mindig a közösségi mértékű biztonság elsőbbségével kell biztosítani. Ez azért lényeges mondat, mert ha valaki csak ezt olvassa el, akkor ebből azt fogja leszűrni - és a laikusokról beszéljünk, miniszter úr, ne önről, ne azokról, akik ezt a jogszabályt alkották, a laikusokról - hogy az egyén, az egyéni érdek nem számít. És lehet, hogy önök nem ezt gondolták, és lehet, hogy a részletes indoklásban meg az általános indoklásban nem ez szerepel, de ez van itt.

Szerintem nem lehet egy olyan törvényt hozni, amely az egyéni érdeket, az állampolgár érdekeit, jogait nem veszi figyelembe, miközben tudjuk, hogy a honvédelmi törvények, az idevonatkozó jogszabályok - különösen különleges jogrend idején - nagyon széles körű kötelezettségeket állapítanak meg az állampolgárokra, legalábbis az állampolgárok egy részére. Mert én azt hittem, hogy amikor beterjesztik ezt a törvényjavaslatot, és beszélnek a magyar nemzetről, akkor tisztázzuk végre a hadkötelezettség dolgait is.

Ma Magyarországon hadkötelezett személy a 18. életévét betöltött, magyarországi állandó lakóhellyel rendelkező férfi. Én azt gondolom, hogy itt egy újabb probléma merül föl a törvényjavaslat egész filozófiáját és egyébként a kötelezettségek sorát meghatározva.

Szerintem ilyen kérdésekben a pontosság, amiről beszéltem, borzasztóan fontos. Ez az egyéni érdek vagy egyéni kötelezettségek, pontosabban: egyéni jogok másodlagossága a közösségi biztonsághoz képest meg a közösséghez képest. A hadkötelezettség kérdése ahhoz képest, hogy magyar nemzetről beszélnek ebben a törvényjavaslatban, ezek a pontatlan, pongyola megfogalmazások ezt a törvényjavaslatot egyébként a jogszabályi felsorolásokkal, hogy a kormány mi mindent tehet és hogyan járhat el, a szűrkezónába tolják a biztonsági és védelmi kérdéseket.

Szóval, a biztonsági és védelmi kérdések amúgy sem egyszerűen emészthető dolgok, hiszen a védelem tekintetében a magyar állampolgár, és ebből indulunk ki, hiszen a törvény alapoz a biztonságtudatosságra meg a biztonsági ismeretekre, abból indulunk ki, hogy a védelem a magyar állampolgár számára általában a külső támadással szembeni védelem.

De a biztonság - és erről sokat beszélgettünk -, a biztonsági tevékenység egy nagyon átfogó kategória. Semmi nem mutatja jobban, mint amikor arról beszélnek, hogy a nemzeti ellenálló képességhez hozzátartozik a közlekedés. Persze, hát az, hogy lehessen normálisan közlekedni, az rendben van. Nyilván hozzátartozik az élelmiszer-biztonság kérdése, mi ezt így gondoljuk. Hozzátartozik az informatika, az infokommunikáció, a digitális világ, hozzátartozik az én álláspontom szerint az állampolgárok demokratikus jogainak védelme is, ez sajnos ebben nem szerepel.

A biztonság ma már nem egy olyan fogalom, mint volt, és erről ön valószínűleg többet tud, hiszen nagyobb tapasztalata van ebben katonaként, korábbi katonaként. A biztonság ma már minden lehet.

(22.20)

Azt mondanám, hogy minden is. Éppen ezért azt gondolom, hogy már önmagában, amikor védelmi és biztonsági tevékenységekről beszélünk, akkor ennek a nagyon fontos, nagyon világos definiálása azért szükséges, mert ez a törvény olyan felhatalmazást kér a kormány számára, ami szerintem túlmutat azon, ami veszéllyel mi szembenézünk, legyen az járványveszélyhelyzet, legyen az külső vagy belső támadás kérdése.

Azt gondolom, miniszter úr, hogy bármennyire is jó ezekről a dolgokról beszélgetni, ezek a beszélgetések az elmúlt években elmaradtak. Egyoldalú kinyilatkoztatások voltak, egyoldalú újságcikkek voltak, információt nem kaptunk. Ezt a törvényjavaslatot ugyanakkor nem ezért nem tudjuk támogatni, mert hogy önök nem voltak túl, hogy mondjam, nagyvonalúak az információátadást illetően, hanem azért, mert nem látjuk ebben azokat a demokratikus garanciákat,

amelyek bármely kormány, de leginkább az önök kormányának tevékenysége kapcsán világosan megmutatnák azokat a kereteket, hogy eddig és ne tovább!

Szeretném azt feltételezni, ellentétben azzal, ami itt elhangzott, hogy ennek a célja nem a katonáállam felépítése. Szerintem, aki katonáállamot akar ebben az országban felépíteni, ez a célja, az a végén bíróság előtt fog felelni ezért. Ezt tudom mondani. Én nem tudom azt elképzelni, hogy lenne a katonák között bárki olyan, aki a saját népe ellen fordulna. Ha ilyen lesz, az biztosan bíróság elé fog menni, és nem azért, mert ezt én mondom, hanem azért, mert ezt nem lehet. Ha önök nem katonáállamot akarnak építeni, és még egyszer mondom, én szeretném azt hinni és azt gondolni minden vitánk ellenére, hogy valami jó szándékú szakmaiság vitte önöket ebbe az irányba, csak nagyon félrecsúsztak a dolgok. És a félrecsúszás egyik oka talán az, hogy csak saját magukban beszélgettek ezekről a kérdésekről, még akkor is, ha esetleg jönnek majd nekem ilyen civil szervezetekkel, akik ezekkel a kérdésekkel foglalkoztak. Ezeknek a civil szervezeteknek a vezetői rendszerint vagy benn dolgoznak a minisztériumban a honvédelmi tárcaánál, vagy a Miniszterelnökségnél, tehát tudjuk ezt.

Érdekes ezekben az ügyekben olyanok véleményét is kikérni, akik picit máshogyan, más szempontból, más aspektusból látják a dolgokat. Ezért ez a törvényjavaslat, miniszter úr, még ha a szándék talán érthető is, ebben a formájában nem támogatható. Akkor lenne támogatható, ha ez visszavonásra kerülne, és nekiállnánk ennek és megbeszelnénk újra, hogy milyen módon lehetne a korábban elbaltázott alaptörvény-módosítást - mert azért az alaptörvény-módosítás is el van rontva, azért maradjunk ennyiben, ez világosan látszik egyébként a törvényből -, azt kijavítva a rendkívüli jogrendi helyzeteket tényleg rendesen rendezni, és azok mögé rendes jogszabályi kereteket rakni, amely jogszabályok világosan megmutatják az állampolgárok számára, hogy a nap végén nem a honvédelmi tárca, nem a miniszterelnök, hanem a magyar állampolgár a legfontosabb ebben az egész védelmi rendszerben. Köszönöm szépen. *(Dr. Harangozó Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Nacsa képviselő úr!

NACSA LÓRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Nagyon röviden, szerintem Vadai képviselő asszonytól hangzottak el értelmes érvek is, lehet erről beszélgetni. Én azt az egy érvet nem tudom elfogadni képviselő asszonytól semmiképpen sem, amikor azt mondja, hogy ezt a honvédelmi tárca magában írta, magukban gondolkoztak egy zárt teremben, és hogy nem voltak be senkit az egyeztetésekre, civil szervezetekről meg ne is beszéljünk. Nehéz ezt az érvet vagy ezt a vádat elfogadni akkor, amikor ön személyesen kapott meghívót a honvédelmi tárcához.

Értem én, értem, hogy ön miért meg hány nappal előtte, miért nem akar elmenni, meg jobbikos képviselőtársam járványhelyzetre hivatkozik, szerintem az

egy kicsit túlzás most ebben a helyzetben, mert a járványhelyzet ideje alatt is jártunk hétpárti egyeztetésre például a Belügyminisztériumba is és számos helyre; de az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy minden vádja ellenére önök megkapták ezt a meghívót, hogy erről lehessen beszélgetni, hogy erről miniszter úr előadhassa a tárca álláspontját, hogy miért így és miért ezeket szeretnék beleírni a törvénybe, hogyan képzelik ezt el.

És ön mondhatja, hogy lehetett volna ez a meghívó egy hónappal később, előbb, bármikor, nem tudom, melyik épületbe, de mégis az este végén a szintizta igazság az, hogy önöket meghívták, és önök úgy döntöttek, hogy nem vesznek részt. Lelkük rajta, én megértem, csak akkor az egyeztetés hiányát a vádpontjai sorából legyen szíves, vegye ki, mert megkapták ezt a meghívót, és várta önöket a miniszter úr, csak önök nem mentek el. Mondom, nem akarom megítélni azt a megfontolást, hogy miért nem mentek el és politikai okokból miért döntöttek így, de mégis csak ez az igazság, hogy nem mentek el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vadai képviselő asszony két percben.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Ön nem volt benn a teremben, amikor erről a kérdésről beszéltem *(Nacsa Lórincc: De figyeltem.)*, ezért szeretném megismételni. Ennek a törvényjavaslatnak az egyik része a rendkívüli jogrendről szól, amely alaptörvény-módosításon alapul, a kilencediken, amelynek az egyeztetésébe semmilyen módon nem voltak be. Én azt nem tekintem egyeztetésnek, képviselő úr, hogy a folyamat végére hívják oda az embert, főleg akkor, ha jól látom, hogy egy 65 oldalas törvényjavaslatról van szó, és az indoklást nem tekintem a részének, tehát 65 oldal csak maga a törvényjavaslat szövege.

Szerintem az egyeztetés olyan, mint amikor Simicskó képviselő úr az önkéntes tartalékos rendszerrel nyújtott be javaslatot 2010 előtt, és leültünk beszélgetni erről a kérdésről, ő akkor még ellenzéki képviselő volt, én pedig kormánypárti. Egyeztetünk erről a dologról, és a vége az lett, hogy egyébként ellenzéki javaslatot kormánypárti képviselők is megszavaztak. Ez egy folyamatos beszélgetés volt arról, hogy szükség van egy ilyen önkéntes tartalékos rendszerre. Szerintem az egyeztetés az, hogy a folyamat elején, de legalább mondjuk, az egyharmada után legalább részesei lehetünk ennek, ha már arról beszélünk állandóan, hogy a honvédelem nemzeti ügy.

Az nem egyeztetés, hogy a végén a miniszter úr tart nekünk egy előadást arról, hogy ő mit akar. Az egy előadás. Ezeket az előadásokat meg tudjuk itt is hallgatni, meg el tudjuk olvasni a törvényjavaslatot, de megérteni és egymással beszélgetni arról, hogy miért szolgálja ez a nemzet hosszú távú érdekét, hogy közösen egy ilyen törvényjavaslatot megalkossunk és benyújtsunk, szerintem az az egyeztetés, az a beszélgetés. És őszintén szólva, hiszek abban, hogy

az állampolgárok bizonyos kérdésekben elvárják tőlünk, országgyűlési képviselőktől, hogy ilyenfajta magatartást is mutassunk be néha az Országgyűlésben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki szólani? *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Mint-hogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Benkő miniszter urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reflektálni a vitában elhangzottakra.

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Természetesen kívánok.

ELNÖK: Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt köszönöm szépen az észrevételeket, javaslatokat, felvetéseket, mert azért jöttünk ide többek között, hogy folytassuk ennek a törvénynek a további előkészítését. Hiszen nem most kezdtük ennek az elgondolásnak a megvalósítását, és most itt az általános vitán kívül - ha már az egyeztetésen, amit kezdeményeztünk, nem sikerült erről beszélni, nem sikerült megoldani -, az általános vitán túl azért még a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság előtt is találkozunk, ahol már szakmai vagy mélyebb szakmai ismeretek alapján is megvitátjuk ezt a kérdést. Tehát nem a végén vagyunk, hanem ott vagyunk, hogy igenis, van miről beszélni, várjuk a javaslatokat, az észrevételeket.

Igen, valóban a volt közigazgatási államtitkárom részt vett ebben a munkában, most is itt ül azért, hogy hallgassa önöket, hogy figyelembe vegye mindazt a javaslatot vagy kritikát, ami elhangzik. Tehát a munka továbbra is folyamatosan előttünk áll.

Én mindenekelőtt azért szeretnék köszönetet mondani mind a Fidesz, mind a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőinek, hogy ők eljöttek... *(Leveszi a maszkját.)* Bocsanat, így talán jobban lehet hallani, elnézést kérek. Tehát, hogy eljöttek erre az egyeztetésre, és sok-sok olyan javaslattal éltek, amelyek alapján a javaslatot, a tervezetet átdolgoztuk.

(22.30)

Tehát voltak, akik segítettek ebben, hogy jobb legyen. Hogy nem tökéletes? Lehet, hogy még nem tökéletes, de azért vagyunk itt, hogy erről beszéljünk.

Éppen ezért én köszönöm - és akkor szeretnék, elnök úr, sorba menni a felvetett kérdéseknél - Simon Miklós képviselő úrnak azokat az észrevételeket, amelyek elhangzottak és a támogató javaslatot.

Lukács László képviselő úr már nincs itt, a Jobbik képviselője, de ugyanúgy szeretném megköszönni azokat a konkrét észrevételeket, javaslatokat, amiket ő helyénvalónak tart, hogy módosítsunk és javítsunk ezen a törvénytervezeten.

Nacsá Lőrinc képviselő úrnak én mindenekelőtt szeretném megköszönni, látom, hogy a képviselő úr egészen másként látja, érzékeli mindazt, amit Varga-Damm Andrea. Közben ő is elment, elmondták a mondandójukat, és igazából úgy látom, hogy nem érdekli őket a válaszadás. De ön legalább azt mondta, hogy köszöni szépen a katonák munkáját, a hozzáállásukat és mindazt, amit tesznek ebben a nehéz pandémiás helyzetben, nem a honvédség érdekében, hanem Magyarország és a magyar emberek érdekében. Köszönöm azokat a támogató gondolatokat is, amelyeket öntől hallottam, az elismerést pedig természetesen továbbítom a katonák részére.

Harangozó Képviselő Úr! Családias környezetben, családias hangulatban vagyunk itt. Létszámot tekintve lehet, egyébként a hangvételét tekintve nem. Én nem szeretnék ilyen családban élni, ahol ez a hangvétel létezik, ez a tiszteletlen hangnem. Én nem tudom, az én családom más család, ott nem így beszélnek az emberek. De ha önnek ez családias környezet, családias hangulat, érezze jól magát benne! *(Dr. Harangozó Tamás: Miről beszél?)* Olvassa majd vissza, hogy mit mondott, ha nem emlékszik rá! *(Dr. Harangozó Tamás: Igen, én mondtam!)*

Érdemes lett volna beszélni róla, azt mondja. Persze! Ezért hívtuk! Ezért hívtuk önöket is a hétpárti megbeszélésre, egyeztetésre, hogy beszéljünk róla, mert mi fontosnak tartjuk. Fontosnak tartjuk az önök észrevételeit és javaslatait, tehát egyetérték vele, hogy beszélni kellett volna róla.

Nagyon sajnálom, hogy javaslatot egyébként öntől egy szót nem hallottam. *(Dr. Harangozó Tamás: Ehhez nem is fogok!)* Nem is fog? Miért? *(Dr. Harangozó Tamás: Mert javíthatatlan!)* Értem! Attól még lehet elgondolása és javaslata. Ön azt semmibe veszi, és nem tartja semminek sem, attól még lehet önálló elgondolása, javaslata, hogy Magyarország és a magyar emberek biztonsága érdekében mit kell tenni. Várjuk ezt a javaslatot! *(Dr. Harangozó Tamás bólint: Lesz is!)*

Nem a kormány, hanem a magyar Országgyűlés felelős ezért. Én elmondtam! Ha figyelt, azt mondtam, hogy alapvető jogokra garanciális szabályokat ír elő a törvény, és ebben a törvényesség, az Országgyűlés és az Alkotmánybíróság kontrollszerepét találja meg. Tessék megnézni! *(Dr. Harangozó Tamás: Nincs benne!)*

Azt mondja nekem, hogy kiirtottuk a Honvédelmi Tanácsot az Alaptörvény kilencedik módosításánál, mert ott történt egyébként változtatás ebben, tehát nem itt, hanem az Alaptörvénynél. Vadai képviselő asszony észrevételeivel teljes egészében egyetérték, mert valóban, a Honvédelmi Tanács megszüntetése szerepel abban a törvényben. De ezzel szemben az szerepel benne, amit Vadai képviselő asszony mond, idézném: a népképviselő kezébe adtuk. A frakcióvezetők helyett az Országgyűlés kezébe kerül, mert ebben a törvényben benne van az *(Dr. Vadai Ágnes rázza a fejét: Nem!)*, hogy akármilyen különleges jogrend van, az Országgyűlés az működik. *(Dr.*

Vadai Ágnes: Nem!) De! De! Tessenek megnézni! Működik!

Éppen ezért helyénvalónak és jobbnak tartjuk azt, amit Vadai képviselő asszony is mondott, hogy a népképviselő, és ne a frakcióvezetők alkossák a Honvédelmi Tanácsot, hanem a teljes parlament. (Dr. Vadai Ágnes: A Honvédelmi Tanács megszűnik!) Azért mondom! (Dr. Vadai Ágnes: Megszűnik!) Az megszűnik. Éppen ezért az Országgyűlésnek a kezébe kerül ez a hatalom. (Dr. Harangozó Tamás: Olvassa már el!) Nem! Tessék megnézni! (Az elnök megkocogtatja a csengőt.)

Én csak szeretném mondani, hogy biztosan nyelvbtlás volt, de én semmiféle Maróti urat (sic!) nem ismerek. Tehát ön hivatkozik itt nevekre, megsérti a katonákat, hogy a katonák nem mondják meg, hogy milyen eszközök legyenek, hanem itt a Maróti úr... Tessék? (Dr. Harangozó Tamás közbeszólása.) Nem tudom, honnan veszi, én nem ezt tudom. Én meg úgy tudom, hogy a katonák dolgozták ki azt a tervet, hogy mire van szükség, mit igényelnek a feladatok végrehajtásához. Énszerintem ez az, hogy elmondják a véleményüket.

Vadai képviselő asszonynak: én nagyon köszönöm, amit ön elmondott, ez egy konstruktív észrevétel, javaslat. Nem tudok mást mondani, csak azt, amit ön is mondott, hogy biztos az lesz a válasz, hogy írásban terjesszük be, nyújtjuk be. Igen, én azt kérem, hiszen ez a következő lépés, hogy ez a demokratikus rendszer működjön. Hogyha van javaslatuk, mint ahogy most volt, nyilván ez felírásra kerül, de tessék megtenni írásban! Tessék benyújtani, és természetesen a szakemberek ezt figyelembe fogják venni!

Államtitkár Asszony! (Dr. Vadai Ágnes: Miniszter Úr!) Én a szemébe néztem (Dr. Vadai Ágnes: Én is!), amikor azt mondja, hogy ön nem jut be a minisztériumba. Az utolsó HRB-n, tehát a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén, ahol az én beszámolómat volt, ott adtam utoljára önnek választ, mert ott megint felvetette, hogy szeretne bejönni, megnézni. Két jelöltem ki, hogy legyen szíves, őt keresse? Mert ön kérdezte, hogy ki a kontaktszemély. (Dr. Vadai Ágnes bólint.) A közigazgatási államtitkár. Tudomásom szerint azóta sem kereste.

Tehát így nehéz bejutni a minisztériumba, hogy mindig elmondom, mármint ön is mindig elmondja, de nem tesz annak érdekében, hogy be is jusson. (Dr. Vadai Ágnes: De sokat tettem, tábornok úr!) Igen, elhiszem, csak még mindig nem kereste meg az érintett személyt. Úgy nem lehet bejutni! (Nacsá Lőrinc: Majd segítünk! - Dr. Vadai Ágnes: Nem ez a probléma! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)

ELNÖK: Az a helyzet, hogy a miniszter úr megtartja most a vitazáróját. Tisztelettel kérek mindenkit, nekem is 22 óra 39 percet mutat az órá, és még van egy napirendi pont, úgyhogy próbáljuk meg kibírni egymást! Miniszter úr, parancsoljon!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Én is úgy gondolom, hogy

türelmesen végighallgattam mindenkit, ezt a tiszteletet megadtam mindenkinek. Én gondolom, hogy ez kölcsönös.

Az emberek és állampolgárok jogait firtatja, illetve említi a képviselő asszony. Teljes mértékben egyetértek, ez az alapja mindennek! (Dr. Vadai Ágnes bólint: Így-így!) Ez az alapja mindennek! Ahogy itt a felszólalások folyamán lehetett hallani Lukács László György képviselő úrtól is, hogy igen, tudjuk, hogy egy különleges jogrend - és nem sorolnám fel, hogy mi ez -, az bizony, sajnos, korlátozásokkal jár. Ezzel jár.

De ugyanakkor ez a törvény azt mondja, hogy a lehető legnagyobb mértékben kerüljük, tehát amennyire csak lehet, az állampolgárok jogait hagyjuk tiszteletben. Hogy nem tudjuk sértetlenül? Nem! Hát, egy olyan különleges jogrendben, amely egy veszélyhelyzetet jelent, amely egy háborús helyzetet jelent, sajnos, nagyon jól tudjuk. De a törvény azt mondja, hogy a törvényesség erejénél fogva, ez is elhangzott részéről, a lehető legkisebb mértékben befolyásolja vagy korlátozza a társadalom működését és az állampolgárok jogait. Erről szól a törvénytervezet.

A hadkötelezettséget említette, nagyon helyesen, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy a 2004-ben megszüntetett sorkatonai szolgálattal együtt - 2004-ben, igen - a hadkötelezettség dolgai is sérültek.

(22.40)

Jelentős mértékben sérültek, és ezt helyre kell állítani. De ez majd sarkalatos törvénybe kerül. Benne van ebben a tervezetben, hogy azért kell most ezt a törvényjavaslatot benyújtani, hogy majd a további törvények kidolgozásánál... - már nem emlékszem pontosan, ki említette, hogy a honvédelmi miniszternek nem lesz helye, szerepe, feladata, kötelessége és felelőssége. Hát hogyne lenne! Hát, senki ne mondja azt, hogy a továbbiakban nem lesz honvédelmi törvény, nem lesz a katonák jogállásáról szóló törvény, nem lesz a honvédelemnek feladatrendszer, mert nem erről szól a történet. Én azt mondom, hogy ez egy előttünk álló feladat, amit, nagyon bízom benne, hogy meg is tudunk valósítani.

Értem én a képviselő asszony felvetését, hogy meg lehetett volna ezt kezdeni, amikor megvan az elgondolás. Készült egy tervezet, történt egy előkészítés. Képviselő asszony, önök 2018-ban sem jöttek el az általam kezdeményezett hétpárti egyeztetésre. Nem jöttek el, amikor a honvédelem és a Magyar Honvédség jövőjéről kívántam önökkel egyeztetni. Nehéz egy ilyen helyzetben egy megbeszélést vagy konszenzusos dolgot kialakítani, ha nem fogadják el a meghívást.

Én egyáltalán nem értek azzal egyet, hogy az a megoldás, hogy visszavonni és újrakezdeni mindent. Elnézést kérek öntől, ez olyan Pató Pál-módszeres dolog, hogy ráérünk még arra. Pedig nem érünk rá, mert már így is késésben vagyunk, és már réges-rég tenni kellett volna annak érdekében, hogy Magyarország és a magyar emberek biztonságát a lehető legnagyobb

odaadással szolgáljuk mindannyian, pontosan azért, amit ön is mond, hogy a honvédelem meg a katonák ügyében, s a honvédelem és a katonák pedig a társadalomért vannak.

Elnök úr, engedje meg nekem, bár nincs itt Varga-Damm Andrea, elment, de mivel itt sok minden elhangzott, hogy reagáljak a felvetéseire.

ELNÖK: A jegyzőkönyv rögzíti, amit mond, úgy-hogy parancsoljon!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Az volt az első gondolatom, hogy azt mondom Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, hogy nem ismerem rá. Én nem ilyen embernek ismertem meg, éppen ezért nem tudom, hogy a képviselő asszonyt a rosszindulat vagy a tárcával szembeni bosszú motiválja-e - mindenki tudja, hogy ő korábban a Honvédelmi Minisztériumban dolgozott -, vagy valóban ennyire tájékozatlan. Ennyire tájékozatlan és felkészületlen ezekben az ügyekben? Ez engem nagyon-nagyon meglepett. Semmi szükség nincs erre a törvénytervezetre? A képviselő asszony valóban úgy gondolja, hogy minden rendben van? És ha az ország olyan helyzetbe kerülne? Beszéljünk most a pandémiás helyzetről, vagy beszéljünk a hibrid hadviselésről, a kibertámadásról. Valóban az ország teljes egészében felkészült erre? Valóban ki tudnánk védeni azokat a támadásokat, amelyek az egész ország működésére, az emberek biztonságára kihatnak? Hát, én nagyon csalódott vagyok ebben a kérdésben.

Én természetesen azt kívánom, hogy ne legyen szükség ennek a bevezetésére, ennek az alkalmazására. De kinek a felelőssége az, ha netán bekövetkezik, és nem tudjuk az emberi életet védeni, biztosítani, kiszolgálni a lehető legnagyobb odafigyelés mellett sem? Nem tudok mást mondani a képviselő asszony felszólalására, csak azt, hogy nagyon sajnálom, de neki valóban nem sikerült értelmeznie ezt a törvénytervezetet, ahogy ő is mondta. Valóban nem sikerült értelmeznie.

S azt mondom még, hogy én elhiszem, hogy amit mondunk, amit teszünk, azt a népképviselőt tesszük, az állampolgárokért tesszük. Lehet, hogy nem tökéletes minden, de akkor legyünk olyan okosak, legyünk olyan felkészültek, hogy tegyük hozzá a javaslatainkat egy cél érdekében, hogy legyen még jobb. Én a katonák nevében kikérem, hogy úgy fogalmazz, hogy hülyét csináltunk a katonákból. Ők, legyenek katona hölgyek vagy férfiak, akik ott voltak és kezelték mindenféle dologban a magyar állampolgárok szolgálatát, legyen ez a kórház, legyen ez a kórházparancsnoki rendszer, legyen ez a fertőtlenítés, legyen bármi, ezt lelkiismeretesen, szívüket-lelküket beleadva tették. S erre azt mondani, hogy hülyét csináltunk belőlük?! Katonák is haltak ebben a járványban! Haltak meg, igen. Gyerekek maradtak árván. És így nyilatkozni azokról az emberekről, azokról a katonákról, akik az ország érdekét szolgálják?

Szégyenteljes dolog! Szégyenteljes! Nagyon sajnálom, hogy a képviselő asszony elment.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én ennyiben kívántam összefoglalni az általam feljegyzetteket, természetesen nem a teljesség igényével. Mindent felírtam, mindent feljegyeztünk, de továbbra is azt mondom, hogy várjuk az írásbeli javaslatokat. S készülünk arra, hogy július 1-jén a Honvédelmi és rendészeti bizottság előtt tovább tudjuk folytatni ennek a javaslatnak a megvitatását. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Miniszter úr, köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **NATO iránymutatás alatt végrehajtott balkáni katonai békefenntartó műveletekhez történő magyar hozzájárulásról szóló 94/2001. (XII. 21.) OGY határozat hatályon kívül helyezéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/16219. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Most ismét megadom a szót a honvédelmi miniszternek, Benkő Tibor úrnak mint előterjesztőnek. Miniszter úr, parancsoljon!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A honvédelmi törvény első mondata úgy szól, amit ma már többször is elmondtunk, és rendszeresen beszélünk róla, hogy a honvédelem nemzeti ügy. És ahogy azt önök, a jelen lévő képviselők is tudják, a Magyar Honvédségnek nem kizárólag a nemzet és az ország határainak a védelme az alapvető kötelessége, hanem a honvédelmi törvény arról is rendelkezik, hogy a honvédség feladata többek között a szövetségi és nemzetközi szerződésekből eredő katonai kötelezettségek, így különösen a békefenntartó válságkezelési és humanitárius feladatok teljesítése is. Napjainkig már mindannyian tapasztalhattuk, hogy a Magyar Honvédség számos alkalommal bizonyította, Magyarország aktívan kívérszi részét a vállalt nemzetközi válságkezelési feladatokból.

(22.50)

Mind a NATO, az EU, mind az ENSZ vezetése alatt továbbra is egyetértés van abban, hogy a magyar honvédekre ténylegesen számíthat a szövetség. Ugyanakkor Magyarország számára a térség stabilitása nemcsak szövetséges elköteleződésből, hanem geopolitikai érintettségünk okán is kiemelt fontosságú. Ezzel összhangban a KFOR-szerepvállalásunk - a koszovói erők szerepvállalása tekintetében és annak növelése révén, a NATO műveleti együttműködés keretei között -, a nyugat-balkáni béketeremtő feladataink erősítése továbbra is kiemelt feladat Magyarország számára.

Tisztelt Országgyűlés! Hazánk nemzetközi szövetségi elköteleződésének részeként immáron több évtizedes tapasztalatot szereztünk a balkáni stabilizálás folyamatában. Honvédeinknek a térségbe első alkalommal történő kiküldéséhez még az akkori alkotmányunk szerint országgyűlési felhatalmazással kellett jogalapot biztosítani. Ezt követően, 2013-tól az akkori kormány előterjesztése a tisztelt Ház oly módon módosította az alkotmányt, mely rendelkezést az Alaptörvény is átvette, hogy a szövetségi műveletek, missziók esetében határainknak a honvédeink általi átlépéséhez a kormány engedélye szükséges.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar honvéd nemzetközi elismertségének egyik legjobb példája, hogy a 2020. évi úgynevezett NATO globális erőgeneráló konferencián a döntéshozatalban részt vevők arról döntöttek, hogy a koszovói erők vezetését a jövőben Magyarország lássa el, így 2021 novemberétől első ízben magyar táborkok tölti be a KFOR parancsnoki beosztását. Balkáni szerepvállalásunk azonban nem csak egy magas rendfokozatú személy kihelyezését jelenti. A magyar kormány a balkáni misszió létszámának növelését is megtárgyalta, és a kormány tervei szerint ez év őszére a Magyar Honvédség állományából, az egyéni beosztásokat nem számítva, egy legfeljebb 500 fős, váltásidőszakban 1000 fős kontingenskötelék a NATO koszovói békefenntartó műveletében fog részt venni, illetve további legalább 700 fő hadművelési szintű tartalék-erőt képez határainkon belül, itt Magyarországon, mely erő szükség esetén 2022. december 31-éig ki-telepíthető.

A feladat bővülése és a létszámnövelés új mandátum kiállítását is szükségessé tette. Tekintettel arra, hogy a koszovói feladatvállalásainkra NATO-művelet keretében kerül sor, az abban történő magyar részvétel és annak módosításai a kormány előzetes közjogi hozzájárulásához kötöttek, ugyanakkor jogrendünk szerint a kormány döntése, határozata mellett már csak jogi formalitásból sem maradhat hatályban párhuzamosan a régi országgyűlési határozat, ezért hatályon kívül helyezése indokoltá vált.

Tisztelt Ház! Bízom abban, hogy itt, a magyar Országgyűlés falai között nincs vita köztünk abban, hogy hazánk nemzetközi szerepvállalása, kiváltképpen térségünk, régióknak biztonsági stabilitása egy közös ügy, amit támogatnunk kell. A kormány saját hatáskörében a szükséges lépéseket megteszi, és azt kérem, hogy a tisztelt Ház is tegye meg egy régi, már jogalapot nélkülöző határozatának a hatályon kívül helyezésére.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy a határozati javaslatot támogatni szíveskedjenek, és köszönöm megtisztelő türelmüket, figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz vezérszónoka, Simon Miklós képviselő úr szólhat. Tessék!

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Kedves Képviselőtársaim! Csak röviden szeretnék szólni, és legelőször emlékeztetni mindenkit arra, hogy emlékeim szerint az előző őszi ülészakában, 2020 végén már volt egy hasonló eljárásunk: akkor a libanoni békemisszióban való részvételünk bővítése miatt kellett visszavonni egy korábbi országgyűlési határozatot, hiszen ahogy az előterjesztő képviselője is említette, 2009 óta az Alaptörvény már nem az Országgyűlés, hanem a kormány hatáskörébe adja a külföldi katonai missziókban való részvétellel kapcsolatos döntések meghozatalát. Most nagyjából ugyanezt az eljárást kell megtennünk a NATO koszovói békefenntartó műveleteiben részt vevő magyar kontingens bővítése érdekében.

A Magyarországi nemzetközi katonai szerepvállalásának növeléséről szóló 1344/2019. kormányhatározat 1. pontjában a kormány felhívja a honvédelmi minisztert, hogy a 2019 és 2022 közötti időszakban hajtsa végre a NATO koszovói válság-reagálásában részt vevő nemzetközi erők, a KFOR keretében történő magyar katonai szerepvállalás növelését.

A KFOR-ban történő szerepvállalásunkat kezdeményező 94/2001. országgyűlési határozat visszavonásával tulajdonképpen a bővítés jogtechnikai akadályát szüntetjük meg. A magyar kormány számára láthatóan fontos a közép-európai térség stabilitásának megőrzése, amihez a KFOR-ban történő szerepvállalásunk is hozzájárul. Ennek erősítése, azt hiszem, csakis támogatható lépés lehet, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák az előttünk fekvő határozati javaslat elfogadását.

Szeretném én is az alkalmat megragadni és csatlakozni Nacsa képviselőtársamhoz, hogy megköszönjem miniszter úron keresztül a magyar honvédek helytállását a vírushelyzet kezelésében, sokat dolgoztak, kitartóan. Köszönet, miniszter úr, a magyar katonáknak. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! Az MSZP országgyűlési képviselői nevében köszönjük a honvédek helytállását, példás szolgálatát, büszkék vagyunk rájuk. A képviselőcsoportunk a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr a KDNP vezérszónoka. Tessék!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! Azt gondolom, Magyarországnak

gazdasági és nemzetbiztonsági érdeke a Nyugat-Balkán stabilitása, ezért a Nyugat-Balkán országainak segítése, euroatlanti csatlakozásának és integrációs folyamatainak előmozdítása a magyar külpolitika egyik központi eleme és a magyar nemzetbiztonsági stratégia egyik központi eleme.

Véleményünk szerint, ha a Nyugat-Balkán nem elég stabil, akkor nem képes visszaszorítani az illegális migrációs hullámokat, nem képes küzdeni a terrorizmus ellen, nem tud fellépni a szervezett bűnözéssel szemben, és nem tudja megakadályozni különféle szélsőséges ideológiák terjedését. Ezért Magyarországnak, az Európai Uniónak és a NATO-nak is elemi biztonsági érdeke fűződik a Nyugat-Balkán stabilitásához, biztonságához és békéjének fenntartásához.

(23.00)

Ezenkívül az Európai Uniónak gazdasági érdeke is van természetesen.

A nyugat-balkáni régió három országa, Albánia, Észak-Macedónia és Montenegró már csatlakozott a NATO-hoz, 2021 novemberétől viszont Magyarország veszi át a koszovói KFOR-misszió parancsnoki pozícióját. Jelenleg 420 magyar katona állomásozik a térségben, de létszámuk még idén 500-ra fog növekedni.

Magyarország szintén részt vesz az EUFOR bosznia-hercegovinai missziójában, ott 52 katonával Magyarország a harmadik legnagyobb hozzájáruló fél.

Én azt gondolom a beszámolókból, akár ezt Vadai képviselőtársam is meg tudja erősíteni, NATO parlamenti közgyűlési üléseken a magyar katonák nemzetközi szerepvállalásáról mindig a legmagasabb szakmai elismerés hangján szólnak a szövetséges partnerek, a szövetséges országok. Azt gondolom, hogy Magyarország megmutatja képességeit, erejét és tudását ezekben a nemzetközi missziókban, ezért természetesen ezeket a nemzetközi missziókat támogatni szükséges. A törvényjavaslat ilyen módon technikai, ezért természetesen a missziót is és ezt a törvényjavaslatot is támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK vezérszónoka!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán kevés olyan ügy van az Országgyűlésben, amiben általában egyet szoktunk érteni, főleg akkor, ha részletesen kifejtésre kerül a Honvédelmi és Rendvédelmi Bizottságban, ez pedig a nemzetközi missziók ügye. Ebben talán azért nem volt közöttünk igazából nagy vita - egy-két esettől eltekintve, hiszen volt olyan, amit a mostani kormánypárti képviselők nem szavazták meg annak idején, és volt olyan misszió, ahol a folytatást az információhiány miatt mostani ellenzéki képviselők nem szavazták meg, de általában azt mondhatjuk, hogy nemzetközi missziós kérdésekben nem nagyon szokott közöttünk

vita lenni. Ennek az egyik fő oka, hogy mindannyian tudjuk azt, amiről a miniszter is beszélt, és nyilván korábban már elhangzott, hogy Magyarország számára a béke és biztonság megteremtése nem pusztán az ország határain és azon belül szükséges, hanem bizony sok esetben annak érdekében, hogy térségeket stabilizáljunk, annak érdekében, hogy az ott keletkező konfliktus lokalizálva legyen, és az ne terjedjen tovább, katonai szerepvállalásra van szükség. Ezt nem is vitattuk szerintem soha, akárki volt kormányon, ebben nagyjából egyetértettünk.

Másfelől mindannyian tudjuk, hogy a katonai szakmai előmenetelnél bizony sokat számít az, hogy ki milyen nemzetközi tapasztalattal rendelkezik. És nyilvánvaló, a különböző NATO-s és európai uniós intézményekben eltöltött tapasztalat nagyon fontos, de mégiscsak azt tudjuk mondani, hogy a különböző nemzetközi terepen szerzett gyakorlat, ismeret az, ami úgy egyénileg, mint közösségre is fontos lehet a Magyar Honvédségnek. Szerintem ilyen javaslatoknál - ugye, nem törvényjavaslat, hanem országgyűlési határozat, de mindegy - nem nagyon szokott vita lenni ellenzék és kormánypárt között, pontosan azért, mert ezeket felismertük.

Ahogy itt elhangzott, a Nyugat-Balkán stabilitásához mindannyiunknak fűződik ebben az országban elemi érdeke, politikai, geostratégiai érdeke. És itt azok a külpolitikai prioritások, amelyek az elmúlt években alapvetően megváltoztak az önkormányzásának köszönhetően, itt nem állt be ez a változás. Tehát a Nyugat-Balkán tekintetében - szerintem nyugodtan állíthatom, hogy a patkó két oldalán ülő képviselők egyetértenek a fontosságot illetően - tevékeny részesei voltak képviselők akár a NATO parlamenti közgyűlésben, akár az Európai Unió különböző fórumain, hogy elősegítsék ennek a térségnek az integrációját úgy a NATO-ba, ahogy arról beszélt Nacsa képviselő úr, úgy nyilvánvalóan különböző lépéseket tettek és tesznek a magyar képviselők vagy akár az európai parlamenti képviselők annak érdekében, hogy a velünk szomszédos, a mi biztonságunkra ható országok, nyilván teljesítve különböző kritériumokat, minél inkább az euroatlanti intézményrendszernek legyenek a tagjai, hiszen ezzel erősítik Magyarország biztonságát is, a térség biztonságát is és nyilván az euroatlanti térség integrációját is.

Az mindig jó, amikor a magyar katonákról beszélünk, mert szerintem ez az, amikor mindenkinek ellágyul az arca, és elfelejti egy pillanatra, hogy melyik párthoz tartozik, és melyik kormányt szolgálja, vagy éppen kit szolgál. Mert a magyar katonákról azért ebben az Országgyűlésben jó véleménnyel vagyunk mindannyian, és nincs olyan alkalom akár bizottsági ülésen, akár itt, ahol ne fejeznék ki a képviselők, különösen a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagjai, hogy milyen nagyra értékeljük azt, hogy ezek az emberek, akik arra tesznek esküt, hogy ha kell, az életük árán is megvédik a hazát és a hazában bennünket, mi csoda óriási szolgálatot tesznek ennek az országnak itthon és külföldön egyaránt.

Különösen, azt tudom mondani, hogy fontos események azok, amikor nyilván a sok-sok éves magyar tevékenység, mert ez viszont cikluson átívelő, hiszen a Nyugat-Balkánon nagyon régóta ott vagyunk, eljutunk odáig, hogy egy magyar tábornok kerül ebbe a vezető pozícióba. Szerintem ez egy borzasztó nagy elismerése annak a sokéves munkának, és most itt tényleg vegyük le, miniszter úr, azt a vitát, amit itt lefolytattunk az előző törvénytől, mert ettől nem lett jobb a véleményem arról a törvényről, amit elkészítettek, de szerintem összességében abban nem tévedett egyetlen kormány sem, hogy a nemzetközi missziókban való részvétel és a nyugat-balkáni részvétel folyamatosága integritásának a megőrzéséhez nekünk nemzeti érdekünk fűződik. És ennek a folyamatosságnak, ennek a hosszú idő óta tartó feladatvállalásnak és a katonák által elvégzett tisztességes munkának is az elismerése, és nyilván a katonai képességnek is, hiszen a tábornok úr, feltételezem, meg tudom, meg sejtem, hogy képes ennek a feladatnak az ellátására, szóval, az ő elismerése is. De nemcsak a ma katonáinak az elismerése, hanem mindazoknak, akik a Nyugat-Balkánon ott voltak, hozzájárultak ott a béke és biztonság megteremtéséhez a maguk módján, és ami nagyon fontos, a Magyar Honvédség hírnevét elvitték ezekbe az országokba. Jőmagam is jártam katonai kontingenseinknél, kiváló munkát végeztek, az akkori partnereink mindig elismeréssel beszéltek az akkori magyar katonákról. Tehát én azt tudom mondani, hogy én nemcsak a ma katonáinak szeretném megköszönni azt, amit elvégeztek az elmúlt időszakban, legyen bárki is a miniszterelnök és a miniszter, hanem én azoknak a katonáknak is szeretném megköszönni, akik az elmúlt években akár a Nyugat-Balkánon, akár más kontingensben, akár Magyarország területén szolgálták ezt a hazát, és szolgáltak benne bennünket, magyar állampolgárokat.

Sajnálatosan szomorú, amit a miniszter úr mondott, és mi is tudjuk, hogy vannak olyan katonák, akik a járvány idején életüket veszítették. Kérjük, hogy az őszinte részvételüket a hozzátartozóknak adja át.

Én személyesen is tudom azt, hogy milyen az, amikor egy árvák karácsonyára - ami egy szintén ciklusokon átívelő hagyomány a honvédelmi tárcánál, amit sajnos meg kell tartani, mert sajnos vannak áldozataink, de hogy mennyire fontos az, hogy a honvédség mennyire vigyáz azokra, akik ott maradnak szülő nélkül. Ezek nagyon fontos dolgok, amik összekötnek akkor is bennünket, ha közöttünk óriási politikai csaták várhatók. Az, hogy a katona katona tudjon lenni, és ne kelljen döntenie polgár és polgár között, hogy mindig a hazáját szolgálja, az mindannyiunk felelőssége. Természetesen, aki kormányon van, annak mindig több a felelőssége, de ez nem menti fel az ellenzéki képviselőt sem az alól, hogy vigyázzon a katonára.

Politikai csatározásaink, azt szeretném kérni, hogy a jövőben is egymásra korlátozódjanak. Én ezt mindig is tartottam. Aki katona, nem az, aki oda-viszsa megy, aki igazi katona, aki tényleg arra tesz esküt,

hogy egy életen át szolgálja ezt a hazát, az mindig tiszteletet fog tőlünk kapni. Őt politikai csatározásba nem vonjuk be, nemzetközi misszióinkat és a nemzetközi misszióinkban szolgáló katonákat, még akkor is, ha nem értettünk egyet - volt ilyen misszió, a miniszter úr tudja -, aggodalommal figyeltük, amikor őket támadás érte, vagy azt a területet, ahol a katonáink szolgáltak. Mert politikai vitáink lehetnek, de nem teremthetünk olyan helyzetet, hogy ezeknek a katonáknak, szolgáljanak bár itthon vagy külföldön, választaniuk kelljen. Mindannyiunknak közös hazája, legalábbis én úgy gondolom, Magyarország, ezen gondolat mentén kell még akkor is mennünk, ha sokszor borzasztóan nehéz, mert mást gondolunk a világról, mert máshogyan látunk dolgokat.

A katonát szerintem, szerencsére - és azt gondolom, ez alól nincsen kivétel ebben a parlamentben -, a magyar katonát, aki tisztességgel elvégzi a munkáját, szolgáljon itthon vagy külföldön, legyen nő vagy férfi, az esküjéhez híven szolgálja és teszi a dolgát, mindig mindannyian meg fogjuk becsülni, és meg fogjuk neki köszönni a munkáját.

(23.10)

Így azzal szeretném zárni, hogy a Demokratikus Koalíció frakciója ezt a javaslatot természetesen meg fogja szavazni, és a frakciónk nevében én is és nyilván majd a miniszter úr a viszonzásában szintén reagálni fog erre, szóval, a mi frakciónk nevében is és külön a magam nevében is - de talán ez nem is kérdés a miniszter úr számára sem - szeretném megköszönni azt a munkát, amelyet a magyar katonák itthon és külföldön végeznek. Kívánunk nekik nagyon-nagyon jó egészséget és azt, hogy mindig tudják, hogy mit jelent az az eskü, amelyet letesznek akkor, amikor katonává válnak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt képviselők, kíván-e még valaki szólni? *(Senki nem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és most megadom a lehetőséget Benkő Tibor honvédelmi miniszter úrnak mint előterjesztőnek, hogy reagáljon az elhangzotakra. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgy és Urak! Én csak köszönetet szeretnék mondani a katonák irányába és a katonák felé tett köszönetért; természetesen továbbítom. Köszönet azokról az elismerő gondolatokról, szavakról, amelyeket hallhattam, és örülök neki, hogy bár azt mondta a képviselő asszony, hogy ebben mindenki egyetért ebben a Házban, hallhattuk az előbb, hogy nem mindenki, de bízom benne, hogy előbb-utóbb úgy lesz, hogy mindenki egyet fog vele érteni, és nincsenek más

kirohanásai. Ugyanakkor azt is szeretném megköszönni, hogy az országgyűlési határozat hatályon kívül helyezését minden felszólaló támogatta.

Köszönöm a türelmüket, köszönöm, hogy ebben a késői órában is figyelemmel kísérték hozzászólásomat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, miniszter úr. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Hogy mindennek lássák az előnyét, ne csak a hátrányát, közlöm önökkel, hogy egyetlenegy napirend utáni felszólaló sem maradt, így aztán azt jelenthetem be a mostani vita után, hogy *(Dr. Vadai Ágnes: Megyünk haza.)* a munkánkat ma estére befejezzük.

Megköszönöm ezt a munkát, és tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok! *(Taps.)*

(Az ülésnap 23 óra 13 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Gyüre Csaba s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)